

ஈழத்துப்பூராடனரின்

ஊஞ்சல் இலக்கியம்

Univ. of Peradeniya

UNCAL ILAKKIYAM
ஊஞ்சல் இலக்கியம்.

444867

தொகுத்து ஆக்கியவர்;
ஈழத்துப் பூராடனார்
(இலக்கியமணி, தமிழ்நெறிப்பாவலர்
க.தா.செல்வராஜகோபால்.)

பதிப்பாசிரியர்;
எட்வேட் இதயச்சந்திரா.
(நிழல் சந்திரா)

அவுஸ்திரேலியா சிட்னியில் 3-5.10.1992இல் நடைபெற்ற
ஐந்தாவது உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு இயக்க மாநாட்டில்
வெளியிடப்பெற்றது.
இது ஒரு நிழல் வெளியீடு - கனடா.

ஜீவா பதிப்பகம்.

REFLEX PRINTING
1108 Bay Street, Toronto, Ont.
Canada M5S 2W9

444867

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பதிப்புத் தகவல்கள்;

(இலக்கியமணி, தமிழ்நெறிப்பாவலர்
க.தா.செல்வராஜகோபால்)
ஈழத்துப்பூராடனார், 1928

1. நூற்பெயர்; 'ஊஞ்சல்' இலக்கியம்.
2. பகுதி; சிற்றிலக்கிய ஆய்வு.
3. பதிப்பாசிரியர்; எட்வேட் இதயச்சந்திரா.
4. பதிப்பகம்; ஜீவா பதிப்பகம் (இலங்கை - கனடா)
5. அச்சிட்டது; றிப்ளக்ஸ் அச்சகம் - தொரன்ரோ.
6. வெளியீட்டிலக்கம் ; 89.
7. வெளியிட்ட திகதி; புரட்டாதித் திங்கள் 1992 .
8. விலை; \$ 10 கனேடிய டாலர்கள் .
9. அளவும் பக்கங்களும்; டிமை எட்டிலொன்று XVI + 180.
10. அச்சமைப்பு; மின்கணனித் தமிழ்.
11. அச்செழுத்து; புத்தகம் 10, அலகு ரோமன் எழுத்துகள்.
12. அச்ச நுட்பங்கள்; இதயம் சகோதரர்கள் - கனடா .

வியாபார விசாரணைகளுக்கு;

REFLEX PRINTING
1108 Bay Street, Toronto, Ont.
Canada M5S 2W9

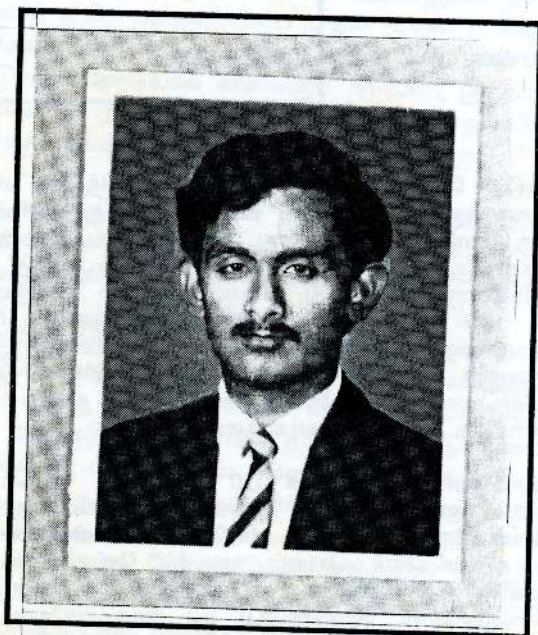
"இல்லவர்கள் மறுபுறத்தே இன்கணிகள் தூங்குமரம்

வல்லகிளை இட்டதொரு வளையிற்று ஊஞ்சலிவே
சொல்லினிக்கும் செல்விவந்து சுருதியொடு பாட்டெடுத்து
நல்லாஞ்சல் ஆடுவதை நயந்தவவள் காதலனும்
மெல்லவந்து அச்சமதை மேவியிடர் ஊட்டுதற்கு
அல்லிவிழி முடியின் அசையுஞ்சல் தகைத்திடவே
வல்லியவள் பயிர்ப்பென்னும் மாதர்தம் பண்பதனால்
புல்லியவன் தன்னுடைய பொருப்பனைக் கணித்தறிந்து
இல்லையெனும் இடைநொசிய இருத்தியின் ஊசலெழச்
சல்லரியும் வங்கியமும் சார்எறங்கோள் வில்யாமும்
ஒல்லெனவே ஒலிப்பதுபோல் ஒடுங்கியவர் ஒருயிராய்
முல்லைதனில் அமர்ந்திருந்து முயங்குகண்ணன் ராதையென
சில்விட்ட சிந்தையிலே சிந்தைகொண்டு ஆடுவதைத்
தொல்தொலைவில் பார்த்தவர்கள் துவாரகையோ என்றயர்ந்து
கல்லாகி நின்றார்கள் காதலறந்தேர்ந்தார்கள்

"காற்றைக் கிழித்தோடிக் ககனம்தில் சென்றும்
ஆற்றைக் கடக்கின்ற ஓடம் - போற்றியைந்து
ஆடுதற்கு இடையசையும் அசையக் காலுந்தும்
பாடுதற்கு வாயுந்தும் பாங்கு"

ஈழப்போராட்டத்தில் மனித உரிமைகளுள்
 அதி முக்கியமான கருத்துச் சுதந்திரம், புவெளியிடும் ஊடகங்களான
 பேச்சு, எழுத்துச் சுதந்திரங்கள் பறிக்கப்பட்டன.
 அத்துடன் நில்லாமல் அதைப் பேணிப் பாதுகாக்க கங்கணங் கட்டி
 எதிர்த்து நின்றவர்களுடைய உயிர்களும் பறிக்கப்பட்டன.
 சிலபோது அவர்களின் மக்கட் செல்வங்களின்
 உயிர்களும் பணயமாக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டன.
 அந்த வகையில் பத்திரிகைச் சுதந்தரத்தை பாதுகாக்கப்போய்
 அகிம்சா மூர்த்தி வாழ்ந்த நாட்டுச் சமாதானப் படையினால்
 தனது ஒரே மகனை இழந்தார் ஒருவர் .
 அவ்வாறு இழக்கப்பட்ட இளந்தளிர்

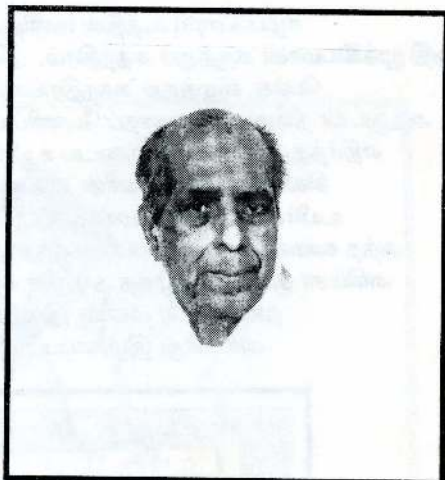

யாழ், சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரியின் மாணவர் தலைவனாகவும்,
 இளங்கவிஞனாகவுமிருந்த
 அகிலனுக்கு

('முரசொலி' (ஈழம்) தினசரிப் பத்திரிகையின் ஸ்தாபக ஆசிரியரும்
 'தமிழர் தகவல்'(கண்டா) ஆசிரியருமான
 திரு எஸ்.திருச்செல்வம் அவர்களின் புதல்வன்)

காணிக்கை

ஆக்கியோன் ஒருசிறு அறிமுகம்.

“மீன்பாடும் தேன்நாடு” என யாழ்நூல் வித்தகர் விபுலானந்தர் பெருமையுடன் அழைக்கும் மட்டக்களப்பு மானிலமே இவரது தாயகம். இது ஈழ நாட்டின் கிழக்கு மானிலத்தில் உள்ளது. அங்கு செட்டிபாளையம் எனும் கிராமத்தில் பிறந்து தேற்றத்தீவு எனும் இடத்தில் இல்லறம் நடாத்தி, இப்போது கனடாவில் வசிக்கின்றார். இவரது மனைவி பியற்றிஸ் பசுபதியும் இவரும் ஆசிரியர்களாகப் பணி செய்து ஓய்வு பெற்றவர்கள். தனது 16 வயதிலே எழுத்துலகிலும் கவிதை உலகிலும் காலடி எடுத்து வைத்த இவரின் ஏழு மககட செல்வங்களும் இன்று கனடாவில் மின் கணனித் தமிழ் அச்சுக் கலையின் முன்னோடிகள். அமெரிக்காக் கண்டத்தில் தமிழில் அச்சிடும் அச்சகத்தை ஆரம்பித்த பெருமை இவர்களுடையது.

இவரது நூல்கள் இத்துடன் 120 ஆகின்றது. இவை யாவும் பல துறை சார்ந்தன. அவற்றுள் இயேசு புராணம், தமிழழகி, எனும் நூல்கள் பல்லாயிரஞ் செய்யுட்களைக் கொண்டன. கிரேக்க மகாகாவியமான ஓடிஸ்சி, இலியட் எனும் காவியங்களைச் செய்யுள் நடையில் செய்துள்ளார். அவ்வாறே 3000 பக்கங்களில் ஆதிக்கிரேக்க நாடகங்களைச் செய்யுள் நடையில் தமிழாக்கஞ் செய்துமுள்ளார். இவற்றைவிடப் பல பிரபந்தங்களையும் ஆராய்ச்சி நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். தமிழ் எழுத்து உறுப்பு அமைதிபற்றி எழுத்துநூல், எழுத்துச் சீர் திருத்தச் சிந்தனைகள், மின் கணனியும் எழுத்துச் சீர்திருத்தமும் போன்ற பல நூல்களை ஆக்கி தமிழ் எழுத்துச் சீர் திருத்தம்பற்றி எதிர்ப்புக் காட்டி வருபவா. தனது புதல்வர்களின் உதவியுடன் மின்கணனித் தமிழில் அச்சமைப்புச் செய்து அச்சிடும் முறையை கனடா நாட்டில் தாபித்து உலகின் முதல் மின்கணனித் தமிழ் நூல் பெத்தலேகம் கலம்பகத்தை வெளியிட்டவர். ஈழத்திலும் கனடாவிலும் பல இலக்கிய விருதுகளைப் பெற்றவர். இலக்கியமணி தமிழ்நெறிப்பாவலர் எனும் விருதுகளைப் பெற்ற இவரின் புனை பெயர் ஈழத்துப் பூராடனார். இயற்பெயர். க.தா.செல்வராஜகோபால். பிறந்த வருடம் 1928. பகவத்கீதை வெண்பாப் புகழ் புலவர்மணி பண்டிதர் ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளையிடம் தமிழ் பயின்றவர்.

பதிப்பகத்தாருரை.

=====

கடல்கடந்து கண்டாவில் வாழும் எங்களின் வெளியீடுகள் இப்போது நூற்றைத் தாண்டிவிட்டன. இத்தனை குறுகிய காலத்துள் இத்தனை சாதனைகளா என்று நாங்கள் வியப்புறுகிறோம். அதுவும் மின் கணனித் தமிழ் அச்சமைப்பை முதன் முதலாக நெறிப்படுத்தி அதில் அச்சமைப்புச் செய்து 'முதற் தமிழ் மின்கணனி நூலை' வெளியிட்டு முன்னோடியாக விளங்கும் நாங்கள், இத்தகைய ஒரு வெற்றிகரமான முயற்சிக்கு வேண்டிய சகல ஆசிர்வாதங்களையும் ஈந்த இறைவனுக்கு எங்கள் தோத்திரத்தைச் செலுத்துகிறோம்.

பலதுறைகளிலும் நாங்கள் பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ள தோடு இந்த ஊஞ்சல் இலக்கியம் எனும் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்வு நூலை இப்போது உங்கள் சிந்தனைக்கு விருந்தாகப் படைக்கின்றோம்.

அதுவும் அவுஸ்திரேலியாவில் சிட்னி மாநகரில் நடைபெறும் ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு இந்த நூலை அங்கு வெளியிடுவதில் பெருமிதம் கொள்கின்றோம். இதற்கான அனுமதியும் ஆதரவுந் தந்த மாநாட்டு அமைப்பாளர் களுக்கு எங்கள் கடப்பாடுகள் கணக்கில் அடங்காதன, இதில் சொல்லப்பட்ட கருத்துகள் செவ்விலக்கிய வழியில் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட வேண்டியவை என்பதே எங்கள் எண்ணம். எனினும் இதுபற்றிப் பல கருத்து வேறுபாடுகள் அறிஞரிடை எழும் என்பது துணிவு. அவ்வாறு எழுமேல் ஊஞ்சல் இலக்கியம்பற்றிய ஒரு முழுமையான ஆராய்வும் துணியும் எதிர்காலத்தில் ஏற்படும்.

அன்பு கலந்த நன்றிகள்.

தமிழார்வலன்
எட்வேட் சந்திரா.

ரொரன்ரோ - கண்டா
செப்டம்பர் மாதம் 1992.

ஆசிரியர் உரை.

=====

தமிழிலக்கியக் கடலுள் வந்து சங்கமமாகும் பல இலக்கிய பேராறுகள் உள்ளன. அவற்றுள் அதிக கிளைகளுடன் வந்து சங்கமமாவது பிரபந்தப் பேராறு. இந்தப் பிரபந்தமெனும் பேராற்றிற்கு தொண்ணூற்று ஆறு கிளை நதிகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஊஞ்சல் இலக்கியம் என்பதும் ஒன்று.

பிரபந்த இலக்கியங்கள் பக்தி மார்க்கத்தைப் பரப்பும் ஊடகமாக இருந்து வந்துள்ளன. எனினும் அவை மக்களின் வாழ்க்கையில் உலகப்பிரகாரமான நாளாந்தக் காரியங்களிலும் நுழைந்து அதிக அளவில் வியாபித்திருந்தது என்பது மறுக்கமுடியா உண்மை. இந்த அடிப்படையிற் பார்க்கும்போது பிரபந்த இலக்கியங்கள் மக்களிடையே பாரம்பரியமாக நிலவிவந்த வாழ்க்கை இலக்கியங்களின் தொகுப்போ அல்லது அவற்றின் பக்தி மயப்படுத்தப்பட்ட இலக்கிய அமைப்போ எனவொரு ஐயந் தோன்றுகின்றது.

பொதுவாக பிரபந்த இலக்கியங்கள் இரு விதங்களில் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவி உள்ளன. ஒன்று தமிழ்ச் செய்யுள் வகைகளை மக்கள் வாழ்வின் பரந்த அளவிற்கு பரப்பியுள்ளன. உதாரணத்திற்குக் கலம்பகங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அது ஒரு நூலிலேயே பாஷும் பாவினங்களையும் புகுத்தி தமிழ் இலக்கியத்துடன் தமிழ்ச் செய்யுள் இலக்கணமான யாப்பமைப்பையும் சேர்த்து வழங்குகின்றன.

இரண்டாவதாக மக்களின் வாழ்வில் நடைபெறும் பல நிகழ்ச்சிகளின் பாடத்தக்கதான செய்யுள்களாகி பயின்று இலக்கிய உணர்வைச் சாதனைப்படுத்தி வருகின்றன. இதனால் பிரபந்தங்களின் அமைப்பும், இலக்கண வரம்பும் பல இடங்களில் பரந்த அளவில் மாற்றங்களைப்பெற்று வளர்ச்சி அடைந்துள்ளன. சிலபோது தேய்ச்சியும் பெற்றுள்ளன. இது எவ்வாறாயிருப்பினும் அதிகம் கல்வியறிவில்லாத அல்லது படிப்பறிவற்ற மக்களிடையே தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இவை பயன்தரும் காரணிகளாக விளங்குகின்றது என்பது கண்கூடு.

பிரபந்தங்களின் அமைப்பும் வரம்புகளும் மீறப்படும் இடங்களைக் கவனித்தால் பிரபந்த இலக்கணங்களின் தோற்றத்தின் மூலத்தானம் எதுவென்பது நன்கு வெளிப்படும். அதாவது பிரபந்த இலக்கியங்கள் பாமர மக்களின் செவி வழியான பாடல்களின் மாற்றமைப்பே என்பது புரியும். பாமர மக்களின் பாடல்கள் யாப்பு அமைதி பெறும்போதும் இலக்கிய முழுத்துவம் அடையும்போதும் அவை பிரபந்த இலக்கியங்களாகின்றன. அவற்றிலிருந்து பிரபந்த இலக்கணம் பிறக்கின்றது.

பிரபந்த இலக்கியங்களின் அமைப்பை ஆராய்வதால் ஆரம்ப காலந்தொட்டுத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையில் தமிழிலக்கிய வளம் எவ்வாறு நடைமுறையில் இருந்தன, சாதனைப்படுத்தப்பட்டு வழக்கில் பயின்றுவந்தன என்பது தெளிவாகும்.

அதற்கு உதாரணமாக ஊஞ்சல் இலக்கியத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அந்த அடிப்படை ஆய்வின் பயனாகவே இந்த நூல் ஆக்கப்படுகின்றது.

ஊஞ்சற் கவிதைகளும் ஒரு இலக்கியமா, சிறுவர்கள் பொழுது போக்காக ஏதோ வாயில் வந்தவற்றை உழறிப் பாடும் இக்கவிகள் இலக்கியமாகுமா; இவற்றை தமிழ் இலக்கியம் என்று சொல்வதற்கு என்ன தகுதிகள் உள்ளன; இதில் என்ன யாப்பு அமைதி உண்டு என்றெல்லாம் நாம் எண்ணலாம்.

இந்த வினாக்களுக்கு ஓரளவு விடை காணும் முயற்சியே இந்த நூல் எழுதப்பட்டதின் நோக்கமாகும். இனி நூலுள் நுழைவோம்.

நன்றிகள் ;

இவற்றில் உள்ள சில ஊஞ்சற் பிரபந்தங்களைத் தந்துதவிய திரு எஸ்.திருச்செல்வம் (முரசொலி ஸ்தாபகர் ஈழம்) தமிழர் தகவல் ஆசிரியர் - கனடா அவர்கட்கும் பல ஊஞ்சற் கவிதைகளைத் தந்துதவிய முன்னாள் கமநலசேவை அதிகாரி திரு வெ.கணபதிப்பிள்ளை (கோட்டைக்கல்லாறு) தொரன்றோ, அவர்கட்கும் எங்கள் நன்றிகள்.

- பதிப்பகத்தார்.

வாசகர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்.

இந்த நூலில் நாங்கள் கையாண்டுள்ள தரிப்புக்குறி முறைகள் சற்று வித்தியாசமானவை. அப்படி நாங்கள் செய்து வருவதற்கான காரணங்களை கீழே தந்துள்ளோம். இது அநேருக்கு திருப்தியளியாத ஒரு நடைமுறையாயினும் தமிழ் மொழியின் இயல்பான இலக்கண அமைதிக்கமைய இவ்வாறு செய்வது தக்கதெனவே கொள்கிறோம். ஆதலால் இதில் உள்ள மாற்றங்களைக் கவனித்து அவை பற்றிச் சிந்திக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

மேலும் இப்புத்தகம் தமிழ் மின்கணனி அச்சமைப்பிலே அச்சிடப்படுகிறது. அதுவும் சீர்திருத்தாத பழைய தமிழ் எழுத்து வடிவங்களிலேயே எவ்வித சிரமமுமின்றி அச்சமைப்புச் செய்யப் பட்டுள்ளது. இந்த நிலையில் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் அவசியமான தொன்றா எனவும் கருத்திற்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

தமிழ்த் தலையங்கள்.

நாம் தமிழ் நூல்களில் தலையங்கங்கள், இடைத் தலைப்புகள் எழுதுகின்றோம். அப்படி எழுதும் வாக்கியங்கள் அல்லது சொற்கள் தனியொரு வசனமாகவே எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். உதாரணமாக திருமணம் என்பது பற்றி ஒரு கட்டுரைத் தலைப்பு இருக்குமானால் திருமணம் என்ற சொல் முடிவின் பின்னர் முற்றுப் புள்ளி இடப்பட வேண்டும், இதுவே சரியான தமிழ் உரை நடைமுறை. இந்த விதியை தமிழ் உரைநடைக்கு வழிவகுத்த ஆறுமுகநாவலர், தான் பதிப்பித்த நூல்களில் எல்லாம் கையாண்டுள்ளார். இதையே தமிழ்த்தாத்தா டாக்டர். உ.வே.சாமிநாதையரும் தன் பதிப்புகளில் கைக்கொண்டுள்ளார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க பதிப்புகளில் இம்முறை மிகவும் கவனிக்கப் பட்டுள்ளது. இவ்வாறு பல பழைய தமிழ் அறிஞர்களும் இந்த விதியை கடைப்பிடித்து வந்துள்ளனர் என்பதை அவர்களது வெளியீடுகளாலும் அவர்கள் கைப்பட எழுதிய கையெழுத்துப் பிரதிகளாலும் ஐயந்திரிபற அறியலாம். ஆனால் இன்று அவ்வாறு செய்வதில்லை. இதற்குக் காரணம் ஆங்கில தரிப்புக்குறி உபயோகத்தைத் தழுவி எழுதுபவர்கள்தான் எனலாம். ஒரு வேளை, ஆங்கிலத்திற்கு இந்த விதி சரியாக இருக்கலாம். ஆனால், தமிழ் உரை நடைக்கு இது ஒவ்வாததொன்று.

தரிப்புக் குறிகளுக்கும் ஓசையுண்டு.

எழுத்துகளை எழுதும்போது அவை ஒலிப்பதில்லை. ஆனால் அவற்றை வாசிக்கும்போது அவை வேறுபட்ட ஒலிகளை எழுப்புகின்றன. இதனால் ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் தனிப்பட்ட ஒலி உண்டு என்பது தெளிவு. அவ்வொலி எழுந்து அடங்குவதற்கு ஒரு கால எல்லையும் உண்டு. அந்தக் கால எல்லையை நாம் மாத்திரை என்போம். கை நொடிக்கும், அல்லது கண்ணிமைக்கும் நேரமே ஒரு மாத்திரைக் கால அளவு. கால் மாத்திரை அரை மாத்திரை, முற்றுப்புள்ளி, வினாக்குறி, ஆச்சரியக் கூறி. எடுகோள் குறி, அடைப்புக்குறி என்பனவும் ஒரு வகையிற் பார்த்தால் எழுத்துக்களே. அவற்றிற்கும் மாத்திரை எனும் கால அளவுண்டு. இவற்றுள் சில மவுன அதாவது உள்ளடங்கிய ஒலிக்கா ஒலியுடைன. சில ஒலிக்கும் ஒலியுடையவை. இந்த வகையில் வினாக்குறி ஆச்சரியக்குறி என்பவற்றிற்கு ஒலிக்கும் ஒலியுண்டு. இவை ஒவ்வொன்றினதும் கால அளவு குறிலானால் ஒன்றரை மாத்திரையும் நெடிலானால் இரண்டரை மாத்திரையும் எனல் பொருந்தும். ஏனெனில் தமிழில் வினாவும்போது வினா எழுத்துக்களால் உறுத்திக் கேட்கின்றோம். எனவே அவ்வெழுத்து தனது மாத்திரை அளவிலும் அரை மாத்திரை மேலதிகமாகக் கூடி ஒலிக்கின்றது. அதுபோலவே ஆச்சரிய வெளிப்பாட்டுச் சொல்லின் கடைசி எழுத்தும் வியப்புணர்வாலே தனது ஒலியளவில் அரை மாத்திரை அதிகரிக்கின்றது. இவை அளைபெடையாகத் தொடரின் மாத்திரையில் அதிகரித்து ஒலிப்பதுவும் உண்டு.

பொதுவாக வினாக் குறிகளுக்கும் ஆச்சரியக் குறிகளுக்கும் ஒலியுண்டு. அவற்றைச் சேர்த்து நாம் வாசிக்கும்போது அதற்குரிய ஒலியை நாம் எழுப்புகின்றோம். இவ்வாறு அவன் வந்தானா என்னும் வினாவை வாசிக்கும்போது 'னா' எனும் எழுத்தில் உள்ள ஆகார மெய்யே வினாவைத் தரும் ஒலியாகின்றது. அதுவே போதுமான ஒலி. ஆனால் அவன் வந்தானா? எனும்போது அவன் வந்தானா ஆ. என்றாகின்றது.. எனவே இவ்வாறு எழுதுவது கூறியது கூறுதல் எனும் குற்றமாகின்றது. அவன் வந்தான் என்று எழுதி அதன்பின் வினா அடையாளம் இடுவதானால் அது சரியாகுமே தவிர மற்றும்படி தவறுதானே.

(ஈழத்துப் பூராடனரின் 'கட்டுரைக் கலை'
எனும் நூலில் இருந்து எடுத்த பகுதிகள்)

பொருளடக்கம்.

=====

பதிப்புத் தரவுகள்	ii
காணிக்கை	iii
ஆக்கியோன் ஓர் அறிமுகம்	iv
பதிப்பகத்தாருரை	v
ஆசிரியர் உரை	vi
வாசகர்களுக்கு ஓர் வேண்டுகோள்	viii
தமிழ்த் தலையங்கங்கள்	viii
தரிப்புக் குறிகளுக்கும் ஓசையுண்டு ,	ix
உள்ளடக்கம்	x
செய்யுள் அகரவரிசை	xii
மின்கணணிக்கு எழுத்துச் சீர்திருத்தம் அவசியமில்லை.	xiv
ஊஞ்சல் இலக்கியம்	1
தாராட்டிலிருந்து பாராட்டுவரை	1
ஊஞ்சல் பிரபந்தங்கள்	9
திருப்பொன்னூசல்	9
நல்லை நகர்க் கந்தன்பேரில் திருஊஞ்சல்	15
கலைவாணி ஊஞ்சல்	19
ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மன் ஊஞ்சல் பாடல்கள்	23
பத்திரகாளி ஊஞ்சல்	27
சித்திரவேலாயுத சுவாமி ஊஞ்சல்	31
நயினை ஊஞ்சல்	35

கண்ணகியம்மன் ஊஞ்சல்	39
ஆனந்த விநாயகர் திரு ஊஞ்சல்	43
வேதநாயகம் சாத்திரியாரவர்களின் ஊஞ்சலிலக்கியம்	47
திருச்சபை ஊஞ்சல்	48
திருவிளையாட்டுசல்	54
தலங்காவற்பிள்ளையார் திருவூஞ்சல்	58
திருக்கோணேசர் திருவூஞ்சற் பதிகம்	64
கல்லாரி ஊஞ்சல்	71
பிள்ளையார் திருவூஞ்சல்	77
சங்க ஏடுகளில் ஊஞ்சல்பற்றிய தகவல்கள்	83
பிள்ளைத் தமிழில் ஊஞ்சல் இலக்கியம்	88
மீனாட்சி பிள்ளைத் தமிழ்	88
கலம்பக இலக்கியங்களில் ஊஞ்சல் இலக்கியம்	96
மக்கள் பாட்டு நிலையில் ஊஞ்சல் இலக்கியம்	101
பாரம்பரிய செலிவழி ஊஞ்சற் பாட்டுகள்	102
ஊஞ்சலாட்டம்	116
ஊஞ்சலிசை	118
வள்ளியம்மன் ஊஞ்சல்	121
முதலாந்தரு	122
இரண்டாந் தரு	124
மூன்றாந் தரு	128
நான்காந் தரு	132
கண்ணகி ஊஞ்சல்	137
முதலாந் தரு	137
இரண்டாந்தரு	140
மூன்றாந் தரு	145
நான்காந்தரு	150
ஊஞ்சல் இலக்கியம் என்று ஒன்று உண்டு	156
மின்கணனித் தமிழில் அச்சிடப்பட்ட நூல்கள்	159

செய்யுள் அகரவரிசை

(இலக்கங்கள் பக்கங்களைக் குறிக்கும்)

அகத்தியரும் அருணகிரி	65
அஞ்செழுத்தும் மந்திரமும்	67
அட்ட சுபாவத்தின்	54
அண்ணன் கடடிவிட்ட	116
அணியணியாய்த் தேவர்கள்வந்	24
அந்தம்மிகும் பரிசுத்த	56
அந்தமிலா நீலமணி	16
அம்பரம் பீதாம்பரம்நல்	15
அரவணியும் சிவனொடெதிர்த்	28
அரிமிளகு சொரிமிளகு	102
அரியயனும் அறியாத	69
அருக்கனொளி ஆழ்கடலில்	65
அருள்புரியுந் திருவதன	60
அறபுதமாய்த் தூதர்கள்	55
அறுதினத்தில் சகலவஸ்தும்	54
அன்புபொருந் தடியவர்கள்	17
அன்பென்னும் இன்பொருளே	44
அன்னநடை யயிராணி	36
அன்னபரி பூரணியே	29
ஆட்டிடையிற் கிடந்தவனை	55
ஆண்டவனை மறந்திருக்கும்	71
ஆனோ அலியோ	11
ஆதிஆதாம் வினைஅகல	56
ஆதிசுதன் மானிட	50
ஆதிமனு பவம்தீர்த்த	74
ஆதிமுதற் பரம்பொருளே	79
ஆயிரங்கண் ணுடையாள்நீ	41
ஆரணியே அம்பிகையே	37
ஆரியமுஞ் செந்தமிழுங்	77
ஆவாழி யந்தணரோ	37
ஆழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கும்	65
ஆறமர இடமில்லாமல்	109
ஆறுருவங் கொண்டுசர	32
இந்திரரும் வானவரும்	24
இந்திரனுக் கருள்புரிந்த	45
இந்திரனே டரியயன்	31
இருபதமு மென்குரற்	94
இரையுயிர் செகுத்துணை	85
இனக்கிளி யாங்கடிந்	84
உண்டான நன்மையெல்லாம்	51
உமைமா தொடுயர்	68
உருகிய பசும்பொன்	90

உருத்திரசன்பப் பெயர்கொண்ட	33
உலகமெலாம் படைக்கின்ற	59
உலகுபுகழ் வேதகலை	61
உவகையொடு மலரயன்மால்	35
உறுதிமிகு கல்வியெனும்	19
உன்னற் கரியதிரு	12
உன்னுங்கடி பொண்டுகளே	104
ஊஞ்சலிலே கிளி	111
ஊட்டி யன்ன	84
எங்கள் தெருவிலே	106
எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை	71
எண்ணிசைசேர் வண்ணை	43
எத்திசையும் புனுகுசந்த	28
எல்லா மீந்து	71
எல்லோரும் பட்டுடுக்க	107
ஏடுஎனும் பனுவலுள்ளே	20
ஏரம்ப மூர்த்தியாரே	61
ஐங்கரக் கடவுளாம்	61
ஐந்துதிருக் கரங்கள்திருக்	43
ஒல்குங் கொடிச்சிறு	93
ஒள்ளொளிய பவளக்	88
ஒங்காரக் கணபதியே	62
ஓரைவ ரீராம்	86
கங்கைமுடி மகிழ்ந்திரு	90
கம்பரவா பாடக்	21
கருவிரல் மந்திச்	86
கலதேயர் தேயத்திலிருந்து	55
கல்வாரி இயேசுவுக்கு	73
கல்வாரிச் சிலுவை	72
கல்வாரிச் சிலுவைதனின்	73
கல்வாரித் தேவன்	73
கள்காமம் கொலையுடனே	71
களளார்ந்த கடம்பமலர்	16
கற்புக்குக் கண்ணகிபோல்	100
கற்புக்கோர் திலகமென்னும்	40
கனக முடியாறும்	16
கஜமாழுக நிதியே	80
காக்காய்க்கும் குருவிக்கும்	106
காசிபநன் முனிவரது	45
காசினியோர்க் கிடாபுரிந்த	60
காட்டுவள்ளிக் கிழங்குண்பார்	109
காடு அவருக்கு நாடு எமக்கு	50
காவலர்கள் கரங்கூப்பி	27
காற்றுகப் பறப்பதற்கு	103
குருடர் பார்வை	72
குழியும் பசுக்கண்	92
குளமார மழைபெய்யக்	77
கையில் உலககையை	155
கொங்கைக் கணிகுலுங்க	98

கொம்பினெடு திடிமுரசு	36
கொம்மைக் குவடசைய	96
கொன்செய்த செழுமணித்	93
கோலமயில் வாகனரே	32
கோலமுறு வைரமணிச்	36
கோல வரைக்குடும்பி	12
சங்கரனு மைங்கரம்	25
சடைகாட்டுந் தண்ணளிசேர்	44
சத்தியத்தின் மேலான	52
சதுர்மறையைத் திருடியவன்	24
சந்திரனும் சூரியனுங்	59
சாதிமதப் பேதங்கள்	79
சித்திபுத்தி யெனுஞ்சக்தி	45
சிலம்பெடுத்துச் சென்றவுந்தன்	41
சிலுவைக் கனியை	72
சிவனார்தேர் அச்சுதனை	44
சினகரனும் கோபுரமும்	5
சீர்பூத்த தென்னிலங்கை	35
சீர்மேவு நாதவிந்து	31
சீர்மேவு மாமறைகள்	64
சீர்வாழி செந்நெல்வினா	29
சீரார் பவளங்கான்	9
சீராரும் நான்மறைகள்	59
சீராரும் பிரபந்தச்	77
சீராரும் யாழ்ப்பாணத்	58
சீரான வாழ்வதெல்லாம்	51
சீருலவு தென்கயிலை	27
சுந்தரஞ்சேர் மரகதத்தாற்	27
செட்டிநகர்க் கண்ணகையே	41
செட்டிநகர்க் கண்ணகிமேற்	39
செந்தளிர்ப் பிண்டி	87
செம்பாட்டான் வெள்ளையொடு	78
செல்வம் நிறைந்துவரச்	77
சேர்க்குஞ் சுவைப்பாட	91
சைவநெறி தழைத்தோங்க	67
ஞாமல் ஒங்குசினை	83
ஞானி மோசை	72
தங்கரத்தனக் கொப்பாட	28
தண்ணருள்செய் முகமாடக்	28
தண்மதியின் ஒளிதவழும்	64
தாய்மைநிறை மங்கையர்கள்	41
தாயாயெவ் வுயிர்க்குந்	17
தாழ்சாதி உயர்சாதி	20
தாழா துறைக்குந்	85
திசுதுவாய் இடையன்தனைத்	20
திங்கனொடு கங்கைவளர்	67
திரிபுவன கர்த்தாவே	17
திருநாகைக் காரோணந்	60
திருமகளும் கலைகளும்	65

திருமருவு சாம்பலூர்த்	80
திருமாலும் பிரமணுமே	60
திருமேவு மணிமார்பத்	15
திருவார் பிரணவ	61
திருவார் கோணைப்	68
திருவாரும் பிள்ளையார்க்கு	62
தூங்காய வாகனரே	33
தூங்கமிகும் வானாடும்	54
தெங்குலவு சோலைத்	12
தென்னேமரத் தூண்நிறுத்தி	39
தேயானோய செய்தான்	85
தேர்க்கோல மொடுநின்	92
தேனிமிர் புன்னை	85
தொடங்காமே பனிமலரும்	97
தொத்தாத ஊஞ்சல்	103
நஞ்சமர் கண்டத்தன்	11
நான்முகனும் நாவில்வைத்து	19
நிரஞ்சனமாஞ் சத்திசிவங்	15
பண்டைத்தமிழ் மக்களவர்	100
பத்துடையிர் ஈசன்	49
பரத்தில் இருக்கும்	71
பலனோங்கு செம்பவளம்	35
பன்னிருகை பொல்நதாடச்	17
பனிவரையில் வருமுமையே	37
பாடுகவே பாமகளின்	19
பாடுபட்டிங் குழைப்பாரை	78
பாருலகை நடுக்கேட்கக்	56
பாலையிலே நாண்பூட்டி	100
பாவக் கறையை	72
பாவட்டைக்குள் பதுங்கி	104
பூதகணம் புடைநின்று	59
பெண்ணரசி கண்ணகியாள்	40
பெற்றெடுத்த உமையம்மை	78
பேராரும் பெருந்தவராம்	32
பைங்கிளி யூட்டுமோர்	86
பொழுதுபட பொழுதுபட	106
பொன்கொழிக்க மணசெழிக்க	79
பொன்னணிந்த நவமணி	24
பொன்னூரு மேருகொடு	31
பொன்னுலகும் பூவுலகும்	50
மங்களம் மங்களம்	69
மங்களம் மங்களம் மங்களம்	81
மட்டது இல்லா	51
மதிமுகமா லினிபனிநீர்	36
மதுரைதனை எரித்து	39
மரியின் தோழிற்	73
மலர்மேவு திருமகளோர்	25
மலைமகளும் ஈசனுமோர்	6
மலையிற் செய்த	72

மறைநான்கும் வாய்த்திருத்	44
மன்றில்வளர் மாமணியே	67
மன்னு தந்தவிட்டம்	55
மாசமொரு மூன்றுமழை	33
மாசில்லாப் பாலகனைய	55
மாதாடு பாகத்தன்	11
மாதுமையாம் பார்வதியை	60
மாமா மாமா	107
மாமறையோர் மாமுனிவோர்	24
மாரிவளங் குன்றுது	79
மானோ டொருமழ	68
முக்குணமுங் கவிகையே	16
முத்தமிழும் வாழி	21
முத்திதரு பரங்கிரியே	32
முந்துதவ மாதர்துதி	36
முன்னீறும் ஆதியும்	11
யேசுவினால் மேன்னை	52
ராசா வருவாரென்று	108
லாலி லாலி	68
லாலிலாலி லாலி	80
வச்சிரத்தினால் இழைத்த	51
வஞ்சித் தழைக்கும்	72
வடங்கொள் மணியூசன்	23
வள்ளியினை அடைவதற்கு	45
வன்சொல் யவனர்	87
வாசவனா ரிடரகற்றித்	32
வாலேதிரி புரைபுவனை	28
வானவர்கள் வணங்கிநிற்ப	40
வானுலகைத் தூதருக்காய்	50
விருட்சமொன்று ஆகாது	48
விற்பொலிய	89
வெண்மலராள வெண்துகிலாள்	19
வெண்மலரில் வீற்று	21
வேதியர்கள்ளவாழ்த்த	20
வேழ முகத்தவனை	64
வைகாசிப் பவுரணமியில்	40

(அதிக பாடல்கள் உள்ளவை இங்கு அகரவரிசைப்படுத்தப்படவில்லை)

ஊஞ்சல் இலக்கியம்.

=====

1. தாராட்டிலிருந்து பாராட்டு வரை.

சற்றுக் காலத்திற்கு முன்னர் 'தாலாட்டு இலக்கியம்' எனும் ஒரு ஆய்வு நூல் ஒன்றைக் கண்ணுற்றபோது "பிரபந்த இலக்கியம் எத்தனை எத்தனை வகைப்படுகின்றது" என்ற வியப்பே ஏற்பட்டது. மக்களின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பதல்லவோ இலக்கியம். அதற்கேற்ப மக்களின் வாழ்வில் அன்றாடம் பயின்று வரும் இலக்கியங்கள் எவ்வளவு உள்ளன. அவற்றை நாம் தினசரி பரந்த அளவில் உபயோகித்துக் கொண்டும், நயந்து அனுபவித்துக் கொண்டும், அதனால் பயன்களைப் பெற்றுக்கொண்டும் இலக்கிய மெனக் கருதாது தள்ளி வைக்கின்றோமே எனும் ஆதங்கம் ஏற்படுகின்றது. நாம் பொதுவாக இலக்கியம் எனும்போது காவியங்களையும் மற்றும் சங்கப் பாடல்களையும் புராணங்களையும் அது போன்ற பிறவற்றையுமே இலக்கியமாகக் கணிக்கின்றோமே தவிர தாலாட்டுப் போன்ற நடைமுறை இலக்கியங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. இது நாம் இலக்கியத்திற்குக் கொடுக்கும் ஒரு மட்டமான மதிப்பீடு மாத்திரமல்ல உதாசினமுங்கூட எனலாம்.

தாலாட்டுப் பாடல்கள் எவ்வாறு இலக்கியமாகின்றதோ அதுபோல ஊஞ்சலாட்டத்திற்குரிய பாக்களும் இலக்கிய மதிப்பைப் பெற்றுத் தகுதியுடையன என்பதே எனது கருத்து. மனித குலத்திற்கு இயல்பாகவே மற்றவர்களின் தயவிலும் பாராட்டிலும் பெருமிதங்களாளும் சுபாவம் அமைந்துள்ளது. சகலத்தையும் படைத்த இறைவனுக்கே இவை இரண்டும் மிகவும் பிடித்தமானவை போலும். இதனால் அன்றே அறுபத்து நான்கு நாயன்மாரும் ஆழ்வார்களும் இறைவனுக்குப் பணிவிடை செய்வதையே பெரும் பாக்கியமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

அதன்பொருட்டே உன்னைப் போற்றுவேன், ஏற்றுவேன், திருவடி தொழுவேன், பணிவேன், பூசை செய்வேன், அடிமை செய்து

அடியனாவேன், "தேவே, உந்தன் தொண்டர்க்கும் தொண்டனாவேன்" என்றெல்லாம் மனிதர் இறைவனை தம்பாலீர்க்கும் எத்தனங்களில் தம்மை ஈடுபடுத்துகின்றனர். அதற்காக அவர்கள் தம்மை வருத்திக் கொள்கின்றார்கள், வாழ்நாளை இறை சேவைக்கு அர்ப்பணிக்கின்றார்கள் என்றற்கூட மிகையின்று. இதற்கு வழி காட்டாக சமயகுரவர் நால்வரும் ஆழ்வார்களும், அருணகிரியாரும், வள்ளலாரும் மற்றும் பல இறையடியார்களும் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர். இதேபோல பல சமயத்தைச் சார்ந்த பக்தர்களும் இறைவனுக்குப் புகழாரம் புனைந்து புளகாங்கித மெய்துள்ளனர். அவர்களின் அடியொற்றி நாமும் இறைவனை வாழ்த்திப் போற்றி வணங்குகின்றோம். தம்மீது மட்டற்ற மதிப்பும், அன்பும், விசுவாசமும் வைத்துள்ள யாவரிலும் இறைவன் இரக்கம் மிகுந்த அன்பு பாராட்டுகின்றார் என்பது கடவுளை வணங்கும் எல்லா இனத்தாரிடையும் சமயங்களிடையும் காணப்படும் ஒரு ஒற்றுமை.

இறைவனுக்கே இத்தகைய இயல்பு இருக்குமானால், அவரின் படைப்பில் சாதாரணமாக குறைந்த அறிவு படைத்த உயிரினங்களே நமது இதமான தடவலுக்கும் இரக்கத்திற்கும் அரவணைப்புக்கும் மயங்கும்போது, ஆற்றிவு படைத்த மனிதனுக்கு, இந்த தயவுபெறுதல், அரவணைப்பு ஆசை எம்மட்டு இருக்கும் என்பதை உற்றுணர்ந்து பாருங்கள். பாலப் பருவத்தில் தங்களைப் பிறர் மெச்சவேண்டும், ஆதரித்தனைக்க வேண்டுமென்று குழந்தைகள் மற்றவர்களிடம் எதிர்பார்க்குந் தன்மை நாளடைவில் முதிர்ச்சிபெற்று; முழு வாழ்விலுமே வியாபித்து விடுகின்றது.

இவ்வளர்ச்சி ஆரம்பத்தில் அன்னை மடியில் ஆராட்டாக உற்பத்தியாகி, பேணிப் பாதுகாப்பவர்களால் தாராட்டாக மாறித் தொட்டிலில் ஓராட்டாக மாறுகிறது. அதன் பின் குழந்தைப் பருவம் சிராட்டாடினால் முதிர்ச்சி அடைந்து மானிடப்பருவம் பாராட்டுகளால் களிப்புறுகிறது. பாராட்டில் மயங்காத மனிதர்களே இல்லை.

இங்கே பாவிக்கப்பட்டுள்ள ஆராட்டு, தாராட்டு, ஓராட்டு எனும் சொற்கள் தாலாட்டின் மூன்று விதமான நிலையாகும். தாலாட்டும் தாயோ மற்று பாட்டிபோன்ற உறவினரோ குழந்தையைத் தாலாட்டும்போது பாவிக்கும் இசையின் முதல் ஒலியை அடிப்படையாகக்கொண்டே இச்சொற்கள் பிறந்துள்ளன. பிறந்த குழந்தைக்கு ஆ-ஆ-அ-ஆ-அ என்ற தாயின் இசையே இதமளிக்கின்றது. எனவே இந்த நிலையை ஆராட்டு எனலாம். அடுத்த நிலை தாய்தா எனத் தட்டிக்கொடுத்துப் பாடும் நிலை. இதுவே தாராட்டு நிலை. பின்பு தொட்டிலில் இட்டு சற்று தொட்டிலை ஆட்டிவிட்ட பின்னர் தாய் தனது வேலையைக் கவனிக்கப் போய்விடுவாள். ஆனாலும் அக்குழந்தைக்குத்

தான் அருகில் இருப்பதாக ஒரு எண்ணத்தை உண்டாக்க 'ஓஓஓ' என இசைத்துக்கொள்வாள். இந்த நிலையைத் ஓராட்டு என்பர். இவை மூன்றும் தாலாட்டின் மூன்று நிலைகள்.

முற்றும் துறந்த முனிவர்களும், தம்மை மதிப்பவர்களையும், நேசித்து பணிவிடை செய்பவர்களையும் அனுக்கிரகிப்பதும், அவ்வாறில்லாதவர்களை சாபமிடுவதும் புராணங்கள் தரும் நிகழ்வுகள். சகுந்தலை இந்தவித சாபத்திற்குள்ளானதுபோன்ற பல வரலாறுகள் இவற்றை விளக்கும்.

இவற்றுள் இளமைப் பருவத்தில் மற்றவர்கள் மடியில் வைத்துத் தடவிக்கொடுக்கும்போதும் அல்லது நித்திரை செய்விக்கத் தாலாட்டுப் பாடித் தைவரும்போதும், மடியில் அல்லது இடுப்பில் ஏந்தி உணவூட்டும்போதும், ஏற்படும் இதம் மனிதரில் வாழ் நாளில் ஒரு அழிக்கமுடியாத தடயத்தை உறுதியாகப் பதித்துவிடுகிறது. இவ்வித அரவணைப்பில் தொட்டிலாட்டம் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. தன் தாயின் மடியிலும் தோழிலும் இதங்கண்ட குழந்தை தற்காலிகமாக அதே சுகத்தைத் தொட்டிலிற் பெறுகின்றது. தொட்டிலாட்டத்தின் அடுத்த நிலை ஊஞ்சலாட்டமாகும். தொட்டிலாட்டத்திலும் தாலாட்டிலும் சுகங்கண்ட குழந்தை வளர்ந்ததும் அந்தச் சுகத்தைத் தொடர்ந்து பெறுவதற்குத் தடையேற்படும்பொழுது ஊஞ்சலாட்டம் கைகொடுத்து உதவுகின்றது. அழும் குழந்தையை சமாதானப்படுத்த ஊஞ்சல் வாகனம் கைகொடுத்துதவுவதை பலரும் அறிவர்.

இப்படியே இந்த நிலை வாழ்நாள் முழுவதும் ஒருவருக்கு வேண்டப்படுவ தொன்றாக ஆழமாக வேர்விட்டு விடுகிறது. இதனாலல்லவா வீட்டின் மண்டபத்தின் மத்தியில் உஞ்சலிடும் வழக்கம் உண்டு. அவற்றில் முதியவர்கள் ஏறி இருந்து ஆடிக்கொண்டு தம் அலுப்பை மாற்றுவதும் துயில்வதும் ஆரம்பந் தொட்டு வரும் மனித இயல்புக்கமாகும்.

கன்னிப் பெண்களும் ஆடவரும் விரும்பியாடும் ஆட்டம் ஊஞ்சலாட்டமாகும். தனது காதலி ஊஞ்சலில் அமர்ந்திருக்க அதனை ஆட்டிவிடுவதிலும், அது அசையும்போது அவன் தனது காதலியின் கேசம் பரந்துகாற்றிற் பறப்பதையும், அதிக வேகமாக செலுத்தும் போது அச்சத்தினால் அவளின் முகம் சலனப்படுவதையும், கீழே விழுந்துவிடுவோமோ என்று தத்தளிப்பதையும் கண்டு மனம் மகிழ்வதும்; அவள் அவனைக் கோபித்துச் சினுங்கிக்கொள்வதும் வர்ணிக்கமுடியாத ஒரு நிகழ்வாகும்.

ஊஞ்சலாடுவது வளரும் பிள்ளைகளுக்கு மட்டுமன்றி வளர்ந்த வர்களுக்கும் நல்லதொரு உடற் பயிற்சி என்பர். சுவாசப் பயிற்சிக்கு இதைவிட வேறு எந்தப் பயிற்சியுமே செய்ய வேண்டியதில்லை. தேகப் பயிற்சி, யோகப் பயிற்சி என்பவற்றின்போது பயிற்சிக்காகவே செயற்கை வழியில் மூச்சை அடக்குவதும் வெளிவிடுவதும் நடைபெறுகிறது. ஆனால் சில தொழில்களின்போது இது இயல்பாகவே நடைபெறுகிறது. இத்தகைய இயற்கையான மூச்சுவிடுதற் பயிற்சி அதாவது நம்மை அறியாமலே நமது தனிப்பட்ட எத்தனங்களின்றி நடக்கும் உள்ளூறுப்பு இயக்கம் சீராகச் சரிவர அமையுமானால், அதுவே தக்கதொரு உடற் பயிற்சியாகும். வலிந்து செய்யும் உடற் பயிற்சிகள் உடலின் உள்ளூறுப்பு இயக்கத்தைச் திசைதிருப்பும் எனப் பல வைத்தியர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். மனித சக்தியைப் பாவித்து வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் உள்வெளியூறுப்புகள் திடமாக இருப்பதற்கு இதுவே காரணம்.

காற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு அசைவதால் சுவாசத் தொழிலுக்குச் சற்று வேலை அதிகரிக்கின்றது. வேகமாக ஆடும் ஊஞ்சலாட்டத்தின்போது அதிக காற்றழுக்கம் ஏற்படுவதும் அதைச் சமன் செய்துகொள்ள சுவாசப்பைகள் இயற்கையாகவே விரிந்து சுருங்குவதும் ஊஞ்சலாடியவர்களுக்கு மறக்க முடியாத ஒரு அனுபவமாகும்.

சிலருக்குச் சற்று வேகமான அசைவுகள் தொடருமானால், தலை சுற்றுதல், வாந்தி எடுத்தல், மயக்கமாதல் என்பன ஏற்படும். புகை வண்டி அல்லது மோட்டார் வண்டிப் பிரயாணத்தின்போது இத்தகைய சம்பவங்கள் நிகழ்வதுண்டு. காரணம் என்னவென்று கவனித்தால் மூச்சுமுட்டுதல் மட்டுமின்றி அதே வேளை மூளைக்குச் செல்லும் இரத்தோட்டமும் தன் போக்கில் இருந்து மாறுபடுகிறது. உண்ட உணவு இரப்பையுள் குலுங்கி வெளியேறப்பார்க்கின்றது. இத்தகைய முரண்பாடுகள் இளமையில் தொட்டில் ஆடியவர்களுக்கும் ஊஞ்சல் ஆடியவர்களுக்கும் ஏற்படுவது மிகக் குறைவு. ஏனெனில் தொட்டிலாட்டமும் ஊஞ்சலாட்டமும் இத்தகைய உடல், உளமாற்றங்களை எதிர்க்கும் சக்தியை அளித்துவிடுகின்றன.

ஊஞ்சலாட்டத்தின்போது உடலில் ஏற்படும் அசைவுகள் தசை நார்களை இதமாக்கி வலியைப் போக்குகின்றன. பூட்டுகளில் உள்ள நிணநீர்ச் சுரப்பை மட்டுப்படுத்துகிறது. சுவாசப்பைகளை விரிவாக்கி இரத்த ஓட்டத்தை படிப்படியாக அதிகரிக்கச் செய்து பின்னர் சமன் செய்கிறது. மூளைக்கு இரத்தோட்டம் அளவுக்களவாகப் பரவுகின்றது. மேலும், காற்றை எதிர்க்கும் சக்தி, புவியீர்ப்பை எதிர்க்கும் சக்தி முதலான பயிற்சிகளால் மனதில் ஏற்படும் துக்கம் துயரங்களை எதிர்த்து விடுபடத் தக்க மனத் திடப்பத்தை உண்டாக்குகின்றது

நரம்பு மண்டலத்திற்கு ஒரு இதமான சிந்தனையற்ற ஆறுதலை அளிப்பதுடன், உடலின் எல்லாப் பகுதிகளையும் ஒரு ஆழ்ந்த ஆறுதல் நிலைக்கு கொண்டு சேர்க்கின்றது. தூக்கம், களைப்பாலும் இதமான உடல் நிலையாலும் ஏற்படுவதுண்டு. தொட்டிலிற் தூங்கும் குழந்தை களைப்பால் அல்ல, தாயின் தாலாட்டு இசை மயக்கிலும் தொட்டிலின் பதமான ஆட்ட அசைவாலுமே துயில்கின்றது. இதே நிலைதான் ஊஞ்சலாடிக்கொண்டே தூங்குபவர்களுக்கும் ஏற்படுகின்றது. இத்தகைய பல நன்மைகளை உடலுக்குச் செய்வதில் ஊஞ்சலாட்டம் மிகமுக்கிய பங்கை எடுத்துக்கொள்கிறது.

ஊஞ்சலில் மூன்றுவிதம் உண்டு. ஒன்று விட்டத்தில் நான்கு தனிப்பட்ட வடங்களை ஒன்றிற்கொன்று சற்று இடைவெளி விட்டு எதிரும் புதிருமாகப் பிணைத்து, அவ்வடங்களை விட்டத்தில் இணைத்த இடைவெளியிலும் பார்க்க இருமடங்கு அல்லது பல மடங்கு அகற்றி அமரும் பலகையில் பிணைத்துவிடுவது. வீட்டு மண்டபத்தில் கூட்டப் படும் ஊஞ்சல் இத்தகையதே. இதில் உட்காருபவர் முன்னேக்கியும் பின்னேக்கியும் தனது கால்களால் தரையை உந்தி ஆடுவர். சிலபொழுது வேறொருவர் ஊஞ்சலுக்கு முன் பக்கமோ அல்லது பின்னாலோ நின்று ஆட்டிவிடுவதும் உண்டு. ஒரு இடத்தில் நின்று கொண்டு ஊஞ்சலைத் தள்ளிவிடுவதும், சென்ற ஊஞ்சல் திரும்பி வந்ததும் அதன் வேகம் குறையாதிருக்க மீண்டும் மீண்டும் ஆட்டி விடுவதும் உண்டு. அத்ருணத்தில் ஊஞ்சல் ஆட்டுபவர் பாட்டும் பாடுவார். இத்தகைய பாடல்கள் உடனுக்கு உடன் ஆக்கிப் படிக்கும் பாடல்களாகவும் இருக்கும். இத்தகைய ஊஞ்சலில் அசைந்தாடலாமே தவிர பக்கவாட்டில் ஆடமுடியாது. ஆலயங்களில் திருக்கலியாண ஊஞ்சலின்போது இத்தகைய ஊஞ்சல்களையே கட்டி சுவாமி அல்லது தேவியை எழுந்தருளச் செய்து அந்தத் தலத்திற்குரிய சிறப்பான ஊஞ்சற் பாடலைப் பாடி தீபாராதனை செய்வார்கள்.

ஒவ்வொரு பாடலைப் பாடி "ஆடுக ஊஞ்சல்" அல்லது "ஆமரோ ஊஞ்சல்" எனும்போது பக்கத்தில் நிற்கும் மங்கையர் ஊஞ்சலை ஆட்டிவிடப், பூசகர் தீபாராதனை செய்வார். அத்தருணம் ஊஞ்சலின் இருமங்கும் இருவர் வெண்சாமரை வீசுவதும், ஒருவர் ஆலவட்டம் வெண்கொற்றக் குடைபிடித்தலும் உண்டு. பக்தர்களின் மனதில் பக்திப் பரவசத்தை ஏற்படுத்தும் நியமங்களில் இதுவும் ஒன்று.

மார்கழி மாதத்தில் திருவெம்பாவையை அடுத்து பார்வதிக்குச் திருச்சுண்ணம் இடித்தலும் திருவூஞ்சல் ஆட்டுதலும் அதிகமாக நடைபெறுவதுண்டு. இவ்வாறே திருக்கலியாணப் பூசைகளிலும் திருவூஞ்சலாட்டம் தவறாது நடைபெறும்.

இவ்வித ஊஞ்சல்கள் அபாயமற்றது. பக்கவாட்டிற் பறந்து வெகு உயரத்திற்குப் பறவாதது எனக் கூறுவர். அடுத்தது, வடத்தை இரண்டாக மடித்து அவற்றின் நடுப்பாகத்தை விட்டத்தில் இரண்டு மூன்று தடவை நழுவிவிடாது சுற்றி, அவற்றின் இரு பகுதிகளையும் தொங்கவிடுவது. அவ்வாறு தொங்கும் பகுதியின் கீழ் வளைவுகளிலும் ஒரு பலகையையிட்டு அதில் அமர்ந்திருந்து ஆடுவார்கள். இத்தகைய ஊஞ்சல் முன் பின்னாக மாத்திரமல்ல பக்கவாட்டிலும் ஆடத்தக்க வீச்சு உள்ளவை.

இவற்றை உறுதியான மரக்கிளையில் இட்டுக் கட்டியும் ஊஞ்சல் செய்வது வழக்கம். பொதுவாக ஆடும்போது அதன் பலகை நழுவி விடாமல் இருப்பதற்காக ஊஞ்சல் வடத்தாலேயே சுற்றிப் பலகையை இறுக்கிக்கொள்வர். அதிக பட்சமாக எட்டுப்பேரளவில் இருந்துகொண்டும், ஒவ்வொரு பக்கமும் நான்குபேர் எதிர் எதிராக வடத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு நின்றும் ஊஞ்சலாடுவதுமுண்டு. இவ்வாறாக எட்டுப் பேருக்குமேல் ஆடும் ஊஞ்சல் ஏறக்குறைய காற்றில் மிதந்து செல்லும் ஒரு சிறு ஓடம்போலத் தோற்றும் காட்சி கண்ணுக்கு விருந்தாகும்..

இத்தகைய ஊஞ்சற் பலகை சிலபோது இரண்டு அங்குலம் தடிப்பும் ஒரு அடி அகலமும் பத்தடிக்கு மேலே நீளமுங் கொண்டதாக இருக்கும். விட்டத்திலிருந்து பத்தடிக்குமேலே நீளமான கயிற்றில் தொங்கும். வடத்தில் பூமியிலிருந்து ஏறக்குறைய மூன்றடி உயரத் திற்குமேல் பலகை இருக்கக் கூடியதாக ஊஞ்சலிடப்படும். இந்தப் பலகை வெடிப்புகள் கண்ணடை என்று சொல்லப்படும் கிளைமுகப் புகள் இல்லாததாக முதிரை போன்ற வைரமான மரத்திலிருந்து அறுத்து எடுக்கப்படும். இரு முனைகளிலும் ஊஞ்சற் கயிற்றைச் சுற்றி இறுக்குவதற்கு ஒரு வெட்டுத் தடை இடப்படுவதுண்டு.

ஊஞ்சற் கயிறுகள் தென்னந் தும்பினால் நன்கு இறுக்கித் திரிக்கப்படும், சுற்றளவு ஐந்து அங்குலம் வரை அளவுள்ளதாகவும் இருப்பதுண்டு.. ஊஞ்சலிடும் மரங்களும் மிகவும் உறுதியான நன்கு முதிர்ந்த பாலை. புளியமரம், போன்றவைகளாக இருப்பதுடன் குறைந்தது மூன்றடி சுற்றளவு உள்ள நீண்டு செங்குத்துச் சரிவற்ற சாதாரண சரிவுள்ளதாக இருக்கும். ஊஞ்சலாட்டத்தின்போது அதன்-போக்கு கடிக்கார பெண்டிலத்தின் அசைவுபோல இருக்கும். சிலபோது இருபது அடி உயரத்திற்கு ஊஞ்சல் எழுந்து பறக்கும். அவ்வாறு பறக்கும் வேளையில் அதிலிருப்போர் பெண்களாயின், சரிந்து செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படும். ஊஞ்சலின் முனையில் நிற்பவர்கள் கயிற்றைப் பற்றிக்கொள்ள மற்றவர்கள் ஊஞ்சற் பலகையில் இருந்து இருபக்கமும் கால்களைத் தொங்கவிட்டு ஒருவரை ஒருவர் பற்றிப்

பிடித்துக்கொள்வர் ஆண்களாயின் இரு கால்களையும் ஒரே பக்கம் தொங்கவிட்டு, பலகையைப் பற்றிப் பிடித்துச் சமநிலை தவறாது இருந்து கொள்வர்.

இத்தகைய பெரிய அளவிலான ஊஞ்சல்கள் சற்று வயதுவந்த கானாயரும் கன்னியருமே ஆடற்குகந்தது. சிறு பிள்ளைகளாயின் அளவுகள் குறையும். இத்தகைய ஊஞ்சல்கள் விழாக்காலங்களில் மட்டுமே ஆடப்படும்.

இதைவிட இன்னொரு விதமான ஊஞ்சலும் உண்டு. அது மிக இயற்கையானது. ஊஞ்சலிடப்படும் விட்டமும், வடமும், பலகையும் அவசியப்படாத ஊஞ்சல். சிலபோது மரக்கிளைகளில் அல்லது கொடிகளில் மந்திகள் பற்றிக்கொண்டு ஊஞ்சலாடுவதைப் பார்த்திருப்பீர்கள். அதைக் கண்ட பிள்ளைகளும் மரத்திற் தொங்கும் கொடிகளையோ விழுதுகளையோ பற்றி ஊஞ்சலாடுவார்கள். உயர்ந்து வளராத தென்னை மரங்களுள்ள இடங்களில் கீழ் நோக்கித் தொங்கும் தென்னங் கீற்றுக்களைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டு அல்லது அதன் நுனியை இரண்டாகப் பிளந்து தொங்கல்களை சேர்ந்து முடிந்து அதனிடையில் அமர்ந்திருந்துகொண்டு ஊஞ்சலாடுவதும் உண்டு.

இதேபோல ஊஞ்சற் கயிற்றில் அமர்ந்துகொண்டு ஊஞ்சலாடும் பழக்கமும் உண்டு. இத்தகைய ஊஞ்சல்களும் ஊஞ்சலாட்டமும் உலகெங்கும் பழக்கத்தில் உள்ளன. குழந்தைப் பருவத்தில் சிறப்பான பொழுதுபோக்காக இருக்கும் இந்த ஊஞ்சலாட்டத்திற்கு அந்த அந்த நாட்டுப் பாடல்களும் உள்ளன.

ஆனால் தமிழ் நாட்டையும் தமிழரையும் பொறுத்த அளவில் ஊஞ்சல் பாட்டு வேறு. ஒரு வித்தியாசமான அமைப்பையும் இடத்தையும் வகிக்கின்றது. இவர்களைப்போல ஊஞ்சற்பாட்டை இலக்கிய வடிவில் அமைத்துள்ளவர்கள் உலகிலே எவருமே இல்லை எனலாம். அத்தகைய ஊஞ்சல் இலக்கியங்கள் எவை, அவற்றின் போக்கும் நோக்கும் என்ன என்பதையிட்டு நாம் சற்றுக் கவனித்தல் நலம்.

தனித்தனியான சிறுசிறு ஊஞ்சற் பாட்டுகளைவிட தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஊஞ்சல் என்றதொரு பிரபந்தமுறையும் உண்டு. அத்தகைய ஊஞ்சல் இலக்கியங்கள் பல உள்ளன.

அவற்றுள்;

ஆசிரிய விருத்தத்தால் பிள்ளைப் பெருமானையங்கார் பாடிய சீரங்க நாயகஞ்சல்,

அவரின் வழித்தோன்றல் கோனேரியப்பர் பாடிய சீரங்கி நாயகியூசல் என்பனவும்,

கலித்தாழிசையாலான ஏரம்பையர் (1847-1914) அவர்களின் கவனாவத்தை வயிரவருஞ்சல்,

முருகேச பண்டிதரின் (19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதி) சந்திர சேகர விநாயகருஞ்சல்,

வண்ணை வைத்தியலிங்கம் அவர்கள் இயற்றிய (1893) சித்தி விநாயகருஞ்சல்,

சிவசம்புப் புலவரின் (1875) விநாயகருஞ்சல்,

குமாரசாமி முதலியாரின் (19ம் நூ;ஆ. இறுதிப் பகுதி) கந்தவன நாதருஞ்சல் என்பனவும் மற்றும் ஆக்கியோன் பெயர் அறியமுடியாதவாறு துலங்கும் மாரியம்மன் ஊஞ்சல், நாச்சியாருசல் ஆதியனவும் உள்ளன.

இந்த நூலில் பிற்காலத்தில் எழுந்த சில ஊஞ்சல் இலக்கியங்கள் பின்னால் தரப்படுகின்றன. இதைவிட இன்னும் அநேக முள்ளன.

இவை ஊஞ்சற் தனிப்பாட்டுகளை விட வேறுபட்டவை. பொதுவாக பக்திப் பாக்கள் வடிவில் ஆக்கப்பட்டுள்ள இவற்றைப் பக்தி இலக்கிய வரிசையில் சேர்ப்பின் தவறின்று. இவையாவும் யாப்பு இலக்கண வரம்புக்குட்பட்டவை. பொதுவாக விருத்தப்பா கலித்தாழிசை போன்ற பாவகையுள் அடங்கும்.

பத்துப் பாக்களைக்கொண்டு இவை முடிவதால் ஊஞ்சற் பதிகம் என்று சிலபோது பெயருறும். சிலவேளை பத்துப் பாட்டுடன் காப்பு, வாழி என்பனவும் அடங்குவதும், அவை தனியாக இயன்று வந்து ஊஞ்சற் பாட்டின் தொகையைப் பத்துக்கு மேலாக்கிவிடுவது முண்டு.

ஊஞ்சற் பாட்டு வளத்தில் ஈழநாட்டின் யாழ்ப்பாணமே முன்னிற்கிறது. தமிழகத்தின் பரப்புடன் யாழ்ப்பாணத்தை ஒப்பிடும் போது இங்கு எழுந்துள்ள ஊஞ்சற்பாடல்களின் தொகையின் விகிதாசாரம் போதிய அளவு அதிகம் என்றே கூறலாம். அவற்றின் தொகை நூற்றுக்கு மேலென்று சொல்லக்கூடிய ஆதாரங்கள் உள்ளன

இதைவிட பல சைவ, வைணவ, கிறித்தவ இலக்கியங்களிலே ஊசல்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது, சில நூல்களில் ஊசல் என்ற ஒரு பகுதி இடம் பெறுகின்றது. உதாரணமாகச் சில ஊசற் பாட்டுப் பகுதிகளை இங்கு எடுத்துப் பார்ப்போம்.

5. ஊஞ்சல் பிரபந்தங்கள்.

சைவ சமய குரவர்கள் நால்வர். அவர்தம் பக்திப் பாடல்கள் யாவும் பக்தி நயத்துடன் இலக்கிய நயமும் கலந்த செந்தமிழ்க் கணிசக் கலவை. திருவாசகத்திற்கு உருகாதவர் ஒரு வாசகத்திற்குமே உருகார் என்பது நம்மிடை பயின்று வரும் வழக்கு. அந்தத் திருவாசகத்தை இயற்றியவர் நால்வருள் ஒருவரான மணிவாசகப் பெருமான். அவர் ஊசல் என்றொரு பகுதியை பாடித் தந்துளார். அதனையிட்டு இப்போது பார்ப்போம். தில்லையில் அருளிய திருப்பொன் னூசல் ஊஞ்சல் எனும் இப்பிரபந்தம் இலக்கியத்திற்கு முத்தாய்ப்பு வைத்துபோல் மிளிர்கின்றது. அதனை இங்கு தருகிறேன். இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ள பல ஊஞ்சற் பாட்டுகளுக்குள் இதுவே காலத்தால் முந்தியது.

மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகளின்

திருப்பொன்னூசல்.

(ஒப்புமைபற்றி வந்த ஆறடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

சீரார் பவளங்கான் முத்தங் கயிருக
 ஏராரும் பொற்பலகை யேறி இனிதமர்ந்து
 நாராயணன் அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாயடியேற்(கு)
 ஊராகத் தந்தருளும் உத்தரகோச மங்கை
 ஆராவமுதின் அருட்டா ளிணைபாடிப்
 போரார்வேற் கண்மடலீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ

1

பவளத் தூண்களைக் கால்களாக நட்டு, முத்துகளை வடமாகக் கோர்த்தெடுத்து, பொற்தகட்டால் செய்த பலகையை அதில் மாட்டி

ஒரு ஊஞ்சல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வேல்போன்ற கண்ணழகியர்களே வாருங்கள். அதிலே நாம் மனக்களிப்புடன் அமர்ந்திருந்து ஊஞ்சலாடுவோம். அதில் ஆடுவது மட்டும்போதாது. ஆடும்போது பாடவும் வேண்டுமல்லவா. அதற்கு எதைப் பாடலாம். உத்தரகோச மங்கையில் எழுந்தருளியிருக்கும், நாராயணனும் பிரமனும் காண முடியாத அடிமுடியான் - பரமசிவனின் பாதக் கமலங்களைப் பற்றிக் கொண்டு புகழ்ந்து பாடுவோம். அதுவே எங்களின் ஊஞ்சற் பாட்டின் பொருளாக இருக்கட்டும்.

இந்தச் செய்யுளிலே ஒரு ஊஞ்சலின் அமைப்பும், ஊஞ்சலாட்டத்தின் இயல்பும் கூறப்படுகின்றது. உறுதியான கால்களை நட்டு அதிலே உத்திரம் ஒன்று கட்டப்படும். வலிமைகொண்ட கயிறு வடமாக இடப்படும். கயிற்றில் ஒரு பலகை மாட்டப்படும். அதிலே அமர்ந்து ஊசல் ஆடுவார்கள். அப்படி ஆடுவது பெண்களுக்கே சிறப்பாக உரியதொன்று. பெண்கள் ஊஞ்சல் ஆட்டத்திற் பாடும் போது தங்கள் மனதைக் கவர்ந்த ஒரு பொருளையிட்டுத்தானே பாடுவார்கள். அப்பொருள் தங்கள் எதிர்காலப் பருவக் கணவுகளின் நாயகனைப்பற்றியதாக இருக்குமே தவிர வேறு எதுவாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ.

மூன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்தங்கு தேவர்களுங் காணு மலரடிகள்
தேன்தங்கித் தித்தித் தமுதாறித் தான்றெளிந்தங்(கு)
ஊன்றங்கி நின்றுருக்கும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோன்றங் கிடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞை
போன்றங் கனநடையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ

2

அத்தலைவனின் சிறப்பு அவர்களின் பாடலில் பரந்து மிளிரும். அது இப்பாடலில் சொல்லப்படும் கருத்துக்கு ஒப்பானதாக அமையும். நல்லின மயில்போன்ற நடை நங்கையரே வாருங்கள். இங்குள்ள பொன்னூசலில் ஏறி அமருங்கள். ஊஞ்சல் ஆடத்தொடங்கட்டும். அதற்கான உன்னுதலை உந்துங்கள். ஆட்டத்திற்கேற்ற பாட்டு வேண்டாமா. பாடுவதற்குத்தான் நமது மனதிற் குடிபுகுந்துள்ள காதலன் இருக்கின்றனே. எனவே அவனின் இயல்புகளையிட்டே பாடுவோம்.

அவனின் சிறப்பு சொல்லமுடியாதது. யாவருக்கும் கண்கள் இரண்டு. இவனுக்கோ நெற்றிக்கண்ணும் உண்டு. எனவே இவன் முக்கண்ணன் என அழைக்கப்படுவான். அவற்றைக் கொண்டு முத்தொழிலைச் செய்வான், மும்மலத்தை எரிப்பான். மூவுலகைப் புரப்பான். அத்தகையது அவனின் கண்ணழகு.

தேகத்தன். அதற்கு நாங்களே உயிருள்ள சாட்சியாக இருக்கின்றோமே. அவர்மீதுள்ள காதலால் நாம்படும்பாடு கொஞ்ச நஞ்சுமா. அதவே நம் சாட்சியத்தை உறுதிப்படுத்துஞ் சான்றாகுமே.

முன்னீறும் ஆதியும் இல்லான் முனிவர்சுழாம்
 பன்னூறு கோடி இமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
 தன்னீ ரெனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
 மன்னூற மன்னுமணி உத்தர கோசமங்கை
 மின்னேறு மாட வியன்மா ளிகைபாடிப்
 பொன்னேறு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ

3

பாட்டுடைப் பாவைக்குத் தன்குஞ்சும் பொன் குஞ்சல்லவா. எனவே அவளது காதலனை எம்மட்டு வானுயரப் புகழவேண்டுமோ அம்மட்டு உயர்த்தி ஏற்றியே பாடுவாள். அதுவும் அவளின் காதலன் எல்லாம் வல்ல இறைவன் என்றால் அவளின் புகழ்ச்சிக்கு அளவுமுண்டோ. இதையே அவளின் 'தோழிமார்கள் பாடுகின்றனர். ஆதி அந்தமில்லாதவன், அவளின் பாதங்கள் அரியால் தேடியும் கண்டடையாதவை. இறப்பற்றவன், முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் முனிபுங்கவர்களான அடியர்களும் தொழுதேத்த உத்தரகோச மங்கை எனுமிடத்தில் உள்ள வர்ணிக்கமுடியாத அழகும் பெருமையும் புனிதமும் மிக்க மாளிகையில் வசிப்பவன், என்று பெருமிதப்படுத்தி ஊஞ்சலாடுவோம் எனப் பாடுகிறார்கள். ஊஞ்சல் மத்தியில் வீற்றிருக்கும் பாவையின் மனங்குளிர்கிறது.

நஞ்சுமர் கண்டத்தன் அண்டத் தவர்நாதன்
 மஞ்சுதோய் மாடமணி உத்தர கோசமங்கை
 அஞ்சொலாள் தன்னோடுங் கூடி யடியவர்கள்
 நெஞ்சுளே நின்றமுத மூறிக் கருணைசெய்து
 துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
 புஞ்சுமார் வெள்வனையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ

4

ஆணோ அலியோ அரிவையோ என்றிருவர்
 காணாக் கடவுள் கருணையினுற் றேவர்சுழாம்
 நாணமே உய்யவாட் கொண்டருளி நஞ்சுதலை
 ஊணாக உண்டருளும் உத்தர கோசமங்கைக்
 கோணர் பிறைசென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
 பூணர் வனமுலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ

5

மாதாடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
 தாதாடு கொன்றைச் சடையா னடியாருட்

கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவித்
 தீதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
 காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பாற்
 போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ

6

உன்னற் கரியதிரு லுத்தர கோசமங்கை
 மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் றன்புகழே
 பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்
 அன்னத்தின் மேலேறி ஆடும் அணிமயில்போல்
 என்னத்தன் என்னையுமாட் கொண்டான் எழில்பாடிப்
 பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ

7

கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
 சால அமுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதெழுந்து
 ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
 சிலந் திகழுந் திருவுத்தர கோசமங்கை
 மாலுக் கரியானை வாயார நாம்பாடி
 பூலித் தகங்குழைந்து பொன்னாசல் ஆடாமோ

8

தெங்குலவு சோலைத் திருவுத்தர கோசமங்கை
 தங்குலவு சோதித் தனியுருவம் வந்தருளி
 எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொள்வான்
 பங்குலவு கோதையுந் தானும் பணிகொண்ட
 கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
 பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ

9

ஊஞ்சற் பாடல்கள் எத்தகையனவாக இருக்கவேண்டும்
 என்பதற்கு 'திருப்பொன்னாசல்' ஒரு எடுத்துக் காட்டெனலாம்.
 ஊஞ்சல் ஒரு பதிகம் என்று சொல்பவர்களும் உளர். பதிகம் யாவும்
 பத்துப்பாட்டுகளால் இயன்று வருவன. ஆனால் பல பதிகம் பாடிய
 மாணிக்கவாசக சுவாமிகளே இந்த ஊஞ்சற் பாடலை ஒன்பது
 செய்யுட்களில் முடித்துக்கொண்டு ஊஞ்சல் ஒரு பதிகமல்ல. இது ஒரு
 தனிப் பிரபந்த வரம்புக்குள் அடங்குவது என்பதைச் சொல்லாமற்
 சொல்லிவிட்டார்.

இந்த ஊஞ்சலினால் நாம் பின்வரும் ஊஞ்சற் பாட்டுக்குரிய
 கருவும் அங்கங்களும் அமைப்பும் எத்தகையன என்பதைப் பெற்றுக்
 கொள்ளலாம்.

முதலாவதாக ஊஞ்சலின் அமைப்பைப் பார்ப்போம். ஒரு
 ஊஞ்சலிட கால்கள், விட்டம், கயிறு, பலகை என்பன வேண்டும்.

இவைகளை விலையேறப்பெற்ற பொருட்களால் தயாரித்துக்கொள்வர் என்பது உயர்வுபடுத்திக்கூறும் கூற்றாகும்.

அடுத்ததாக அத்தகைய ஊஞ்சலில் யார் அமர்ந்திருந்து பாடுவார்கள் என்பதைப் பார்ப்போம். பாட்டுடைத் தலைவனோ அல்லது தலைவியோ அமர்ந்திருக்க அதனைக் கண்ணிப் பெண்கள் ஆட்டிவிடுவது இயல்பு. தேவர்களையே பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டே ஊஞ்சல்கள் இயற்றப்பெற்றுள்ளன. மானுடரைத் பாட்டுடைத் தலைவராகக்கொண்ட ஊஞ்சற் பாக்கள் இல்லை என்றே கூற வேண்டும். என் ஆய்வுக்கும் கைகளுக்கும் இத்தகைய ஊஞ்சற் பாடல்கள் கிடைத்தில. கண்ணிற் பட்டில.

அவ்வாறு அமர்ந்திருப்பவரைப் புகழ்ந்து வாழ்த்திப் பாடுவதையே ஊஞ்சற் கவி என்று சொல்வர். அல்லது அமர்ந்திருப்பவரின் தலைவி அல்லது தலைவனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்திப் பாடுவதாகவும் இவை பயின்று வருவதுண்டு. பாதாதி கேசம் வரையுள்ள அழகையும், மதிப்பற்ற குணதீசயங்ககளையும், அவரின் அனுக்கிரகங்களையும், அவதாரப் பெருமைகளையும் எடுத்து விளம்புவதே பாடல்களின் அடக்கப் பொருளாக இருக்கும். இக்கவிகளின் அமைப்பு ஊசலாடும் செய்யுள் சீரமைப்பை உடையன. ஊஞ்சலின் ஆட்டத்திற்கு ஏற்பவே அவற்றின் அசையமைப்பு இருக்குமானால் ஆட்டத்திற்கேற்ற பாட்டாக அமைந்து நயம் தரும். ஆகவே, ஊஞ்சற் கவிதைகளின் சொல்லும் அசையும் யாப்பும் முன்னேறுவது போல ஆரம்பித்து, நடுவிற் தரித்து பின்னேறுவது போல ஒலிக்கும் இயல்புடையன.

ஊஞ்சற் கவிகளின் அங்கங்களாக மாணிக்கவாசகர் ஒன்பது கவிகளை வகுத்துள்ளார், ஆனால் அதையொட்டிப் பின்னரெழுந்த ஊஞ்சல் இலக்கியங்களெல்லாம் காப்புச் செய்யுளுடன் ஆரம்பமாகி, பின்னால் பத்து அல்லது ஒன்பது கவிகளிற் பயின்று, இறுதியில் வாழி பாடுஞ் செய்யுளுடன் முடியும். தற்காலம் தோன்றிய சில ஊஞ்சற் பிரபந்தங்கள் இவற்றுடன், எச்சரிக்கை, பராக்கு, லாலி எனும் பகுதிகளையும் சேர்த்துக்கொள்கின்றன. நடைமுறையிற் பயின்றுவரும் பல ஊஞ்சல் பிரபந்தங்கள் உள்ளன. அவற்றின் தொகை ஐம்பதுக்கு மேற்பட்டவை. சில கிடைத்தற்கரியவாயின. கிடைத்தவற்றுள்ளும் யாவற்றையும் இங்கு சேர்த்துக்கொள்வதானால் இந்த நூல் ஒரு ஊஞ்சற் கவிகளின் திரட்டாகிவிடும். எனவே ஒரு சில ஊஞ்சற் கவிகளை மாத்திரம் இங்கு எடுத்துப் பார்ப்போம். அவ்வாறு கவனிக்க முதல் ஊஞ்சல் பாட்டுகளின் தோற்றம் வளர்ச்சி என்பனவற்றையும் ஆராய்வது நலமென நினைக்கின்றேன்.

தாலாட்டிலிருந்து பிறந்ததே ஊஞ்சல் பாட்டு என்பது மிகையின்று. ஆரம்ப கட்டத்தில் தொட்டிலிற் வைத்துப் பாடப்படும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் குழந்தை வளர்ந்தவுடன் ஊஞ்சலில் வைத்துப் பாடும் ஊஞ்சல் பாட்டுகளாக மாற்றம் பெறுகின்றன.

ஊஞ்சல் பாட்டுகள் மிகவும் எளிமைமிக்க சொற்களும் இசையும் கொண்டதாகவே ஆரம்பத்தில் அமைந்து நடைமுறையில் இருந்திருக்கும். நான் முன்னர் சொன்னதுபோல் மக்களின் வாழ்வில் ஆங்காங்கு இடம்பெற்ற பல நிகழ்ச்சிகளும் அப்போது மக்கள் பாடும் பாடல்களுமே செம்மொழி அடைவு பெற்று பிரபந்த வடிவம் பெற்றன. அந்த வகையில் சாதாரண ஊஞ்சலாட்டமும் ஊஞ்சற் பாடல்களும் பக்திப்பாட்டாக உருவெடுத்தபோது அவை ஆசிரிய விருத்தம் அல்லது கலித்தாழிசை யாப்பைப் பெற்றன.

இப்பாடல்கள் ஆலயங்களில் வழிபாட்டின்போது இசைக்-கப்படுவனவே தவிர மக்களால் இசைக்கப்படுவனவல்ல. அதாவது உண்மையான ஊஞ்சலாட்டத்தின்போது பாடப்படுபவை அல்ல. அப்படிப் பாடுவதற்கு ஏற்ற சந்தமும் பாக்குமுடையனவுமல்ல.

ஏதாவதொன்றைப் புரியும்போது பாடும் பாட்டுக்களைத் தொழிற்பாட்டுகள் எனலாம். செய்யுந் தொழில்கள் உடலுக்குச் சிரமமாயிருந்தால் அச்சிரமத்தைப் போக்குவதற்கு மக்கள் பாட்டுப் பாடுவர். அத்தகைய பாடல்களுள் ஏற்றப்பாட்டு, ஏலப் பாட்டு என்பன அடங்கும். இப்பாட்டுகள் அத்தொழில் செய்பவர்களின் அசைவுக்கும் அந்த வேலைகளில் உட்கவாசித்து வெளிவிடும் சுவாசத்திற்கும் ஏற்ப சந்தங்களில் அமைந்திருக்கும்.

அதுபோலவே கும்மி, ஊஞ்சல், அம்மானை, கழங்கு முதலிய ஆட்டங்களின்போது பாடும் பாட்டுக்களும், அவற்றின் சந்தங்களும் அந்த நிகழ்வுகளின்போது ஏற்படும் அங்க அசைவுகளுக்கும் சுவாசத்திற்கும் ஏற்பவே அமையும். இந்த அடிப்படையிலேயே நாம் ஊஞ்சல் இலக்கியம் எதுவென்பதை நிதானிக்கலாம்.

சாதாரணமாக பக்திமயப்படுத்தப்பட்ட ஊஞ்சல் பாக்கள் ஊஞ்சலாடும்போது படிக்கத்தக்க சந்தங்களுடையதல்ல. அவ்வாறு பாடுவதானாலும் மக்களுக்கு இசைந்து வருமோ என்பது சந்தேகமே.

நல்லைநகர்க் கந்தன் பேரில்
சேனாதிராய முதலியார் செய்தருளிய
திருவூஞ்சல்.

காப்பு.

திருமேவு மணிமார்பத் தவனும் வேதச்
செங்கமலத் தயனாலுந் தேடற் கெட்டாப்
பெருமானும் துயர்தவிர்த்தே அடிமைக் கொண்ட
பேராளன் சீராளன் பிறப்பில் லாதான்
பொருசூரன் உடல்பிளந்து நல்லை மேவும்
புலவனுக்கே ஊஞ்சலிசை போற்றிச் சொல்ல
ஒருகோட்டுத் தழைசெவியக் களிற்றுப் பிள்ளை
உபயமல ரடியகத்தே யுன்னல் செய்வாம்

நூல்.

நிரஞ்சனமாஞ் சத்திசிவங் கால்க ளாக
நிகரில்பரா பரமணியேநல் விட்ட மாக
பரந்தகலை ஞானமா கமங்கள் சாத்திரம்
பன்னுபுரா ணங்கள்முறு கிளையதாக
அரந்தையகல் நால்வேதங் கயிற தாக
அழகொழுகு பொற்பலகை குடிலை யதாக
நரந்தநிறை அட்டதிக்குக் கமமுந் நல்லை
நகர்மேவு கந்தரே யாடி ஞஞ்சல்

1

அம்பரம்பீ தாம்பரம்நல் விதான மாக
அலருடுக்கள் நவமணியின் மலை யாக
செம்பதும் நாயகனும் மதியத் தேவுந்
திருமிகுந்த கண்ணடியின் னிறைய தாக
நம்புகடர் ஞானமே விளக்க மாக
நாதலிந்து மங்கலவா லாத்தி யாக
உம்பரெல்லாந் துதிபேசிப் பாடி யாட
உயருநல்லை நற்கந்தரே யாடி ஞஞ்சல்

2

முக்குணமுங் கவிகையே யாகி யோங்க
 மொழியுமறம் பொருளின்பம் வீடே நான்கும்
 பக்கமொடு சாமரையின் பந்தி யாகப்
 பகர்மோட்ச மொளித்(யதுவே) தீப மாக
 மிக்கவன்பு மலராலே அயனும் மாலும்
 வேண்டுவரம் பெறுவதற்கே பூசை செய்ய
 நக்கனரன் புதல்வரே யாட ரூஞ்சல்
 நல்லைநகர் கந்தரே யாட ரூஞ்சல்

3

கனக முடியாறும் பிரபை வீச
 நல்லகட் செவியானும் கிருபை(யை) நாட்ட
 பனகமணிக் குண்டலமீ ராறுந் திவ்ய
 பானுவொளி தனிக்கிரணம் பரிந்து வீச
 புனையுமணிக கலனாட முறுவ ரேன்றப்
 புதுமதிப முகமாறும் பொதிதல் செய்ய
 அநககுரு பரமுதல்வா ஆட ரூஞ்சல்
 அழகுநல்லைக் கந்தரே யாட ரூஞ்சல்

4

அந்தமிலா நீலமணி மயிலு மாட
 அழகியபொற் சதங்கைகலின் கலினென் ருட
 செந்திருவார் பரிபுரங்கள் தானு மாடச்
 செம்பொளி னுடையசைந்து சிறப்பா யாட
 எந்தனகத் திருந்தருளும் பாத மாட
 எவ்வுயிர்க்கும் தானவனா யிருந்தே யாட
 நந்தலிலாப் பரம்பொருளே யாட ரூஞ்சல்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாட ரூஞ்சல்

5

பன்னிருகை பொலிந்தாடச் சூரன் மார்க்பைப்
 பகிர்ந்தவயில் வெகுபராக் கிரமத் தாட
 சொன்னபல வாயுதமுந் துலங்கி யாடச்
 சுந்தரமாம் பொற்புரி நூல் மார்பி லாட
 சென்னிறச்சூட் டுச்சேவற் கொடியு மாடத்
 தெளிவுறுபொற் கங்கணங்கள் சீரா யாட
 நன்னதிசே யானவரே யாட ரூஞ்சல்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாட ரூஞ்சல்

6

கள்ளார்ந்த கடம்பமலர் மாலை யாடக்
 கதிகெழுவு ரத்னமணிக் கவச மாட
 உள்ளார்ந்த வரைஞானும் கச்சு மாட
 உறுநர்துயர் திர்த்திருந்த வுடைவா ளாட

எள்ளார்ந்த தெய்வவடிவான மாக
 ரிருபேரு மிருபக்கத் திருந்தே யாட
 நள்ளாற்று வேலவரே யாம ரூஞ்சல்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாம யூஞ்சல்

7

தாயாயெவ் வுயிர்க்குந் தானாய் நின்று
 தண்ணளியைப் புரிபவரே யாம ரூஞ்சல்
 மாயோன்றன் மருகனே யாம ரூஞ்சல்
 வானவர் சேனாபதியே யாம ரூஞ்சல்
 சேயேசட்சமய பராபரரே யாம ரூஞ்சல்
 தேவாதி தேவரே யாம ரூஞ்சல்
 நாயேனைத் தொண்டுகொண்டா யாம ரூஞ்சல்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாம ரூஞ்சல்

8

திரிபுவன கர்த்தாவே யாம ரூஞ்சல்
 சிவஞான போதகரே யாம ரூஞ்சல்
 வறுமைதவிர்த் தாள்பவரே யாம ரூஞ்சல்
 வரையெறிந்த சேவகரே யாம ரூஞ்சல்
 அறிவகத்தே ஆக்கியவா ராம ரூஞ்சல்
 அடியாரை யஞ்சலென்பா யாம ரூஞ்சல்
 நறியமணங் கமழ்புயனே யாம ரூஞ்சல்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாம ரூஞ்சல்

9

வாழி.

அன்புபொருந் தடியவர்கள் வாழி வாழி
 அழகியநல் லைச்சனங்கள் வாழி வாழி
 பொன்புரளு மஞ்சைக்குக் குடமும் வாழி
 புகழ்தெய்வ குஞ்சரியும் குறமின் வாழி
 துன்புதவிர் வீரவேல் வாழி வாழி
 சொல்லுமற்று மாயுதங்கள் வாழி வாழி
 நன்குதரும் நல்லைநகர்க் கந்தர் வாழி
 நாதாந்த வேலவரெந் நாளும் வாழி

ஊஞ்சற் பிரபந்தங்களுள் தமிழகத்தில் ஆக்கப்பட்டவை
 ஈழத்தில் இயற்றப்பட்டவை என இரண்டு பெருந் தொகுதிகள்
 உள்ளன. அவற்றுள் தமிழகத்தில் செய்யப்பட்ட ஊஞ்சல்களுள்,
 மணிவாசகரின் திருப்பொன்னூஞ்சலைத் தவிர வேறு ஊஞ்சல்
 இலக்கியங்கள் கைக்கெட்டாதனவாயின. ஆகவே அவற்றை நன்கு
 கணித்தறிய முடியாத நிலையில்தான் இந்த நூல் ஆக்கப்படுகின்றது.

எனவே இது ஒரு முழுமை பெற்ற நூலாக இருக்கும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை இன்று. அவைகளையும் கண்டறிந்து இதன் தொடர்பாக இன்னுமொரு நூலைச் செய்யலாம் அல்லது அவைகளைச் சேர்த்து இந்த நூலை விரிவுபடுத்தி வெளியிடலாம் என்பது எனது எண்ணம்.

ஈழத்தில் எழுந்துள்ள ஊஞ்சல் இலக்கியங்களில் சேனாதிராயர் படைத்த நல்லைநகர்க் கந்தன் திருவூஞ்சல் காலத்தால் முந்தியது எனலாம். அதனை இதில் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ள சொல்லாட்சி, யாப்புச் செறிவு என்பன தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பெரும்பாலும் மற்றைய ஊஞ்சல் பாக்களுக்கும் இதற்கும் வேறுபாடுள்ளன. மாணிக்கவாசக சுவாமி அவர்களின் திருவூஞ்சல் அமைப்பின்படி வந்த ஊஞ்சல் வகையை இது சாரும்.

ஊஞ்சலுக்கு விதானமும் அலங்கார மாலைகளும் இருக்க வேண்டுமென்னுங் கருத்தை இவர் எடுத்தாள்கின்றார். அத்துடன் சைவசமய தத்துவங்களையே ஊஞ்சலிடும் பொருட்களாக உருவகித்துள்ளார். குடிலை எனப்படும் சுத்த பிரணவத்தையே இவர் ஊஞ்சற் பலகையாக இட்டுப் பாடியுள்ளது மிகவும் பொருத்தமானதே. இவ்வாறே சைவாகமக் கருத்துகளையே இவர் ஊஞ்சலாட்டத்திற்குரிய எல்லாவற்றிற்கும் உவமையாகக் கொள்கின்றார்.

ஊஞ்சலாடும்பொழுது ஊஞ்சல் மட்டும் ஆடாது. ஊஞ்சலாடு பவரும் அசைந்து ஆடநேரிடும். அப்போது மயிலாட, சதங்கையாட, பரிபுரம் ஆட, உடையாட, பாதம், பன்னிருகை, வேலாயுதம், அதரங்கள், பூணூல், சேவற்கொடி, கங்கணம், கடம்பமலர் மாலை, கவசம், அரைஞாண். கச்சு, உடைவாள் என்பனவும் ஆடுகின்றன. இருமனை வியரும் ஆடுகின்றனர் என்பதைக் கவனிக்கும்போது கந்தப்பெருமானின் உருவச்சிலையின் அழகை நேருக்குநேர் வர்ணிப்பது போலவே இருக்கின்றது.

கலைவாணி ஊஞ்சல்.

காப்பு.

வெண்மலராளர் வெண்துகிலாளர் வீணை தனக்கரசி
தண்தமிழாளர் கலைவாணி தனக்கு - பண்ணூசல்
செந்தமிழிற் செப்புதற்குச் செல்வா கயமுகனே
தந்தருளுன் மேலாந் தயை

நூல்.

உறுதிமிகு கல்வியெனும் உயரக்கால் நட்டு
ஊஞ்சல்கட்டும் விட்டமதாய் உள்ளறிவு இட்டு
அறுபத்து நான்குகலை அடைதொடுத்த கயிறை
அதன்மத்தி தனில்மாட்டி அறிவென்னும் பலகை
இறுக்கியே வைத்தெடுத்த இசைவான ஊஞ்சல்
இலங்கிடவே கலைவாணி இருந்திட்டாள் ஆட
முறுவல்செயும் முத்தமிழின் மொட்டுகளே வாரும்
முன்னவனைத் துதித்துநாம் ஆடுவோம் ஊஞ்சல்

1

பாடுகவே பாமகளின் பண்பெடுத்து உலகின்
பாமரத்தின் வேறறவே பறந்திட்டட்டும் ஊஞ்சல்
ஆடுகவே அன்னையவள் அறிவென்னும் அருகை
அகிலமதில் புரந்திடுவாள் ஆடுவோமே ஊஞ்சல்
சாடுகவே அறிவீனச் சனியனது தொகையச்
சரஸ்வதியாள் அருள்புரிவாள் சாரும்பல கலைகள்
தேடுகவே பல்லறிவு தேவியவள் தருவாள்
திசைபரக்கும் ஊஞ்சலிலே தெரிவையரே ஆடர்

2

நான்முகனும் நாவில்வைத்து நயந்துரைக்கும் வாணி
நல்முனிவர் பணிந்தேத்தும் நாநயத்தாள் காணீர்
வான்அமரர் வழிமொழிந்து வணங்கிடுவார் பேணி
வழங்கிடுவாள் கலைஞானம் வளர்ப்பதற்கோர் ஏணி
தான்என்னும் அகந்தையுள்ளார் தலைதாழ்த்தும் வேணி
தமிழறிஞர் தமக்கிருக்கை தந்துயர்த்தும் தாயாள்
கோன்முன்னும் அறிவுளாரைக் கொடியுயர்த்தும் வாயாள்
கொண்டாடிப் புகழ்பாடிக் கோதையரே ஆடும்

3

திக்குவாய் இடையன்தனைத் திகழ்கவிஞ் னுக்கும்
தேவியிவள் பெருமைதனைச் தேசமெல்லா மறியும்
அக்கசடன் காளிதாசன் ஆனதுபோல் அடியார்
அறிவுப்பால் நயந்தாட்டும் நற்றூயாம் அறிவாய்
மிக்கபல கல்வியென்னும் மேலான செல்வம்
மேதினியில் தந்திடுவாள் மேலாக ஊஞ்சல்
பக்குவமாய் பாடிடுவோம் பாரதியின் மகிமை
பாரெங்கும் பரவிட்டும் பாங்கியரே ஆடும்

4

ஏடுஎனும் பனுவலுள்ளே இசைமடந்தை உறைவாள
எடுத்தழிக்க முடியாத இயல்செல்வந் தருவாள்
பாடுளது வந்தாலும் பகைஞர்கள் கொள்ளார்
பந்தமிட்டும் எரியாது பரவுகடல் கொள்ளா
வாடும்குணம் இல்லாத மலர்போன்ற கல்வி
வளர்செல்வந் தந்திடுவாள் வகைந்தாமர் ஊஞ்சல்
தோடுடனே மேககேசேர் தொடியிடையீர் சிலம்பு
தூயதமிழ் ஒலித்திடவே தொடர்ந்தாமர் ஊஞ்சல்

5

தாழ்சாதி உயர்சாதி தன்மைகளை நீக்கித்
தருமருந்து கல்விதனைத் தந்திடுநல் வாக்காள்
பாழ்மனத்தில் அறிவென்னும் பகல்காட்டி இருளைப்
பகைத்தோடச் செய்கின்ற பால்நிறத்துப் பணியாள்
ஆழ்கடலின் முத்தமிழை அடக்கியதை விரும்பும்
அன்பருக்குத் தந்திடுவாள் அதைநாடி நாமும்
தோழ்குலங்கத் தொடியசையத் தோகையரே ஆடும்
தள்ளியெழும் வெண்ணூஞ்சல் துதைத்திடவே ஆடும்

6

வேறு.

வேதியர்கள் வாழ்த்த விண்ணவர்கள் மலர்தூவ
வித்தகனும் அகத்தியர் விரித்துரைத்துத் தமிழ்ப்படிக்க
தாதியர்க ளாகத் தானமகள் பணிந்தேத்த
தமிழ்ப்பாட்டி அவ்வை தலைநிமிர்ந்து அறமோத
சேதிசொலும் பாரதி தேமதுர வாழ்த்துரைக்க
செப்பிடவே அரம்பை தெரிவைகுழாம் நடம்ஆட
ஆதிசூல வள்ளுவர் அறமாதி முப்பால்நூல்
அறைவதற்கு ஏற்பநீர் ஆடுகவே பொன்ஊஞ்சல்

7

கம்பரவர் பாடக் கவியிளங்கோ சிலம்புசொல
 கவிகளா மேகம் கன்னித்தமிழ் எடுத்துரைக்க
 நம்புமடி நால்வர்களும் நல்லபக்திப் பாவுதிர்க்க
 நயமிக்க தமிழில் நான்மதுரைக் கூடலிலே
 தம்பனுவல் கூறித் தமிழியல்பை வேண்டிநிற்கும்
 தங்கத்தமிழ்ச் சங்கத் தாயையர்கள் மகிழ்ந்தாட
 நம்தேவி வாணி நடுவினிலே அமர்ந்திருக்க
 நங்கையரே ஊஞ்சல் நகர்ந்தாட ஆடுகவே

8

வெண்மலரில் வீற்று விரித்தெடுத்த புத்தகத்தின்
 வித்தகத்துக் கரத்தாள் வீணையொரு பாலிசைத்து
 பண்பாடிக் கல்விப் பாவைமகள் அருள்புரியப்
 பாடுகவே சங்கப் பழந்தமிழில் பாட்டெடுத்து
 தண்ணென்ற தென்றல் தவழ்வதுபோல் தாவிடவே
 தானுந்தி ஊஞ்சல் தனதனனோம் என்றாட
 கண்மணிகாள் வாரும் காற்றோடு கலந்தாடி
 கலைமகளாள் மகிழக் கவினுஞ்சல் ஆடுதுமே

9

வாழி.

முத்தமிழும் வாழி முனிவர்குழாம் நலம்வாழி
 முப்பத்தீர் இரண்டு முனைகலைகள் வாழியவே
 எத்திசையும் பரக்கும் இன்தமிழர் குலம்வாழி
 இசைவாணர் மற்றும் ஏற்றமிகு புலவர்குழாம்
 உத்வேகங் கொண்டு உயர்வெய்தி வாழியவே
 உண்மைநிலைக் கலைகள் உள்ளமதில் வேர்விட்டு
 வித்தகராய் விளங்க விளைபாலர் கல்வியிலே
 விரியறிவு கொண்டு வியனுலகில் வாழியவே

முத்தமிழின் காவலன் விநாயகப் பெருமாள். அதுபோல
 வித்தகத்திற்கும், கலைகள் அத்தனைக்கும் காவல் கலைமகள். இவர்கள்
 இருவரினதும் தயவிருந்தால், கல்வி அறிவு பெருகும். மடையனும்
 அறிவாளியாவான் என்பது மக்களின் நம்பிக்கை. கல்விக்குரிய
 தெய்வ வழிபாட்டு முறை இந்துக்களிடத்தில் மாத்திரமல்ல உலகில்
 உள்ள நாகரீகம் முதிர்ந்த எல்லா இனத்தவர்களிடையும் உள்ளது.

இத்தகைய நாமகளை கல்வி கற்பவர்கள் தமக்கு வேண்டிய
 ஞானம், வித்தகம், கலை, மொழிவன்மை, பேச்சுவன்மை ஆதியை
 வற்றை அருளும்படி ஆராதித்துத் தோத்தரிப்பார்கள். இவ்வாறு

செய்பவர்கள் வருடமொரு தடவை கலைவாணிக்கு விழாவெடுத்து அருள் வேண்டுவர். இவ்விழா ஆலயங்களில் மட்டுமல்ல இல்லங்களிலும் கல்வியகங்களிலும், கலைபரங்குகளிலும் நடைபெறும். அத்தருணத்தில் கலைமகள் தோத்திரத்தைப் பாடி தோத்தரிப்பர். அத்துடன் கலைவாணியை திருவூஞ்சலில் அமரச் செய்து திருவூஞ்சலாட்டும் வழக்கமும் உண்டு. அத்தகைத்தருணங்களில் பாடப்படும் நோக்குடன் ஆக்கப்பட்டதே கலைவாணி ஊஞ்சல்.

ஊஞ்சல் இலக்கணத்திற்கு உட்பட்டே இது பாடப்பட்டுள்ளது. அதன் அங்கங்கள் யாவும் மணிவாசகப் பெருமான் வகுத்த வழியிலேயே செல்கின்றது. ஈற்றடியில் ஆடுக லூஞ்சல்., ஆமரோ ஊஞ்சல் என்னும் ஒழுங்கு இங்கு வேறு வித்தியாசமான சொற்களால் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது. ஆடுவோம் ஊஞ்சல், ஊஞ்சலிலே தெரிவையரே ஆமர், கோதையரே ஆடும், பாங்கியரே ஆடும், ஊஞ்சல் நகர்ந்தாட ஆடுகவே, கவினூஞ்சல் ஆடுதுமே போன்றதாக அவை அமைந்துள்ளன.

முதலாவது பாட்டில் ஊஞ்சலின் அமைப்பையும், அதில் கலைவாணி ஊஞ்சலாட எழுந்தருளி உள்ளதையும் எடுத்துச் சொல்லி, அவளைப் புகழ்ந்து பாடி அருள் வேட்டல் செய்ய விடுக்கும் அழைப்பு உள்ளது. அதன் பின்னர் வரும் மூன்றாவது செய்யுளில், "அரசரோடெம்மைச் சரியாசனம் வைத்த தாய்" என்ற கருத்தும், ஐந்தாவது செய்யுளில் "கல்விச் செல்வத்தைக் கறையான் அரியாது, கள்வர் கவர்ந்துசெலார், நீரில் மூழ்காது, நெருப்பில் எரியாது என்றுபோற்றும் கருத்தும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. அதேபோலச் சமூகத் தாழ்வு உயர்வுகளைச் சமனாக்குந் திறன் கல்விக்குள்ளது என்பதை ஆறாவது செய்யுள் கூறுகின்றது.

காளிதாசன் வரலாற்றை மூன்றாவது செய்யுள் சுருக்கிக் கூறுவதன் மூலம் கலைமகளின் பெருமை மகிமைப்படுத்தப்படுகிறது. ஏழாவது எட்டாவது செய்யுள்களில் கலைமகளின் அருள்பெற்ற தமிழ்ப்புலவர்களின் அட்டவணை ஒன்றும் தரப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய கவிகளால் தமிழ், கல்வி ஆதியவற்றின் சிறப்புக்களைக் கற்போர் எளிதில் அறிந்து நினைவில் வைத்துக்கொள்ளலாம். சிறப்பாகக் கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்காக பாடப்பட்ட இந்த ஊஞ்சல், பக்தி மார்க்கத்திலிருந்து சற்று விலகி அறிவு மார்க்கத்தில் நடக்க, கல்வி கற்கும்போதே கருத்தறிந்து கற்க வழிகாட்டும் ஒரு ஒளி விளக்காகும்.

திருகோணமலைப்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மன்

ஊஞ்சல் பாடல்.

தார்சிறந்த முத்தனாற் கால்கள் நாட்டி
தனிப்பவளக் கொப்பதனாற் கொடுங்கை மாட்டி
வார்சிறந்த வைரத்தாற் பலகை பூட்டி
வண்ணநவ மணிமலை வயங்கச் சூட்டி
ஏர்சிறந்த சித்திரங்க ளெங்குந் தீட்டி
இலகுதிருப் பொன்னூசல் சேர்வை காட்டி
சீர்சிறந்த மாதவனா ராட ரூஞ்சல்
ப்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மனே யாட ரூஞ்சல்

1

வச்சிரமணித் தங்கத்தாற் கால்கள் நாட்டி
வைரங்கோ மேதகத்தாற் பலகை பூட்டி
பச்சைமணி மரகதத்தாற் கொடுங்கை மாட்டி
பசும்பொன்னின் சங்கிலியின் வடங்கள் பூட்டி
உச்சிதமாய் வானவர்கள் சமைத்த லூஞ்சல்
உலகளந்த வாமனனார் உண்மை யாகச்
செச்சைமணி மாயவனா ராட ரூஞ்சல்
ப்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மனே யாட ரூஞ்சல்

2

சீர்மருவு மாமறைகள் கால்க ளாக்கிச்
சிறந்தவுயர் சாத்திரத்தைப் பலகை யாக்கி
தூமருவு புராணமதைத் கொடுங்கை யாக்கிச்
சொல்லரிய பல்கலைகள் சங்கிலி களாக்கிப்
பூமகளும் நிலமகளும் பொற்பே ஓங்கப்
பொன்னுலகர் செய்தளித்த பொன்னி னூஞ்சல்
தேமருவு வண்டுளப மலை பூண்ட
ப்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மனே யாட ரூஞ்சல்

3

அணியணியாய்த் தேவர்கள்வந் தடிக்கொண் டாட
 அரம்பையரும் அமரர்களும் மகிழ்ந்து பாட
 கணிகையர்கள் கொலுமுகத்திற் களித்தே யாட
 கன்னியர்கள் இருமருங்குங் கவரி போட
 பணிவுடனே கின்னரர்கள் யாழில் மீட்ட
 பன்னிருவ ராழ்வார்கள் பதத்தி னாட
 திணிவுபெருந் திருமார்பா ஆட ரூஞ்சல்
 ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மனே யாடி ரூஞ்சல்

4

மாமறையோர் மாமுனிவோர் மகிழ்ந்து போற்ற
 வானவர்கள் பூமாரி பொழிந்து ஆர்ப்ப
 சேமமுடனே முரசஞ் சிறக்கச் சாற்ற
 தெரிவையர்கள் திருவருளாற் சிறந்து போற்ற
 பூமகளும் பார்மகளும் மருங்கில் வாழ்த்த
 பொன்னடியி லடியார்கள் பொழிந்து வாழ்த்த
 தேமருவு தாமமெழில் மார்பிலங்க
 ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மனே யாடி ரூஞ்சல்

5

இந்திரரும் வானவரும் வடந்தொட் டாட்ட
 இறையவரும் மறையவரும் வடந்தொட் டாட்ட
 சந்திரருஞ் சூரியரும் வடந்தொட் டாட்ட
 தானவரும் வானவரும் வடந்தொட் டாட்ட
 விந்தைமிகு தேவரெலாம் வடந்தொட் டாட்ட
 கொந்தலங் குழன்மடவார் வடந்தொட் டாட்ட
 சிந்தைமகிழ் தேவியர்கள் மார்பில் இலங்க
 ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மனே யாடி ரூஞ்சல்

6

பொன்னணிந்த நவமணி மாலை யாட
 புகழ் பெரிய வண்டுளப மாலை யாட
 வண்ணமுள்ள சந்தரவட்டக் குடைக ளாட
 வாகவலயங் களுமே யோங்கி யாட
 மன்னுமணி யணியாடை பதக்க மாட
 மகரமணிக் கண்டிகையாட மாலை யாட
 மன்னுமெழிற் திருமலையிற் சிறந்தே யோங்கும்
 ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மனே யாடி ரூஞ்சல்

7

சதுர்மறையைத் திருடியவன் தன்னை வென்றேன்
 சடக்குமிகு ராவணனைச் சமரில் வென்றேன்
 மதிகெட்ட இரணியனைக் கிழித்த சிங்கம்
 மகிழ்வுற்றுப் பிரமணையுங் காத்த மூர்த்தி

கதிகலங்க அசுரர்தமை வதைத்த கோவே
 கண்ணியர்கள். துகில்கவர்ந்த கள்ள மாயன்
 சதுரிலங்குங் கஞ்சன்தன்னைக் கொன்ற கண்ணன்
 ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மனே யாடி ரூஞ்சல்

8

சங்கரனும் மைங்கரனும் மகிழ்ந்து வாழ்த்த
 சதுர்முகனும் அறுமுகனும் மகிழ்ந்து போற்ற
 துங்கமுள்ள தவசித்தர் துதித்துப் போற்ற
 சொல்லும்பதி னெண்கணமுந் தொழுது போற்ற
 எங்குமுள்ள வண்ணத்தோர் ஏத்திப் போற்ற
 ஈராறு ஆழ்வார்கள் இணங்கிப் போற்ற
 பொங்குமெழில் தங்குதிரு மலையில் வாழும்
 ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மனே யாடி ரூஞ்சல்

9

மலர்மேவு திருமகளோர் பக்கல் மேவ
 மாசற்ற நிலமகளோர் பக்கம் மேவ
 நலமேவு கவுத்துபமும் மார்பில் இலங்க
 நாதமிகு பாஞ்சசன்யம் கையி லோங்க
 வலமேவும் அழியதும் கையி லோங்க
 வங்கமெறி கடல்துறந்து வந்த மாயன்
 சிகைமேவும் மலர்க்கரத்தா ராடி ரூஞ்சல்
 ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மனே யாடி ரூஞ்சல்

10

இதனை யாத்தவர் பெயர்தொரிகிலது. இவ்வூஞ்சல் இலங்கை
 இந்துசமயத் திணைக்களம் பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு வெளியிட்ட
 திருக்கோணமலை மாவட்ட திருத்தலங்கள் என்ற நூலில் 312 - 314ம்
 பக்கங்களில் காணப்படுகிறது. இதன் கவிப்போக்கு காப்பு இல்லாமலே
 தொடங்குகின்றது அதுமட்டுமல்ல ஊஞ்சலமைப்பையும் பலபடச்
 சொல்கிறது. ஒருவகையில் மற்ற ஊஞ்சல் கவிகளிலும் இது சற்று
 வேறுபட்டது எனலாம்.

உலகிலுள்ள பல இயற்கைத் துறைமுகங்களில் திருகோண
 மலையும் ஒன்று. இத்திருத்தலம் முன்னாள் இலங்கை வேந்தன்
 இராவணனுடன் மிகவுந் தொடர்புள்ளது. சரித்திர வரலாறு கொண்ட
 ஒரு இடம் மாத்திரமல்ல சரித்திரம் படைத்துக்கொண்டே இருக்கும்
 ஒரு இடமாகவும் விளங்குகின்றது.

இத்தலத்தில் கோணேசுரர் ஆலயம் சிறப்புற்று விளங்குவதோடு
 இன்னும் பல ஆலயங்கள் பக்தர்களுக்குகந்த வழிபாட்டுத் தலங்களாக
 உள்ளன. வைணவமும் சைவமும் வேறுவேறாக இரு கூறுகளாகப்

பிரிந்திருந்த காலத்தில் திருமால் வணக்கம் தமிழர்களிடையே ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்தாலும் "மாயோன் மேய" என்ற தொல்காப்பிய வழியில் வாழ்ந்த தமிழர் மாயோனைத் திருமாலாகக்கொண்டு இன்று மதபேதமற்று வழிபட்டுவருகின்றார்கள். சைவ சமயத்துள் வைணவக் கருத்துகள் புகுந்தாலும் திருமால் வணக்கம் சிவ வணக்கத்துடனே இணைந்து செய்யப்படுகின்றது. திருமாலுக்கென தேவாலயங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் இருக்கும் தொகையை சிவ தலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பின் திருமால் வணக்கம் அவ்வளவு அதிகமாக இல்லை என்பதே புலனாகும்.

அத்தகைய திருமால் தலங்களுள் திருகோணமலை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மன் ஆலயமும் ஒன்றாகும். இங்கு எழுந்தருளி இருக்கும் கிருஷ்ணரின்மேல் பாடப்பட்ட ஊஞ்சல் இதுவாகும். இதன் "ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மனே ஆமநுஞ்சல்" என்ற ஈற்று அடி எல்லாச் செய்யுள்களிலும் வருகின்றது. இது இதன் தனிப்பட்ட சிறப்பாகும்.

ஊஞ்சல் அமைப்புப் பற்றி முதல் மூன்று பாடல்களும் சொல்கின்றன. இங்கே முதலாம் செய்யுளில் கூறப்பட்ட ஊஞ்சலமைப்பு இரண்டாம் செய்யுளில் இல்லை. அதுபோலவே மூன்றுஞ் செய்யுளின் ஊஞ்சலமைப்பும் அவற்றிலிருந்து வேறுபடுகிறது. முத்துக் கால், வச்சிரமணித் தங்கக் கால், மாமறைக் கால் என்று ஊஞ்சற் கால்கள் வேறுபடுவதுபோலவே ஏனைய ஊஞ்சல் பகுதிகளும் விகற்பித்துச் சொல்லப்படுகின்றன.

எட்டாவது செய்யுளில் கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் திருவவதாரங்கள் எடுத்து வரிசைப்படுத்தப்படுகின்றன. அதைவிட பத்தாவது செய்யுளில் திருமகளும் நிலமகளும் திருமாலின் இருபக்கங்களில் நிற்கும் ஒரு செய்தியும் வருகின்றது. இங்கே திருமகளின் பெயரே நிலமகள் என்பதை நிகண்டுக்காரர் "பூமினி லக்குமி சலசைச் செல்வம் திருமகள் நாமமாம்" என்பதும் இருபக்கமும் என்பதின் கருத்தும் ஆராயப்பட வேண்டிய புராணஞ் சம்பந்தப்பட்ட செய்தியாகும். மேலும் காப்புச் செய்யுளும் வாழிச் செய்யுளும் இன்றி இந்தத் திருவூஞ்சல் இயற்றப்பட்டு மாணிக்கவாசகர் வகுத்துத் தந்த வழியிலே சென்று பாவின் தொகையில் மாத்திரம் ஒன்று கூடுதலாக இயன்று முடிகின்றது.

திருக்கோணமலை

பத்திரகாளி ஊஞ்சல்.

ஆக்கியோன் வெ.அகிலேசபிள்ளை.

காப்பு.

சீருலவு தென் கயிலை . மலைக்கோர் பாலில்
தேவருலகெனத் தகமை சேர்ந்திலங்கும்
பேருலவு திரிகோணை நகரந் தன்னைப்
பிரியமுடன் காத்தருளும் பெருமை வாய்ந்த
ஏருலவு பத்திரகாளியின் மீது ஊஞ்சல்
இசைபாட அடியவர்கள் இடரை நீக்கி
காருலவும் ஆலடியி லினிது வாழும்
கணபதியி னுபயபதங் காப்பதாமே

நூல்.

சுந்தரச்சேர் மரகதத்தாற் றூண்கள் நாட்டித்
துலங்கு புட்பராகமதால் விட்டம் பூட்டி
அந்தமுறு நித்திலச் சங்கிலிகள் மாட்டி
அவிற்கிரண மாணிக்கப் பலகை மீதே
இந்திரையுங் கலைமகளும் வடந்தொட் டாட்ட
இருமருங்கு மரமகளிர் களாசி நீட்ட
பந்தமிசு திரிகோணைப் பதியில் வாழும்
பத்திரகாளித் தாயே ஆம ரூஞ்சல்

1

காவலர்கள் கரங்கூப்பி வணங்கிப் போற்றக்
கன்னியர்கள் ஆலாத்தி கைக்கொண் டேற்றத்
தேவர்களன் போடுபுட்ப மாரி பெய்யத்
திசைமுகனு மிந்திரனும் சேவை செய்யக்
காவல் செய்யுத கண்திபர்கள் யாருங்
காளிபராக் கெனக்கூறிக் களிப்புற்றாடப்
பாவலர்கள் புகழ்கோணைப் பதியில் வாழும்
பத்திர காளித்தாயே ஆம ரூஞ்சல்

2

எத்திசையும புணுகுசந்த வாசம் வீச
 குரைகடல்போல் வாத்தியங்க ளிரைந்து பேச
 அத்திநேர் விழிமடவார் நடன மாட
 அன்பினொடு நாரதர்யாழ் இசைகள் பாட
 மெத்துமெழி லரமகளிர் கவரி போட
 மேதினி மானிடர்மகிழ்ச்சி மீறி யாட
 பத்திமிகு மடியர்செறி கோணை வாழும்
 பத்திர காளித்தாயே யாம ரூஞ்சல்

3

வாலைதிரி புரைபுவனை மதங்கி நீலி
 வாயி யபிராமி பகவதி யென்றேதான்
 சீலமிகு மடியர்துதி செய்து போற்றச்
 சிந்தைமகிழ்ந் தந்தணர்கள் ளாசி நல்க
 கோலமுறு பரிதிமதி கவிகை யேந்தக்
 கூசியட்ட பாலகர்கள் கொடிகை கொள்ளப்
 பாலவிழி யரனுறையுங் கோணை வாழும்
 பத்திரகாளித் தாயே யாம ரூஞ்சல்

4

தண்ணருள்செய் முகமாடக் கிரீட மாடச்
 சடையாட விடையாடத் தாரை யாட
 கிண்ணமுலை யசைந்தாடப் பதக்கமாடக்
 கிரணமுத்து வடமாடக் கிளியுமாட
 வண்ணமிகு கரமாட வகைகளாட
 மார்பிலிருந் தொளிர்செய்மலர் மாலை யாட
 பண்ணவர்க ணிதம்பரவும கோணை வாழும்
 பத்திர காளித்தாயே ஆம ரூஞ்சல்

5

தங்கரத்தனக் கொப்பாட முருகு மாடத்
 தளதளெனப் பிரபைவிடுங் கம்ம லாடத்
 தூங்கவை டூரியப்பொற் சிமிக்கி யாட
 சொல்லருமுக் குத்திமுத்துச் சுடர்விட் டாட
 சங்கைமிகு மிடையினிற் பாவாடை யாட
 தார்குழலில் வண்டினங்கள் சப்தித் தாட
 பங்கயவா விகள்செறியுங் கோணை வாழும்
 பத்திரகா ளித்தாயே யாம ரூஞ்சல்

6

அரவணியும் சிவனொடெதிர்த் தாடும் பாத
 மசைந்தாடத் தங்கவொட்டி யாண மாடக்
 கரமுறுவா ளுடுக்கைகங்க பால மாடக்
 கனகவொளி பர்ப்புதிரு சூல மாடச்

சரணவிரன் மோதிரமுஞ் சிலம்பு மாடத்
 தண்டைகொலி சோடுபாத சரமு மாடப்
 பரவைசெறி திரிகோணைப் பதியில் வாழும்
 பத்திரகாளித் தாயே யாம ரூஞ்சல்

7

அன்னபரி பூரணியே யாம ரூஞ்சல்
 ஆரணியே காரணியே யாம ரூஞ்சல்
 பொன்னிமலர்த் தாளுடையாய் யாம ரூஞ்சல்
 புவனமெலா மீன்றவளே யாம ரூஞ்சல்
 மன்னுமட மயிலொயிலா யாம ரூஞ்சல்
 மயிடனைமுன் வென்றவளே யாம ரூஞ்சல்
 பன்னரிய திரிகோணைப் பதியில் வாழும்
 பத்திரகா ளித்தாயே யாம ரூஞ்சல்

8

வாழி

சீர்வாழி செந்நெல்விளை பழனம் வாழி
 தேசமெங்கும் சிவமயம் சிறந்து வாழி
 ஏர்வாழி யானினங்கள் மல்கி வாழி
 எழின்புழி மன்னவர்வாழி இமையோர் வாழி
 பார்வாழி திரிகோணை நகரம் வாழி
 பகரரிய விபூதிபஞ்சாட் சரமும் வாழி
 கார்வாழி மறைவாழி தேவி பத்ர
 காளிபத மலரிணைகள் வாழி வாழி

சிவவழிபாடு சக்தி வழிபாடாகத் தனித்து அதிலிருந்து
 விகற்பப்பட்ட வழிபாடே மாரியம்மன், காளியம்மன் முதலிய
 வழிபாடுகள் எனச் சொல்லலாம். சக்தி ஆக்கும் சக்தியாக
 இயங்கும்போது பார்வதியாகவும், காக்கும் சக்தியாக இயங்கும்போது
 மாரியாகவும், அழிக்குஞ் சக்தியாய் எழுச்சிபெறுங்கால் காளியாகவும்,
 அதுவே உக்கிரங்கொள்ளுங்கால் பத்திரகாளியாகவும் மாறுகின்றது
 என்பதே சக்தி வழிபாட்டுத் தத்துவம்.

வட இந்தியாவில் காளி வணக்கம் அதிகமாக உள்ள இடம்
 வங்காள தேசமாகும். அதே வழிபாடு தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும்
 பரவலாக உள்ளது. என்றாலும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுமளவிற்கு
 அதிகம் என்று சொல்லமுடியாது. அங்கு ஒன்று இங்கொன்றாக, ஐதாக
 உள்ள காளி கோயில்களுள் திருகோணமலையில் உள்ள காளி

கோயிலும் ஒன்று. வில்லூர்நி முதலாகிய தலங்கள் அமைந்துள்ள கோணேஸ்வரத் தலமாகிய திருகோணமலையில் பல ஆலயங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் இந்தக் காளிகோயிலும் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தது.

இந்தத் தீர்த்தத்தலத்து நாயகியின்மீது பாடப்பெற்ற திருவூஞ் சலில் காப்பு, வாழி உட்பட ஒன்பது செய்யுள்களே உள்ளன. ஏழு செய்யுள்களிலும் 'பத்திரகா ளித்தாயே ஆமருஞ்சல்" எனும் ஈற்றடி பயின்று வந்துளது. பாலை நிலத்தின் தெய்வமாகிய தூர்க்கைக்கும் காளிக்கும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. சங்க காலமிருந்தே கன்னி வழிபாடு எனும் சக்தி வணக்கமுறை இருந்து வந்துள்ளதை அகப்-பொருள் இலக்கியங்களாலும் இலக்கணங்களாலும் அறியலாம். ஆனால் அந்த தூர்க்கைக்கும் காடுகாள் கிழவோளுக்கும் உள்ள ஒற்றுமைதான் சந்தேகத்திற்குரியது.

பல அகராதிகளிலும் சொற்தொகுதிகளை எடுத்துக்கூறும் நிகண்டு முதலானவற்றிலும் காளி வேறு தூர்க்கை வேறு என்றே சொல்லுமளவிற்கு இருவருக்கும் சூட்டப்பட்ட பெயர்கள் வேறுபடுகின்றன. இவர்கள் இருவரும் யாரென்பதைப்பற்றிப் புராண வரலாறுகள் திரிபுபடுத்துகின்றன. இது சமய வரலாற்று ஆய்வுக்குரியவை எனவே இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்வோம்.

கலிங்கத்துப் பரணி முதலிய பரணிகளில் கூளிகளின் தலைவி காளி என்பது புலப்படுகின்றது. இதனால் பரணி இலக்கியத்தின் அங்கங்களில் காளி பாடியது, கூளி பாடியது, காளிக்குக் கூளி சொன்னது, காளி கூளிக்குச் சொன்னது எனும் பகுதிகள் வருகின்றன. அதே காளிதான் இங்கு எழுந்தருளி இருக்கும் தேவியா என்பதும் ஒரு ஐயமே.

காளிதேவியின் அங்க அழகுகளும் பூண்டிருக்கும் ஆபரண வர்ணனைகளும் 5ம் செய்யுளிலிருந்து 8ம் செய்யுள்வரையும் விரிவாக பக்தியுடன் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

வெருகலம்பதி ஸ்ரீ சித்ரவேலாயுத சுவாமி
திருவூஞ்சல்.

திரு.தா.முருகேச பண்டிதர் யாத்தது.

காப்பு.

பொன்னாரு மேருகொடு முடியி னென்றாய்ப்
போந்ததிருக் கொணாநன் மலைதென் கீழ்ப்பால்
மன்னுமலர்ச் சோலைபுடை சூழ்ந்து பொங்கும்
மாவலிகங்காநதியாம் வெருகற் றீர்த்தம்
பொன்னிநதி போலவெலாப் புறமா யோடிப்
போகுமுயர் வெருகலெனும் பதியின் மேவும்
சின்மய சித்ரவேலோ னூஞ்ச லாற்றச்
சித்திவிநா யகனருளே காப்ப தாமே

நூல்.

சீர்மேவு நாதவிந்து கால்க ளாகச்
சிவமேவு சத்தி திகழ் விட்ட மாக
நேர்மேவு சிவாகமநூ லிழைய தாக
நிருமலநால் வேதமுமே கயிற தாகப்
பேர்மேவு முபநிடதம் பலகை யாகப்
பெருமைதரு பிரணவமாம் பீட மேறித்
தேர்மேவுந் திருவீதி வெருகன் மேவும்
சித்திர வேலாயுதரே யாம ரூஞ்சல்

1

இந்திரனே டரியயனு மிருபா னின்றே
யிடரறுநற் றுதிகூறியேத்தி யாட்ட
அந்தமிலாத் தொண்டர்குழா மயலின் மேவி
ஆறுமுக குகமுருக வையா வென்றே
சந்ததமு மேத்தவிடர் தீர்த்தே யாடும்
சாம்பசிவ சண்முகனே சாமி நாதா
சிந்தைமகிழ்ந் தருள்பொழிசீர் வெருகல் மேவுஞ்
சித்திர வேலாயுதரே யாம ரூஞ்சல்

2

வாசவனா ரிடரகற்றித் துறக்க மேற
 வைத்தபெருங் கருணையரே வைவேற் கையா
 பூசரனும் பொன்னேன்முன் னமரர்க் காகப்
 பொருப்பிலுயர் வடிவெடுத்த போதா நாதா
 ஆசுரமா வீரமகேந் திரத்தி லுற்ற
 வசுரர்கிளை முடிக்க வந்நாள் வந்து
 தேசமெலாம் புகழ்த்திரு வெருகல் மேவும்
 சித்திர வேலாயுதரே யாடி ரூஞ்சல்

3

ஆறுருவங் கொண்டுசர வணத்துன் மேலி
 யருளாட்டஞ் செய்தவரே யாடி ரூஞ்சல்
 ஏறாமயி லேறியண்ட, மெல்லாங் காத்த
 இணையறுவேற் கையாரே யாடி ரூஞ்சல்
 கூறுபிரணவப் பொருளை யீசர்க் கோதிக்
 குருவெனப்பேர் கொண்டவரே யாடி ரூஞ்சல்
 தேறுபெருந் திருவருள்சேர் வெருகல் மேவும்
 சித்திர வேலாயுதரே யாடி ரூஞ்சல்

4

கோலமயில் வாகனரே யாடி ரூஞ்சல்
 குஞ்சரிக்கு நாயகரே யாடி ரூஞ்சல்
 நாலுமறைப் பொருளாரே யாடி ரூஞ்சல்
 நாதவிந்து நாயகரே யாடி ரூஞ்சல்
 வேலமருங் கையாரே யாடி ரூஞ்சல்
 விண்படைக்கு நாயகரே யாடி ரூஞ்சல்
 சீலமலிந் தருள்பெருகும் வெருகல் மேவும்
 சித்திர வேலாயுதரே யாடி ரூஞ்சல்

5

முத்திதரு பரங்கிரியே முதலாந் தெய்வ
 மூவிரண்டு தலத்தாரே யாடி ரூஞ்சல்
 பத்திமிகு கதிரைமலை தன்னின் மேலிப்
 பரகதிதந் தருள்பவரே யாடி ரூஞ்சல்
 சுத்தமனத் தொண்டரகத் தூடு வாழ்ந்து
 சுகமருளுங் கருணையரே யாடி ரூஞ்சல்
 சித்தியெலாம் பொலிவெருகற் பதியின் மேவும்
 சித்திர வேலாயுதரே யாடி ரூஞ்சல்

6

பேராரும் பெருந்தவராந் தொண்டர் கூடிப்
 பெருந்துதியாற் பெருமானே யருளென் றேத்த
 நேராரூந் திருநோக்காற் கருணை செய்யும்
 நின்மல சம்பந்தரே யாடி ரூஞ்சல்

காராரும் மலைக்குறமான் வள்ளித் தாயை
காக்கவனந் தனில்நடித்த கருணை யோடு
சீராருந் திருவருள்சேர் வெருகல் மேவும்
சித்திர வேலாயுதரே யாடி ரூஞ்சல்

7

துங்கஅய வாகனரே யாடி ரூஞ்சல்
சூரணையாட் கொண்டவரே யாடி ரூஞ்சல்
கங்கைதனில் வந்தவரே யாடி ரூஞ்சல்
கவுரியினம் பாலகரே யாடி ரூஞ்சல்
எங்குநிறை வானவரே யாடி ரூஞ்சல்
ஈசனினம் பாலகரே யாடி ரூஞ்சல்
செங்கமலஞ் செறிவெருகற் பதியின் மேவும்
சித்திர வேலாயுதரே யாடி ரூஞ்சல்

8

உருத்திரசன்மப் பெயர்கொண் டவையின் மேவி
உயர்தமிழை விரித்தவரே யாடி ரூஞ்சல்
செருத்தணியி லிறைந்துவள்ளி யம்மை தேரச்
சீரணத்துந் தெரிந்தவரே யாடி ரூஞ்சல்
மருத்துளசி மாதவன்கண் மணியின் வந்த
மங்கையரை மணந்தவனே யாடி ரூஞ்சல்
திருத்திகழ்சீர் வெருகலெனும் பதியின் மேவும்
சித்திர வேலாயுதரே யாடி ரூஞ்சல்

9

வாழி.

மாசமொரு மூன்றுமழை பொழிந்து வாழ்க
மலிவளமுஞ் செங்கோலும் மன்னி வாழ்க
பூசுரந்தண ரறமும் பொலிந்து வாழ்க
புண்ணியமும் நன்னெறியும் புவிமேல் வாழ்க
ஈசுரவா லயதரும கர்த்த ரென்றும்
இன்பமிகுந் திசைமருவி யினிது வாழ்க
தேசமலிந் துயர்வெருகற் பதியும் வாழ்க
சித்திரவே லவனருளும் வாழ்க வாக

இதன் காப்புச் செய்யுளிலேயே பாட்டுடைத் தலம் என்கே
அமைந்துள்ளது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். ஊஞ்சல்
இலக்கியத்தில் இது ஒரு முக்கிய அம்சம். இத்தலம் திருக்கோண

மலைக்கருகில் மகாவலி கங்கை பாயும் கரையோரம் அமைந்துள்ளது. இது தமிழகத்தின் பொன்னி நதிக்கு ஒப்பானது என்பர். ஊஞ்சல்-மைம்பையிட்டுச் சொல்லும்போது சைவசமய தத்துவங்களையே ஊஞ்சற் பொருட்களாக எடுத்துச் சொல்வது ஊஞ்சல் இலக்கியங்களிலே அதிகமாகப் பயின்று வரும். அதனையும் இங்கே நாம் காணலாம். அதிபோலவே "வெருகல் மேவும் சித்திர வேலாயுதரே யாம ருஞ்சல்" என்ற பாத்தொடர் ஒவ்வொரு பாட்டிலும் தொடர்ந்தும் வருகின்றது.

ஊஞ்சல் பாட்டு ஒரு பக்திப் பதிகமாக மதிக்கப்படுவதற்குக் காரணம் அதிலுள்ள பொருளடக்கமும், பத்தும் பத்துக்கு அண்மிய தொகையிலும் பாக்கள் அமைந்திருப்பதேயாகும். அதுமட்டுமல்ல எண்ணிக்கையில் அவ்வளவு சிறு தொகைப் பாக்கள் உள்ள ஒன்று ஒரு தனி நூலாகாது என்பதும் அடுத்த காரணமாகும். அது ஓரளவு சரிபோலத் தோன்றினும் இப்புத்தகத்தின் இறுதிப் பகுதியில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள மக்களிடையே வழங்கிவரும் ஊஞ்சற் பாட்டுகளை எடுத்துப் பார்த்தால் அவை இவற்றிலும் வேறுபட்டு தனியொரு இலக்கியப் போக்கில் நடைபோடுவதை நாமுணரலாம். இவ்வாறு ஒன்றுக்குள் ஒன்று இணைந்துள்ள ஊஞ்சல் பாட்டுகள் ஒரு தனிப் பிரபந்தமென்றே துணியவேண்டும். அந்தவகையில் இவைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமிடத்து தமக்கென ஓரிலக்கியத் தகுதியைப் பெறும் அமைப்பு இதிலுண்டு என்பதில் ஐயமின்று.

அமரசிங்கப் புலவர் இயற்றிய

நயினை ஊஞ்சல்.

காப்பு.

சீர்பூத்த தென்னிலங்கை தன்னின் மேவும்
 திரைபூத்த கடனயினை நகரில் வாழும்
 ஏர்பூத்த நாகேசு வரியைப் போற்றி
 இசைபூத்த செந்தமிழா ஊஞ்சல் பாட
 ஆர்பூத்த சடைமௌலி யரனா ரீன்ற
 அருள்பூத்த வறிவிச்சை தொழிலென் றோதும்
 கார்பூத்த மும்மைத்த களிற்றின் பாதம்
 கரம்பூத்த மலர்கொண்டே கருதி வாழ்வாம்.

நூல்.

பலனோங்கு செம்பவளங் கால்க ளாக
 பகர்வைர ரத்தினமே வீட்ட மாக
 குலனோங்கு வெண்டரளங் கயிற தாக
 கூறரிய மாணிக்கம் பலகை யாக
 வலனோங்கு மூஞ்சற்மிசை யினிது வைகி
 மலர்மகளுங் கலைமகளும் வடந்தொட் டாட்ட
 நலனோங்கு திருநயினை நகரில் வாழும்
 நாகபர மேஸ்வரியே யாடி ரூஞ்சல்

1

உவகையொடு மலரயன்மால் கரங்கள் கூப்ப
 ஓசைமணி வாயிலட்ட பாலர் காப்ப
 தவமறையோர் தூபமொடு தீபங் காட்ட
 தாழ்ந்துகண நாதர்புகழ் மாலை சூட்ட
 அவிரிடப துவசமகல் வாணத் தூர்ப்ப
 அனந்தன்முதல் லுரகர்செய செயவென் றூர்ப்ப
 நவையறுசீர் நயினைநகர் தன்னில் வாழும்
 நாகபர மேஸ்வரியே யாடி ரூஞ்சல்

2

கொம்பினெடு துடிமுரசு முழுவா மோங்க
 குடைகளுட னாலவட்டம் குழுமி யோங்க
 தும்புருநா ரதர்வேத கீதம் பாட
 தொண்டரக மகிழ்ந்துசுக வாழ்வு கூட
 வம்பவிழு மலர்மாரி யமரர் பெய்ய
 வரமுனிவ ரடிபரவி யாசி செய்ய
 நம்புமடி யவர்க்கருளி நயினை வாழும்
 நாகபர மேஸ்வரியே யாம ரூஞ்சல்

3

அன்னநடை யயிராணி கவிதை தாங்க
 அயிலைநிகர் விழியரம்பை களாசி யேந்த
 வன்னமுலை யுருவசிலெண் கவரி வீச
 மணிகொள்கிரு தாசிகமண் டலங்கைக் கொள்ள
 மின்னிடையே னகைவெளினை பாகு நல்க
 வியந்துதிலோத் தமைவிகித நடனஞ் செய்ய
 நன்னயஞ்சேர் நயினைநகர் தன்னில் வாழும்
 நாகபர மேஸ்வரியே யாம ரூஞ்சல்

4

மதிமுகமா லினிபனிநீர் வாசந் தூவ
 மயிலைநிகர் சுகேசைமல ரடிக ணீவ
 விதிமுறைமங் கலைமுதலோ ராலஞ் சுற்ற
 வேதியர்தம் மகளிர்சுப வசனஞ் சாற்ற
 அதிவினய மொடுசுமனை யாடி காட்ட
 அன்பினநித் திதைசுகந்த வருக்க நீட்ட
 நதியுலவு நயினைநகர் தன்னில் வாழும்
 நாகபர மேஸ்வரியே யாம ரூஞ்சல்

5

கோலமுறு வைரமணிச் சுட்டி யாட
 குலவுமெழின் மாணிக்கத் தோடு மாட
 வாலியமுத் தாரமொடு மதாணி யாட
 வயங்குவளை தொடியுடனங் கதமு மாட
 சாலவொளிர் பாடகமுஞ் சிலம்பு மாட
 தண்டையொடு பாதசரந் தயங்கி யாட
 ஞாலமுக மெனவிளங்கு நயினை வாழும்
 நாகபர மேஸ்வரியே யாம ரூஞ்சல்

6

முந்துதவ மாதர்துதி கூறி யாட
 முகமனோடு புனன்மாதர் முன்னின் ருட
 வந்தனையோ டுரகமட மாத ராட
 வரையிலுறை மாதரடி வணங்கி யாட

கந்தருவ மாதரிசை பாடியாட
 கருதரிய புலிமாதர் களிகொண் டாட
 நந்துதவழ் கழனிசெறி நயினை வாழும்
 நாகபர மேஸ்வரியே யாட ரூஞ்சல்

7

ஆரணியே யம்பிகையே யாட ரூஞ்சல்
 அந்தரியே சௌந்தரியே யாட ரூஞ்சல்
 பூரணியே புங்கலியே யாட ரூஞ்சல்
 புராதனியே புராந்தகியே யாட ரூஞ்சல்
 காரணியே காருணியே யாட ரூஞ்சல்
 கன்னிகையே கண்மணியே யாட ரூஞ்சல்
 நாரணியே நாயகியே யாட ரூஞ்சல்
 நாகபர மேஸ்வரியே யாட ரூஞ்சல்

8

பனிவரையில் வருமுமையே பரையே போற்றி
 பகருமற மெண்ணுன்கும் வளர்த்தாய் போற்றி
 தனிமுதலாம் பரமனிடத் தவளே போற்றி
 தணப்பில்பல சக்திவடி வானாய் போற்றி
 இனிமைமிகு மாரமுதே கனியே போற்றி
 எவ்வுயிர்க்குந் தாயாகி இருந்தாய் போற்றி
 நனிகுலவு நயினைநகர் தன்னில் வாழும்
 நாகபர மேஸ்வரியே யாட ரூஞ்சல்

9

வாழி.

ஆவாழி யந்தணரோ டரசர் வாழி
 அரியதவ மகநிகமா கமமும் வாழி
 தாவில்குல மங்கையர்கள் கற்பும் வாழி
 சைவசமய முமறமும் தழைத்து வாழி
 பாவார்வெண் ணீறுபஞ்சாட் சரமும் வாழி
 பாடியவூஞ் சற்றமிழும் பாரில் வாழி
 நாவலர்கள் புகழ்நயினை நகரும் வாழி
 நாகபர மேஸ்வரியும் வாழி வாழி

காப்புச் சொல்லும்போதே தென்னிலங்கை வட இலங்கைப் பிரச்சினை ஒன்று அதன் முதலாம் அடியில் முதல் இரண்டு சீர்களில் எழுப்பப்படுகிறது. இந்த ஊஞ்சற் பாட்டுக்குரிய திருத்தலம் வடபால் இந்து சமுத்திரமும் வங்கக் கடலும் சங்கமமாகும் இடத்தில் இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட இதனை ஏன் தென்னிலங்கை தன்னில் மேவும் என்றார் என்பது தெரியவில்லை.

புலவர்கள் ஏதாவதொன்றைக் கற்பனையாகப் புனைந்தாலும் அது ஒரு சுருத்துச் செறிந்த சொற் பொருளாகவே இருக்கும். அதிலும் ஒரு உண்மை பொதிந்திருக்கும். எனவே இதனையிட்டு நாம் சில விசயங்களைமட்டும் அறிந்துகொள்வது நலம். நயினூழை நாகதுவீபம் என்று சிங்கள மக்கள் அழைப்பதும் அங்குள்ள நாக விகாரைக்குத் திரள்திரளான பௌத்த மதத்தினர் தரிசனம் தருவதும் உண்டு. அவர்கள் தென்னிலங்கையில் வசிப்பவர்கள். அப்படி அவர்கள் அங்கு வந்து திரளாகத் தரிசனத்திற்குக் கூடும்பொழுது தென்னிலங்கையே வந்ததுபோன்றும் அவ்விடம் வட இலங்கையில் இருந்தாலும் தென்னிலங்கை. போலக் காட்சி தருவதுபோன்றும் ஒரு உயர்வுச் சிறப்பை அடைகின்றது. இதைச் சூசகமாகத் தெரிவிக்கவே அமரசிங்கப்புலவர் இவ்வாறு சொன்னார் எனல் பொருத்தமானது.

"நாகபரமேஸ்வரியே ஆடரூஞ்சல்" என்னும் ஈற்றடியாகக் கொண்டு முடியும் இந்த ஊஞ்சல் பாட்டு, இத்தலத்தின் பாட்டுடை நாயகி நாகபரமேஸ்வரி அம்மை. அவர் ஊஞ்சலாடும் அழகை வர்ணிக்கும்போது தேவர் உலகத்தையே புவிக்குக் கொண்டு வந்துவிடுகிறார். வட இலங்கைக்கு தென்னிலங்கையைக் கொண்டு வந்த அவருக்கு இது ஒரு அற்ப விசயமாகவே தெரிகின்றது. இதனைப் பின்வரும் கூற்றுகளால் அறியலாம்

ஊஞ்சலின் இரண்டாம் செய்யுளின் மூன்றாவது அடியி லிருந்து ஐந்தாவது செய்யுள் வரை மண்ணில் உள்ள நாகேஸ்வரி அம்மை ஆலயத்திற்கு எப்படி விண்ணவர்கள் வந்துள்ளனர் என்பது விரிவாகக் கூறப்படுகின்றது. அரம்பை, ஊர்வசி, கிருதாசி, மேனகை, திலோத்துமை, ஆதிய தேவமாதர்கள் நடனமாடுகின்றனர். மாலினி, சுகேசை, மங்கலை, சுமனை, நித்திதை, எனும் தேவ கன்னியர் பலவிதமான பணிகளையும் உபசாரங்களையும் அம்மாளுக்குச் செய்கின்றனர்.

அப்போது அங்கே ஊஞ்சலாடும் ஈஸ்வரிக்கு என்ன நடக்கின்றது என்பதை ஆறாவது செய்யுளிலும் தேவநடன மாதர்களுடன் வேறு உலக மாதர்களான அலை (புனன்) மாதர், உரகபாம்பு மாதர், மலைமாதர், கந்தர்வ மாதர், புவிமாதர், ஆதியோரும் வந்து ஆர்ப்பரித்து ஆடிப் பாடுவதை ஏழாவது செய்யுளிலும் சொல்லும் வரிசை அழகே அழகு.

ஆரணி, அம்பிகை, அந்தரி, செளந்தரி, பூரணி, புங்கவி, புராதனி, புராந்தகி, காரணி, காருணி, கன்னி, கண்மணி, நாரணி, நாயகி, உமை, சக்தி, உலகத்தாய் என்றெல்லாம் அம்மனின் வேறு திருநாமங்கள் நிகண்டு வடிவிற சொல்லப்படுகின்றன.

மட்டுநகர் செட்டிபாளையம்

கண்ணகியம்மன் ஊஞ்சல்.

காப்பு .

தொந்திக் கணபதியைத் தோப்புக் கரணமிட்டு
வந்தித்து நிற்பார்க்கு வாழ்வில் - செந்தமிழ்த்தாய்
நாவில் குடியிருப்பாள் நல்வார்த்தை தந்தருள்வாள்
பூவில் குடியிருக்கும் பூ.

செட்டிநகர்க் கண்ணகிமேற் செப்பும் ஊஞ்சற்கவி
மெட்டோடு தாளம் மிகவே - மட்டிசைத்து
கற்புக் கரசியருள் காசினியிற் தான்பெறவே
கட்டுண்டு நிற்போம் காண்

நூல்.

தென்னைமரத் தூண்நிறுத்தித் தேக்குமர விட்ட மிட்டு
புன்னைமரப் பூப்பரப்பிப் புரிகயிறு தானிணைத்து
கன்னியர்நீர் அமர்ந்தாடக் கருங்காலிப் பலகையிட்டு
உன்னியே ஆடுதற்கு ஊஞ்சலிட்டு வைத்துள்ளோம்
கன்னியரே வாருமடி கவினூஞ்சல் ஆடுகவே
மின்னிடைகள் தானசைய மிசைஊஞ்சல் ஆடுகவே
புன்னகையாள் கண்ணகியின் புகழ்பாடி ஆடுகவே
சென்னியிற் கரங்கூப்பிச் சிலம்பினளைப் பாடுகவே

1

மதுரைதனை எரித்து மன்னவனின் நீதிதன்னை
இதுவுமோ நீதியென்று எள்ளிச் சிரித்தவனை
பதுமைபோற் பளிங்காளைப் பத்தினியை பார்வதியின்
புதுமகளைப் பொன்னளைப் போற்றிநீ கவிபுனைந்து

மதுமலர்கள் தான்குடி மார்பினிலே கச்சைகட்டி
வதுவை செய்யாத வாலைக் குமரிகளே
கதுமெனவே தான்தாவிக் காற்றில் பறந்தாடி
மெதுவாக ஊஞ்சல் மெல்லிடையீர் ஆடுகவே 2

கற்புக்கோர் திலகமென்னும் கண்ணகியின் சீர்பாடி
அற்புதத்தால் மதுரை அழித்தவளின் சினம் பாடி
பொற்பதத்தைப் பற்றிப் பூவையவள் காக்கவென்றே
மற்புயத்தோன் கோவலர் மதமளித்த மாதாவை
பற்பலவாம் பண்கூட்டிப் பறந்துசெலும் ஊஞ்சலிலே
சொற்பதங்கள் தவறாமல் சொரிகூந்தல் பரந்தாட
செற்றம் தணிகவென்று சேலித்து நலம்பாடி
வற்றாத வளம்பாடி வனிதையரே ஆடுகவே 3

பெண்ணரசி கண்ணகியாள் பெருங்கற்பின் திருவாவாள்
நண்ணுகின்ற நங்கையரை நானிலத்தில் காத்திடுவாள்
வண்ணவண்ணச் சேலையதை வரிந்துகட்டிப் பூமுடித்து
எண்ணமதில் கண்ணகியாள் ஏற்றமதைத் தான்நிறைத்து
மண்ணினிலே மானுட்பெண் மாதேவி யானவருள்
விண்ணவரும் தானறிய விசையூஞ்சல் விரைந்தாடி
திண்ணமுறு மனத்தானைத் திகழ்வதன மலராளின்
பண்பாடி ஊஞ்சலிலேபாவையரேஆடுகவே 4

வைகாசிப் பவுரணமியில் வந்தருளும் தேவிதன்னை
மைகாரும் கண்ணகியை மாதர்குல மாணிக்கத்தை
பைகாரும் சேடனுடை பாலகியை மாநாய்கன்
வைசியனின் மகளானை வைகைதனில் வந்தானை
தையலெனும் தாயானைத் தழற்கற்புத் தீயானை
கைக்காரி மாதவியின் காலடியில் வீழ்ந்தழிந்து
மையலினால் கெட்டவனின். மானத்தைக் காத்தவளின்
செய்யபுகழ் பாடியூஞ்சல் சேர்ந்துநீர் ஆடுகவே 5

வேறு.

வானவர்கள் வணங்கிநிற்ப வருணன் தாழ்ந்து
வளங்குகார் பன்னீரை வாயு வீச
பானகமும் மஞ்சளதும் பாங்கி மார்கள்
பணிந்தேத்தி அருகினிலே பணிகள் செய்ய
ஞானமுடன் வீணைதனை நாரதர் மீட்ட
நடனமிட்டு அரம்பையர்கள் நயனங் காட்ட
மானமதே கற்பென்று மலர்ந்து நிற்பாள்
மனங்குளிர திருவூஞ்சல் மாதே ஆடே 6

செட்டிநகர்க்க் கண்ணகையே சேர நாட்டின்
 செல்வனிலாங் கோவளித்த சிலம்பின் செல்வி
 மட்டுநகர் மாநிலத்தில் மலர்ந்தே யெங்கும்
 மாதாவுன் ஆலயங்கள் மாட்சி காட்டும்
 பட்டுடுத்துப் பணியூண்டு பதக்கமாடப்
 பாவையர்க்கு திடமளிக்கும் பாரின் செல்வி
 திட்பமதை எங்களுக்குத் தாரு மென்று
 தேவிபுகழ் பாடியூஞ்சற் தேரேறி யாடே

7

ஆயிரங்கண் ணுடையாள்நீ அங்கயக் கண்ணி
 அகிலாண்ட ஈஸ்வரியே ஆயர்குர வைக்கு
 மாயிருள்குழ் ஞாலமதில் மாதர்களின் பெருமை
 மலர்த்திடவே மதுரைதனை மார்பெரியால் பொசுக்கி
 பேயினூட்டம் கொண்டாலும் பேதுருத பெண்ணுள்
 பிழைத்திட்ட நீதினைப் பெட்புறுத்தி வைத்தாள்
 தாயிரக்கம் மிக்கவகைத் தண்ணளியாய் கற்பின்
 தக்கானைப் பாடியூஞ்சல் ஆடுகவே யாடர்

8

சிலம்பெடுத்துச் சென்றவுந்தன் செய்யம ணவாளன்
 செய்யாத குற்றமதால் சிறைப்பட்டு மாண்டான்
 வலம்வந்தாய் அரசபைக்கு வாதா டிநின்றாய்
 வழக்குரைத்தாய் யார்கள்வன் வாய்திறந்து சொல்லும்
 நலமோவென் றுரைத்தவனை நாணிடவே செய்தாய்
 நாயமது பொய்த்திடவே நடைமெலிந்து மதுரை
 புலமதையே எரித்திட்டாய் பொங்குகின்ற சினத்தை
 பொறுதிசெய்தாய் எனலூஞ்சல் ஆடுகவே ஆடர்

9

வாழி.

தாய்மைநிறை மங்கையர்கள் தண்பெருமை வாழ்க
 தாரணியின் கற்புநெறி தளராது வாழ்க
 வாய்மைசெறி நீதிமுறை மங்காது வாழ்க
 வையமதில் ஆட்சிமுறை வகையாது வாழ்க
 தூய்மையுளம் கொண்டெவரும் தோழமையாய் வாழ்க
 தொல்லைதரு வல்வினைகள் தொடராது வாழ்க
 பாயும்நதி பழனமெல்லாம் பாலிக்க மக்கள்
 பைந்தமிழின் பண்பொளிர பாரெங்கும் வாழ்க

கண்ணகி கற்புடையவளா, அவள் ஒரு தெய்வமா என்ற சர்ச்சை இலக்கிய உலகிலும், சமய வட்டாரங்களிலும் நிலவிவருவது கண்கூடு. இது எவ்வாறாயிருப்பினும் கண்ணகியைக் கற்புடைய தெய்வமாக மதிப்பதும் ஆலயம் அமைத்து வழிபடுவதும் எங்கும் பரவியுள்ளது. ஆயினும் கண்ணகி பிறந்த தமிழ் நாட்டில் அத்தகைய கோவில்கள் இல்லை. வழிபாடும் இல்லை. கேரளத்திற்கும் தமிழகத்திற்கும் இடையில் அமைந்துள்ள ஒரு கண்ணகி ஆலயமும் இன்று சக்தியின் வடிவான வேறொரு பெண் தெய்வ ஆலயமாக மாறி வருகின்றது.

இதே வேளை ஈழத்தில் தமிழரால் மட்டுமன்றி, சிங்களவர்களாலும் பெரிய அளவில் பத்தினி தெய்வம் என்ற பெயரில் வழிபாடு நடைபெற்று வருகின்றது. ஈழ மன்னன் கஜபாகு தமிழகத்திலிருந்து எடுத்துச் சென்ற கண்ணகி சிலையும் வழிபாடும் இன்றும் அழியாது அருகாது பெரிய அளவில் வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. சிங்கள வரிடையே கணேச, ஸ்கந்த, திருமால், பத்தினி முதலிய வழிபாடுகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு புத்த விகாரங்களிலும் சிங்களவர் இவ்வழிபாட்டு இடங்களை அமைக்கத் தவறுவதே இல்லை. அதுபோல ஈழத்தில் தமிழர் வாழுமிடமெல்லாம் கண்ணகி வழிபாடும் ஆலயங்களும் உள்ளன.

ஒவ்வொரு ஊருக்கும் ஒன்றொன்ற விதத்தில் கண்ணகி ஆலயமில்லாவிட்டாலும் ஏழு ஊர்கள் சேர்ந்து பொதுவான ஒரு இடத்தில் ஆலயம் அமைத்து வழிபடுவது உண்டு. இவ்வாலயங்களில் வைகாசிப் பெளர்ணமி தினத்தில் மாத்திரம் விழாவெடுப்பதால் அந்த நாட்களைத் தவிர்த்த ஏனைய நாட்களில் ஆலயம் பூட்டிக் கிடப்பதுண்டு. இந்தக் குறையைப் போக்க அதனருகில் வேறு தெய்வங்களுக்கு ஆலயம் அமைத்து தினமும் பூசைகள் நடாத்தி வர ஏற்பாடுகள் செய்து வருகின்றனர்.

கணேச வழிபாடும் கண்ணகி வழிபாடும் முக்கியமாக ஈழத் தமிழரிடையும், சிங்களமக்களிடையும் காணப்படுவது ஒரு பெரிய அதிசயமே. பெண்களின் கற்புத் தெய்வமான கண்ணகியின் வரலாற்றை சிலப்பதிகாரம் விரிவாக எடுத்துரைப்பினும் இன்று பாமர மக்களால் பயிலப்படும்கோவலன் கதை பிரபலியமானதொன்று. இத்துடன் வழக்குரை காதை, குளிர்த்திப் பாடல் என்பனவும் சிறப்பான இலக்கியங்களாக மதிக்கப்படுகின்றன. இவற்றைவிட கண்ணகி அம்மன் ஊஞ்சல், வசந்தன், காவியம், சும்மி என்னும் இலக்கியங்களும் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்றை இங்கு தந்துள்ளோம்.

செந்தமிழ்ச் சிரோமணி பண்டித வித்துவான்
திரு. க.கி.நடராஜன் பாடிய

வண் வடமேற்கு
பொன்னிறப் பணிக்கனோடை . (காட்டுத்தறை)
என்னுந் தலத்தில் எழுந்தருளிய

ஆனந்த விநாயகர் திரு ஊஞ்சல் .

காப்பு வெண்பா.

எண்ணிசைசேர் வண்ணை யெழினகர்காட் டுத்தறைவாழ்
விண்ணூரா னந்த விநாயகரே - பண்ணூர்ந்த
ஊஞ்சற் பதிகமொன் றுன்மீது பாடுதற்கு
வாஞ்சித்தேன் முன்னிற்பாய் வந்தா

திரு ஊஞ்சல் .

திருவாழத் திருவளரைந் தெழுத்து வாழத்
திருநீறுங் கண்டிகையுஞ் சிறந்து வாழ
அருள்சேரும் பெருமக்கள் அன்று தந்த
அரியதிரு முறைகளொடு மறையும் வாழப்
பொருள்சேரும் புலிவாழ அடியார் வாழப்
பொருந்துமலர்த் தண்டலேசுழ் வண்ணை தன்னில்
அரியதிரு வருட்காட்டுத் தறையில் வாழும்
ஆனந்த விநாயகரே ஆம ருஞ்சல்

1

ஐந்துதிருக் கரங்கள்திருக் கண்கள் மூன்றும்
அழகொழுகத் திகழ்திங்கள் அணியா நின்ற
சுந்தரச்செவ் வானம்போல் துலங்கும் வேணி
சொல்லுமதம் மூன்றுமொழி தூய தோற்றம்
மைந்துநிறை வேழத்தின் வதனங் கொண்டே
வளமாருஞ் சிவனாரெண் குணமும் வாய்ந்த
அந்தணர்கள் மகிழ்காட்டுத் தறையில் வாழும்
ஆனந்த விநாயகரே ஆம ருஞ்சல்

2

மறைநான்கும் வாய்த்ததிருத் தூண்களாக
 வளர்சைவ ஆகமங்கள் விட்ட மாக
 குறைதவிரெண் ணெண்கலைகள் கயிறதாக
 கூறுமா றங்கமவை பலகை யாக
 நிறைசேரும் பிரணவமே பீட மாக
 நிகரில்லா அழகொழுகும் ஊஞ்சல் மீதே
 அறைதருநல் வளக்காட்டுத் தறையில் வாழும்
 ஆனந்த விநாயகரே ஆம ரூஞ்சல்

3

சடைகாட்டுந் தண்ணளிசேர் திங்க ளாட
 தாட்டுணையிற் கழலாடச் சதங்கை யாட
 மடைகாட்டுங் கருணைபொழி வதன மாட
 மலர்க்கண்க ளவைமூன்றும் மலர்ந்தே யாட
 படைகாட்டும் அங்குசபா சங்க ளாடப்
 பைங்கிளிகள் பூவைதமிழ்ப் பாட்டுப் பாட
 அடைவுறுசீர் அணிகாட்டுத் தறையில் வாழும்
 ஆனந்த விநாயகரே ஆம ரூஞ்சல்

4

அன்பென்னும் இன்பொருளே தகளி யாக
 ஆர்வமதே நெய்யாக அதனுள் தேக்கி
 இன்புருகு சிந்தையிடுதிரியா ஞான
 எழிலாரும் விளக்கேற்றிப் பெரியோர் போற்ற
 என்கண்ணை மணியே ரம்பா எந்தாய்
 என்பொன்னை கணபதியே என்றென் றேத்தும்
 அன்பர்களுக் கருள்காட்டுத் தறையில் வாழும்
 ஆனந்த விநாயகரே ஆம ரூஞ்சல்

5

மலைமகளும் ஈசனுமோர் வடந்தொட் டாட்ட
 வள்ளியுடன் கந்தனுமோர் வடந்தொட் டாட்டக்
 கலைமகளும் பிரமனுமோர் வடந்தொட் டாட்டக்
 காசிணியோர் கண்களிப்பக் கவினார் ஊஞ்சல்
 மலர்மகளும் மாலுமொரு வடந்தொட் டாட்ட
 மருதமரக் கிளிகளுடன் குயில்கள் பாட
 அலைவனஞ்சேர் தருங்காட்டுத் தறையில் வாழும்
 ஆனந்த விநாயகரே ஆம ரூஞ்சல்

6

சிவனார்தேர் அச்சுதனை முறிய வைத்தாய்
 திருமுறைகள் பெறுவதற்கு வழியுஞ் செய்தாய்
 சிவனார்தம் மாங்கனியைச் சிறப்பிற் பெற்றாய்
 சிந்தாத மணியதுவாய்த் திகழ்ந்து நின்றாய்
 எவரேனு மேத்துவார்க் கருள நின்றாய்

இன்னருளைப் பாலிக்கக் காக்க நின்றாய்
 அவரவர்க் காசுவன அறிந்தே நல்கும்
 ஆனந்த விநாயகரே ஆம ருஞ்சல்

7

வள்ளியினை அடைவதற்கு மனமே கொண்ட
 மாமுருகன் காட்டினிலே வேண்ட வந்தாய்
 உள்ளியவன் முன்னேயோர் வேழ மாக
 உரணோடுஞ் சென்றவனைக் காத்த அண்ணல்
 தெள்ளியநற் றிருமாலன் றிழந்த சங்கைத்
 திருவருள்செய் தடையச்செய் திருவார் மைந்த
 அள்ளுதிருப் பணிக்காட்டுத் தறையில் வாழும்
 ஆனந்த விநாயகரே ஆம ருஞ்சல்

8

இந்திரனுக் கருள்புரிந்த இறைவா முக்கண்
 ஏந்தலே விண்டுவினசக் கரத்தை யீய்ந்தாய்
 சந்திரசித் சாரட்ச கப்பேர் தாங்கிச்
 சந்தனநற் பொதிகைமுனிக் கருளி னேயே
 மைந்துடைய ராவணன்றன் கர்வம் போக்கி
 மாமேரு வெற்பதனில் நூல்வ ரைந்தோய்
 அந்தமிலா வருட்காட்டுத் தறையில் வாழும்
 ஆனந்த விநாயகரே ஆம ருஞ்சல்

9

காசிபநன் முனிவரது மனைவி விந்தை
 கருத்தரித்த முட்டையினைக் கையாற் கீறி
 வீசொளிசேர் மயிலாக்கி விரைந்தே யேறி
 வெகுள்நாகர் சிறையிட்ட அன்னாள் மைந்தர்
 மாசகல வவர்தம்மைச் சிறையி னீக்கி
 மயூரேசர் எனும்பெயருந் தரித்துக் கொண்டோய்
 ஆசில்பொன் னிறப்பணிக்க னோடை வாழும்
 ஆனந்த விநாயகரே ஆம ருஞ்சல்

10

வாழி விருத்தம் .

சித்திபுத்தி யெனுஞ்சத்தி யிருவ ருஞ்சேர்
 சித்திதரும் விநாயகராந் தேவன் வாழி
 பத்தியொடு பணிபவர்க்கே யருளும் வைத்துப்
 பத்தியிலார் தமக்குமறக் கருனை வைத்தே
 எத்தினமும் பாலிக்கும் இறைவன் வாழி
 இணையில்பதி யோர்வாழி மறையோர் வாழி
 அத்திபலா சூழ்காட்டுத் தறையும் வாழி
 அடியார்கள் ஆனினிங்கள் வாழி வாழி

இலக்கியம் படைப்பவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட பொருளில் தங்களுக்குள்ள அறிவு ஞானத்தை தமது படைப்புகளில் வெளிப்படுத்துவதுண்டு. அப்படியே ஊஞ்சல் இலக்கியப் படைப்புக்காரர்களும் தங்களது அறிவுத் திறனை தமது ஆக்கங்களில் போதிய அளவு செறியச் செய்வார்கள். இந்த அறிவை அவர்கள் ஊஞ்சல் எவ்விதமாக அமைந்துள்ளது எனக் கூறும்போது; எவ்விதமான பொருளைக் கொண்டு அவற்றை வர்ணிக்கின்றார்களோ அதன் மூலம் நாம் அவர்கள் அறிவு சார்ந்துள்ள விசயத்தை மதிப்பிட்டு அறிந்து கொள்ளலாம்.

அதற்கு உதாரணமாக இந்த ஆனந்த விநாயகர் திருவூஞ்சலை எடுத்துப் பார்ப்போம். இவர் மூன்றாவது செய்யுளில் நாலு வேதங்களைக் கால்களாகவும், பதினெட்டு ஆகமங்களை விட்டமாகவும் எடுத்து ஊஞ்சல் இடும் பந்தலை அமைத்துக்கொள்கிறார். பின்பு அறு பத்தினான்கு கலைகளையும் கயிறாக இணைத்து ஊஞ்சல் வடத்தை இட்டு, அதிலே ஆறு அங்கங்களையும் பலகையாக வைத்து, அந்தப் பலகையின்மேலே பிரணவ மந்திரத்தைப் பீடமாக அமைத்துக் கொள்கிறார்.

இவற்றைப் பார்க்கும்போது ஆசிரியர் சைவாகமத்தில் துறை போனவர் என்பது புரிகிறது. அதற்குச் சான்றாக முதலாவது பாட்டில் சைவசமயச் சின்னங்கள் பல எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளதையும், இரண்டாம் செய்யுளில் மதம் மூன்று, குணம் எட்டு என்னும் தத்துவங்கள் கூட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளதையும் நாம் காணலாம்.

ஊஞ்சற் பாட்டின் பொது அமைப்பிற்கு அமைய 'ஆனந்த விநாயகரே ஆம ஞஞ்சல்' என்ற ஈற்றடி விரவி வருகின்றது. திரு அருட்காட்டுத்தறை, அந்தணர்கள் மகிழ் காட்டுத்தறை, நல்வளக்காட்டுத்தறை, சீர் அணிகாட்டுத்தறை, அன்பர்களுக்கருள் காட்டுத்தறை, வனஞ்சேர் காட்டுத்தறை, திருப்பணிக் காட்டுத்தறை, அத்தி பலாகூழ் காட்டுத்தறை என தலத்தின் வளத்தையும் மகிமையையும் கூறுவது இலக்கிய நயத்தை இந்த ஊஞ்சலுக்கு மேலும் ஊட்டுகின்றது.

இதைவிட ஆங்காங்கு புராணங்களில் இருந்து விநாயகர் வரலாற்றை, காசிப முனிவரின் மனைவி கருத்தரித்த காதை, வள்ளி திருமணக் காதை அகத்தியருக்கு அருளிய காதை, மாங்கனி பெற்ற காதை என்பன மூலம் இதில் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். இது ஊஞ்சல் பாட்டமைப்பில் பொதுவாகக் கைக்கொள்ளப்படும் வாழ்த்து முறையாகும்.

சுவிசேடக் கவிஞர் தஞ்சை
வேதநாயக சாத்திரியாரவர்களின்
ஊஞ்சலிலக்கியங்கள்.

இதிலுள்ள பகுதி இந்த நூல்களுக்கு உரை எழுதிப் பதிப்பித்த தஞ்சை தமிழ் மாமணி வணக்கத்துக்குரிய சவரிமுத்துப் போதகர் அவர்களின் நூலில் இருந்து எடுத்து இங்கு தரப்படுகின்றது.

தமிழ் இலக்கிய மரபில் மகளிர் பாடுவதாக ஊஞ்சல் பாக்கள் பல பாடப்பட்டுள்ளன. மாணிக்கவாசகரும் வேதநாயகரும் இவ்வாறு பாடியவற்றை ஓரளவு ஒப்பு நோக்குவோம்.

இத்தகு பாடல்களில் இரு வகையுண்டு. சிறப்புடையார் ஒருவரை ஊசலில் இருக்கச் செய்து மற்றவர்கள் அதனை இயக்கிய வண்ணம் பாடுவதோர் வகை. மகளிர்சிலர் ஊசலில் ஆடியவண்ணம் பாடும் வகை ஒன்று. மாணிக்க வாசகரும் வேதநாயகரும் தத்தம் பாடல்களைக் கவிதையாகவே பாடினர். மாணிக்கவாசகர் ஆறடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பாலிலும் வேதநாயகர் காப்பு விருத்தப் பாலிலும் பாடினர். மாணிக்கவாசகர் எட்டாம் நூற்றாண்டிலும் தஞ்சை வேதநாயகர் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலும் வாழ்ந்தவர். முன்னவர் சைவ மரபிலும் பின்னவர் கிறிஸ்தவ மரபிலும் ஊஞ்சற்பாலை அமைத்தனர். முன்னவர் இறைவனைத் தம் காதலனாகக்கொண்டு அவனைப் பொன்னாசலில் இருக்கச் செய்து அவனோடு தாமும் காதலியாக உடனிருந்து ஆடுவதாகக் கவிதை இயற்றினார்.

டாக்டர் ராதா தியாகராஜன் அம்மையார் ஆன்மீகத் திருமணம் (Spiritual marriage) என்ற வகையில் ' முருகிவரும் அன்பினால் இறைவனைத் தலைவனாகவும் தம்மைத் தலைவியாகவும் கொண்டு பாடல் செய்கிறார். அவை நாயக நாயகி உணர்வு நிலையில் அடங்கும்' என்றார். (திருவாசகத்தில் அருளியல் பக். 245) இவ்வுணர்வுநிலை நாயகி நாயக பாவம் எனப்படும் வட மொழியில் பாவா என்பர். வேதநாயகரோ தாம் ஒருவரே இறைவனின் தலைவி என்னாது யேசுவின் அடியார் கூட்டமே, திருச்சபையே அவரது காதலி அல்லது நாயகி என உருவகித்தார். இதுவே கிறிஸ்தவ விவிலியக் கொள்கை என்க என ' தமிழ்மாமணி ' தஞ்சை மறைத் திருவாளர் சி.வி. சவரிமுத்து அடிகளார் தனது வேதநாயகம் சாத்திரியாரின் ஜெபமலைக்கு எழுதிய விரிவுரையும் திறனாய்வும் என்ற நூலில் 341ம் பக்கத்தில் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

சுவிசேடக் கவிஞன்

தஞ்சை வேதநாயகம் சாத்திரியார் செய்த

திருச்சபை ஊஞ்சல்.

காப்பு.

விருட்சமொன்று ஆகாது என்று
விலக்கின ஈசன் மைந்தன்
பரீட்சை பார்த்து ஏவைதின்ற
பழவினை தீர்த்தான் என்றே
குருச்சபை யோரை வாழ்த்திக்
குலவிவா கத்தோர் கேட்க
திருச்சபை ஊஞ்சல் பாடத்
திவ்விய ரூபி காப்பாம்

ஊஞ்சல் இலக்கியத்தின் திசை இங்கு சற்று மாறிப் புதியதோர் பாதையிற் செல்வதை நாம் காணலாம். ஊஞ்சல் இலக்கிய மரபில், பெண்கள் ஊஞ்சற் பலகையில் ஏறி இருந்து ஆடிப் பாடுவது மரபு. அந்த மரபு இங்கு கிறித்தவத் திருச்சபை உறுப்பினர்களாகியவர்களின்மேற் செல்கின்றது. பொதுவாக நாம் கடவுளின் பிள்ளைகள் என்று சொல்வதும் உறுதிக்கொள்வதும் கிறித்தவர்களின் மரபு. அத்தகைய கடவுளின் பிள்ளைகள் ஊஞ்சல் ஆடும்போது பாடும் பாடலாக இதனைத் தஞ்சை வேதநாயகம் சாத்திரியார் அவர்கள் இயற்றி உள்ளார். இவர் பலவிதமான பிரபந்த வகையிலும் பாவன்மையைக் காட்டியவர். பல்லாயிரக்கணக்கான பாக்களைப் பாடிக்கிறித்தவ இலக்கியத்திற்கு கனதி சேர்த்தவர். இவர் பாடிய நூற்களுள் இரண்டு ஊஞ்சல் இலக்கியங்களும் அடங்கும். அவற்றில் ஒன்றுதான் திருச்சபை ஊஞ்சல்.

இதற்கு தமிழ் மாமணி. வணக்கத்துக்குரிய சவரிமுத்து அடிகளார் அவர்கள் இனியதோர் உரையும் திறனாய்வும் செய்துள்ளார். அதனை இங்கு தருவது பொருத்தமெனக் கருதுகிறேன்.

அருஞ்சொற் பொருள்: விருட்சம் - மரம், ஆகாது - தின்னக்கூடாது ; விமலன் - கடவுள்; ஈசன் - கடவுள்; மைந்தன் - இயேசு கிறிஸ்து; பழவினை - (1) பழம் தின்றதால் வினைந்த வினை. (2) பழைய வினை - Original sin; குலவிவாகத்தோர் - மாசிலாக் குலத்தில் உதித்த திருமண விருந்தினராகியவர் (செ.8; பண்டோர்; பழவடியீர், ஒப்பு நோக்குக, திருவாசகம் திருவெம்பாவை செ.3); ஏவை - ஏவாள்.

**பத்துடையீர் ஈசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த்து ஆட்கொண்டால் பொல்லாதோ'**

பொருள்; ஏதேன் தோட்டத்தில் இரு மரங்கள் நின்றன. அவற்றில் ஒன்றின் பழத்தைத் தின்னலாகாது என்று விலக்கின ஈசன் பரீட்சை பார்த்தான். அவன் மைந்தன் இயேசுக் கிறிஸ்து, ஏவாள் தின்ற பழத்தால் பழுத்த வினையைத் தீர்த்தான் என்று குரு சொல்லி சபையோரை வாழ்த்தி, மாசிலாக் குலத்து உதித்த மணமக்கள் கவி வேதநாயகன் பாடலைக் கேட்கப் பரிசுத்தாவினவரானவர் காத்தருள் புரிக.

வேதநாயகர்க்குத் திருவாசகத்திலோர் ஈடுபாடுண்டு. திருப் பொன்னாசல் பதிகம் அவரை ஈர்த்த காரணத்தால், 'திருச்சபை யூஞ்சல்' எனப் பெயரிட்டு ஓர் பதிகத்தையும் பாடிவைத்தாரவர். 'குலவிவாகத்தோர் கேட்கத் திருச்சபை யூஞ்சல் பாடத் திவ்விய அருபி காப்பு' என்று சொல்லியே பதிகத்தைத் தொடங்கினார். செ.5இல் 'நித்திய கல்யாண சோபனங்களுண்டு' என்றார்.

எனினும் ஒருவன் உழுத சாலிலே உழுவது தமிழன் இயல் பன்று. தனிச்சால் ஓட்டுவானவன். அவ்வாறே வேதநாயகரும் தனிச்சால் ஓட்டுவதை ஈண்டுக் காண்போம். இதற்கு ஊற்றுக் கண்ணாயிருந்து விவிலியம் (Bible) சங். 45க்குத் திருமணப் பாடல் என்றே பெயரிட்டனர் தமிழாக்கஞ் செய்தவர்.

மாணிக்கவாசகர் பவளம் கால், முத்தம் கயிறு, மாடமாளிகை சீலம் திகழும் திருவுத்தர கோசமங்கை எனப் புகழ் பாடினார்.

வேதநாயகர், செ. 6, 7இல் புது எருசலேமின் மாட்சியை விதைந்துரைத்தார். வச்சிரக் கால்கள், மரகதவிட்டம், இரத்தினப் பலகை, முத்துக் கொடுங்கை கண்ணாடித் தங்கம், பளிங்கொத்த பனிரெண்டு அஸ்திபாரம் நிறைந்த புது எருசலேம் நகரால் திருச்சபை என்ற மணமக்கள் கிறிஸ்து என்ற அழகிய மணவாளனோடு இனிதமர்ந்து, பட்டணத்தின் மகிழ்ச்சிபெற ஆடூஞ்சல் என்று அழைக்கிறார்.

ஆதாமின் குலம் பிள்ளை பாத்தியத்தை இழந்த ஏழை மக்கள், இவர்களை மீட்க பராபரன் தம் ஒரு தனிச் செல்வமகளை அனுப்புவித்த உண்மையாலே இந்நிலத்தித்துக்கு ஒளி உதித்தது. ஏவை மக்கள் பராபரனின் சுவீகாரப் பிள்ளைகளானார்கள் என்று 'நீர் ஆடரூஞ்சல்' என்று 20 முறை அழைக்கின்றாரவர்.

உன்னதனார் ஆதாமின் குலத்தை மீட்க
ஒரு சுதனை அனுப்புவித்த உண்மை.

பொன்னுலகும் பூவுலகும் படைத்து ஆனந்த
பூரணமாய் நின்ற பராபரனைப் போற்றி
உன்னதனார் ஆதாமின் குலத்தை மீட்க
ஒருசுதனை அனுப்புவித்த உண்மையாலே
இந்நிலத்துக் கொளித்தித்தது ஏழை மாக்கள்
எல்லவரும் கிருபை பெற்றார் என்றேநேர்ந்து
பன்னுகலைக் கிறிஸ்தவர்நீர் - ஆடரூஞ்சல்
பராபரனின் பிள்ளைகள்நீர் - ஆடரூஞ்சல்

1

ஆதிசுதன் மானிடஅவ தாரமானார்
அம்புவியைத் தமக்கு உறவது ஆக்கிக்கொண்டார்
வாதையுறப் பாடுபட்டார் சிலுவைமீது
மரித்து அடக்கப்பட்டு உயிர்த்தார் வான்போய் நின்றார்
நீதியெல்லாம் நிறைவேற்றி முடித்தார் ஒன்றும்
நிலுவையில்லை வாழ்வு அனைத்தும் சம்பாதித்தார்
பாதகர்க்குப் பயம்இனிஏன் - ஆடரூஞ்சல்
பராபரனின் பிள்ளைகள்நீர் - ஆடரூஞ்சல்

2

வானுலகைத் தூதருக்காய்ப் படைத்தநாதன்
மண்ணுலகை மானிடர்க்காய் வகுத்தாரேனும்
ஈனமுறும் பாலிகளின் அகந்தைக்காக
எரிநரகத்தையும் படைத்து அங்கமுத்தாது எம்மைத்
தான்அவரோடே இருத்திச் சரியதாக்கித்
தாரணியும் வானுலகும் சமனாய்ச் செய்யப்
பானுஎனக் கிறிஸ்து உதித்தார் - ஆடரூஞ்சல்
பராபரனின் பிள்ளைகள்நீர் - ஆடரூஞ்சல்

3

காடுஅவர்க்கு நாடு எமக்குத் தலமாயிற்று
கனத்த மாளிகை நமக்கு அவர்க்கோ கொட்டில்
பூடணங்கள் புட்பமெத்தை பொன்னுமெத்தை (நமக்கு)
புண்ணியர்க்கோ கல்லுமெத்தை புல்லுமெத்தை

மாடுயர்ந்த வலமையுண்டு தலைமையுண்டு
 மன்னவர்க்கோ கந்தையுண்டு நிந்தையுண்டு
 பாடும்உண்டு பலன்நமக்குண்டு - ஆமரூஞ்சல்
 பராபரனின் பிள்ளைகள்நீர் - ஆமரூஞ்சல்

4

சீரான வாழ்வதெல்லாம் எங்கட்குண்டு
 சேனையுண்டு தானையுண்டு செங்கோலுண்டு
 நேரான பந்துக்களின் கூட்டமுண்டு
 நித்திய கல்யாணசோ பனங்களுண்டு
 ஊராளுமாதி பத்தியந் தானுமுண்டு
 உத்தமர்க்கோ என்னவுண்டிங் கொன்றுமில்லை
 பாரீரோ சிநேகம் இதுஎன்று - ஆமரூஞ்சல்
 பராபரனின் பிள்ளைகள்நீர் - ஆமரூஞ்சல்

5

வச்சிரத்தினால் இழைத்த கால்கள் நாட்டி
 மரகதத்தினால் அரியவிட்டம் போட்டுத்
 தற்சின் ரத்தினத்தால் பலகைசேர்த்துத்
 தங்கச் சங்கிலிகள் தகதக எனப்பூட்டி
 உச்சித முத்தா பலத்தால் கொடுங்கை கூட்டி
 உன்னத பத்திரா சனத்துக்கு ஒப்பதாக்கிப்
 பட்சமுடன் கிறிஸ்துவைக் கொண்டு - ஆமரூஞ்சல்
 பராபரனின் பிள்ளைகள்நீர் - ஆமரூஞ்சல்

6

மட்டது இல்லா மகத்துவப் புதுஎருசலேயில்
 வாழ்வு அனந்தம் வாழ்வு ஆனந்தம் வளமோகோடி
 கட்டுயர்ந்த சுத்த கண்ணாடித் தங்கம்
 கனத்த பளிங்குஒளி வஸ்பிக்கல்போல் காந்தி
 துட்டமதின் பனிரெண்டு அஸ்திபாரம்
 திவ்வியமாம் விலைஉயர்ந்த ரத்தினங்கள்
 பட்டணத்தின் மகிழ்ச்சிபெற - ஆமரூஞ்சல்
 பராபரனின் பிள்ளைகள்நீர் - ஆமரூஞ்சல்

7

உண்டான நன்மையெல்லாம் நமக்குண்டாச்சு
 உம்பரமும் அம்பரமும் நமக்கென்றாச்சு
 அண்ட சராசரங்களெல்லாம் நமக்கே சொந்தம்
 அனாதி சுதன்றானும் நமக்கருளப்பட்டார்
 கண்டகண்ட சிஷ்டியெல்லாம் நமக்கல்லாமற்
 கடவுளுக்குத் தேவையென்ன கவைகளென்ன
 பண்டோரே நன்றியறிந்து - ஆமரூஞ்சல்
 பராபரனின் பிள்ளைகள்நீர் - ஆமரூஞ்சல்

8

யேசுவினால் மேன்மை பெற்றோம் கிருபைபெற்றோம்
 இன்பமுறப் பரிசுத்த ஆவியையும் பெற்றோம்
 யேசுவினால் புத்திர சவிகாரம் பெற்றோம்
 எத்தனையோ பாக்கியங்கள் எல்லாம்பெற்றோம்
 யேசுவினால் நித்தியசீ வனையும் பெற்றோம்
 எண்ணாழி காலமும் வாழ்ந்திருக்கப் பெற்றோம்
 பாசம்வைத்துக் கிறிஸ்தவர்நீர் - ஆமெஞ்சல்
 பராபரனின் பிள்ளைகள்நீர் - ஆமெஞ்சல்

9

சத்தியத்தின் மேலான பாதை கண்டோம்
 சாங்கமாய் உலகத்தைத் தள்ளிப் போட்டோம்
 பித்தர்களின் சாஸ்திரத்தைக் குலைக்கச் செய்தோம்
 பிசாசின் ஆடம்பரங்கள் அனைத்தும் விட்டோம்
 மெத்தமெத்தக் கிருபை பெற்றோம் தேறிப் போனோம்
 வேதநாயகன் பாடல்விரும்பிக் கொண்டோம்
 பத்தியுள்ளோர்க் கென்னகுறை - ஆமெஞ்சல்
 பராபரனின் பிள்ளைகள்நீர் - ஆமெஞ்சல்

10

இதைவிட இவரியற்றிய இன்னொரு ஊஞ்சல் உண்டு. அதனையும் கீழே தருகின்றோம்.

இன்று தமிழ் இலக்கியங்களைச் சமய அடிப்படையில் நோக்கும் ஆய்வு, விமரிசனம் அல்லது நயத்தல் முறைகள் நடைமுறையில் உள்ளன. அந்தவகையில் சைவ, சமண, பௌத்த, வைஷ்ணவ, இசுலாமிய, கிறித்தவ இலக்கியங்கள் என்ற வகுதியின்கீழ் பல தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் வலம் வருகின்றன.

சமயம் வளர்த்த தமிழ் எனும் அடிப்படையில், இச்செல்வங்கள் பலராலும் காழ்ப்பு மணப்பான்மையிலாது போற்றிப் பேணப்படுகிறது

'சீராவின் நயங்கேளா செவியென்ன செவியே
 சிலம்பதின் ஒலிகேளா செவியென்ன செவியே
 சாளுகும் தேம்பாவணிச் சத்தமது செவியில்
 சாராது விட்டால்நாம் சாகும்வரை செவிடே"

என்று ஒரு கவிஞர் பாடினார். அந்த அளவுக்கு சமயத்திற்கும் மேலாக தமிழும் இலக்கிய நயமும் மேலோங்கி நிற்பதை நாம் காணலாம்.

சமய இலக்கியத்தின் மயமாகவே சைவ, வைஷ்ணவ மதங்கள் நம்மிடை தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றன. அந்த அளவுக்கு ஏனைய மத இலக்கியங்கள் வளரவில்லை என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையே. எனினும் கிறித்தவ மதத்தைப் பொறுத்த அளவில் ஓரளவு சமய இலக்கியங்கள் உள்ளன. இதனால் அல்லவா இரட்சணிய யாத்திரிக ஆசிரியர் கிருஷ்ணபிள்ளையைக் கிறித்தவக் கம்பன் என்று அழைக்கின்றார்கள்.

இந்த வகையில் அவரது சம காலத்து தஞ்சை வேதநாயகம் சாத்திரியாரையும் நாம் மறந்துவிடலாகாது. இவரின் கிறித்தவப் பிரபந்த இலக்கியங்கள், நூற்றுக்கு மேற்பட்டவை. இவர் செய்த நூல்கள் தமிழ் மணம் பரப்பியது மாத்திரமல்ல கிறித்துவத் தத்துவத்தையும் நன்கு தெளிவாக்கிக் கற்போர் மனதில் ஆழமாக வேர்விடச் செய்துள்ளன.

அத்தகைய சாத்திரியாரின் திருச்சபை ஊஞ்சலையே நாம் இதுவரை வாசித்தோம். இவர் காப்புடன் பதினொரு பாடல்களை ஊஞ்சலாக யாத்துள்ளார். கிறித்தவர்கள் தமது ஆலயத்தைச் சபை என்றே அழைப்பதுண்டு. காரணம் தமது பாவங்களையிட்டு ஒன்று கூடி தேவனுக்கு முன்பாக அறிக்கையிட்டு, ஒப்புரவாகி, ஒவ்வொரு வரும் இறைவனின் மீட்பையும், அருளையும், பெற்று உய்த அனுபவங்களைக் கூறி, ஆண்டவருக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்துகின்றவர்கள் கூடும் ஒரு சபையாக இருப்பதால் அப்பெயர் பெற்றது. 'சேர்ச்' எனும் சொல்லுக்குத் தமிழில் சமபதம் ஆலயமன்று. சபை என்பதே பொருத்தமானது. இத்தகைய சபையின் தத்துவங்களையும் அதன் உறுப்பினர்களான சபையோரையும் ஒரு ஊஞ்சலில் அமரச் செய்து பாடும் பாக்களாக இவை அமைந்துள்ளன.

ஒவ்வொரு செய்யுளின் இறுதி அடியிலும் விரவி வரும் " பரா பரனின் பிள்ளைகள்நீர் - ஆடரூஞ்சல்" எனும் அடிகள் வாழ்வின் தொல்லைகளால் நம்பிக்கை இழந்த யாவருக்கும்; ஒரு புத்துணர்வையும் புதுப் பெலனையும் தருகின்ற விதத்தில் அமைந்துள்ளமை இவ்வூஞ்சல் கவிதையின் தனிச் சிறப்பாகும்.

மற்றும், ஊஞ்சல் இலக்கணத்திற்கமையப் பாடப்பட்டாலும், பாட்டுடை நாயகனை போற்றுவதிலும் ஒரு புது முறையைக் கையாண்டுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. பாட்டின் முதலடியில் ஆரம்பிக்கும் ஒரு விசயம் அடுத்த அடிகளில் விபரிக்கப்பட்டு ஏழாவது அடியில் முடிவதும், அதில் ஒரே ஒரு பொருளை விவரிக்கப்படுவதும் இந்த ஊஞ்சலைக் கிறித்துவத் தத்துவங்களைப் போதுக்கும் ஒரு புதிய வழிக்கு இட்டுச் செல்வதும் அவதானிக்கத்தக்கது.

தஞ்சை வேதநாயகம் சாத்திரியாரவர்கள்

இயற்றிய

திருவினாயாட்டுசல்.

காப்பு.

துங்கமிகும் வானாடும் புலியும் தந்த
சோதி திரியேக பராபரனைப் போற்றி
மங்களமாய்ச் சீயோனின் மாதை வந்து
மணம்புரியுங் கிறிஸ்தரசன் மகிமைக்காகச்
சங்கைமிகுந் திருவினாயாட்டுசல் பாடச்
சத்தியத்தின் அருபியர் சகாயஞ் செய்வார்
செங்கையருள் தவிதுமைந்தா ஆமருஞ்சல்
தேவ திருச்சபை மகளோடு ஆமருஞ்சல்

1

அறுதினத்தில் சகலவஸ்தும் அமைத்த நாதன்
அதம் ஏவை என்றுஇரு மாணிடரைச் செய்து
மறுவற்ற சிங்கார வனத்தில் வாழ்ந்து
மாறாத சீவமரக் கணியைத் தின்று
உறுதிபெற வைத்த தயைஅறியார் பேயோடு
ஒழியாமற் காப்பதற்காய் உலகில் வந்த
திறமிகுந்த தலீது மைந்தா ஆமருஞ்சல்
சீயோனின் திருமகளோடு ஆமருஞ்சல்

2

அட்ட சுபாபத்தின் ஒரு தேவனான
அனாதிபிதா நோவையைக் கொண்டருளிச் செய்த
கட்டளை கேட்டு அறம்புரியாத் தீயோர் தம்மைக்
கடிதான சலப்பிர வாகத்தில் மாய்த்து
எட்டுநரர் தம்மைக் காத்துப் பெருக்க மீண்டும்
ஈடேற்ற மாணிட அவதாரமான
சிட்டர்தொழும் தலீதுமைந்தா ஆமருஞ்சல்
சீயோனின் திருமகளோடு ஆமருஞ்சல்

3

கல்தேயர் தேயத்திலிருந்து ஆபிரகாமைக்
 கருணையுடன் வரவழைத்துக் காணான் தேசத்து
 எல்லையெல்லாம் உம்பிளிக்கையாக நல்கி
 என்கிப்பதிற் பார்வோனைக் கடலிற் தாழ்த்தி
 வல்லமையால் இசரவேல் சாதிபோற்ற
 மகத்துவத்தின் ஆசனத்தில் இருந்து வாழும்
 செல்வமிகும் தவிதுமைந்தா ஆமருஞ்சல்
 சீயோனின் திருமகளோ டாமருஞ்சல்

4

அற்புதமாய்த் தூதர்கள் எக்காளம் ஊத
 அக்கினியின் நடுவில் எழுந்தருளிச் சீனா
 வெற்புஅதிர இடிமுழங்கச் சனங்கள் கேட்க
 வேதமெல்லாம் மோசேசுக் கருளிச் செய்து
 கற்பலகை தனில்எழுதித் தந்த பத்துக்
 கற்பணையூடு ஒழுகாரைக் காக்க வந்த
 சிற்பரம தவிதுமைந்தா ஆமருஞ்சல்
 சீயோனின் திருமகளோடு ஆமருஞ்சல்

5

ஆட்டிடையிற் கிடந்தவனைக் கழுதை தேடி
 அலைந்தவனைக் கொண்டுபல துயரஞ்செய்து
 கோட்டியெலாங் கொண்டதிற்பின் இஸ்ராவேலின்
 கொற்றவன் என்றோங்க அவன்குலத்தின் மேவி
 மாட்டிடையிற் பெத்தலேகம் நகரத்தாடு
 வானவரும் பூதலரும் வணங் கவந்த
 தேட்டமிகும் தவிதுமைந்தா ஆமருஞ்சல்
 சீயோனின் திருமகளோ டாமருஞ்சல்

6

மன்னு தந்தவிட்டம் இட்டுத் துகிர்க்கால் நாட்டி
 மாற்றுயர்ந்த பொன்தகட்டால் பலகைசேர்த்து
 மின்னு முத்துவடம் பூட்டி உலவியாட
 விரும்பாமல் தரித்திரன்போல வேடங்கொண்டு
 முன்னணையிற்றிறந்து புல்லில் தவழ்ந்து கந்தை
 மூடிஎமை நாடிவந்த முறமை பார்த்தால்
 சின்னமென்ன தவிதுமைந்தா ஆமருஞ்சல்
 சீயோன் திருமகளோடு ஆமருஞ்சல்

7

மாசில்லாப் பாலகனாய் பிறந்தெட் டாநாள்
 மகிமையுடன் சுன்னத்துப் பண்ணப் பட்டு
 யேசுவெணப் பெயர்தரித்து முப்ப தாண்டில்
 இஸ்நான முற்றுப் பேயின் சோதனை வென்று

நேசர்களை தெரிந்துலகம் சுற்றி வேத
 நெறிஉரைத்து அற்புதம் புரிந்துநெடும் பாடுற்ற
 தேசலவும் தவீதுமைந்தா ஆடூஞ்சல்
 சீயோனின் திருமகளோடு ஆடூஞ்சல்

8

அந்தம்மிகும் பரிசுத் தரீபியாலே
 அற்புதமாய்க் கெற்பமதாய் உற்பவித்துச்
 சுந்தரஞ்சேர் கன்னிமரி இடத்திற்றோன்றித்
 தோன்றல் பொந்திப் பிலாத்துவின்கீழ்ப் பாடு பட்டு
 நிந்தையுடன் குருசிலறை யுண்டு மாண்டு
 நிலத்தடக்கப் பட்டுயிர்த்து நித்திய காலம்
 சிந்தைமகிழ் தவீதுமைந்தா ஆடூஞ்சல்
 சீயோனின் திருமகளோடு ஆடூஞ்சல்

9

ஆதிஆதாம் வினைஅகல ஒலிவக் காவில்
 ஆத்துமத்தில் அகோர வாதைகளைப் பட்டுக்
 காதகரால் கட்டுண்டு குருக்க ளின்கிர
 கத்தில் அக்கியானத் துரைமுன் கபால வெற்பில்
 வாதையுறப் பாடுபட்டுக் குருதிசிந்தி
 மரித்தடக்கப்பட்டு உயிர்த்து வான்போய் ஆளும்
 தீததில்லா தாவீது மைந்தா ஆடூஞ்சல்
 சீயோனின் திருமகளோடு ஆடூஞ்சல்

10

பாருலகை நடுக்கேட்கக் கடைசிக் காலம்
 பராபரனின் வலப்பாகத் திருந்து வந்து
 நேருடனே அவரவர் தம்கிரியைக் கேற்க
 நிருத்த சம்பாவனைகள் அளித்துச் சாலேம்
 மேருதனில் கன்னியாஸ்திரிமார் போற்ற
 வேதநாயகன் பாட விருப்புற்று ஓங்கும்
 சீர்உயரும் தவீதுமைந்தா ஆடூஞ்சல்
 சீயோனின் திருமகளோடு ஆடூஞ்சல்

11

வேதநாயகம் சாத்திரியாரின் மற்றொரு ஊஞ்சல் இலக்கியம்
 திருவினையாட்டுஞ்சல். இதில் இறுதியிரண்டடியிலும் " தவீது
 மைந்தா ஆடூஞ்சல் சீயோனின் திருமகளோடு ஆடூஞ்சல்' என்று
 முடித்துள்ளார். இதில் இரண்டு சொற்களுக்கு விளக்கந் தரவேண்டி
 யது அவசியம்.

முதலாவது தவீது மைந்தன் யார், என்பதாகும். இது இயேசுக்
 கிறிஸ்துவையே குறிக்கும். தாவீது மன்னர் குலத்தில் பிறந்தபடியால்

அவரைத் 'தவிது மைந்தர்' என்றழைப்பது வழக்கம். இரண்டாவது, சீயோனின் திருமகள் என்பது யார், என்பதாகும். இயேசுவை மணவாளனாக உவமைப்படுத்துவது உண்டு. அப்படி அவர் மணவாளனானால் அவர் யாரை விவாகஞ் செய்தார் என்பது மற்றொரு வினா. அவர் மணம் புரிந்தது பெண்ணையல்ல. அவரின் நாமத்தில் கூடியிருக்கும், அவரைப் பின்பற்றுகின்ற அடியார்கள் கூட்டத்தையே. அதனையே சீயோனின் குமாரி என்பதுண்டு.

சீயோன் எருசலேம் பட்டணத்தில் உள்ள நான்கு குன்றுகளில் ஒன்று. அது கிறிஸ்துவத்துடன் தொடர்புடைய ஒரு பரிசுத்த தலமாதலால், தூய்மையின் சின்னமாகக்க் கருதப்படுகிறது. இந்தக் காரணங்கொண்டுதான் பரிசுத்தமான கருத்துகளின் அடிப்படையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திருச்சபையைச் சீயோனின் மகள் (குமாரி) என்று வர்ணித்தாக் குறிப்பதுண்டு. இதனை அவர் காப்புச் செய்யுளின் இறுதியடியில் "தேவதிரூச்சபை மகளோடு" என்று வெளிப்படுத்திக்க் காட்டியமை இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றையும் போதனைகளையும் கூறும் நூற் திரட்டுக்கு வேதாகமம் அல்லது திருமறை நூல் என்று பெயர், இதனை ஆங்கிலத்தில் 'வைபிள்' என்பர். இதில் இரு பகுதிகள் உள்ளன. முதலாவது பகுதி கிறிஸ்து பிறப்பதற்குமுன் நடந்த சம்பவங்களையும் அக்கால மக்கள் அனுசரித்த கடவுட் கோட்பாடுகளையும் கூறுவன. இதனைப் பழைய ஏற்பாடு என்பர். அடுத்தது புதிய ஏற்பாடு. இதில் கிறிஸ்துவின் அவதாரம் தொடக்கம் திருச்சபை ஆரம்பமாகிய விபரங்கள், போதனைகள் ஆதியன தரப்பட்டுள்ளன. எனவே இதை புதிய ஏற்பாடு என்பர்.

இவ்வூஞ்சலில் முதல் ஆறு பாடல்களிலும் பழைய ஏற்பாட்டுச் செய்திகளும், ஏழாவது பாடலில் ஊஞ்சல் அமைப்பும், ஏனையவற்றில் கிறிஸ்துவின் வரலாறும் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இதற்குத் தஞ்சையைச் சேர்ந்த தமிழ்மாமணி மறைத்திரு சி.வி.சுவரிமுத்து அவர்கள் ஒரு விரிவான உரை எழுதியுள்ளார். 'ஐப்பாடல்' எனும் நூலின் விரிவுரையும் திறனாய்வும் என்னும் நூலில் இதனைக் காணலாம்.

இந்த ஊஞ்சலுக்குப் பாட்டுடைத் தலைவன் இயேசுக் கிறிஸ்துவே. அவரை ஊஞ்சலில் அமரச் செய்து புகழ்ந்து பாடும் முறையில் இது செய்யப்பட்டுள்ளது.

பின் வரும் ஊஞ்சல் பாடல்கள் மாணிக்க வாசக சுவாமிகளின் திருப்பொன்னூசலின் அடியொற்றி எழுந்த ஊஞ்சற் பதிகங்களிலும் சற்று வேறுபட்ட அமைப்பை உடையன. இவற்றில் எச்சரிக்கை, லாலி, பராக்கு, என்ற பகுதிகளும் மங்களம் என்ற முடிவும் இடம் பெறுகின்றன. இல்லற விழாக்களிலே நடைபெறும் லாலி பாடுதல் போன்ற சில பகுதிகளும், நாடகவியலில் கையாளப்படும் பராக்கு முறையும் இவற்றில் கலந்துள்ளமை கவனத்திற்குரியது. .

1979ம் ஆண்டு ஈழத்துத் தலங்காவற் பிள்ளையார்
 தேவஸ்தானம் வெளியிட்ட
 பண்டிதர். செ. சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் ஆக்கிய
 திருநெல்வேலி ஸ்ரீ காயாரோகண மூத்த நயினார்
 என்னும்,

தலங்காவற்பிள்ளையார் திருவூஞ்சல்.

காப்பு.

ஆசிரிய விருத்தம்.

சீராரும் யாழ்ப்பாணத் திருநெல்வே லிப்பதியில்
 சிறப்புடனே கோயில் கொள்ளுந் திகழ்ந்து கரத்தாராம்
 பேராருந் தலங்காவற் பிள்ளையார் தாமாடப்
 பெருமைபெறு திருவூஞ்சற் பாமாலை யான்பாடக்
 காராருங் கற்பகம்போற் கருதடியார் தமைக்காத்துக்
 காயாரோ கணராகிக் காசினிமே லருள்சுரக்கும்
 பாராரும் போற்றுநல வல்லமைசேர் பாகத்துப்
 பாசங் குசத்தாராங் கணபதிதாள் காப்பாமே

திருவூசல்.

சீராரும் நான்மறைகள் கால்களாகச்
 செப்பரிய ஆகமங்கள் விட்ட மாகப்
 பேராருங் கலைபலவுங் கயிற தாகப்
 பெருமைபெறு பிரணவமே பலகை யாகச்
 சேராரும் மந்திரங்கம் பலமதாகச்
 செம்மையு டனமைந்த திருவூஞ்சல் தனின்மேவிப்
 பாராரும் போற்றுதலங் காவல்கொள்ளும்
 பகர்மூத்த நயினாரே ஆமருஞ்சல்

1

பூதகணம் புடைநின்று போற்றி செய்யப்
 புண்ணியநல் லடியார்கள் வடந்தொட் டாட்ட
 வேதஇசை அந்தணர்கள் விரும்பி ஓத
 விண்ணவரும் மண்ணவரும் வணங்கி ஏந்தக்
 காதல்மிகு மடியார்கள் கசிந்து பாடக்
 காயாரோ கணராகக் கருது கின்ற
 ஒதுபுகழ் தலங்காவற் பிள்ளை யாராம்
 உயர்மூத்த நயினாரே ஆமருசல்

2

சந்திரனுஞ் சூரியனுங் குடைகள் தாங்கத்
 தக்கநல வாயுதேவர் கவரி வீசச்
 சுந்தரமார் வருணன லவட்ட மேந்தத்
 தோத்திரங்கள் ஒதுவார் ஓதி ஏந்தக்
 கந்தமலர்ப் பொழில்சூழ்நெல் வேலி வாழும்
 காயாரோ கணராகக் காட்சி நல்கும்
 நந்தமது தலங்காவற் பிள்ளை யாராய்
 நவில்மூத்த நயினாரே ஆமருஞ்சல்

3

உலகமெலாம் படைக்கின்ற பிரமன் தானும்
 உலகமவை காக்கின்ற திருமால் தானும்
 அலகில்பல தேவர்கட்கு அதிபன் தானும்
 அளவில்லா நிதிபதியாம் அவனுங் கூடிய்
 பலபலவாம் புகழ்பாடி வடந்தொட் டாட்டப்
 பகர்காயா ரோகணராம் பகவா னுகித்
 தலங்காவற் பிள்ளையா ராய்மன்னு மெங்கள்
 தகுமூத்த நயினாரே ஆமருஞ்சல்

4

மாதுமையாம் பார்வதியை மணந்த ஞான்று
 மன்னுவட திசைதாழத் தென்பா லோங்க
 ஏதுமறி யாதவர்கள் இரங்கி ஏங்க
 ஈசனவர்க் கருள்சுரக்க எண்ணி அன்று
 ஒதுதவ அகத்தியரைத் தென்பா லேவ
 உறுமவரின் கமண்டலநீர் கவிழ்ந்து வீழ்த்தி
 தீதுபல நீக்கியருள் காயாரோ கணராகும்
 திருமுத்த நயினாரே ஆடி ருஞ்சல்

5

காசினியோர்க் கிடர்புரிந்த கயமுகனோ டன்று
 கருதிசமர் புரிந்தவனைக் காதி வீழ்த்தத்
 தேசுதிகழ் ஆகுவென அவனும் மேவச்
 செப்பரிய வாகனமாய் அதனை ஊர்ந்து
 பேசினிய அருள்சுரந்த பிள்ளை யாராய்ப்
 பிறக்குங்கா யாரோ கணரு மாகி
 மாசிலாத் தலங்காவல் மகிழ்ந்து செய்து
 மகிழ்முத்த நயினாரே ஆடி ருஞ்சல்

6

திருமாலும் பிரமனுமே சேர்ந்து நின்று
 செய்தொழில்கள் மேம்படநல் லருள்பெற் றுய்ய
 வருதேவர் கோனுக்கும் வரங்க ளீந்து
 மன்னுநல விநாயகராய் வாழுமெங்கள்
 திருநெல்வே லிபுரக்குந் தேவ தேவே
 செப்புங் காயாரோ கணரு மாகி
 வருமெங்கள் தலங்காவற் பிள்ளை யாரே
 வளர்முத்த நயினாரே ஆடி ருஞ்சல்

7

அருள்புரியுந் திருவதன மசைந்து தோன்ற
 ஐந்துதிருக் கரங்களுமே அசைந்து தோன்ற
 மருவினிய பூணூலு மசைந்து தோன்ற
 மற்றுள்ள ஆபரண மசைந்து தோன்ற
 கருதரிய கழலிணைக ளசைந்து தோன்றக்
 காயாரோ கணராகி வாழு மெங்கள்
 தருநிலவு தலங்காவற் பிள்ளை யாராம்
 தவமுத்த நயினாரே ஆடி ருஞ்சல்

8

திருநாகைக் காரோணந் தெந்தை தந்த
 திருவல்ல பைபாகா ஆடி ருஞ்சல்
 வருகோயிற் பணிபலவுங் கனவிற் காட்டி
 வாகுடனே முற்றுவிப்பீர் ஆடிருஞ்சல்

குருவெனவே எழுந்தருள்வீர் ஆம ரூஞ்சல்
 குஞ்சரதன் யுகத்தோரே ஆம ரூஞ்சல்
 அருள்காயா ரோகணரே ஆம ரூஞ்சல்
 அருள்முத்த நயினாரே ஆம ரூஞ்சல்

9

எரம்ப மூர்த்தியாரே ஆம ரூஞ்சல்
 எங்கள்குலக் காவலரே ஆம ரூஞ்சல்
 சேர்பாசாங் குசத்தாரே ஆம ரூஞ்சல்
 செங்கண்மால் மருகோனே ஆம ரூஞ்சல்
 பார்புரக்கும் நாயகரே ஆம ரூஞ்சல்
 பகர்சித்தி புத்திபாகா ஆம ரூஞ்சல்
 சீர்காயா ரோகணரே ஆம ரூஞ்சல்
 திகழ்முத்த நயினாரே ஆம ரூஞ்சல்

10

வாழி.

உலகுபுகழ் வேதகலை உயர்ந்து வாழி
 ஒதுறுமா கமங்களவை உயர்ந்து வாழி
 அலகில்புக முந்தணரான் பூதி வாழி
 ஐந்தெழுத்து மடியாரும் ஓங்கி வாழி
 பலநலஞ்சேர் முகில்வாழி பாரோர் வாழி
 பல்குமர சதுவாழி செங்கோல் வாழி
 தலங்காவற் பிள்ளையார் தாள்கள் வாழி
 தவமுத்த நயினார்தாள் வாழி வாழி

11

எச்சரிக்கை.

திருவார் பிரணவ ரூபவி நாயகா எச்சரிக்கை
 மருவார் துளவணி மான்மரு கோனவன் எச்சரிக்கை
 வருவார் வினைகெட வாழரு ளீசுவன் எச்சரிக்கை
 முருகார் தலங்காவல் முத்த நயினாரே எச்சரிக்கை

பராக்கு.

ஐங்கரக் கடவுளாம் அண்ணல் பராக்கு
 ஆதிமுத லாகிய றயன் பராக்கு

திங்களணி வேணியர் செல்வன் பராக்கு
 திகழுபூ தாகாரச் செல்வன் பராக்கு
 தங்குமருள் தந்திடுந் தலைவன் பராக்கு
 தலங்காவல் கொள்கின்ற தலைவன் பராக்கு
 மங்கள காயாரோ கணரே பராக்கு
 மருவுநன் மூத்த நயினார் பராக்கு

லாலி.

ஓங்காரக் கணபதியே லாலி சுபலாலி
 உமைசிவனின் பாலகனே லாலி சுபலாலி
 ஆங்காரந் தீர்ப்பவனே லாலி சுபலாலி
 அங்குசபா சமுடையாய் லாலி சுபலாலி
 நீங்காத ஏரம்பா லாலி சுபலாலி
 நினைகாயா ரோகணரே லாலி சுபலாலி
 பாங்கார்தலங் காவலனே லாலி சுபலாலி
 பகர்மூத்த நயினாரே லாலி சுபலாலி

மங்களம்.

திருவாரும் பிள்ளையார்க்கு ஐய மங்களம் - சிவ
 பெருமாற்கும் தேவியர்க்கும் சுபமங்களம்
 தேவர்சிறை மீட்டுக்காத்த செய்யதிரு முருகனுக்கும்
 பூவலயம் காக்குகின்ற புகலு நல்ல வைரவர்க்கும்
 பாவமவை போக்குகின்ற பத்திரைதன் கேள்வனுக்கும்
 தேவாதி தேவர் யார்க்கும் தெய்வங்கள் யாவருக்கும்
 மங்களம் ஐய மங்களம் மங்களம் சுபமங்களம்
 மங்களம் மங்களம் மங்களம்.

இதுவரை மாணிக்க சுவாமிகளின் திருப்பொன்னாசலை
 அடியொற்றி எழுந்த ஊஞ்சல் பாடல்களைப் பார்த்தோம். இனி
 ஊஞ்சல் பாட்டு இலக்கணத்தில் வேறுபட்டு வரும் சில ஊஞ்சல்
 இலக்கியங்களைப் பார்ப்போம்.

அவற்றுள் முதலாவதாக தலங்காவற் பிள்ளையார் திருஷுஞ்சலை
 எடுத்துக்கொள்வோம். இதன் அமைப்பு பின்வருமாறுள்ளது.

காப்பு; 1.செய்யுள்,
 நூல்; 10 செய்யுள்கள்,
 வாழி; 1 செய்யுள்,
 எச்சரிக்கை; 1செய்யுள்.
 பராக்கு; 1 செய்யுள்,
 லாலி ; 1 செய்யுள்,

மங்களம்; 1 செய்யுள்

இவ்வாறாக பதினாறு செய்யுள்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

இதை மற்ற ஊஞ்சற் பாட்டுகளுடன் ஒப்பிடும்போது ஆறு பாடல்கள் மேலதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளமை தெரியும். இந்த ஆறு பாட்டுகளில், காப்பும், வாழியும் பொதுவாகச் சில ஊஞ்சற் பாட்டுகளில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. ஆனால் எஞ்சிய நான்கு பாடல்களும் புதிதாகச் சேர்த்துக்கொண்ட ஊஞ்சற்பாட்டு அங்கங்களினால் பெருகியது எனலாம்.

இந்த ஊஞ்சற் பாட்டிலும் இன்னும் பின்னால் தரப்படும் சில ஊஞ்சற் பாட்டுகளிலும் இந்தப் புதுமுறைப் பாடல்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதையிட்டுச் சற்று ஆராய்வது நல்லது. திருமண வைபவங்களில் மணமக்களை வாழ்த்தி ஊஞ்சல் பாடுவதுண்டு. இப்படி மக்களை வாழ்த்திப் பாடும் ஒழுங்கில் எச்சரிக்கை, பராக்கு பாடுதல், லாலி பாடுதல் என்ற பகுதிகள் உள்ளன. இந்த அடிப்படையில் தெய்வங்களின் பேரில் ஊஞ்சல் பாடும்போது இப்பகுதிகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இவற்றுள் பராக்கு என்பது கவனம் என்ற கருத்துடையது. அரசர்கள் சபைக்கு அல்லது உலா வரும்போது கட்டியகாரன் எனும் சபைச் சேவகன் பராக்குச் சொல்வது வழக்கம். மன்னரின் திருநாமப் பட்டியலைச் சொல்லிப் பின்னர் "மன்னர் யூபதி" வருகின்றார். பராக்கு, பராக்கு என்று சொல்வான். இம்முறை நீதிஸ்தலங்களில் நிதிபதி வரும்போது இப்போதும் நடைமுறைப் படுத்தப்படுவதையும், மக்கள் மன்றுகளில் செயற்படுத்தப்படுவதையும் காணலாம். இங்கே பாட்டுடைத் தலைவன் திருவூஞ்சல் ஆடப் போகும்போது பராக் சொல்லப்படுகின்றது. இப்பராக்கு எச்சரிக்கையை அடுத்து வருகின்றது.

மன்னர் வரும் பாதையை சரிவர வைத்திருக்குமாறு பணிப்பதே எச்சரிக்கை எனலாம். பராக்கு கட்டியம் சொல்வதின் ஒரு பகுதி. இதுபோலவே பாட்டுடைத் தலைவன் வரப்போவதை அறிவிக்கும் ஒழுங்கு எச்சரிக்கை எனவும் வந்துகொண்டிருக்கும்போது செய்யும் அறிவிப்பு பராக்கு எனவும் கொள்ளலாம். இவை எவ்வாறு ஊஞ்சல் பாட்டுகளில் பயின்று வருகின்றன என்பதை அடுத்துவரும் ஊஞ்சல் பாட்டின், மூலம், நாம் கவனிப்போம்.

திருக்கோணேசர்

திருவஞ்சற் பதிகம்.

சைவப் புலவர் பண்டிதர் இ.வடிவேல் இயற்றியது.

காப்பு.

வேழ முகத்தவனே விநாயகனே நின்னடியில்
ஏழையேன் வீழ்ந்து இறைஞ்சுகின்றேன் - ஆளுடைய
பிள்ளைக் கவியமுதைப் பெற்று திருக்கோணேச
வள்ளல்தனக் கூஞ்சல் வழங்கு

நூல்.

சீர்மேவு மாமறைகள் கால்க ளாகச்
செய்யதிரு ஆகமங்கள் விட்ட மாக
பார்மேவு பைந்தமிழ்சேர் பண்க ளோடு
பகரரிய திருமுறைகள் வடம தாக
ஏர்மேவும் ஓங்காரப் பீட மீதில்
ஏழிசையின் மலர்தூவி இனிது போற்றி
கார்மேவு தென்கைலைக் கோடு தன்னில்
மாதுமைசேர் கோணேசா ஆட ரஞ்சல்

1

தண்மதியின் ஒளிதவழும் கோணைக் குன்றில்
தவயோக முனிவர்களின் தேசு தங்க
விண்ணவர்கள் சூழ்ந்திருந்து வேத மோத
விஞ்ஞையர்கள் வேதமொடு கீதம் பாட
இன்னிசை நாரதர் வீணை தன்னில்
எழிலுடனே நந்தி மத்தளமுங் கொட்ட
மண்ணிலுயர் கோணைநகர் தன்னில் மேவும்
மாதுமைசேர் கோணேசா ஆட ரஞ்சல்

2

திருமகளும் கலைமகளும் வடந்தொட் டாட்ட
 செய்ய புவிமகள் கவரி வீசி நிற்க
 கருமேக வண்ணனொடு வருணன் வாயு
 கணநாதர் இந்திரன் கைகூப்பி நிற்க
 அருள்மேவும் அரமகளிர் பரத மாட
 ஆதிசேடனு மருகே அமர்ந்து நோக்க
 திருமேவும் தெக்காரும் மாகோணத்தில்
 திகழ் கோணை நாதரே ஆடி ரூஞ்சல்

3

அருக்கனொளி ஆழ்கடலில் மீதெ முந்து
 அருட்கோணை நாதரடி தழுவி யோங்க
 செருக்குடைய இராவணன் தென் கைகை தன்னை
 சினங்கொண்டு வானோச்சி எடுக்கும் போது
 வெருக்கொடுமை தனைக்கரத்தா லனைத்துக் காலின்
 விரலதனால் அடர்த்தவனுக் கருள் புரிந்த
 மறக்கருணை திருக்கோணை நாத ரேநீர்
 மாதுமையோ டினிதிருந்து ஆடி ரூஞ்சல்

4

சினகரமும் கோபுரமும் தேரூர் வீதி
 செய்யதிரு மண்டபமும் மதிலும் கட்டி
 கணபதிக்கும் கந்தனுக்கும் கோவில் கொண்டு
 கருவாய வல்வினைகள் அறுக்க வல்ல
 பவநாசம் செய்யுமுயர் பாவ நாசத்
 தீர்த்தமுடன் திருப்பணிகள் பலவுஞ் செய்ய
 சிவநேயக் குளக்கோட்டன் கோயில் மேவும்
 செய்யதிருக் கோணைசா ஆடி ரூஞ்சல்

5

அகத்தியரும் அருணகிரி நாதர் ஞான
 சம்பந்தர் துதித்தஅருட் கோணை நாதா
 இகத்திலுனை இதயத்தில் இருத்து வோர்க்கு
 இகபரபோ கம்அருளும் ஈசா அன்பர்
 பவத்தொடக்கை அறமாற்றும் பாவ நாசா
 பரஞ்சுடரே பதமுத்தி தன்னை யீந்து
 சிவத்துவத்தில் சேர்த்தெம்மை ஆளும் கோணை
 தேவாதி தேவரேநீர் ஆடி ரூஞ்சல்

6

ஆழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கும் ஈழந் தன்னில்
 அரியதிருக் கோணமலை நாதர் தன்னை
 காழிவளர் பிள்ளைமனம் கசிந்து பாடக்
 கஜபாகு மன்னனகங் கரித்து வந்து

ஒரு சிறு குறிப்பு.

இந்தப் புத்தகத்தில் பாவிக்கப்பட்டுள்ள எழுத்துகளைப் பார்க்கும்போது 'எழுத்துச் சீர்திருத்தக் காலத்திற்கு முந்திய அச்சப் பதிவா என எண்ணத்தோன்றும். ஏனெனில், "ண, ற, ன" எனும் எழுத்துகளை "ணா, றா. னா" என்றும் "ணை, லை, னை" எனும் எழுத்துகளை "ணை, லை, னை" என்றும் எழுத்துவதை விட்டுத் திருத்தம் பெறாத எழுத்துகளே இதில் பாவிக்கப்பட்டுள்ளன.

இதுபற்றி நாங்கள் ஒரு சிறு விளக்கம் தருவது நலமென நம்புகின்றோம். ஆதியில் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் வேண்டியவர்கள் 'தமிழ் எழுத்துகளின் அளவற்ற எண்ணிக்கை இந்த இயந்திர, மின்னியல், மின்கணனிக் காலத்திற்கு ஒத்துவாராது. காலத்திற்கேற்ற முன்னேற்றத்தைத் தமிழர் அடைவதற்கும் நுகர்வதற்கும் இது பெருந் தடையாக இருக்கிறது. எனவே தமிழ் எழுத்துகளிற் பலதை நாம் மாற்றி அமைத்து எழுத்துக்களைக் குறைக்கவேண்டும். அளவிலும் உருவத்திலும் அவற்றை ஒரு கட்டமைப்புக்குள் கொண்டு வரவேண்டும், எழுதப் படிப்பவர்கள் அதனை இலகுவாகக் கற்றுக்கொள்ள வடிவமைப்பில் மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லினர்.

அவற்றுள், 'மின்கணனியில் தமிழ் எழுத்துக்களை நெறிப் படுத்தி அச்சமைப்புச் செய்வது முடியாத காரியம். 'கீ - வோட்டில்' தமிழ் எழுத்துக்களுக்கு போதிய இடமில்லை என்பதே முக்கிய காரணமாகக் கூறப்பட்டது. அப்போது ஏனையவைகளுக்குச் சமாதானம் சொல்வது எளிதாக இருந்தாலும், இது ஒரு வலுவான பதில் சொல்லமுடியாத காரணமாகவே இருந்தது. ஏனெனில் மின்கணனியின் வளர்ச்சி உபயோகம் என்பன நன்கு அறியப்படாத, பயன்படுத்தப்படாத கால கட்டத்தில் எடுத்த முடிவாகும்.

இது சரியான வாதமன்று. இக்காரணத்திற்காக எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தேவையின்றி என்பதை நாங்கள் பல வருடமாக நிரூபித்து வருகின்றோம். ஆங்கில மொழிக்குரிய மின் கணனி 'கீ - வோட்' டெனும் தட்டெழுதிப் பீடத்தில் தமிழ் எழுத்துக்களையும் நன்கு எந்த விதமான சிரமமுமின்றி அமைக்கலாம், அதுவும் கூடுக்கிய எழுத்துக் களை இணையாமலே ஒரே அழுத்தத்தில் அமைக்கலாம். அப்படிச் செய்தும், பீடத்தில் இன்னும் தமிழ் இலக்கங்களையும், வேறு எழுத்துக்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் எனக் கண்டபின்னர் எழுத்துச் சீர் திருத்தம் தேவையற்றது என்பதை நாங்கள் மாத்திரமல்ல நீங்களும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே அதனை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றோம். ஆதலினால் இப்புத்தகத்தில் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பெறாத எழுத்துகளைப் பாவித்துள்ளோம் என்பதைக் கூறிக்கொள்கின்றோம்.

ஊழ்வினையால் இருகண்ணும் இழந்து மீண்டும்
உயர்திரு வெண்ணீறணிந்து உய்தி பெற்றான்
சோழனோடு பாண்டிய மல்லவரும் போற்றும்
கோணைநகர்க் கரசேநீர் ஆடி ரூஞ்சல்

7

சைவநெறி தழைத்தோங்கத் தமிழு மோங்கத்
தவமுனிவருள மோங்கத் தர்ம மோங்கத்
தெய்வமணிந் திகழ்ந்தோங்கத் திருவு மோங்கத்
தேவார இசையோங்க வேத மோங்க
உய்யுநெறி கொண்டுஞளக் கோட்டு மன்னன்
உளமோங்க எடுத்ததிரு கோயில் தன்னை
பொய்மாயப் போத்துக்கீ சர்செய் தீதைப்
புன்னகையால் ஏற்றவரே ஆடி ரூஞ்சல்

8

மன்றில்வளர் மாமணியே ஆடி ரூஞ்சல்
மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்து மாகிக்
குன்றில்வளர் குருமணியே ஆடி ரூஞ்சல்
குகனையருள் குலமணியே ஆடி ரூஞ்சல்
துன்றுபிடி யன்னநடை மாது மையாம்
அம்சகனும் பிகை யோ டாடி ரூஞ்சல்
இன்றெறமக்கும் இருள்கடிந்து அருள் செய்கின்ற
இறையவரே கோணைசா ஆடி ரூஞ்சல்

9

திங்களொடு கங்கைவளர் சடையு மாடத்
திகழ்ந்தோங்கு சர்ப்போப வீத மாடி
நங்கைமா துமையாட நயனமாட
நவமணிக் குண்டலமாடக் குழையு மாட
அங்கமெலாங் குழைந்தபய வரமாட
அடியினையிற் சிலம்பாடக் கழலு மாட
எங்கள்மனம் களித்தாட இரங்கும் கோணை
இறையவரே கோணைசா ஆடி ரூஞ்சல்

10

வாழி.

அஞ்செழுத்தும் மந்திரமும் நீறும் வாழி
அரனடியார் அந்தணர்கள் ஆவும் வாழி
பிஞ்செழுத்தாம் சிவப்பழமாம் பொருளே வாழி
பிரபஞ்ச மனைத்துமருள் பெற்று வாழி

மஞ்சுதவழ் மாமலையில் மழையும் வாழி
மன்னரொடு மக்கள்நலம் பெற்று வாழி
எஞ்சலிலாத் தமிழ்வாழி சைவம் வாழி
இறைவனடியா ரெல்லாம் வாழி வாழி

எச்சரிக்கை.

திருவார் கோணைப் பதிமேவிய தேவா எச்சரிக்கை
தேவிமா துமையா ளொடு வருவாய் எச்சரிக்கை
மருவார் கொன்றை மதிசூடிய மகிபா எச்சரிக்கை
அரணே திருக்கோ ணேஸ்வர நாதா எச்சரிக்கை

மானே டொருமழு வேந்திய கையாய் எச்சரிக்கை
மதியோ டுயர்நதி தங்கிய சடையாய் எச்சரிக்கை
வானேர் முடிதவ முந்திரு அடியாய் எச்சரிக்கை
கோனார் தசமுக னூர்க்கருள் கோவே எச்சரிக்கை

உமைமா தொடு உயர் கோணையில் உறைவாய் எச்சரிக்கை
உருவாய் அருவுரு வாய்நிறை திருவே எச்சரிக்கை
எமையாண் டருள்கோணாசல ஈசா எச்சரிக்கை
எங்கள் உயிர்க்குயி ராய்வுரு குருவே எச்சரிக்கை

லாலி.

லாலி லாலி லாலி லாலி லாலி
ஆலமுண்ட நீலகண்ட லாலி லாலி

கோணமலை மேவியமர் கோவே லாலி
கொண்டல் வண்ண மாதுமைசேர் தேவே லாலி

தத்துவங் கடந்தவரே லாலி லாலி
முத்திதரும் வித்தகரே லாலி லாலி

சோதி வடிவானவரே லாலி லாலி
ஆதிக்கோணை நாயகரே லாலி லாலி

பராக்கு.

அரியயனும் அறியாத ஆதி பராக்கு
ஆதியந்த மில்லா அரணே பராக்கு
திருபுர மெரித்தருளும் தேவே பராக்கு
தெற்றிசைக் கோணைவளர் சிவமே பராக்கு

திருமுறைகள் வேதமும் ஆனாய் பராக்கு
திகழ்சைவ ஆகமத் துறைவாய் பராக்கு
அருள்புரிந் தடியாரை ஆள்வாய் பராக்கு
அகிலாண்ட நாயகத் தரணே பராக்கு

காலனைக் காலாற் கடிந்தாய் பராக்கு
கண்ணப்ப னுக்கருள் கடவுள் பராக்கு
ஆலமுண் டமரர்க் கருள்வாய் பராக்கு
அடியார்துயர் தீர்த்தென்று மாள்வாய் பராக்கு

மங்களம்.

மங்களம் மங்களம் மங்களம் - ஜெயஜெய
மங்களம் மங்களம் மங்களம்

ஆதியந்தமில்லாத மாதுமையாள் பாகருக்கும்
ஐங்கரக் கடவுளுக்கும் ஆறுமுக வள்ளலுக்கும்

சுத்தபரி பூரணர்க்கும் சோதி வடிவானவர்க்கும்
நித்திலங் கொளிக்கும் திருக்கோணமலை நாதருக்கும்

தொண்டருக்கும் தாசருக்கும் தோத்திரம் செய் நேசருக்கும்
அண்டருக் கருளமுண்ணல் கோணமலை வள்ளலுக்கும்

ஒரு தலத்தின் மூர்த்தியின் கீர்த்தியை ஊஞ்சற் பாட்டாக யாக்கும்போது பல பராட்டுச் செய்திகள் எடுத்தாளப்படுவதுண்டு. அதுபோல பல தல வராற்றுச் செய்திகளும், மற்றும் கால வரலாற்றுச் செய்திகளும் கலந்து வருவதும் உண்டு. அத்தகைய ஊஞ்சற் பாட்டிற்கு இந்த ஊஞ்சற் பாட்டு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. அவற்றை முறையே இங்கு எடுத்துக்காட்டுவோம்;

முதலாவது புராண வரலாறு; இத்தலம், தென்கையேங்கிரி என்ற பெயர்பெற்றது. தெட்சிண கையையம் என்று சிறப்புப் பெயர் - பெற்றது, இராவணன் கைலை மலையைப் பெயர்த்தது, அவனை அடக்க அருள் புரிந்தது. பாவநாசம் எனப் பெயர் உற்றது, அகத்தியர் இந்தத் தலத்தை புகழ்ந்து பாடியது என்னும் புராண வரலாறுகள் இதில் அடங்கும்.

இரண்டாவது, காலவரலாற்றுச் செய்திகளாக, திரு ஞான சம்பந்த சுவாமிகளும், அருணகிரிநாதரும் முறையே தமது தேவாரத் தாலும் திருப்புகழாலும் பாடிச் சிறப்பித்தது, (இவர்கள் இருவரும் இத்தலத்தின் பெருமையை உணர்ந்து இங்கு வந்ததாகக் கூறுவர்) கஜபாகு மன்னனின் படையெடுப்பு, சேர சோழ, பல்லவர்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஆலயம் என்பவையும் அடங்கும்.

பொதுவாக ஊஞ்சல் பாட்டுகள், பாட்டுடைத் தலைவனை வாழ்த்திப் பாடுவதுடன் நின்று விடாமல், மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் எனும் மூன்று விசயங்களையும் தொட்டு நிற்பதுண்டு. எனவே இவை ஸ்தல புராணச் சுருக்கமாக மதிக்கப்படத்தக்கவை.

ஊஞ்சல்கள் யாவற்றிலும் ஊஞ்சலமைப்பு இடம்பெறத் தவறு வதே இல்லை. அதிபோல வாழ்த்துபவர்களில் தேவர்களும் மற்றும் விண்ணவர்களும் இடம்; பெறுவர். ஊஞ்சலாட்டத்தின்போது நிகழும் நிகழ்வுகளை வர்ணிக்கும் முகத்தால் பாட்டுடைத் தலைவனின் அழகு மாத்திரமன்று சிறப்பான அணிகளும் வாகனங்களும், திருக்கோலமும் எடுத்துச் சித்திரிக்கப்படுவதும் வழக்கம்..

இப்படியான ஊஞ்சற் பாடல் பெற்ற திருத்தலம் எங்குள்ளது என்பதும் குறிப்பிடப்படுவதுண்டு. இந்த ஊஞ்சலிற்கூட "ஆழி புடை சூழ்ந்தொலிக்கும் ஈழந் தன்னில் அரியதிருக்கோணமலை நாதர்" என்றும் அது எத்திசையில் உள்ளது என்பதை "அருக்கனொளி ஆழ் கடலில் மீதெழுந்து" என்றும் கூறியுள்ளது ஈண்டு கவனத்திற் கொள்ளத் தக்கது.

இலங்கை திருமறை இறையிலக்கியக் குழுவினரால்
1971ல் வெளியிடப்பட்ட,

கல்வாரி ஊஞ்சல்.

செபம்.

பரத்தில் இருக்கும் பரமபிதா பார்க்களித்த
தரத்தில் மதிப்பில்லாத் தனது - பரத்துமகன்
கிறிஸ்துவின் கல்வாரிக் கிருபைதனை ஊஞ்சல்செப்ப
அறிவிப்பாய் முத்தமிழை ஆமேன்

எச்சரிக்கை.

கள்காமம் கொலையுடனே கபடுபுரி சாத்தானின்
உள்ளுறவே சுகமென்று உழலுகின்ற மூடர்களே
தள்ளுண்ணும் நரகமதில் தன்வினைகள் தள்ளியெரி
கொள்ளுமொரு காலமுண்டு கொள்ளுகவே எச்சரிக்கை

எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை எல்லோருக்கும் எச்சரிக்கை
எச்சரிக்கை மாமிசத்தின் இச்சையதே பெரியதென்று
இச்சகத்தில் ஏமாறும் எல்லோருக்கும் எச்சரிக்கை
அச்சங்கொண்டு மனந்திரும்பி ஆண்டவனை வேண்டுகவே

ஆண்டவனை மறந்திருக்கும் அனைவருக்கும் எச்சரிக்கை
வேண்டித்தினம் செபஞ்செய்யா வீடுகளே எச்சரிக்கை
ஈண்டுள்ள யாவையுமே இழந்துவிடும் ஒருதினத்தில்
காண்டிடுவீர் கடவுள்துனை கடுமையான எச்சரிக்கை

பராக்கு.

எல்லா மீந்து ஏதெனிலே இரக்கம்மிசுந்த இறைவனவன்
எல்லா முனக்கே ஆனாலும் இந்தக் கனியை உண்ணுதென்
சொல்லை மறந்த ஆதாமால் தொடரும் பாவந் தனைத்தொலைக்க
கல்வா ரியூஞ்சல் ஆமரோ கன்னிகாள் உந்தி ஆமரோ
செல்வன் யேசு உனக்காகச் சிலுவைஏற்றார் ஆமரோ

பாவக் கறையைப் போக்குதற்குப் பாலன் யேசு மரிவயிற்றில்
ஆவின் தொழுவம் வந்துதித்து ஆட்கொள் கிருபை தனைப்பாடி
தாவும் ஊஞ்சல் ஆமரோ தந்தன வென்று பாமரோ
நாவும் மனமும் நிறையயேசு நாதர ருளைப் பாமரோ
சாவை வென்றார் புகழ்பாடி சாயலீர் ஊஞ்சல் ஆமரோ 2

வஞ்சித் தழைக்கும் சாத்தானை வணங்கா தடக்கி அப்பாலே
அஞ்சி யோடிச் செய்தபரன் அருளைப் பாடி யாமரோ
வஞ்சிகாள் ஊஞ்சல் ஆமரோ வலிமைகொண்ட புயலையை
பஞ்சபோலச் செய்தபரன் பாங்கை எண்ணிப் பாமரோ
கொஞ்சும் வகைகள் குலுங்கிடவே கொங்கை திமிற வாமரோ 3

கல்வாரிச் சிலுவை கால்வாங்கி கடாவிய வாணி தனையிறுக்கி
பொல்லா யூதர் குத்திட்டிப் புடைத்த விட்டம் தானிட்டு
கொல்ல முதலே முடிசூட்டும் கூரிய முள்ளின் கொடிதிரட்டி
வல்ல வடங்கள் பிணித்தெடுத்து வாயிற் கல்லறைக் கற்பலகை
நல்லா யிட்டு நகர்ந்துன்னி நங்காய் ஊஞ்சல் ஆமரோ 4.

சிலுவைக் கனியை ஏறெடுத்துத் திரளும் இரத்தத் துளியெடுத்து
பலுகும் பாவம் போக்கிடவே பச்சா தாபம் உற்றுண்டு
வலுவாம் சாத்தான் மரித்ததன்றி வானின் யேசு மரித்திடாத
சிலுவைப் பாட்டை நினைத்துநெஞ்சம் சிதறும் பெண்காள் கல்வாரி
பலியின் பரிசைப் பண்பாடி பறக்க ஊஞ்சல் ஆமரோ 5

மலையில் செய்த பிரசங்கம் மனதிற்பதியப் பாமரோ
நிலைக்கா தோடும் பாவலினை நீரிலும் பாவத்தை வீசிரோ
கலைக்கும் மனதின் கசடுகளைக் காலிற் போட்டு மிதித்தெறிந்து
தலைச்சன் மரித்த கல்வாரித் தலத்தில் முழங்கால் படியிட்டு
அலையும் ஊஞ்சல் ஆமரோ அழகம் குலைய ஆமரோ 6

குருடர் பார்வை பெற்றார்கள் குவலயத்தில் என்கண்கள்
மருளாம் பாவக் குருட்டாலே மயங்கி நின்ற வேகையிலே
குருசின் பாரச் சமைசுமந்து கொல்கதாவின் மலையேறி
அருமை யேசு மரித்தெனது அகத்தின் குருடை அகற்றி விட்டார்
பெருமான் அடியேன் என்றோதி பெண்காள் ஊஞ்சல் ஆமரோ 7

ஞானிமோசே தனது பத்து ஞாயக் கட்டளைத் தொகுத் திரண்டு
வானின் வழியாய் வகுத்தெடுத்து வழங்கிய யேசு புகழ்பாடி
கோனீர்க் குருதி வெள்ளத்தேகுளித்து மனதின் பவம்போக்கி
தேனின் சுவையின் திருவார்த்தை திரட்டுப் புசித்து திரித்துவத்தின்
கோனின் அருளைக் குரவையிட்டுக் கோலவூஞ்சல் ஆமரோ 8

கல்வாரித் தேவன் கடும்பாட்டைக் கடின நெஞ்சில் நிலைத்தெடுத்து
 பொல்லா மனதின் புண்போக்கப் புதிய எண்ணம் தான்புனைந்து
 வல்லான் செபமே வாய்நிறைக்க வணங்கி மனத்தில் தாபமுற்று
 சொல்லால் அல்ல செயலாலும் சோரிபடிந்த கல்வாரி
 நல்லான் வழியைப் பின்பற்றி நங்கை யூஞ்சல் ஆமரே 9

மரியின் தோழில் துயின்றசுகம் மற்றும் சிலுவை மரநுனியில்
 அரிதாய்த் துயின்ற அவலச்சுகம் அவற்றால் எமது பவமெல்லாம்
 எரியிற் பட்ட பஞ்செனவே எரியச் செய்த கல்வாரி
 பரிவான் புகழை எடுத்தோதி பங்கயமுகத்தீர் செவ்வூஞ்சல்
 சரியாய்ச் செல்ல ஆமரே சத்தியந் தழைக்க ஆமரே. 10

வாழ்த்து.

கல்வாரிச் சிலுவை தனின் பெருமை
 கண்டார் மீண்டும் சாத்தானின்
 வல்லயை தனக்கு வணங்கிடாத
 வலிமை பெற்றார் அவர் வாழி
 நல்ல இயேசு நாதனருள்
 நமக்குக் கிடைக்க அருள்கூர்ந்த
 எல்லாம் வல்ல பரமபிதா
 ஏற்றமும் மகிமையும் வாழியவே

லாலி.

கல்வாரி இயேசுவுக்கு லாலி லாலி
 கன்னிமரி பாலனுக்கு லாலி லாலி
 சொல்லொணாத பாடுபட்டுச் சோரிசிந்தி
 சோகமுற்று மீட்பளித்தாய் லாலி லாலி

லாலி லாலி சுப லாலி லாலி
 லாலி எங்கள் கர்த்தருக்கு லாலி லாலி

சியோனின் மணவாட்டி லாலி லாலி
 சிலுவைப்பலி இயேசுவுக்கு லாலி லாலி
 ஆயர் தொழும் பாலனுக்கு லாலி லாலி
 அருள்பெருகும் ஜீவநதி லாலி லாலி

கொல்கொதாவின் கோனவர்க்கு லாலி லாலி
 குருசேறி மீட்பளித்த குருவே லாலி

கல்வாரி நாதனுக்கு லாலி லாலி
கர்த்தாதி கர்த்தனுக்கு சுபலாலி

மங்களம்.

ஆதிமனு பவம்தீர்த்த அத்தனுக்கு மங்களம்
அலைகடல்மேல் நடந்துவந்த அண்ணலுக்கு மங்களம்
சோதிவடி வானயேசு சுந்தரற்கு மங்களம்
சோரிவடித் தெமைமீட்ட சொர்க்கனுக்கு மங்களம்
மானிடத்தே வந்துதித்த மன்னனுக்கு மங்களம்
மனுமீட்க கல்வாரியில் மரித்தவர்க்கு மங்களம்
நீதிதனை வகுத்துரைத்த நிமலனுக்கு மங்களம்
நித்திய வாழ்வுதரும் நித்தியர்க்கு மங்களம்

எச்சரிக்கை பராக்கு லாலி. மங்களம் எனும் உஞ்சல் இலக்கிய உறுப்பு மரபையிட்டு நாம் ஒரு புது இலக்கணம் வகுக்கத் தக்கதாக இப்போது ஊஞ்சல் இலக்கியம் உன்னதமாக வளர்ந்துள்ளது. எனவே ஊஞ்சல் இலக்கியம் வளர்ந்துள்ளதிற்கேற்ப ஊஞ்சல் இலக்கிய இலக்கணமும் வளர்ச்சி அடைய வேண்டியது அவசியமே. அதற்கான வரம்புகள் யாப்பு நூல்களில இடம்பெற வேண்டியதும் தவிர்க்கமுடியாததொன்று.

தமிழர்கள் சமயக் கருத்துகளையும் தத்துவங்களையும் செய்யுள் நடையில் இலக்கியமாக்கி அவற்றைப் பாராயணம் செய்தும், பல சமய சம்பந்த நிகழ்வுகளிலே நடைமுறைப் படுத்தியும் வருவது வழக்கம். இவ்வழக்கம் பண்டைத் தமிழரிடே இருந்ததாக சங்க நூல்களிலே சான்றுகள் இல்லை. பொதுவாக வடமொழியும் பார்ப்பனீயமும் தென் நாட்டில் புகுந்த பிறகே இத்தகைய சமய இலக்கியங்கள் தோன்றலாயின. அதுபோல பௌத்தம் சமணமாதிய வடக்கிருந்து தெற்கில் பரவியபோது சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆதியன தோன்றி ஏர்க்காலிட்டு சமய இலக்கியத்திற்கு வழி வகுத்துக்கொடுத்தன. இவ்வாறே சைவ, வைஷ்ணவ, பௌத்த, சமண, கிறித்தவ, இசுலாம் இலக்கியங்கள் எண்ணிலடங்காத அளவுக்கு உருவாகிப் பெருகின.

வடமொழிச் சுலோகத்தின் தாக்கங்களே நால்வரின் தேவாரத் திருமுறைகள் என்று எண்ணுவதற்குப் போதிய சான்றுகள் உள்ளன. இந்தச் சமய இலக்கிய வளர்ச்சி சமயத்தை மாத்திரமல்ல தமிழ் மொழியையும் நன்கு வளர்த்தது. இதனால் தமிழ் அறிஞர்கள் இவற்றை ஒதுக்கித் தள்ளாது உவந்து

ஏற்றுக்கொண்டனர். சீருவைப் படிக்கும்போதோ தேம்பாவணி, இரட்சண்ய யாத்திரிகம், நீலகேசி. மணிமேகலை ஆதியவற்றைப் படிக்கும்போதோ நாம் அவற்றின் மதத்தைக் காண்பதில்லை. மதக் கருத்துகளில் மனதைப் பறிகொடுப்பதில்லை. அதுபோலவே பிற சமயத்தவர்களும் சைவ இலக்கியங்களைக் கற்கும்போது அவற்றை வெறுத்து ஒதுக்கி விடுவதில்லை. காரணம் அவற்றிலுள்ள இலக்கிய நயம், தமிழியல்பு அவர்களின் நெஞ்சை கொள்ளை கொள்கின்றன. அதிலுள்ள தமிழ்ச் சுவையையே பெரிதாக எடுத்துக்கொள்கின்றனர். இந்த இலக்கியங்கள் அந்த அந்த மதத்தின் காப்பு நூல்களாக இருக்கின்றனவே தவிர, அவற்றைப் படித்தவர்கள் மனம்மாறி அம்மதத்தவராகிணர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அதற்குப் பதிலாக அதிலுள்ள இலக்கிய நயத்தையும் தமிழின் இனிய நடையையுமே காழ்ப்பின்றிப் பருகுவாராயினர்.

அவ்வகையில் எழுந்த சமய இலக்கியங்களில் ஊஞ்சல் இலக்கியமும் ஒன்று எனல் பொருத்தமானதே. இதுவரை இங்கு எடுத்துக்காட்டிய பல ஊஞ்சல் இலக்கியங்கள் இதற்குச் சான்று பகர்ந்து, ஊஞ்சல் இலக்கியம் என ஒன்றுண்டு என்பதை நிலை நாட்டும். இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்ட ஊஞ்சல் இலக்கியங்கள் ஒருசிலவே இன்னும் பல உள்ளன. ஈழநாட்டில் ஊஞ்சல் பதிகம் பாடப் பெற்ற பல திருத்தலங்கள் உள்ளன. தமிழகத்தில் பல ஊஞ்சல் இலக்கியங்கள் உள்ளன. அதுபோல மலேசியா பர்மாவிலும் இவை வழக்கத்திலுள்ளன. ஒருபோது இவை தலபுராணங்களாக மதிக்கப்படுவதும் உண்டு.

இது பக்திமயப்படுத்தப்பட்ட ஊஞ்சல் பாட்டின் மூன்றாவது வளர்ச்சிக் கட்டத்தை எடுத்துக்காட்டும் ஊஞ்சல் வகையில் ஒன்று. முதலாவது கட்டம் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் திருப்பொன் னூஞ்சலும் அதைப்பின்பற்றிய பல ஊஞ்சல் பாடல்களும் எனலாம். இரண்டாவது கட்டம் வாழிக்குப் பிறகு எச்சரிக்கை, பராக்கு, லாலி, மங்களம் என்ற முறையில் முடிவது. மூன்றாவது கட்டம் எச்சரிக்கை, பராக்கு, லாலி என்பவனவற்றை அவை கருதும் பொருளுக்கேற்ப பொருத்தமான இடத்தில் வைத்துப் பாட்டுடைத் தலைவனை வாழ்த்திப் பாடுவதாகும்.

கல்வாரி எனப்படுவது கிறிஸ்தவத் திருமறையில் சொல்லப் படும் ஒரு மலை. அங்கே குற்றஞ் செய்தோர்க்கு மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படும். ஆதலால் அவ்விடத்தில் மண்டையோடுகள் குவிந்து கிடக்கும், ஆதலால் அதைக் கபாலஸ்தலம் என்றும் அழைப் பார்கள். கொல்கொதா எனப்படும் இடமும் இதுவே. இயேசு பெருமானும் தனது சிலுவைத் தண்டனையை அங்கே பெற்று சாவை ஏற்றுக்கொண்டார். குற்றமொன்றுமே செய்யாத அவர் அங்கே மரித்தார். அவர் ஏன் மரித்தார். எதற்காக எப்படி மரித்தார். அவரின் மரணத்தின் பின் விளைவு என்ன என்று கூறுவதே கல்வாரி ஊஞ்சல். காலத்தால் மிகவும் பிந்திய இதில் காப்புக்கு அடுத்தாக எச்சரிக்கை இடம் பெறுகின்றது.

ஆண்டவனை மறந்து உலக வாழ்வில் உழலும் மக்களை எச்சரிப்பதுபோல இப்பகுதி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்தது பராக்கு. இதில் உள்ள கவிதை விடுபட்டுள்ளது. கிடைத்துமில்லை. மூல நூல் ஒருவேளை அச்சிடும்போது தவறி இருக்கலாம். அல்லது எச்சரிக்கையும் பராக்கும் ஒரே பகுதியில் அமைந்திருக்கலாம். எனினும் ஒரு புதிய உத்தியைப் புகுத்தியவர் இயேசு பெருமான் சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு வருவதைப் பராக்காகப் பாடியு மிருக்கலாம்.

லாலி எனும் பகுதி வழக்கம்போல வாழ்த்துக்குப் பின் வருகின்றது. அதையடுத்து மங்களம் தொடர்கின்றது.

சாம்பல்தீவு வடலியம்பதிப்

பிள்ளையார் திருவூஞ்சல்.

ஆக்கியோன்.

கழகப் புலவர். திரு. பெ.பொ.சிவசேகரம்.

காப்பு.

செல்வம் நிறைந்துவரச் செய்கருமங் கைகூட
அல்லல் அகல அருள்சேரத் - தொல்லைப்
படலையடி நின்று பணிவாரைக் காக்கும்
வடலியடிப் பிள்ளையாரே வா

சீராரும் பிரபந்தச் செய்யு ளாலே
செந்தமிழில் அமுதாறுஞ் சொல்லி னாலே
ஏராரும் இயலிசையின் இசையி னாலே
இதமாரும் விருத்தப்பா நடையி னாலே
ஆராத பேரின்பம் ஆரக் கவியில்
அழகான தமிழூஞ்சல் பதிகம் வாழத்
தாராரும் பெருமானைச் சாம்பல் தீவு
தனியமரும் வடலியானை வழத்துவோமே

நூல்.

ஆரியமுஞ் செந்தமிழுங் கால்க ளாக
அகிலமொழி ஆங்கிலமே விட்ட மாக
சீரிலங்கு கலைஞானங் கயிற தாகச்
செழும்புலவர் அன்புள்ளம் பலகை யாக
வாரிகுழ் உலகமெலாம் வடந்தொட் டாட்ட
வடலியடிப் பிள்ளையாரே ஆம ரூஞ்சல்
தாரணியோர் புகழ்பதிசேர் சாம்பல் தீவு
தனிலமர்ந்த கரிமுகனே ஆம ரூஞ்சல்

குளமார மழை பெய்யக் கோடை வெய்யில்
கொதியாற நிலமகளுங் குளிர்ந்தே யாட
களமார நெற்பயிர்கள் கழனி யெங்கும்
கனகமணி கதிரெறிந்து கண்ணி லாட

வளமாரக் கமஞ்செய்யும் சாம்பற் றீவில்
 வடலியடைப் பிள்ளையாரே ஆடி ரூஞ்சல்
 இளமாதர் உளமீதில் இன்ப மாட
 இபமாகி வந்தவரே ஆடி ரூஞ்சல்

2

வானத்து மேகங்கள் மண்ணைப் பார்த்து
 வருடமொரு மும்மாரி மழையைப் பெய்ய
 தானத்தை மறவாத தரணி மக்கள்
 தருமங்கள் கருமங்கள் தவறு துசெய்ய
 மானத்தை உயிராகப் போற்றுகின்ற
 மக்களுறை பதியான சாம்பல் தீவில்
 ஞானத்தே னருள்வடலிப் பிள்ளை யாரே
 நலம்பெருக வளம்பெருக ஆடி ரூஞ்சல்

3

செம்பாட்டான் வெள்ளையொடு கறுத்தக் கொழும்பான்
 தெவிட்டாத விலாட்டோடு தேன்சு ரக்கும்
 அம்பலவி கிளிச்சொண்டன் மாம்பழங்கள்
 அணியணியாய் வீடெங்கும் அழகு செய்யும்
 கொம்பெல்லாம் பலாக்கனிகள் வெடித்துத் தூங்கும்
 கோடில்லாப் பனைநிலத்தில் வாசம் வீசும்
 செம்பழங்கள் கொட்டிநிற்கும் சாம்பல் தீவில்
 சிறுவடலிப் பிள்ளையாரே ஆடி ரூஞ்சல்

4

பாடுபட்டிங் குழைப்பாரைப் பார்க்குங் கண்கள்
 பணிசெய்யும் அடியாரை ஈர்க்கும் கண்கள்
 மாடுகட்டிச் சூட்டிக்கும் உழவர் தம்மை
 மகிழ்ந்தனைத்து வரமளிக்குங் கருணைக் கண்கள்
 காடுவெட்டிக் கழனியாக்குஞ் சாம்பல்தீவார்
 காதலித்துப் போற்றிவரும் கமலக் கண்கள்
 வாடிவருவார்க் கருளும் கண்கள் கொண்ட
 வடலியடிப் பிள்ளையாரே ஆடி ரூஞ்சல்

5

பெற்றெடுத்த உமையம்மை உள்ளமாட
 பேசாத ஊமைகளும் பேசி யாட
 கற்றறிந்தோர் உனைக்கண்டு களிப்பில் ஆட
 கலைதேர்ந்த சிற்பிகளின் கண்களாட
 சற்குணத்தார் வாழுமுயர் சாம்பல் தீவைச்
 சார்ந்துநிற்கும் வடலியடிப் பிள்ளை யாரே
 மற்புயத்தோள் ஆடிவர ஆடி ரூஞ்சல்
 மறலிபயந் தோடிடநீர் ஆடி ரூஞ்சல்

7

சாதிமதப் பேதங்கள் சாயப் போலிச்
 சாத்திரங்கள் கோத்திரங்கள் சப்பையாக
 மாதர்தமை யடிமைசெயும் மடமை சாய
 வஞ்சனையும் பொருமைகளும் மறைந்து போக
 வாதுகளும் சூதுகளும் வரண்டு போக
 வடலியடிப் பிள்ளையாரே ஆடி ரூஞ்சல்
 தீதகலப் பணிபுரிவார் வாழும் சாம்பல்
 தீவிலுறை கரிமுகனே ஆடி ரூஞ்சல்

8

பொன்கொழிக்க மண்செழிக்க ஆடர் ஊஞ்சல்
 புதுமரங்கள் வளங்கொளிக்க ஆடி ரூஞ்சல்
 அன்பளிப்பால் அமுதுபடைத் திடுவா ருள்ளம்
 ஆடிவர வடலியனே ஆடி ரூஞ்சல்
 கன்றினுக்குப் பால்சுரக்கும் கறவைப் பசுக்கள்
 கடலெங்கும் பால்பொழியும் சாம்பல் தீவில்
 நின்றருளும் கஜமுகனே ஆடி ரூஞ்சல்
 நிலையான பரம்பொருளே ஆடி ரூஞ்சல்

9

ஆதிமுதற் பரம்பொருளே ஆடி ரூஞ்சல்
 ஆணைமுகப் பெரும்பொருளே ஆடி ரூஞ்சல்
 ஓதுநான் மறைப்பொருளே ஆடி ரூஞ்சல்
 ஓங்காரத் துட்பொருளே ஆடி ரூஞ்சல்
 சாதமருள் ஆண்டவனே ஆடி ரூஞ்சல்
 சாமபல்தீ வவமர்ந்தவனே ஆடி ரூஞ்சல்
 மாதுமையாள் புத்திரனே ஆடி ரூஞ்சல்
 வடலியடிப் பிள்ளையாரே ஆடி ரூஞ்சல்

10

வாழி.

மாரிவளங் குன்றாது வையம் வாழி
 வளமாரத் தொண்டுசெயும் உழவர் வாழி
 நீரிலுறை மீனிணங்கள் நிலைத்து வாழி
 நீதிநெறி யாளர்மொழி நீடு வாழி
 சிரிலங்கு தென்கோணைச் சாம்பல் தீவின்
 செய்வளமும் கனிவளமும் சிறந்து வாழி
 வாரியடித் தமுதூட்டு வாரும் வாழி
 வடலியடிப் பிள்ளையாரும் வாழி வாழி

எச்சரிக்கை.

கஜமாழுக நிதியே கணபதியே எச்சரிக்கை
கலைசேர் பிறை மதியே யணியொளியே எச்சரிக்கை

உமையாள் தருபாலா குருநாதா எச்சரிக்கை
உயிரே பரம்பொருளே விளங்கணியே எச்சரிக்கை

எழுதாமறைப் பொருளே திருவருளே எச்சரிக்கை
எனையா ளிறையோனே மறையோனே எச்சரிக்கை

சாம்பற் பதியோனே முதியோனே எச்சரிக்கை
சாற்றும்புவி யூஞ்சற்கவி யோனே எச்சரிக்கை

வரனே குருபரனே ஐங்கரனே எச்சரிக்கை
வடலிப் பெருமானே அருளாளா எச்சரிக்கை

பராக்கு.

திருமருவு சாம்பலூர்த் தேவே பராக்கு
திகழ்வடலிப் பிள்ளையார் தேவே பராக்கு

பரவுமடியவர் துயரந் தீர்ப்பாய் பராக்கு
பன்னிரண்டு கண்ணுடையான் அண்ணா பராக்கு

உலகமுதற் பரம்பொருளாய் உதித்தாய் பராக்கு
ஓங்காரத் துள்ளொளியாய் உறைவாய் பராக்கு

தாதைதரத மச்சிலுதித்த தனையா பராக்கு
தமிழஞ்சல் கவியணியுந் தலைவா பராக்கு

நீதிநெறி யோங்கவரு நிமலா பராக்கு
நித்தியமாய்ச் சத்தியமாய் நின்றாய் பராக்கு

லாலி.

லாலி லாலி லாலி லாலி லாலி
பூதகண நாதஜெய பாத லாலி

நாறுமலர்ப் பாத வேத கீதா லாலி
நம்பன் லாலி ஒற்றைக் கொம்பன் லாலி

வாலைதரு பாலா ஆதி மூலா லாலி
வண்ண லாலி வேலன் அண்ண லாலி

தாரிலங்கு மார்ப தங்கக் கிரீடா லாலி
தந்தி லாலி வட்டத் தொந்தி லாலி

பூதகணஞ் சூழுகின்ற போதா வாலி
புத்திசாலி அருட் சித்தி லாலி

சேணுயர்ந்து பனைவளரும் தீவு லாலி
தீவு லாலி சாம்பல் தீவு லாலி

சரிலங்கு வடலியடிப் பிள்ளை லாலி
பிள்ளை லாலி வடலிப் பிள்ளை லாலி

மங்களம்.

மங்களம் மங்களம் மங்களம் ஜெய ஜெய
மங்களம் மங்களம் மங்களம்

ஐந்துகரத் தானைமுகத் தொந்தியர்க்கு மங்களம்
ஆறுமுக மானவரின் அண்ணனுக்கு மங்களம்

கூறுபுகழ் நிறணியும் குமாரருக்கு மங்களம்
குலமணியார் சித்தி புத்தி மாதருக்கு மங்களம்

சங்கரனார் மைந்தருக்கும் சாம்பலணி ஊரருக்கும்
தருவடலிப் பிள்ளையார்க்கும் ஊஞ்சலுக்கும் மங்களம்

சஞ்சலங்கள் தீர்ப்பவர்க்கும் சக்கரத்தை முறித்தவர்க்கும்
அஞ்சலிகள் செய்பவர்க்கும் அடியவர்க்கும் மங்களம்.

மேற்போந்த ஊஞ்சல் ஏனைய ஊஞ்சற் பிரபந்தங்களிலும்
வேறுபட்டது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளலாம். முதலாவது பாவில்
ஊஞ்சலின் அமைப்பைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, இதன் ஆசிரியர்
ஒரு புதுக் கற்பனை உத்தியைப் புகுத்துகின்றார். ஊஞ்சலின் கால்கள்
ஆரியம் செந்தமிழ் எனும் இந்திய மூல மொழிகளாகும். விட்டமோ
இப்போது எங்கும் பரந்து துலங்கும் ஆங்கிலம் என்றும் கயிறு

நுண்கலைகள் என்றும் புலவர்களின் உள்ளமே பலகை என்றும் ஒரு மொழி அறிவை ஊஞ்சல் வடிவக் காட்சியாக்கிக் கண்முன்னே கொண்டுவந்து நிற்கின்றார்.

இவர் இன்றொரு புதுமையையும் புதுத்துகின்றார். அதாவது கிராமியச் சொற்களுக்கு இலக்கிய வடிவங்கொடுத்திருப்பதே அந்தப் புதுமையாகும். படலை - இல்லம் அமைந்துள்ள வளவினைச் சுற்றியமைந்துள்ள வேலியின் வாசல், வடலி - பனங்கன்று, மற்றும் மாம்பழவர்க்க செம்பாட்டான், வெள்ளை கறுத்தக் கொழும்பான், விலாட், அம்பலவி, கிளிச்சொண்டன் என்ற பெயர்கள் என்பனவாகும்.

அடுத்தது இந்த ஊஞ்சற் பாடலின் பாட்டுடைத் தலைவனை வாழ்த்தும் முகமாக தலம் அமைந்துள்ள புலத்தின் வளத்தை எடுத்து மேம்படுத்திக் காட்டுவதாகும். அதைவிட தலப்பெருமானின் கருணைக் கண்கள் பாட்டாளி மக்களின்மேற் படுவதையும் நாகுக்காக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்.

சீவகாருணியத்தையும் கொல்லாமையையும் நிலை நிறுத்த வேண்டுமென்ற விழைவுடன் 'நீரிலுறை மீன்கள் நிலைத்து வாழி' என்று கூறுகின்றார். இதன் மூலம் "மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்" என்னும் தமிழரின் பெரும் நோக்கைப் படிப்பவர்களின் மனதிற்பதிய வைக்கின்றார்.

ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையின் நோக்கங்கள் எதுவாக இருக்கவேண்டும் என்பதை "தானத்தை மறவாதிருக்க வேண்டும், மானத்தை உயிராகப் பேணவேண்டும், இறைவா, ஞானத்தை எனக்கருளும் என்று தினமும் இறைஞ்சவேண்டும். என்று ஒரு சில சொற்களில் சொல்லிவிடும் சுருங்கக் கூறி விளங்கவைக்குந் திறமை போற்றற்குரியது.

இதுவரை தேவர்களைப் புகழ்ந்து பாடும் பாதையில் நடை போட்ட ஊஞ்சல் இலக்கியத்தில் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் புதுத்தி அரியதொரு பணிசெய்யும் ஊடகமாக்கலாம் என்ற ஒரு புதிய யாப்பை அமைத்துள்ளமை போற்றற்குரியது.

சங்க ஏடுகளில் ஊஞ்சல் பற்றிய தகவல்கள்.

ஊஞ்சலை, ஊசல் - உஞ்சல் என்று சொல்வதும் உண்டு. 'நிறுவியவுஞ் சலூச ணீண்டவிண் டாட்டுமப்பேர்' என சூடாமணி நிகண்டின் ஏழாவது செயற்கைவடிவப் பெயர்த் தொகுதியில் 54ம் செய்யுளில் இரண்டாவது வரியில் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இது லிருந்து ஊஞ்சலுக்கு விண்டாட்டு எனவும் வேறு பெயர் இருப்பது தெளிவாகின்றது. காற்றில் எழுந்து ககனத்தில் பறப்பதுபோன்ற இதன் தன்மைகருதியே விண்டாட்டு எனக் காரணப் பெயரிட்டனர் போலும். பாமர மக்கள் பேசும்போது உஞ்சல் அல்லது உஞ்சில் என்று பேசுவது வழக்கம்.

இத்தகைய ஊஞ்சல் பற்றிய தகவல்கள் சங்க நூல்கள் எனும் பண்டைத் தமிழ் நூல்களில் பரக்கக் காணலாம். அவற்றையெலாம் இங்கு எடுத்து விரிப்பின் பெருகும். எனவே ஒருசில பகுதிகளை மட்டும் மேற்கோளாக எடுத்து விரித்துக் காட்டலாம் என எண்ணுகின்றேன்.

அகநானூறு 20வது பாடலாக உலோச்சனார் எனும் சங்கப் புலவர் பாடிய பாட்டொன்று உண்டு. அதில் ஐந்தாம் ஆறாம் அடிகளாக;

' ஞாமல் ஓங்குகினைத் தொடுத்த கொடுங்கழித்
தாழை வீழ்கயிற் றாசல் தூங்கி''

என ஊஞ்சல் ஆடும் ஒரு தமிழ் நங்கையின் செயல் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. அவள் ஆடும் ஊஞ்சல் வயிரக்கால் நட்டு, மரகதமணி விட்டமிட்டு, முத்துக் கயிறிணைத்து, வயிரப் பலகையிட்ட ஊஞ்சல் அல்ல. அதில் ஆடும் அவளும் அத்தனை செல்வந்தப் பெண்ணுமல்ல. ஒரு சாதாரண கடலும் கடலையும் சார்ந்த நெய்தல் நில மீனவப் பெண். ஏன் வலைச்சி என்றுகூட அவளைச் சொல்லலாம்.

அவள் ஊஞ்சலாடுகிறாள். உள்ளதைக்கொண்டு நல்லதைச் செய்து உள்ளம் களிகூருவதே பண்டைத் தமிழரின் மனப் பக்குவம் மிகுந்த பண்பாகும். அதற்கேற்ப அங்கு உள்ள இயற்கை வளத்தை

அவள் உபயோகித்து ஊஞ்சல் கட்டி ஆடுகிறாள். ஞாழல் என அழைக்கப் புலிநகைக் கொன்றை மரத்தில் தாழை விழுதின் நாரெடுத்துப் பின்னிய கயிற்றைக் கட்டி, அதிலிருந்து அவள் ஊஞ்சலாடுகிறாள். இங்கே ஊஞ்சற் பலகை எதுவெனச் சொல்லப்படவில்லை. சிலபோது கயிற்றின் அடிப்பாக வளைவில் உட்கார்ந்தே ஊஞ்சலாடுவது வழக்கம். பலகையில்லாமல் ஒருவரே அதில் இருந்து காலினால் தரையை உந்தி ஆடுவதும் அல்லது ஒருவர் ஆட்டி விடுவதும் உண்டு, இத்தகைய ஊஞ்சல் பற்றித்தான் இங்கே சொல்லப்படுகிறது. தூங்கி என்பதால் அவள் தனியே அந்த ஊசலைப் பற்றி இழுத்துக்கொண்டுதான் ஆடுகிறாள் எனத் தோணுகின்றது.

மேலும் அதே அகநானூறில் 68வது பாடலாகச் சேர்க்கப்பட்ட ஊட்டியாரின் பாடலைப் பார்ப்போம். அதில் ஐந்தாம் ஆறும் அடிகளிலே ஒரு ஊஞ்சலின் தோற்றம் அழகுறச் சித்திரிக்கப்படுகிறது.

**" ஊட்டிஅன்ன ஒண்டளிர்ச் செயலை
ஒங்குசினைத் தொடுத்த ஊசல் பாம்பென "**

என்பது அச்செய்யுள். ஊஞ்சல் ஆடும் பழக்கம் ஐந்திணை நிலத்திலும் இருந்து வந்துள்ளது. குறிஞ்சித் திணைக்குரிய காட்சியை எடுத்தோதும் அப்பாடலின் 5-6-ம் அடிகளே இவைகள். தலைவன் இரவுக் குறியில் வந்துள்ளான். தலைவியை அவனிடம் அழைத்துச் செல்லும் பொறுப்பு தோழிக்குண்டு. அதற்கு முதல் தலைவியின் தாய் துயில்கின்றாளா என்று ஒச்சம் பார்க்க விரும்பும் அவள் துயிலும் அன்னையிடம் சென்று சொல்கிறாள் "அம்மா மெழுகை உருக்கி வார்த்ததுபோன்ற சிவந்த தளிர்க்கையுடைய அசோகு ஒன்று நம் தோட்டத்தில் உண்டல்லவா, அதன் கிளையிலே ஒரு ஊஞ்சலிட்டு நம் தலைவி ஆடுவாளே, அதன் வடத்தைப் பாம்பென நினைத்து இடி விழுந்து அம்மரம் பிளந்து போய்விட்டது என்கிறாள்" இவ்வாறாக ஊஞ்சலைப் பற்றிய செய்தியும் உண்டு.

சங்க நூல்களில் எட்டுத் தொகையில் மற்றொன்றான 'கலித்தொகை குறிஞ்சிக்கலி 37 வது பாட்டு'

**"இனக்கிளி யாங்கடிந் தோம்பும் புனத்தயல்
ஊசலூர்ந் தாட ஒருஞான்று வந்தானே"**

என்பதை 13-14 அடிகளிற் சித்தரிக்கின்றது. இதில் திணைப் புனத்தில் கதிருண்ண வரும் கிளிக் கூட்டத்தைக் கவண் வீசித் துரத்தும் இடத்துக்கருகே இடப்பட்ட ஊஞ்சலையும், அதில் தலைவி ஆடும்போது அங்குவந்த காளை ஒருவனையும் பற்றிய செய்தி சொல்லப்படுகின்றது.

மேலும் அதே நூலில் 131ம் செய்யுள் எங்குமே ஊஞ்சல் ஆட்டத்தை எடுத்து இயம்பும் நோக்காகவே செல்கின்றது அவற்றுள், 10 - 13ம் அடிகளில்;

"தாழா துறைக்குந் தடமலர்த் தண்டாழை
வீழ்சல் தூங்கப் பெறின்"
மாழை மடமான் பிணையியல் வென்றய்கின் னூசல்
கடைஇயான் "

தாழை விழுதுத் தும்புகளால் திரிக்கப்பட்ட ஊஞ்சலில் தலைவி ஆடும் போது வந்து, கண்டு, உள்ளங் கொள்ளுகொண்ட தலைவன் வராது இருப்பதையும், 23 - 24ம் வரிகளில்;

"தேயாநோய் செய்தான் திறங்கிளந்து நாம்பாடும்
சேயுயர் ஊசற்சீர் நீயொன்றுபாடித்தை"

அதனால் உனக்கு நேர்ந்த ஆற்றமுடியாத காதல்நோய்க்கு அவன் காரணனானதையும் எண்ணி இந்த ஊசலிலே உட்கார்ந்துகொள். நான் இந்த ஊஞ்சலை உயர எழும்பிப் பறக்கும்படி ஆட்டிவிடுவேன். அப்போது வழக்கமாகப் பாடும் ஊசல்வரியை விட்டு அதில் அவன் செய்த கொடுமைகள் தொனிக்கத்தக்கதாகப் பாடுக என்று பாங்கி பகர்வதையும், மீண்டும் அதே பாட்டின் 33 -34, அடிகளில்

'இரையுயிர் செகுத்துண்ணாத் திறைவனை யாம்பாடும்
அசைவரல் ஊசற்சீர் அழித்தொன்று பாடித்தை

அப்படிப்பாடும் வழக்கமான :ஊசல்வரி எனும் பாட்டில் அவனது கொடுமைகள் புலனாகும்வண்ணம் அவன் புகழை அழித்துப் பழித்துப் பாடுக என்று தலைவிக்குப் பகர்வதையும், 45 - 46 அடிகளில் "

"தேனிமிர் புன்னை பொருந்திந்
தானூக் கினனவ் லுசலை வந்தே"

என்பதையும் அறியலாகும்.

ஊஞ்சல் ஆடுவதில் மந்திகளும் மாந்தர்களை மிஞ்சிவிடுவதுண்டு. அவை எவ்வாறு ஊஞ்சலாடிக் களிக்கின்றன என்பதைஎட்டுத் தொகையில் ஒன்றான நற்றிணையில் 334ம் பாடலில் 1-3வரிகளில் ஐயூர் முடவனார் காட்டும் ஒரு காட்சியில்; குரங்குகள் அருவியில் நீராடி வளைந்துகொடுக்கும் இயல்பினதான மூங்கிலின் நுனியிற் தாவி அதைப்பிடித்துக்கொண்டு ஊஞ்சலாடுகின்றது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். அதை விளக்கும் பாடல்;

"கருவிரல் மந்திச் செம்முகப் பெருங்கிளை
பெருவரை அடுக்கத்து அருவி ஆடி
ஓங்குகழை ஊசல் தூங்கி"

இவ்வாறு பத்துப் பாட்டிலும் எட்டுத் தொகையிலும் ஆங்காங்கு ஊஞ்சல் பற்றிய செய்திகளும் காட்சிகளும் பரவி வருகின்றன. இதைவிட சங்கமருவிய காலக் காப்பியங்களிலும் பல செய்திகளைக் காணலாகும்.

ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலையில் சிறைக் கோட்டம் அறக்கோட்டமாகிய காதையில் 70ம் வரியிலிருந்து 74ம் வரி வரையும் உள்ள பகுதியில்; பெண்கள் ஆடிவிட்டுப் போன ஊஞ்சலில் எப்படி கடுவன் குரங்கு, தனது காதலியை வைத்து ஊஞ்சலாட்டு கின்றது என்பது அழகாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

'பைங்கிளி யூட்டுமோர் பாவையா மென்றும்
அணிமலர்ப் பூம்பொழில் அகவையி னிருந்த
பிணவுக் குரங் கேற்றிப் பெருமதர் மழைக்கண்
மடவோர்க் கியற்றிய மாமணி யூசல்
கடுவனூக் குவது கண்டு நகை எய்தியும்'

என்பதே அவ்வரிகளாகும்.

சிலப்பதிகாரத்தில் வாழ்த்துக் காதையில் 'ஊசல்வரி' என்று மூன்று செய்யுள்கள் உள்ளன. கற்புத் தெய்வ நிலைகொண்ட கண்ண கிக்குக் கோவில் எடுக்க, கண்ணகி தோன்றி காட்சி கொடுத்தபோது மூவேந்தரையும் இட்டு வாழ்த்தியதாக உள்ள பாடல்கள்களில்; அம்மாளை வரி, கந்துகவரி, வள்ளைப்பாட்டு என்பவற்றுடன் ஊசல் வரியும் சேர்கின்றது

"வடங்கொள் மணியூசன் மேலிரீஇ றுயை
உடங்கொருவர் கைநிமிர்த்தாங் கொற்றைமே லூக்கக்
கடம்பு முதல் தடிந்த காலலனைப் பாடிக்
குடங்கைநெடுங் கண்பிறழ ஆடாமோ ஊசல்
கொடுவிற் பொறிபாடி ஆடாமோ ஊசல்

23

ஓரைவ ரீரைம் பதின்மர் உடன்றெழுந்த
போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றுது தானளித்த
சேரன் பொறையன் மலையன் திறம்பாடிக்
கார்செய் குழலாட ஆடாமோ ஊசல்
கடம்பெறிந்த வாபாடி ஆடாமோ ஊசல்

24

வன்சொல் யவனர் வளநாடு வன்பெருங்கல்
 தென்குமரி யாண்ட செருவிற் கயற்புலியான்
 மன்பதைகாக் குங்கோமான் மன்னன் திறம்பாடி
 மின்செய் இடைநூடங்க ஆடாமோ ஊசல்
 விறல்விற் பொறிபாடி ஆடாமோ ஊசல்.

25

இவை மூன்றிலும் முறையே பாண்டியன், சேரன். சோழ மன்னர்தம் பெருமை சொல்லப்படுகின்றது. அதுமட்டுமல்ல ஊஞ்சல் ஆடும் மங்கையர்தம் உடலசைவும் அழகாக எடுத்தாளப்படுகிறது. நெடுங் கண்பிறழல், கார்செய் குழலாடல், மின்செய் இடை நூடங்கல் என்பன ஊஞ்சலாடுவோரின் செயல்களாகும்.

இவ்வாறு பத்துப் பாட்டிலும் எட்டுத் தொகையிலும்மிருந்து பல எடுகோள்களை எடுத்துக்காட்டலாம் பெருங்கதையிலும் பல ஊசல் பற்றிய செய்திகள் காட்டப்பட்டுள்ளன . அவற்றில் ஒன்றைக் கீழே தருவாம்;

"செந்தளிர்ப் பிண்டிச் சினைதொறுந் தொடுத்த
ஊக்கமை யூசல்'

அதுபோல பிற்காலத் தெழுந்த புராணங்களிலும் காவியங்களிலும் ஊஞ்சலாட்டம் பற்றிய சில நிகழ்வுகள் . ஆங்காங்கு தரப்பட்டுள்ளன.

முற்போந்த பகுதிகளில் இருந்து பல கருத்துகள் தெள்ளத்தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் முதலாவது; சங்ககாலத்தில் அதாவது பண்டைத் தமிழரிடையே ஊஞ்சலாட்டம் அதி முக்கியத்துவமான இடத்தைப் பெற்றிருந்தது என்பதாகும். இரண்டாவது ஊஞ்சலின் அமைப்பு. மூன்றாவது ஊசல்வரி எனும் ஊஞ்சற் பாட்டு.. ஊசல் வரி எத்தகைய அமைப்புடையதாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு சிலப்பதிகாரத்தின் ஊசல்வரிகள் உதாரணமாக விளங்குகின்றன. ஒருவரை வாழ்த்திப் பாடும் மரபே அதன் அமைப்பில் பெரும் பங்கேற்கின்றது. கலித்தொகையில் தனக்குத் துயரந் தருபவரையிட்டுப் புகழ்ந்து முதலில் பாடிய பாடலில் சில வரிகளை அகற்றி அவ்விடத்தே பழித்துரைக்கும் வரிகளைப் புகுத்திப் பாடும் வழக்கமும் இருந்தது என்பதை நாம் அறியலாம்.

பிள்ளைத் தமிழில் ஊஞ்சல் இலக்கியம்.

தமிழிலக்கியத்திற்குப் புதுமையும் பொலிவும் புனைவும் ஊட்டும் தொண்ணூற்றுறு வகைப் பிரபந்தங்களுள், பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியமும் ஒன்று. பாட்டுடைத் தலைவனாக அல்லது தலைவியாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவரின் மாட்சியை அவரின் பிள்ளைப் பருவ நிகழ்வுகளின் மேலேற்றிப் பாடுவதே பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியமாகும். இவற்றில் பல பருவங்கள் - ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஒரே வழியில் ஒன்றிணைந்து செல்லினும், பெண்களுக்குரிய குணநலன்களுக்கும் உடல்வளர்ச்சிக்கும் நாற்குண ஆரம்பத்திற்குமேற்ப, ஆங்காங்கே வித்தியாசப் படுவதுண்டு. இதனால் பெண்பாலாரையிட்டு பாடப்படும் பிள்ளைத் தமிழில் சில பருவங்கள் கூடுதலாக இடம்பெறும். அவற்றுள் ஒன்று ஊஞ்சற் பருவம்,

பெண் பாலாரையிட்ட பல பிள்ளைத் தமிழ்கள் உள்ளன. அவற்றையெலாம் இங்கெடுத்து விரிக்கிற பெருகும். உதாரணத்திற்கு குமரகுருபரரின் மீனாட்சி பிள்ளைத் தமிழில் பயின்றுவரும் பகுதியை எடுத்துக்கொள்வோம்,

குமரகுருபரரின் மீனாட்சி பிள்ளைத் தமிழ்.

(பின்வரும் செய்யுட் பகுதி மேற்கூறிய நூலின் பத்தாவது பருவமாக ஊசற் பருவம் எனும் பெயருடன் அமைந்துள்ளது.)

ஒள்ளொளிய பவளக் கொழுங்கான் மிசைபொங்கும்
ஒழுகொளிய வயிரவிட்டத்
தூற்றுஞ் செழுந்தண் ணிலாக்கால் விழுந்தனைய
ஒண்டரள வடம்லீக்கியே

அள்ளிட வழிந்துசே யொளிதுளும் புங்கிரண
 அருணரத் நப்பலகைபுக்
 காடுநின் றேற்றமப் பருதிமண் டலம்வளர்
 அரும்பெருஞ் சுடரை யேய்ப்பத்

தெள்ளுசுவை யமுதங் கனிந்தவா னந்தத்
 திரைகடன் மடுத்துழக்கும்
 செல்வச் செருக்கர்கண் மனக்கமல நெக்கபூஞ்
 சேக்கையிற் பழையபாடற்

புள்ளொலி யெழக்குடி புகுந்தசந் தரவல்லி
 பொன்னாச லாடியருளே
 புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி
 பொன்னாச லாடியருளே

1

குமரகுருபரர் தமது பாக்கள் மூலம் ஊஞ்சலின் அமைப்பை
 இங்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றார். இவருடைய ஊஞ்சலின் கால்களோ
 ஒளிரும் பவளத்தாலானவை. அதன்மேல் வயிரத்தாலான விட்ட
 முண்டு. அதில் இணைத்துத் தூங்கவிடப்பட்டுள்ள ஊஞ்சற் கயிறு
 சுடர்விடும் முத்துக்களாலானவை.

அந்தக் கயிறுகளின் பிடிப்பில் இடப்பட்டுள்ள ஊஞ்சற் பலகை
 மாணிக்கத்தாலானது. அதிலிருந்து ஆடும் மீனாட்சி அம்மையாரின்
 எழிலோ சொல்லற்கடங்காதது, ஓரளவு சொல்வதானால் சூரியனின்
 கதிர்களை ஒத்தது.

மதுரைச் சொக்கநாதரோ அழகில் மிக்கவர். அவருக்கு ஏற்ற
 பெண் அழகே உருவெடுத்த நீதான். அத்தகைய மீனாட்சியம்மையே
 ஊஞ்சலாடுக. இதிலிருந்து தலைவி ஊஞ்சலில் அமர்ந்திருக்க பாங்கி
 யர்கள் தரையில் நின்று ஊஞ்சலை ஆட்டிப் பாடுவார்கள் என்பது
 தெளிவாகின்றது. (ஒழுகொளிய - ஒழுகிஊற்போல, அருணரத்தம் -
 மாணிக்கம், அருணம் - சிவப்பு, பழையபாடல் - வேதம்,)

விற்பொலிய நிலவுமொழி வெண்ணித் திலம்பூண்டு
 விழுதுபட மழகதிர்விடும்
 வெண்டரள வுசலின் மிசைப்பொலிவ புண்டரிக
 வீட்டிற் பொலிந்துமதுரச்

சொற்பொலி பழம்பாடல் சொல்லுகின் றவளுநின்
 சொருபமென் பதுமிளநிலாத்
 தோற்றுமதி மண்டலத் தமுதமய மாயம்மை
 தோன்றுகின் றதும்விரிப்ப

எற்பொலிய வொழுகுமுழு மாணிக்க மணிமுகப்
 பேறிமழை முகிறவழ்தல்
 வெறிசுடர்க் கடவுடிரு மடியிலவன் மடமகள்
 இருந்துவினை யாடலேய்க்கும்

பொற்புரிசை மதுரா புரிப்பொலி திருப்பாவை
 பொன்னாச லாடியருளே
 புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி
 பொன்னாச லாடியருளே

2

சொல்கிறவள் - கலைமகள், மடமகள் - யமுனை நதி,

உருகிய பசும்பொன் னசம்பவெயில் வீசுபொன்
 ஊசலை யுதைந்தாடலும்
 ஒண்டளி ரடிச்சுவ டுறப்பெறு மசோகுநற
 வொழுகுமலர் பூத்துதிர்வதுன்

திருமு னுருவங்கரத் தெந்தையார் நிற்பது
 தெரிந்திட நமக்கிதுவெனாச்
 செஞ்சிலைக் கள்வனொரு வன்றொடை மடக்காது
 தெரிகணைகள் சொரிவதேய்ப்ப

எரிமணி குயின்றபொற் செய்குன்று மழகதிர்
 எறிப்பவெழு செஞ்சோதியூ
 டிளமதி யிமைப்பதுன் றிருமுகச் செவ்விவேட்
 டெழுநாத் தலைத்தவமவன்

புரிவது கடுக்கும்மது ராபுரி மடக்கிள்ளை
 பொன்னாச லாடியருளே
 புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி
 பொன்னாச லாடியருளே

3

அசம்ப - துளிப்ப, மாதர் உதைக்க மலரும் அசோகு, குயின்ற - பதித்த,
 எழுநாத்தலை - அக்கினியில் அவன் - சந்திரன்,

கங்கைமுடி மகிழ்நர்திரு வுளமசைந் தாடக்
 கலந்தாடு பொன்னாசலக்
 கடவுடிரு நோக்கத்து நெக்குருகி யிடநின்
 கடைக்கணைக் கத்துமற்றச்

செங்கண்விடை யவர்மனமு மொக்கக் கரைந்துருகு
செய்கையவர் சித்தமேபொற்

றிருவூச லாவிருந் தாடுநின் றுயெனும்
செய்தியை யெடுத்துரைப்ப

அங்கணெடு நிலம்விடர் படக்கிழித் தோடுவேர்
அடியிற் பழுத்தபலவின்
அளிபொற் சுளைக்குடக் கணியுடைத் தூற்றுதேன்
அருவிபில மேழு முட்டிப்

பொங்கிவரு பொழின்மதுர மதுரைநா யகிதிருப்
பொன்னூச லாடியருளே
புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி
பொன்னூச லாடியருளே

4

ஊசலும் உள்ளமும், விடர் -பிளப்பு, பிலம் - கீழுலகம்,

சேர்க்குஞ் சுவைப்பாட லமுதொழுக வொழுகுபொற்
றிருவூசல் பாடியாடச்
சிவபிரான் றிருமுடி யசைப்பமிடி மேற்பொங்கு
செங்கணர வரசகிலம்வைத்

தார்க்கும் பண்டவி யசைப்பச் சராசரமும்
அசைகின்ற தம்மனையசைந்
தாடலா லண்டமும் மகண்டபகி ரண்டமும்
அசைந்தாடு கின்றதேய்ப்பக்

கார்க்கொந் தளக்கோதை மடவியர் குழற்கூட்டு
கமழ்நறும் புகைவிண்மிசைக்
கைபரந் தெழுவதுரு மாறிரவி மண்டலம்
கைக்கொள விருட்படலம்வான்

போர்கின்ற தொக்குமது ராபுரி மடக்கிள்ளை
பொன்னூச லாடியருளே
புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி
பொன்னூச லாடியருளே

5

பண்டவி - படங்களின் தொகுதி, கொந்தளக் கோதை - மாடையணிந்த
கூந்தல்,

தேர்க்கோல மொடுநின் றிருக்கோல முங்கண்டு
 சிந்தனை புழுங்குகோபத்
 தியவிய மூண்டெழுங் காமா னலங்கன்ற
 சிகையென வெழுந்து பொங்கத்

தார்க்கோல வேணியர் தமுள்ளமென வேபொற்
 றடஞ்சிலையு முருகியோடத்
 தண்மதி முடித்ததும் வெள்விடைக் கொண்மணி
 தரித்ததும் விருத்தமாகக்

கார்க்கோல நீலக் கருங்களத் தோடொருவர்
 செங்களத் தேற்றலும்மலர்க்
 கட்கணை துரக்குங் கரும்புருவ வில்லொடொரு
 கைவிற் குனித்து நின்ற

போர்க்கோல மேதிரு மணக்கோல மானபெண்
 பொன்னாச லாடியருளே
 புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி
 பொன்னாச லாடியருளே

6

தார்க்கோலம் - மாலைபூண்ட காட்சி, வேணி - சடை, தடஞ்சிலை -
 பெரிய மலையாகிய மேரு, விருத்தம் - பொருந்தாதன, நீலக்
 கருங்களம் - கருங்குவளைக் கழுத்து,

குழியும் பசுக்கண் முசுக்கலை வெரீஇச்சிறு
 குறும்பலவி னெடியபாரக்
 கொம்பொடி படத்தாங்கு முட்புறக் கணியின்
 குடங்கொண்டு நீத்தமடைவாய்

வழியுங் கொழுந்தே னுவட்டெழு தடங்காவின்
 வள்ளுகிர் கருவிரற்கூன்
 மந்திக ளிரித்தேகும் விசையினில் விசைத்தெழு
 மரக்கோடு பாயவயிறு

கிழியுங் கலைத்திங்க ளமுதருவி தூங்குவ
 கிகைத்தவண் டுமுபைந்துழாய்க்
 கேசவன் கால்வீச வண்டகோள னகைமுகடு
 கீண்டுவெள் ளருவிபொங்கிப்

பொழியுந் திறத்தினி நிகர்க்குமது ரைத்தலைவி
 பொன்னாச லாடியருளே

புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி
பொன்னூச லாடியருளே

7

உவட்டு-பெருக்கு, வள்ளுகிர்-கூரிய நகம், அண்டகோளமுகடு-வானின்
உச்சி, கிண்டுதல்- பிளத்தல்,

ஒல்குங் கொடிச்சிறு மருங்கிற் கிரங்கிமெல்
லோதிவண் டார்த்தெழப்பொன்
ஊசலை உதைத்தாடு மளவின்மலர் மகளம்மை
உள்ளடிக் கூன்பிறைதழீஇ

மல்குஞ் சவட்டினை வலம்புரிக் கீற்றிதுகொல்
வாணியென் றசதியாடி
மணிமுறுவல் கோட்டநின் வணங்கா முடிக்கொரு
வணக்கநெடு நாண்வழங்கப்

பில்குங் குறும்பனிக் கூதிர் குடைந்தெனப்
பிரசநா றைம்பாற்கிளம்
பேதையர்க ளுநட்டுங் கொழும்புகை மடுத்துமென்
பெடையொடு வரிச்சுரும்பர்

புல்குந் தடம்மனை யடுத்தமது ரைத்தலைவி
பொன்னூச லாடியருளே
புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி
பொன்னூச லாடியருளே

8

ஒல்குதல் - தளர்தல், ஒதி - கூந்தல், சிவபெருமான் அம்பிகையின்
உடலை நீக்கும்பொருட்டு பணிந்ததால் அம்பிகையின் உள்ளங்காற் -
சுவடு கூன்பிறை வடிவானது. வலம்புரிக் கீற்று - சங்கரேகை,
அசதியாடல் - பரிகாசம் செய்தல், முறுவல் கொட்டல் - புன்ன
கைத்தல், பிரசம் - தேன், தடம்பனை - பெரிய வயல்.

கொன்செய்த செழுமணித் திருவூச லரமகளிர்
கொண்டாட வாடுந்தொறும்
குறுமுறுவ னெடுநில வருத்துஞ் சகோரமாய்க்
கூந்தலங் கற்றை சுற்றும்

தென்செய்த மழலைச் சுரும்பராய் மங்கைநின்
செங்கைப் பசங்கிள்கையாய்த்
தேவதே வன்பொலிவ தெவ்வுருவு மாமவன்
திருவுருவின் முறைதெரிப்ப

மின்செய்த சாயலவர் மேற்றலத் தாடிய
 விரைப்புனலி னருவிசுடையும்
 வெள்ளாணை குங்குமச் செஞ்சேறு நானுமட
 மென்பிடியை யஞ்சிநிற்கும்

பொன்செய்த மாடமலி கூடற் பெருஞ்செல்வி
 பொன்னாச லாடியருளே
 புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி
 பொன்னாச லாடியருளே

9

கொன் - பெருமை, சிவபெருமான் பார்வதியை அடையவேண்டி,
 சகோரமாகவும், கிளியாகவும், வண்டாகவும் உருவெடுத்தார்.

இருபதமு மென்குரற் கிண்கிணியு முறையிட்
 டிரைத்திடு மரிச்சிலம்பும்
 இறுமிறு மருங்கென் றிரங்குமே கலையும்பொன்
 எழுதுசெம் பட்டுவீக்கும்

திருவிடையு மிடைதார மும்மொட்டியாணமும்
 செங்கைப் பசங்கிள்ளையும்
 திருமுலைத் தரளவுத் தரியமும் மங்கலத்
 திருநாணு மழகொழுகநின்

றருள்பொழியு மதிமுகமு முகமதியி னெடுநில
 வரும்புகுறு நகையுஞான
 ஆனந்த மாக்கடல் குடைந்துகுழை மகரத்தொ
 டமராடு மோடரிக்கட்

பொருகயலும் வடிவழகு பூத்தசுந் தரவல்லி
 பொன்னாச லாடியருளே
 புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி
 பொன்னாச லாடியருளே

10

உடைதாரம் - ஒட்டியாணம், அரிச்சிலம்பு - பரற்சிலம்பு, வீக்குதல் -
 கட்டுதல்

பிள்ளைத் தமிழ் குழந்தைப் பருவ நிகழ்வுகளையும் வளர்ச்சி யையும் வர்ணித்து பாடப்படும் தொண்ணூற்று ஆறுவகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. இறைவனையும் தேவியையும் குழந்தையாகக் கற்பித்துப் கொண்டு பாடப்படும் இந்தப் பக்திப் பிரபந்தத்துள், பெண்களுக்கு மட்டுமே ஊஞ்சல் பருவம் உரியது.

இவ்வாறு பெண்பால் சார்ந்த ஆண்டாள் பிள்ளைத்தமிழ், தில்லைச்சிவகாமியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், சிவயோகிநாயகி பிள்ளைத் தமிழ், மங்களாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ், மீனாட்சி பிள்ளைத்தமிழ், அமுதாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ், காந்திமதியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் பிரபந்தங்களில் ஊஞ்சற் பருவப்பாட்டுகள் உள்ளன. அவற்றையெல்லாம் இங்கு திரட்டித் தருவதிலும் பார்க்க அப்பாடல்களில் எவ்விதம் ஊஞ்சல் இலக்கியம் பாடப்பட்டுள்ளது என்று பார்ப்போம்.

பெண் தெய்வத்தைப் பாடியுள்ள பிரபந்தங்களுக்குள் குமரகுரு பரரின் பிள்ளைத் தமிழ் சிறந்தது என்பர். இதில் பத்துப் பாடல்கள் உள்ளன. ஒவ்வொன்றும் பனிரெண்டு சீர்கள் கொண்ட கழிநெடிலடி ஆசிரிய (விருத்தங்களாலானவை).

மூன்றாவது பாடலில் எவ்வாறு ஊஞ்சல் ஆடுவதென்பதை விளக்க 'ஊசலை உதைத்தாடலும்' என்கிறார். இதிலிருந்து ஊஞ்சலை ஊஞ்சலாடுபவர் தம் கால்களாலேயே உதைத்து ஆடுவர் என்பதும் தெரியவரும். இதையே எட்டாவது செய்யுளிலும் எடுத்துச் சொல்கிறார். ஊஞ்சலாடுவதற்குப் பிறர் ஆட்டிவிடல், மற்றும் சிலர் ஊஞ்சலில் நின்று உந்துதல் என்பவற்றோடு உதைத்தாடும் வழக்கமும் உண்டு.

பிள்ளைத் தமிழ் பொதுவாகப், பிள்ளை பிறந்த நாட்தொடக்கம் இருபத்தோராவது மாதம்வரையுள்ள வளர்ச்சியை எடுத்துக் கூறுவதே மரபு. ஆயினும் சில பிள்ளைப் பிரபந்தங்களில் திருமண மகன் கோலம் கொண்ட பெண்ணென நினைத்து ஊஞ்சலாட்டுவதையிட்டும் கூறப்பட்டுள்ளது. இது வழுவன்று. பாட்டுடைத் தலைவியின் எதிர்காலக் கணவனையிட்டு ஊஞ்சலாட்டுபவர்கள் அல்லது பாடுபவர்கள் கற்பித்துப் பாடுவதே இம்முறை எனக்கொள்ள வேண்டும்..

இதனை இப்பாடல்களில் இறுதி அடிதோறும் பயின்றுவரும் "புழுக்குநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி பொன்னாசலாடியருளே" எனவரும் பகுதியாற் தெளியலாம். ஏறக்குறைய இவை மாணிக்க சுவாமிகளின் திருப்பொன்னாசலை அடியொற்றியதாகவே இருக்கின்றன.

கலம்பக இலக்கியங்களில்

ஊஞ்சல் இலக்கியம்.

தமிழ்ப் பிரபந்தங்களிலே ஒன்றான கலம்பகங்களில் ஊஞ்சல் கவி மரபு பயின்று வருகின்றது. எந்தவொரு கலம்பகத்திலும் இம்மரபு மீறப்படுவதில்லை. அவற்றுட் சிறந்ததென கற்றோரால் கணிக்கப்படும் கவிதை நயம்மிக்க குமரகுருபரரின் மதுரைக் கலம்பகத்தில் 24ம் செய்யுளாகப் பாடியுள்ள ஒரு கவிதையை எடுத்துப் பார்ப்போம். இதிலே ஊசல் ஆடும் பெண்களின் உடலசைவு எத்தகையதாக இருக்குமென்று துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

" கொம்மைக் குவடசைய கூர்விழிலேல் போராடக்
கம்மக் கலனுஞ் சிலம்புங் கலந்தார்ப்பு
மும்மைத் தமிழ்மதுரை முக்கணப்பன் சீர்பாடி
அம்மென் மருங்கொசிய வாடுகபொன் னூசல்
மும்மைத் தமிழ்மதுரை முக்கணப்பன் சீர்பாடி
அழகெறிக்கும் பூண்முலையீ ராடுகபொன் னூசல்"

என்பது அந்தச் செய்யுள்.

ஊஞ்சலாடுகின்றபோது என்ன என்ன நிகழ்கின்றது, ஆடும் பாவையரின் உளத்திலும் உடலிலும் எத்தகைய நிகழ்வுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதற்கு இச்செய்யுள் வரைவிலக்கணம் வகிக்கின்றது. கூர்விழிலேல் போராட, முக்கணணன் சீர்பாடி என்பன ஊஞ்சலாடும் கன்னியரின் உள்ள நிகழ்வுகளை எடுத்துக் காட்டும் சொற்தொடர்களாகும். ஏனையவை அவர்களின் உடல் நிகழ்வுகளை எடுத்து ஒதுகின்ற பகுதி.

கொம்மை - வட்டம், திரட்சி. மேடு, பெருமை எனப் பலபொருள் தரும். அத்தனை தன்மைகளும் ஒருங்கே சேர்ந்தது அந்த நங்கையர்களின் நகில். அத்தகைய கொங்கை அசையும் அழகை ஊஞ்சலாடும்போதுதான் முழுமையாகக் கண்டு அனுபவிக்கலாம். களிக்கலாம். நெஞ்சு நிறைந்த பருவ வனப்பின் சின்னமான தனங்கள் அசைகின்றன. அதன் எழில் மிக்க பரிமாணம் ஒரு குன்றை நிகர்க்கின்றது. (குவடு - குன்று)

அடுத்ததாக அவர்கள் ஊஞ்சலில் ஆடும்போது கைவளையல்கள் குலுங்குகின்றன. பரற்கற்கள் பதித்த கால்களிற் பூணும்

ஆபரணங்கள் ஆராவாரிக்கின்றன. அத்துடன் அவர்கள் பாடும் ஊசல் வரிகளின் இசை திக்கெட்டும் ஒலிக்கின்றது. இக்கூட்டு இசையை அவர்களின் ஊஞ்சலாட்டம் உண்டாக்குகின்றது.

இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் அவர்களின் உடலசைவுகளே. அதனை 'அம்மென் மருங்கொசிய" என்பதினால் சித்திரித்துக் காட்டும் அழகே அழகு. இடை அசையுமானால் உடலின் எப்பாகமும் அசையும். அத்தகைய விளைவுகளை ஏற்படுத்த வல்லது ஊஞ்சலாட்டம்.

இனி ஊஞ்சலாட்டத்தின்போது எதை ஊசல்வரியாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு இப்பாடலில் உதாரண முகமாக ஒரு விடை வருகின்றது; "மும்மைத் தமிழ் மதுரை முக்கணப்பன்" புகழைப் பாடுவோம் என்பதால் கன்னியர்கள் தாங்கள் மனதில் வரித்துள்ள நாயகனின் அருமை பெருமைகளை ஏற்றிப் பாடுதலே ஊசல்வரியின் உள்ளடக்கம் என்றாகின்றது. பொதுவாக ஊஞ்சற் பாட்டுகளில் இந்த வாழ்த்திப்பாடும் ஒழுங்கு பின்பற்றி வருவதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

பெண்கள் ஆடும் ஆட்டங்களுள் அம்மாளை, கழங்கு,, கந்துகம் என்பவற்றுடன் ஊஞ்சலாட்டும் மிகச் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. இவையாவும் வெளிக்கள விளையாட்டுகள். கன்னியர் தமது பாங்கிகளுடன் சேர்ந்து தென்றல் உலவும் மாலைப் பொழுதில், தேன் பிழிற்று மலர்ச்சோலையில் விளையாடுவதும், உடலயர்வு தீர புனல் குடைந்து மகிழ்ந்து களித்தலும், இவ்வேளைகளில் அவ்வழி வரும் ஒரு காணையின் காதல் வயப்படுதலும் இயல்பு. இதுவே அகவாழ்க்கையின் ஆரம்பமாகும்.

குமரகுருபரரின் படைப்புகளில் பல பிரபந்த வரிசை நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் இரு கலம்பகங்களும் அடங்கும். ஒன்று மேலே எடுத்தாளப்பட்ட மதுரைக் கலம்பகம். அடுத்தது காசிக் கலம்பகம். இதிலும் ஊஞ்சல் இடம்பெறத் தவறவே இல்லை. இனி காசிக் கலம்பகத்தில் 52வது பாடலைப் பார்ப்போம்.

" தொடங்காமே பனிமலரும் தூவாமே நல்கும்
கடங்கால் களிற்றுரியார் காசிவளம்பாடி
விடங்கான் றகன்றுகுழை மேற்போய்க் குடங்கைக்
கடங்காத வுண்கணீ ராடுகபொன் னூசல்
அம்பொன் மலர்க் கொம்பன்னை ராடுகபொன் னூசல்"

இப்பாடலிலும் அதே பொருட்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் இதில் கூறப்பட்டுள்ள காதல் சாதாரண காதல் அல்ல. காசி விசுவநாதப் பெருமானின்மேல் கொண்டுள்ள ஆராத பேரின்பக் காதல்.

அதனால் நெக்குருகுண்ட மங்கையர் அவர் திரு நாம மகிமையை வாழ்த்திப் பாடுவதாக அமைந்துள்ளது.

இக்காலத்தெழுந்த பெத்தலேகம் கலம்பகத்திலும் ஊஞ்சல் இடம்பெறத் தவறவில்லை. அதில் 25ம் செய்யுளாக

"கொங்கைக் கணிகுலுங்கக் கூன்பிறை வான் பார்க்க
கங்கைச் சுழியும் கடலுங் கலந்தார்ப்பு
மங்கை மனம்மகிழ மன்யேசு சீர்பாடி
நங்கை மருங்கொடிய ஆடுவீர் பொன்னாசல்
நலஞ்சிறக்கும் பெத்தலையீ ராடுவீர் மலையூசல்

இது ஒரு கிறித்தவத் தமிழ் இலக்கியம். ஊஞ்சலாட்டத்தின் போது ஊஞ்சலாடும் கன்னியரில் ஏற்படும் நிலையை இது மேலும் தெளிவாக்குகின்றது. தனங்கள் ஆகிய கணிகள் குலுங்க அவர்கள் ஊசலை உந்தி ஆடுகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல ஊஞ்சலின் முன்பின்னான ஆட்ட அசைவாலும் பருவத்தின் வளர்ச்சியை இனங்காட்டும் மார்பகங்கள் குலுங்குகின்றன. பிறையொத்த நுதல்கள் வானத்தைப் பார்க்கின்றன. வழக்கமாக ஊஞ்சலாடும் பெண்கள் உந்தும்போது சற்று கழுத்தை நிமிர்த்தித் தாழ்த்திக்கொள்வது வழக்கம். அதை இங்கே கூன்பிறை வான் பார்க்க என்றார்.

கங்கைச் சுழி - தொப்பூழ், கடல் - சிறுசிறு அலைகளின் அசைவு போன்று விரிந்து சுருங்கும் தன்மைத்தான உதரம். இவை இரண்டும் ஊஞ்சலாடும்போது ஒன்று சேர்ந்துகொள்கின்றன. குனிவதால் உதரம் சுருங்கி தொப்பூழை மறைப்பதும் நிமிரும்போது விலகுவதும் அத்தருணங்களில் கடலில் அலை எழுந்து மறைந்துபோவதுபோல உதரம் அசைவதும் உண்டு. அத்தகைய நயமிக்க அழகையும் இங்கே காணலாம்.

இலக்கியங்களில் தெய்வீகப்படுத்தப்பட்ட அல்லது பெருமையினுக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய ஒரு மாந்தரைக் கண்ணியப்படுத்தப்பட்ட சில கற்பனைகள் நிதர்சனப்படுத்தப்படும்போது, மக்களின் யதார்த்த வாழ்வினைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்களாகின்றன. அப்படியான வளர்ச்சியே தற்கால சமுதாயத்தின் நலனைப் பேணுகின்றது. சமுதாய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றது.

இலக்கியம் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பதாக மட்டுமன்றி அதே வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதாகவும் அமைய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இலக்கியத்தில் உயிரோட்டமும் உயிரூட்டமும் நிகழ்கின்றன.

அத்தகைய ஒரு அமைப்புடன் எழுந்த ஒரு கலம்பகமே உழவர் மாட்சிக் கலம்பகம். அதிலும் ஊஞ்சல் மரபு வழி தொடர்கிறது. ஆயினும் அதன் நோக்கு இங்கே பரந்து செல்கின்றது. கற்பனை உண்மை நிலையை அடைகின்றது. பொதுவாகக் கலம்பகங்களில் ஊஞ்சல் ஒரு செய்யுள்ளவில் முடிந்து விடுவதுண்டு. இக்கலம்பகத்தில் மூன்று செய்யுள்களாக அளவிற் பெருக்கமடைந்துள்ளது. காரணம் சமுதாயத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய கருத்துகளுக்குப் போதிய இடம் கொடுக்குமுகத்தலாலென்க.

பக்தி இரண்டுவகை. ஒன்று கண்களை மூடி, சிந்தையை அடக்கி இறைவனை வீட்டின்பந் துய்க்க வேண்டுவது. அடுத்தது கண்ணை நன்கு திறந்து, தன்னைச் சுற்றியுள்ளவற்றை உற்றுப்பார்த்துணர்ந்து, சிந்தையை நன்கு பல பக்கமுஞ் சிதறவிட்டு, தான் கண்ட, காணுகின்ற வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு விடிவும் முடிவுங் காண ஆலோசித்து நாட்டின்பம் பெற விழைவது. முதலாவது பக்தி இறை பக்தி. இரண்டாவது பக்தி மானிடப் பக்தி. இவை ஒன்றுடன் ஒன்று பிணைப்புள்ளது. ஒன்றில்லாமல் ஒன்று நிறைவேறுவது துர்லபம். இந்த அடிப்படையின் ஆதாரத்தில் எழுந்த இலக்கியப் புரட்சியின் வடிவங்களே இவ்வூஞ்சற் கவிதைகள்.

இப்பாடல்களில் உள்ள ஊஞ்சலாட்டத்தின் இயல்புகளை முதலிற் காண்போம். முதிர்ந்து முற்றிய பாலை மரத்தில் ஊஞ்சல் இடப்பட்டுள்ளது. அதிலே அமர்ந்தாடுவதற்கான் ஊஞ்சற்பலகையும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. வடம் சாதாரண கயிறுதான். இது பாமர மக்களுக்கு ஒத்துவராத, கட்டுபடியாகாத மரகதக்கால், வைரவிட்டம், முத்துவடம், பலளப் பலகை போன்ற விலையேறப்பெற்ற பொருட்களைக் கொண்டு தயாரித்த ஊஞ்சல் இல்லை. காலையிலே துயில்விட்டு இறைதேடி வானில் பறக்கும் பறவையைப்போல அந்த ஊஞ்சல் காற்றில் பறந்து ஆடுகின்றது. அவர்கள் ஆடும் ஊஞ்சலாட்டத்தின் வேகத்தால் விழுதூன்றி உறுதியாக நிற்கும் ஆலை மரமே அசை கின்றது.

அதில் ஆடும் மங்கையரின் நிலைகளைக் கூறும்பொழுது; ஈட்டி நிகர்த்த விழிப்பார்வை, காதளவொடு, ஓடித் தன்னைச் சுற்றியுள்ள யாவற்றையுங் காணாததுபோல் காண்கின்றன. கால்கள் உந்து கின்றன. கரங்கள் ஊஞ்சல் நாணைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. காற்றில் கலைகள் விலகிவிடாதிருக்க இடைக்கிடை ஒதுக்கிக் கொள்கின்றனர்.

காலில் அணிந்திருக்கும் தண்டைகள் ஒலிக்கின்றன. அதற் கேற்ப வண்டு இடும் ரீங்கார இசைபோல, ஊஞ்சல் இராகம் ஒத்து

இசைக்கின்றது. அதைக்கண்டு கேட்ட வாலிபர் திண்டாடுவதால் அவர்களின் உள்ளம் கலங்கி இதுவரை அவர்கள் காத்துப் பேணிய பிரமச்சாரியும் உடைந்து சிதறுகின்றது. இதனால் மன்மதனும் அவர்களிடத்தில் தன் இயலாமையை ஒப்புக் கொள்கின்றான். கொண்டை சரிந்து அசைகின்றது. மார்பகம் குலுங்குகின்றது. செவ்விதழ்கள் மலர்கின்றன.

அப்படி அவர்கள் பாடும் ஊஞ்சலில் என்னதான் சேதி உள்ளதென்பதை "பண்டைத் தமிழ் மக்களவர் பாங்கு" கண்ணகி போல் வாழவேண்டுமென்ற மன உறுதி. தமிழ்ப் பண்புகளை மதித்துப் பேணும் ஆடவரையே இல்லறத் துணைவர்களாக அடையவேண்டுமென்ற விழைவு. ஆதியவற்றைப் பின்வரும் பாடல்கள் கூறுகின்றன.

"பாடையிலே நாண்பூட்டிப் பலகையிட்ட வூஞ்சல்
காடையெழு பட்சிபோற் கவிழ்வானிற் பறக்க
வேலைவெல் விழியோட வீற்றிருந்து பாடு
காலுந்திக் காற்றொதுக்கிக் கரம்பற்றி மட்டுக்
கழப்பில்வாழ் நீரர்காள் களிகொள்வி ரூஞ்சல்
விழுதூன்று ஆலைகினை வீசிடவோ யூசல்

பண்டைத்தமிழ் மக்களவர் பாங்கெல்லாம் பாவாக்கி
தண்டையொலி தாளத்தில் தமிழோசை தானோங்க
கொண்டை சரிந்தாடக் கொங்கைமலர் குலுங்க
வண்டார்த்த லொத்துப்பல் வளரிசைகள் பாடி
திண்டாட வாலிபர்கள் திசையாடி ரூஞ்சல்
துண்டாட அவருள்ளந் தொகைத்தாடி ரூசல்

கற்புக்குக் கண்ணகிபோல் காசினியில் வாழ்வோம்
பொற்பண்பு பேணுவோர் புயமார்பு பற்றும்
அற்புதப் பண்பாடி ஆடுதலை தான்நயப்போம்
வெற்பன்ன தனமாட வேனிலான் தாழ்வாக
செவ்வாய் விரித்தலர்த்திச் செலுத்துக வா னூசல்
ஒவ்வாத தவிர்கவென்று ஒதுகதா னூசல்"

மக்கள் பாட்டு நிலையில்

ஊஞ்சல் இலக்கியம்.

முன்சொன்ன ஊஞ்சற் தனிப் பிரபந்தங்களும் பிள்ளைத் தமிழ், கலம்பகம் முதலியவற்றில் பயின்றுவரும் ஊஞ்சற் பாட்டுகளும் இலக்கிய நயத்திற்காகவும், ஒருபோது ஆலய உற்சவக் காலங்களில் வணக்க வழிபாட்டு நியமங்களுக்காவும் பாடப்படுவன. இவை மற்று எந்த தருணங்களிலும் மக்களிடே இடம் பெறுவதில்லை. ஆலயங்களில் விசேட தினங்களில் ஊஞ்சல் கட்டி தலப்பெருமானை அல்லது தேவியை எழுந்தருளப்பண்ணி ஊஞ்சற் பாட்டால் தோத்தரித்து ஊஞ்சலாட்டி வணங்கும் வழிபாடு எங்குமுள்ளது. அவ்வாறு செய்யும் வழிபாட்டைத் திருவூஞ்சல் என்பர்.

திருமணவிழாவின்போது மணமக்களை ஊஞ்சலில் அமரச் செய்து நலங்குச் சடங்கு செய்வதுண்டு. அப்போது லாலி பாடுவர். அதுவும் இந்த ஊஞ்சல் பாட்டினத்தைச் சார்ந்ததே. எனவே நலங்குப் பாடல்களையும் இதன்பாற் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். எனவேதான் சில ஊஞ்சற் பிரபந்தங்கள் இறுதியில் லாலி எனும் ஒரு அங்கத்தைச் சேர்த்துச் சிறப்பிக்கின்றன.

ஆயினும் மக்களிடே பரவலாக வழங்கப்படும் ஊஞ்சற் கவிதைகள் எங்கும் உள்ளன. இவை இடத்துக்கு இடம் வேறுபட்டாலும் அவற்றின் இசையும், பொருளும், போக்கும் ஒத்த அமைப்புடையனவே. மக்களிடே பிரபல்யம் மிக்க இவைகளில் பயின்றுவரும் இசையை ஊஞ்சல் இசை என்பார்கள். இந்த இசைக்கும் செவ்விலக்கிய ஊஞ்சலிசைக்கும் நிறைய வேறுபாடுண்டு.

மக்களிடே பயின்றுவரும் செவ்விலக்கியப் போக்கில்லாத அதாவது பிரபந்த வகைகளைச் சாராத ஊஞ்சற் கவிவகைகளை பாராம்பரிய செவிவழிக் கவிதைகள், மரபுடன் ஆக்கப்பட்ட ஊஞ்சற் கவிதைகள் என இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

பாரம்பரிய செவிவழி ஊஞ்சற் பாட்டுகள்.

இளமைப் பருவத்தில் மிகவும் சுவையும் நயமுந் தருவது நகைச் சுவையே. மற்றவர்களைக் கேலி செய்தலும் மற்றவர்கள் தடுமாறும்போது அதை வேடிக்கை பார்ப்பதும், பாலப்பருவத்தினரின் பொழுது போக்கும் களியாட்டமுமாகும். இந்த ஊக்கத்திற்கு வடிகாலாக இருக்கும் பல விளையாட்டுகளுள் ஊஞ்சல் மிகவும் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது.

ஊஞ்சலில் ஆடும்போது அதற்கான பாடல்களைப் பாடுவதுபோன்று தங்களின் கேலிக்கு ஆளாகியவர்களை நையாண்டி செய்வார்கள். அதைவிட கருத்தற்ற சொற்றொடர்களை இணைத்துக் கவி புனைந்தும் பாடுவதும் உண்டு. பின்வரும் பாடல்கள் இத்தகையன. இதற்கு அகப்பொருட் சார்ந்த கருத்தையும் கற்பிப்பதுண்டு. தனது காதலனுக்கு விடுக்கும் இறைச்சிப்பொருட் கருத்துப்பட்ட குழுக்துறி அழைப்பென்றுஞ் சொல்வர். எனினும் இத்தகைய ஊஞ்சற் கவிகளை இளம் பிள்ளைகள் பாடும்போது அவை கருத்தற்ற சொற்றொடர்களாகவே தென்படும்.

"அரிமிளகு சொரிமிளகு அன்னம் பலாக்காய்
அம்பட்ட வண்ணனைக் கும்பிட்டழைத்து

குரும்பைக் குலை குரும்பைக்குலை குலுக்க முடியாதோ
பொழுதேறப் பொழுதேறப் பூசை முடியாதோ "

என்பனபோன்ற கவிகள் இதன்பாற்படும்.

ஊஞ்சலின் வடங்கள் சம அளவில்லாவிட்டாலும், அதை உந்தி இயக்குபவர்கள் தவறாக வடத்தை அசைத்து உந்தினாலும், ஊஞ்சல் திசைமாறித் தடுமாறும். அத்தகைய வேளையில் எதிரில் உள்ள ஊஞ்சற் காலிலே போய் முட்டிக்கொள்ளும். இதைக் கண்ட ஊஞ்சலாடும் பிள்ளைகள் ஊஞ்சல் தம்முடன் கோபித்துக் கொண்டதோ என்று அங்கலாய்க்கிறார்கள். ஒருத்தி வடத்தை அங்கு மிங்கும் திருப்பி ஊஞ்சலின் பாதையைச் சீராக்கி ஆட்ட முயல்கிறாள். பொதுவாக ஊஞ்சலின் பாதையைத் திசை திருப்புவதற்குக் கப்பலுக்குச் சக்கான்

போல ஊஞ்சற் கயிற்றைப் பிடித்துத் திருகித் திருப்புவது வழக்கம். அப்படிச் செய்தும் பயனில்லாது போகவே ஊஞ்சலைச் சமாதானப் படுத்தி; முரண்டுபிடிக்காது நேர்ப்பாதையிற் செல்லும்படியும், அதற்குப் பிரதி உபகாரமாகப் பலகார வகைகள் சுட்டுத் தருவதாகவும் அதற்கு ஆசை காட்டுகிறார்கள்.

"தொத்தாத ஊஞ்சல் தொத்தாத
தொத்துப் பலகாரம் சுட்டுத் தருவன்

முன்னேபோ ஊஞ்சல் முன்னேபோ
முந்தியடித்தொரு காற்றோடே
பின்னேபோ ஊஞ்சல் பின்னேபோ
பிந்தியடித்தொரு காற்றோடே

தெத்தாதே ஊஞ்சல் தெத்தாதே
தெகிழங் கொடிபோலே மாலே தானேன்
சுற்றாதே ஊஞ்சல் சுற்றாதே
சுற்றியடித்தொரு காற்றோடே"

என்று பாடுகின்றனர். இதிலே தொத்துதல் என்பதும் தெத்துதல் என்பதும் ஊஞ்சல் தனது பாதையை விட்டு விலகி முட்டிக் கொள்வதைக் குறிக்கும். தொற்றுதல், தெற்றுதல் என்பதின் திரிபுகளே இவ்வார்த்தைகள்.

ஊஞ்சலாட்டதின் போது, உற்சாகமிகுதியால் குரவையிடுவதும் உண்டு. வாய்க்குள் ஒரு விரலை வைத்து இன்னிசையெழுப்புதலைக் குரவை என்பர். இது ஊஞ்சலாடுவோரின் சோர்வகற்றி ஊக்கப் படுத்தும் நோக்கமாகவே பாடுதல் வழக்கம்.

"காற்றுகப் பறப்பதற்குக் குரவையிடும் பெண்ணே
கப்பலாய் ஓடுதற்குக் குரவையிடும் பெண்ணே

வேப்பைமரம் ஆடிடவே குரவையிடும் பெண்ணே
வேலமரம் ஆடிடவே குரவையிடும் பெண்ணே

தோப்பெல்லாம் அதிர்ந்தாடக் குரவையிடும் பெண்ணே
தொத்தாது பறந்தாடக் குரவையிடும் பெண்ணே"

ஊஞ்சலாடுவோர் தம்முடன் வந்து ஊஞ்சலாட மற்றவர்களுக்கு அழைப்பு விடுப்பதற்கும், ஊஞ்சலை வேகமாகச் செலுத்த உற்சாகப் படுத்துவதற்கும் பாடும் பாடல்கள் இவை;

"உன்னுங்கடி பொண்டுகளே - நல்ல
பொன்னி னூஞ்சல் ஆடிடுவோம்

வாருங்கடி பொண்டுகளே - நல்ல
வண்ண ஊஞ்சல் ஆடிடுவோம்"

கன்னிப் பருவத்தை எட்டிப் பார்க்கும் சிறுமிகள் சிலர் ஊஞ்சலாடுகின்றனர். அதைச் சில வாலிப வயதை எட்டிப் பார்க்கும் ஆண் மொட்டுகள் மறைந்து பார்ப்பதை அவர்கள் கண்டுவிடுகின்றனர். இதனை இருபகுதியாரும் விரும்பினாலும் பெண்கள் வெளியிற் காட்டிக்கொள்ள விரும்பவில்லை. எனவே அதைக் கண்டும் காணாதவர்கள் போல அவர்களுக்கு தக்கவிதமாகப் புத்தி புகட்டுவதை எடுத்துக் காட்டும் பாடல்கள் இவை;

பாவட்டைக்குள் பதுங்கிருந்து
பார்க்குதடி ஒரு குரங்கு
சாவட்டையே என்று சொல்லி
சத்தமிட்டுக் கூவுங்கடி

மாவுக்குள்ளே மறைந்திருந்து
மச்சான் பார்க்கான் பொண்டுகளே
மாவிற் செய்த பிள்ளையென்று
மானம்போக ஏசங்கடி

அவர்களின் பிஞ்சு மனதில் ஏற்பட்ட சினம் இப்படி நையாண்டி செய்யும் வடிவத்தில் வெளிப்படுகின்றது. மரத்தில் பதுங்கியிருக்கும் குரங்குகளென அவர்களை அவமானப்படுத்தும் சமயோசிதமான வார்த்தைகள் வெகு கச்சிதமானவை. அதேபோல மாப்பிள்ளை என்பதை மாவிற் செய்த பிள்ளை என்று தரக் குறைவாகச் சொல்லும் அழகே அழகு.

நையாண்டியும் கேலியும் ஒன்றுசேரப் பாடி ஊஞ்சலாடிக்கும்மாளம் அடிக்கும் கன்னிப் பெண்கள், தங்கள் மன நிலையை மற்றவர்கள்மேல் ஏற்றி அவர்களை நாணச் செய்து பாடுவதன்மூலம் தத்தமது ஆதங்கங்களைத் தீர்த்துக்கொள்வதும் உண்டு. அத்தகைய நிகழ்ச்சியின் ஒரு சித்திரம் இது;

நாலைந்து கன்னியர்கள் ஊஞ்சலில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இருவர் ஊஞ்சலின் இரு முனைகளிலும் எழுந்து நின்று ஊஞ்சற்கயிற்றைப் பற்றுகக் கொண்டு ஊஞ்சலை உந்தி பறக்கச் செய்கின்றனர். அவர்களுள் ஒருத்தி அங்குள்ள வேறு ஒருத்தியைப்

பார்த்து 'அடியே உன்ர அவர் வந்தாரா" என்று கேட்கின்றாள்.

இன்னொருத்தி இடை மறித்து "யாரடி அது அவர்" என்கிறாள்.

"அதுதான் அவளின் மாமியின் மகன்" - இது அவளின் பதில்.

"ஓகோ அப்படியா சங்கதி, என்கிறாள் வேறு ஒருத்தி.

"நான் என் கண்ணாலே பார்த்தேனே, அவர் அந்தத் தெரு வழியே போய் வந்தாரே' என்று வம்புக்கு இழுக்கிறாள் ஒருத்தி.

"வந்தவர் என்னதான் சொல்லிப் போனாரோ, பாவம்" என்று பரிதாபப்படுகிறாள் ஒருத்தி.

"வேறென்னதான் சொல்லிப் போயிருப்பார்"

"பொழுதுபட பொழுதுபட வாரே னெண்டாண்டி
பொன்னுல மூக்குத்தி தாரே னெண்டாண்டி
கருக்கப்பட கருக்கப்பட வாரே னெண்டாண்டி
கருக்குமணிச் சேகை வாங்கித் தாரே னெண்டாண்டி

மாலைபட மாலைபட வாரே னெண்டாண்டி
மார்புக்கு பதக்கமொன்று தாரே னெண்டாண்டி
அந்திபட அந்திபட வாரே னெண்டாண்டி
அத்தி மரத்தடியில் நிற்பே னெண்டாண்டி"

என்று யாவரும் சேர்ந்து பாடுகிறார்கள். இதே மனநிலையில் தங்கள் தங்கள் மாமி மகனை அங்குள்ளவர்கள் மனதில் நினைத்து ஆதங்கப்படுவது அதிற் தொனிக்கின்றது. கேலிக்கு ஆளாக்கப்பட்டவளுக்கும் இது நன்கு தெரியும், எனவே அவளும் கிளர்ச்சியுற்று அவர்களுடன் சேர்ந்து பாடுகிறாள். இப்படி யாவரும் பாடும்போது அவர்களின் வருங்காலக் கனவுகள் ஊஞ்சல்போல மிதக்கின்றன.

வழுக்கைத் தலையில் சிறியதோர் குடுமிகிடந்து ஆட அப்பக்கமாக ஒரு கிழவன் வருகிறார். அவரின் காதில் கடுக்கன் மின்னு கிறது. அவர் பெரும் பண்ணையார். எனவே அவரைப் போடியார் என்று அழைப்பதுண்டு. பொன் கடுக்கனும் பூண்டுள்ளபடியால் அவரை. கடுக்கண்டாப் போடி என்று பெருமையாக அந்த ஊரவர்கள் அழைத்து வருவதை அந்தப் பெண்கள் அறிவார்கள். அவரைக் கண்டதும் அவர்களின் கவனம் அவரை நையாண்டி செய்வதில் நாட்டம் கொள்கிறது. அதையும் ஊஞ்சற் பாட்டாகவே சொல்லி விடுகிறார்கள்.

"காக்காய்க்கும் குருவிக்கும் கழுத்திலே கொண்டை
கடுக்கண்டாப் போடிக்கு காதிலே கொண்டை"

இதிலே உள்ள கருத்து எவ்வளவு ஆழமானது, நகைச்சுவை நிரம்பியது என்பது நமக்குப் புரிகிறதல்லவா. அவரின் தலையில்காலதேவன் விட்டுவைத்துள்ள இரண்டொரு மயிர்களின் அழகை அவர்கள் எத்தனை லாவகமாக எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். இத்தகைய போக்குடையவனவே சிறுவர்கள் பாடும் ஊஞ்சற் பாட்டுகள்.

ஒரே கிராமத்தில் வாழ்ந்தாலும், இனத்திலும் மொழியிலும் சமயத்திலும் வேறுபட்டாலும் தாங்கள் குடியிருக்கும் தெருவைப் பற்றிய அபிமானம் யாவருக்கும் உண்டாவது இயல்பு. தங்கள் தெரு மற்றவர்களின் தெருவிலும் பார்க்க மட்டமானதென்று எண்ணித் தங்கள் தெருவைப் பெருமைப்படுத்துவது பெருமிதமான செயல் என்பது அவர்களுடைய எண்ணம். இதே எண்ணம் ஊஞ்சலிலும் எதிரொலிப்பதுண்டு. இங்கே தங்கள் தெருவின் பெருமையைவிட்டுப் பாடும் பாடல் இது.

"எங்கள் தெருவிலே ஒரு கும்பா
ஒருகும்பாவும் பொண்கும்பா,
பூவொடு காயொடு பிஞ்செடுத்து
பொண்கும்பாவுக்குப் பூச்சூடி"

இப்படித் தங்கள் தெருவை உயர்த்திப்பாடுவதை மற்றவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்களா. காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொண்குஞ்சல்லவா. தங்கள் தெருவை மற்றவர்கள் கீழ்ப்படுத்திப் பேச அவர்கள் விட்டுவிடுவார்களா. எனவே எதிர்ப்பாட்டாக;

'எங்கள் தெருவிலே ஒரு கும்பா
ஒருகும்பாவும் வெண்கும்பா
பட்டொடு பாவொடு பாலெடுத்து
வெண்கும்பாவுக்கு மேற்கூடி

என்பார்கள் இவ்வாறே வாய்க்கு வந்தபடி சொற்களை மாற்றித் தங்களது தெருவைச் சிறப்பித்து ஊஞ்சலாடுவார்கள்.

பாட்டுக்குப் பாட்டு, ஏச்சுக்கு ஏச்சு என்பது பெண்களிடையே உள்ள குணநலம். நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு எனும் நான்கு குணத்தினுள்ளே மறைந்து கிடக்கும் இந்தக் குணம் ஊஞ்சலாடும் பொழுது தலை விரித்தாடுவதுண்டு. அதுவும் பெண்களுக்குள் பெண்கள் பொருமைப்படுவதும், தங்கள் பெருமையை மற்றப்

பெண்ணிடம் பீற்றிக் காட்டிக்கொள்வதும் சகசந்தானே.. ஒருத்தி தனது மாமனை எச்சரிப்பதுபோல் மாமியாரை அவமதிக்கும் பாடல்;

"மாமா மாமா பன்னாடை மாமிவீட்டே போகாதே
சுண்டங் காயைத் தின்னாதே
சுற்றமிழந்து சாகாதே"

என்பதுபோன்று வரும். அதைக்கேட்ட இன்னொருத்தி அதற்குப் பதிலடி கொடுப்பதைப் பாருங்கள்.

"மாமி மாமி எச்சரிக்கை மாமன்கிட்டே போகாதே
மாங்காய் கீங்காய் திங்காதே
மானமிழந்து சாகாதே"

என்பதுதான் அப்பாடல். எவ்வாறு அவமதித்துப் பேசுவது நாகுக்குப் பெறுகிறது என்பதைக் கவனிக்கும்போது செவிவழி இலக்கியத்தின் நயம் நன்கு புலப்படுகிறது.

விழாக் கொண்டாட்டக் காலங்களில், ஆண் பெண் யாவரும் புத்தாடைபுனைந்து, வயிரூர் உண்டு மகிழ்வது வழக்கமல்லவா. இந்தப் பாக்கியம் அநேகமானவருக்குக் கிடைப்பதில்லை. அவர்களிடையே நடமாடும் வறுமை அவர்களுக்கு இத்தகைய கொடைகளை வழங்குவதில்லை. மற்றப் பிள்ளைகள் பட்டு உடைகளை அணிந்து செல்லவதையும் தனது மகன் சுந்தலாடையை உடலில் அரைகுறையாகச் சுற்றிக் கொண்டு, தன்னையொத்த வயதுப் பிள்ளைகளுக்கு முன்னால் செல்ல நாணி (ஒதுங்கி இருப்பதையும்) ஒரு தாய் காண்கிறாள். தனக்குத்தான் இந்த நிலை வந்துற்றதே என்று பெரிதுபடுத்தாத அவள் தன் மகனின் பரிதாபத்துக்குரிய நிலை கண்டு பொருமுகிறாள். மனம் கொதிக்கின்றது. இந்த நிலை தன் மகனுக்கு நேரிட்டு விட்டதே என நெஞ்சம் பதைக்கிறாள். அவளின் உள்ளக் கொதிப்பு பாட்டு வடிவத்தில் புலம்பலாக வெளி வருகிறது.

"எல்லோரும் பட்டுக்க என்மகனார் பார்த்திருக்க
பொல்லாத பாவி என்ன பொல்லாங்கு செய்தேனோடி"

இதைக் கேட்டிருந்த சில சிறுமிகள் அதை ஒரு ஊஞ்சற் பாட்டாக எடுத்துக் கொண்டுள்ளனர். அது இன்று செவிவழிக் கவிதையாக நிலைத்துள்ளது. ஊஞ்சலாடும் போது இதை ஏற்றதொரு கவிதையாகப் பாடுவார்கள். வறுமையின் வெளிப்பாடான இப்பாடல் அந்த இளம் நெஞ்சுகளில் ஒரு அனுதாப உணர்வை ஏற்படுத்தத் தவறுவதே இல்லை.

ஒன்றை எதிர்பார்த்திருப்பது என்பது மிகவும் சிரமமான காரியம். போருக்குச் சென்ற தமது கணவன்மாரின் வருகையை எதிர்பார்த்து இருக்கும் பெண்கள் அடிக்கடி அவர் வரும்வழியைப் பார்ப்பதற்கு வாசற் கதவுகளைத் திறப்பார்களாம். சற்று நேரம் பார்த்து அவர் வரவில்லை என்று எண்ணிக் கதவை மூடிச் சென்று துயில்வதற்கு முயல்வார்களாம். அவர்களால் வாசற் கதவை பூட்ட முடியுமே தவிர தமது மனக்கண்களை மூட முடியாது. இதனால் தவிப்புறும் பெண்கள் மீண்டும் வந்து கதவைத் திறந்து பார்ப்பார்களாம். இவ்வாறு அடிக்கடி கதையைத் திறந்து திறந்து மூடுவதால் கதவின் பிணைச்சலும் கதவுக் குடுமியும் தேய்ந்து விட்டதாம். இக் காட்சி செயங்கொண்டாரின் கலிங்கத்துப் பரணியில் அழகாகச் சொல்வாணம் பெற்று சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு சிறு விசயத்திற்காக ஒரு சில நிமிடங்கள் காத்திருப்பதே பெரிய வேதனையாகிவிடும். விநாடி செல்லச் செல்ல பொறுமை இழந்துவிடும் எல்லை நிலைக்கு வந்துவிடும். எதிர்பார்த்த காரியம் நடைபெறாவிட்டாலோ மனஞ் சோர்ந்து மனவேதனைக்குள்ளாவது சாதாரண சம்பவம்.. அதுவும் காதலர்கள் ஒருவரை ஒருவர் காத்திருப்பது என்பது ஒரு விநாடி போவது ஒரு யுகமே கழிந்து போவதுபோல் இருக்கும். அந்த சம்பவம் ஒருத்திக்கு ஏற்படுகிறது. அவள் தனது காதலன் வருவாரென்று காத்திருக்கிறாள். அவளை வரவேற்கப் பலத்த ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளாள் அவனின் மனதுக்குப் பிடித்தமானவை எவையெனத் தேர்ந்து அவற்றையெலாம் செய்தும் வைத்திருக்கிறாள். அது மாத்திரமா, வந்தவுடன் வரவேற்பதற்கு தானே தனது கரங்களால் மலர்கொய்து மலர்மாலையும் கட்டி ஆயத்தமாக இருக்கிறாள். ஆனால் அவன் வரவில்லை. காத்திருந்து ஏமார்ந்த அவளின் மனம் வாடி வதங்குகின்றது. அவ்வித அவல நிலையை மலர்மாலையேற சார்த்தித் தனது துயரை இவ்வாறு வெளியிடுகிறாள்.

"ராசா வருவாரென்று ரோசாப்பூ சேர்த்து வைத்தேன்
ராசா வரவுமில்லை ரோசாவும் வாடிப்போச்சு

மச்சான் வருவாரென்று மல்லிகைப்பூ கோர்த்து வைத்தேன்
மச்சான் வரவுமில்லை மல்லிகையும் வாடிப்போச்சு

அத்தான் வருவாரென்று ஆவாரம்பூ பார்த்து வைத்தேன்
அத்தான் வரவுமில்லை ஆவாரையும் வாடிப்போச்சு

மன்னன் வருவாரென்று மாதுளம்பூ பறிச்சு வைத்தேன்
மன்னர் வரவுமில்லை மாதுளையும் வாடிப்போச்சு"

இந்த நீடு நினைந்திரங்கற் பாட்டும் ஊஞ்சலிற் பாடத்தக்க பாடலாக உருப்பெற்றுவிடுகிறது.

பாட்டுக்கு எதிர்ப்பாட்டுப் பாடலை 'ஏசல்' என்பார்கள். இவ்வித ஏசல்கள் மிகவும் சுவையானவை. இலக்கிய நுட்பம் பொருந்தியவை. இதற்கு 'வாக்குவாதம்' என்று மற்றொரு பெயருமுண்டு. வள்ளி தெய்வானை ஏசல், பார்வதி லட்சுமி ஏசல் அல்லது வாக்குவாதம் , எட்டிக்குடி ஏசல், கதிர்காமத்து ஏசல், எனப் பல ஏசல் சிற்றிலக்கியங்கள் உள்ளன. நிந்தாஸ்துதி எனும் பாவணியில் பாடப்படும் இப்பாடல்கள் மேற்பார்வைக்கு ஒருவரை இகழ்ந்துரைப்பதாகத் தோன்றினாலும் அதன் நோக்கம் புகழ்வதாகவே இருக்கும். அந்த வகையில் சில பாட்டுகள் ஊஞ்சற் பாட்டாகிவிடுவதும் உண்டு. அத்தகைய ஊஞ்சற் பாட்டுகளைக் கவனிக்கமுதல், ஒரு சில ஏசற் பாக்களின் போக்கு எத்தகையதாக இருக்கும் என்பதைப் பார்ப்போம்.

எட்டிக்குடி ஏசல் என்பதில் வள்ளியும் தெய்வானையும் ஏசிக்கொள்ளும் பாடல்கள்;

தெய்வானை;

"காட்டுவள்ளிக் கிழங்குண்பார் உங்கள் குலத்தார் - பச்சை கள்ளுண்டு ஆடுவாருன் காட்டு வேடர்கள்"

வள்ளி;

"அரக்கருக் கடிமையல்லோ உங்கள் குலத்தார் - அவரின் அரியசிறைக் கைதியல்லோ உங்கள் தேவர்கள்"

இவ்வாறாகத் தொடர்ந்து செல்வதுடன் அவர்கள் இருவரினதும் கணவன் வடிவேலனையும் தொட்டு இழிவுபடுத்தும் தன்மையுடையன.

உலக நாயகிக்குக்கூட குழாயடிச் சண்டை ஏற்பட்டுவிட்டது போலும். ஆனபடியால் அல்லவோ அவளின் அண்ணன் மனைவி இலட்சுமியுடன் வாக்குவாதம் ஏற்பட்டுள்ளது. சிவனின் மனைவி யானாலுஞ் சரி திருமாலின் தேவியானாலும் சரி பெண்கள் பெண்கள் தானே. சண்டை என்று வந்தால் வாயில் வந்ததையெல்லாம் கொட்டித் தீக்கத்தானே வேண்டும். பொய்யோ மெய்யோ பதிலுக்குப் பதில் சொல்லாவிட்டால் தாழ்ந்துபோக நேரிடுமே. பார்வதி இலட்சுமி வாக்குவாதம் என்ற நூலில் உள்ள பாடல்கள் இவை.

பார்வதி;

"ஆறமர இடமில்லாமல் ஆலிலை மேலே- கடலில் அஞ்சியே துயின்றாரடி உங்கள் பெருமான்"

இலட்சுமி;

" உண்டுடுக்க வழியில்லாமல் சுடுகாட்டிலே - கையில்
ஒடெடுத்து ஆண்டியானார் உங்கள் சிவனார்"

பார்வதி;

"தாயில்லா அனாதையானார் உங்கள் பெருமாள் - அதனால்
பூதகியின் பால்குடித்தார் உங்கள் பெருமாள்"

இலட்சுமி;

"பிள்ளைக்கறி உண்டுகளித்த புலையனடி - வந்தி
பிட்டுக்காய் பிரம்படி பட்ட வளைஞனடி"

அத்தகைய போக்குள்ள பாடல்களும் ஊஞ்சல் ஆட்டத்தின்போது
பாடும் இடத்தைப் பெற்றுவிடுகின்றன.

ஒருத்தி தன்கணவனின் வலிமையையும் திறமையையும்
தனது மதினிக்கு பாட்டாக எடுத்து ஒதுகிறாள்.

"வெள்ளை மாட்டு வண்டிகட்டி
விடியற்காலை எழுந்திருந்து
புள்ளி மாட்டுத் தயிரெடுக்கப்
போறண்டி எம்புருசன்"

அவளின் கணவனின் தங்கை அதற்கு பச்சாதாப்படுவது
போல எதிர்ப்பாட்டு எடுத்துப் பின்வருமாறு பாடுகிறாள்;

"மாடுமோ நொண்டிமாடு
வண்டியுமோ ஓட்டை வண்டி
மாடிமுக்க மாட்டாமல்
மாயுராண்டி உன்புருசன்"

இதில் தனது தமையனின் இயலாமையை எடுத்துக் கூறுமுகத்தால்
அந்த இயலாமைக்குக் காரணம் நீ தானே, அவனை நன்கு
போசித்திருந்தால் இந்த நிலை வருமா. போதிய ஊட்டமின்மையும்
பராபரிப்பும் இல்லாமற்தானே, வாலிபத்தில் வீமன்போல இருந்த
அவன் இவ்வாறு தொய்ந்து கெட்டுப்போனான் என எடுத்துத் தனது
அண்ணியைக் குத்திக் காட்டுகிறாள்.

சிலருக்கு ஊஞ்சல் பாட்டுகள் தெரியாது இருக்கும். அப்படிப்
பாட்டு இல்லாத ஆட்டத்தை ஊமை ஊஞ்சல் என்று கேலி
செய்வார்கள். அதற்காக அவர்கள்;

"ஊஞ்சலத்தோம் தானத்தோம் தன தானத்தோம் தானானே"

என்று தருவொன்றை பாடுவதுண்டு. தருவெனும்போது இங்கே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது ஏறக்குறைய இசைப் பாட்டுகளின் பல்லவியை ஒத்தது.. "தந்தன தன தனனதன" என்ற வடிவத்திலோ 'நனனன நன நனனநன' என்ற வடிவத்திலோ பயின்று பாட்டின் ஆரம்பமாக வரும். இதனை ஒவ்வொரு பாட்டின் முடிவிலும் பாடுவார்கள். இவ்வாறு பாடுவதால் பாட்டைப் படிப்பவர் தனது இசை ஒழுங்கிலிருந்து வேறுபட்டுப் போகமுடியாது.

நம்மிடையே பொதுவாகத் தருவெடுத்துக் கொடுத்தல் என்ற ஒரு மரபுத்தொடர் வழக்கில் உண்டு. இதன் பொருள் அடுத்து என்ன செய்ய வேண்டும், அல்லது என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று பிறருக்கு ஆலோசனை வழங்குவதாகும். உதாரணமாக ஒருவன் பிறருடன் வாக்குவாதப்பட்டு மனஸ்தாபமுற்று அமைதி அடைந்திருக்கும் நேரத்தில் வேறு ஒருவர் அவர்மேல் பரிவுள்ளவர்போலச் சென்று தூயமிட்டு, சும்மாகிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுக்கின்ற செயலை தருவெடுத்துக் கொடுத்தல் என்பதுண்டு. அதுபோல அடுத்த பாட்டின் ஆரம்பமாக இது மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ந்து கோரஸ் எனப்படும் குழுக்குரலாகப் பாடப்படுவதால் இதைத் தருவென்பர்.

பாட்டுக்களை ஒருவர் பாடத் தருக்களைப் பலர் சேர்ந்து பாடுவர். இதனால் பாடப்படும் பாட்டு தனிச் சிறப்புற்று விளங்கும். இந்தத் தருவை சந்தம் என்பதும் உண்டு. அருணகிரி நாதர் தனது திருப்புகழை இந்தச் சந்தமெடுத்தே பாடியுள்ளார். இச்சந்தத்தை வகுக்கப்பட்ட இசைக் குறிப்பு என்று சொல்வதும் சாலப் பொருந்தும்.

சிறு குழந்தைகள் அடம்பிடித்து அழும்போது அவர்களை ஊஞ்சலில் உட்கார வைத்து, பாடி, ஊஞ்சலாட்டி அழுகையை அடக்கி ஆற்றித் தேற்றுவார்கள். இத்தருணங்களில் பிள்ளையைச் சிலாகித்துப் பலவிதமாக வர்ணனை செய்து பாடுவார்கள். அப்பாடல்கள் பின்வருவனபோன்று அமைந்திருக்கும்.

"தந்தானே தனத்தானானே - தன
தானதந்தனத் தானானே

ஊஞ்சலிலே கிளி வந்திருக்காம்
ஊராரைப் பேராரைக் கூப்பிடுமாம்
பெற்ற தகப்பனைக் கூப்பிடுமாம்
பெயரிட்ட மாமனைக் கூப்பிடுமாம்"

மாமா வந்தால் மறைந்திடுமாம்
 மாமிவந்தால் மடிமேலாம்
 அப்பன் வந்தால் அணைந்திடுமாம்
 அண்ணன் வந்தால் ஆடிடுமாம்

தந்தானே தனத்தானானே
 தானதந்தனத் தானானே
 தந்தானே தனத்தானானே
 தானதந்தனத் தானானே"

மற்றவர்களை மதிப்பிட்டுப் புகழ்வது என்பது ஒரு கலை. அக் கலையிற் சிறந்த ஒருத்தியின் கூற்றாக பின்வரும் பாடல் ஊஞ்சற் பாட்டாகின்றது.. இது ஒரு விதவையின் இரங்கற் பா. இறைவனடி சேர்ந்த தனது இனிய கணவனையிட்டு அவளின் தனிமைத் துயரால் வாடும் மனதில் கடந்த காலச் சம்பவங்கள் அடிக்கடி ஏற்படும். அப்பொழுது எல்லாம் ஆழ்ந்த பெருமூச்சுடன் தனது சோகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள முயன்று, தனக்குத் தானே ஒரு ஆறுதலைக் கூறிக் கொள்வாள்.

"வந்தாண்டாப்பா மலைபோலே
 போனாண்டாப்பா புலிப்போலே"

என்பதாக அந்த அழங்கற் பாடல் இருக்கும். ஆம். அவன் அவளின் வாழ்வில் ஒரு மலைபோல நுழைந்தான். போரில் அவன் நேருக்கு நேர் பொருதி நெஞ்சில் புண்ணுண்டு களத்தே மரிக்கும்போது பூனையாக மரிக்கவில்லை. ஒரு புலியாகவே மரித்தான். எனவே அவன் இறந்தாலும் அவளின் மனதில் ஒரு நிலையான இடத்தைப் பெற்று விட்டான். இது ஒரு புறத்திணைப் பாடல். அதாவது புறத்தில் அகம் என்ற வகையினது.

ஊஞ்சற் தருக்கள் எனும் சந்த ஒழுங்கு பலவகைப்படும் அவற்றுள் இரண்டு சந்தங்களை இங்கு எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

"தந்தானே தனத்தானானே
 தானதந்தனத் தானானே"

"தனனதன தனனதன தனனதன தனனனோம்
 தனதந்தை தனதந்தை தனதந்தை தானோ"

இவைகள் எல்லாம் பொதுவான ஊஞ்சற்பாச் சந்தத்துடன் ஒத்து இசைப்பனவே. பின்வரும் பாடல் இவற்றுள் இரண்டாவது

சந்தத்திற் பாடக்கூடியது. ஊஞ்சற்பாட்டுகளின் சந்தத்தைப் பொறுத்த அளவில் ஒரு பொதுவான கொள்கை உண்டு. அதைத் தருவெடுத்துப் பாடல் முறை எனலாம். பலர் பாட்டின் மெட்டை ஒரு குறிப்பிட்ட சந்தத்தில் பாடுவதும் அதைத்தொடர்ந்து மற்றவர்கள் அல்லது ஒருவர் ஊஞ்சற் பாட்டைப் பாடுவதுமே அந்த முறை. சந்தம் ஒரு பக்கம், பாட்டு ஒரு பக்கம் திசைமாறி ஒலிக்குமானால் அது அவ்வளவு ஊஞ்சலாட்டத்திற்கு ஒத்து வராது. எனவே இந்தச் சந்த முறை ஒவ்வொரு பாட்டின் ஆரம்பத்திலும் மீள ஒலிக்கும்.

"அரிமிளகு திரிமிளகு அன்னம் பலாக்காய்
அம்பட்ட வண்ணனை கும்பிட்டழைத்து
ஆறுமுகச் சாமியைக் கயிருகத் திரித்து
போகுதாம் கப்பலொன்று பெரியதுறை பார்த்து

அரிமிளகு திரிமிளகு அண்ணவை அழைத்து
அத்திமரக் கிளையிலே அத்தானை ஏற்றி
ஆத்திமரப் பலகையிலே அமர ஒரு கப்பல்
வருகுதாம் கப்பல் வண்ணனை துறை பார்க்க "

இது வயதிற் குறைந்த சிறுமிகள் ஊஞ்சலாடும்போது பாடும் பாடல். தாம் ஆடும் ஊஞ்சலை அவர்கள் ஒரு கப்பலாகக் கற்பனை செய்துகொள்கிறார்கள். ஊஞ்சல்போன பாதையிலே இருந்து பின்னோக்கி வருவதும் முன்னோக்கிச் செல்வதும், மீண்டும் மீண்டும் அதை மீட்டுச் செய்வதும் வழக்கமல்லவா. எனவே அதற்கேற்பப் பாடல்களையும் மாற்றிப் பாடுவார்கள். 'போகுதாம் ஊஞ்சல்' பெரிய துறை பார்க்க என்று முன்னால் செல்லும்போதும், " வருகுதாம் ஊஞ்சல் வண்ணனை துறை பார்க்க" என்று பின்னால் திரும்பி வரும்போதும் பாடுவார்கள்.

இப்பாடலில் உள்ள சொற்றொடர்களுக்கு கருத்துத் தொடர் பில்லாதிருப்பதும் அடித்தொடர்பற்றிருப்பதும் கண்கூடு. இதிலிருந்து சில பாடல்கள் வாய்க்கு வந்தபடி பாடுபவையாக அமைந்துவிடும். அந்த வகையில் இந்தப் பாட்டும் ஒன்று. அப்படிப்பாடும்போது இசையும் ஒலியும் மட்டுமே அவசியப்படுமே அன்றி அதில் உள்ள பொருள் அல்ல.

"தனதன தனதன தனதன தனந்தோம்
தனதந்தை தனதந்தை தனதந்தை தனனா"

என்ற சந்தத்தை இப்போது இசைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதன்பின்னர் பின்வரும் பாடலை அந்தச் சந்தத்திற்கேற்பப் பாடிப்பாடுங்கள். இது

ஒரு வெறுப்புச் சுவைமிக்க பாடல். இப்படியான பாடல்களும் அடிக்கடி பாடப்படுவதுண்டு. சிலபோது வீடுகளில் உள்ளவர்கள் தம்முள் பேசிக்கொள்ளும் குதர்க்கமான பேச்சுகள் குழந்தைகளின் காதில் விழுவதும் உண்டு. அப்படிப் பேசும் பேச்சுகள் உணர்ச்சிவயப்படும் போது எதுகை மோனையுடன் பாட்டு வடிவத்தில் வெளிவருவது சகசம். இவற்றைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த சிறுமிகள் அதை ஊஞ்சற் பாட்டாக அரங்கேற்றி விடுவார்கள்.

அப்படியான அந்தப் பாடலையும் அதற்கான சந்தர்ப்பத்தையும் காண்போம். இரு பெண்கள் சந்தித்துக்கொள்கிறார்கள். அதில் ஒருத்தியின் தமக்கையின் கணவன், தனது வைப்பாட்டியின் வீட்டிலேயே கிடக்கின்றான். அவன் சொந்த மனைவியையும் மக்களையும் வந்து பார்க்கும் கரிசனையற்றவனாகி விட்டான். இதை அறிந்த மற்றவள் கேட்கின்றாள். (இதில் கொக்கை என்பது உன் அக்கா எனப்பொருள். உனது அம்மா-கொம்மா, உனது அப்பா - கொப்பா, உன் அண்ணன் - கொண்ணன், உன் அத்தான் - கொத்தான் என்ற சில சொற்கள் திரிப்புட்டுவரும். இவை பாமர மக்களிடம் பயிலும் சொற்புணர்ச்சி முறை. 'உன்னம்மா' என்பதிலும் பார்க்க 'கொம்மா' என்பது சற்று இலகுவாக இருப்பதால் மட்டுமன்று இதே வழக்கொன்று இருப்பதாலும் அதைப் பின்பற்றி இம்முறை ஆரம்பமாயிற்று எனலாம். கொப்பாட்டன் - மூன்றாம் பாட்டன் என ஒரு சொல் விளக்கம் மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதியில் 746ம் பக்கத்தில் (1956ம் ஆண்டுப் பதிப்பு) உண்டு. இங்கே "கொ" என்ற தனிச்சொல் மூன்றாவது என்ற கருத்துப்பட வந்துள்ளது. இந்த மரபு திரிந்து "கொ" என்பதற்கு உனது என மக்கள் தமது வழக்கத்தில் எடுத்தாள்கின்றனர். இது ஒரு மக்கள் தமிழ்ச் சொல்லாக்கம் எனலாம்.)

"கொக்கிறகு மயிலிறகு சூடி வருவாரோ
கொக்கையிர புருசனார் எப்ப வருவாரோ"

என்று அவள் அவனின் ஈனத்தனத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறாள். அதற்கு மற்றவள்;

"இன்றைக்கு வருவாரோ இடியுமுந்து போவாரோ
நானாக்கு வருவாரோ நாசமற்றுப் போவாரோ"

என்று மனங்குமுறிச் சொல்கிறாள். இன்றைக்கு வராது போயின் அவர் இடிவிழுந்து இறந்தவராகவே கொள்ளப்படுவார். அப்படி உயிரோடு இருந்து நானாக்காயினும் வரவில்லை என்றால் அவர் அழிந்தே போவார். இங்கு நாசமற்று என்பது அழிந்து போதல் என்ற கருத்தில் வந்துள்ளது.

அதைக் கேட்ட மற்றவள் தனது மனதில் உள்ள ஐயத்தையும் ஆதங்கத்தையும் இவ்வாறு வெளியிடுகின்றாள்.

"ஒருநாளும் வாராது ஒதுங்கியிருப்பாரோ
ஒண்ணுமே சொல்லாது ஒடிவிடுவாரோ"

என்பதே அந்தப்பாட்டு. இதுசம்பந்தமான இன்னொர் பாடல்;

"தங்கச்சிர புருசன் வாராண்டி தாளங்குடாவில் நிக்காண்டி
மஞ்சளரடி தங்கச்சி மார்பில பூசடி தங்கச்சி
இன்னமரடி தங்கச்சி இடுப்பில பூசடி தங்கச்சி " எனச்
செல்கின்றது

"ஏறுங்க தோணியில் பாய்களை நாட்டுங்கோ
என்று சீமானுரைக்க
ஏறினார் பிள்ளைகள் எட்டி உன்னவே
என்னமாய்ப் பறக்குது சின்ன ஊஞ்சல்"

"கச்சைக்கொடித் தலைப்பிரண்டும் பூக்கிறதைப் பாராய்
எங்க மச்சான் போட்ட ஊஞ்சல் பறக்கிறதைப் பாராய்

"ஆலஞ் சருகு மடமடக்க அங்கொரு வண்டில் உருண்டுவர
சோலைக்கிளியே பாத்துக்கம்மா
அந்தச் சோங்கனோடே கூடாதே"

"ஒட்டியாணம் கிட்டிக் காப்பு றவுக்கை
உலாவிய காற்றோடே - நல்ல
அட்டியல் மோதிரம் பட்டு றவுக்கை
ஆடிய ஆட்டோடே"

என்பது போன்ற ஆயிரக் கணக்கான நகைச்சுவை ததும்பும் பாடல்கள் ஊஞ்சல் பாட்டு வடிவமாகி தமிழகமெங்கும் பயிலப்பட்டு வருகின்றன.

ஊஞ்சலாட்டம்.

ஊஞ்சலில் ஊஞ்சலாடுவோர் ஏறியதும் அதன் பலகையின் இரு முனைகளையும் பிடித்து முன்னும் பின்னுமாக நால்வர் ஆட்டி விடுவார்கள், இந்தப் பலகை முனைகளை முகரி என்பார்கள். ஓடங்களுக்கு முன்னுள்ள பகுதியை முகரி என்றும் பின் பகுதியை அணியம் என்றும் சொல்வதுபோல ஓடம்போலச் செல்லும் இதற்கும் முன்பகுதியை முகரி என்பார்கள். ஓடம் ஒரே திசையிற் செல்வதால் அதன் பின் பகுதி அணியமாகும். ஆனால் ஊஞ்சலோ முன்பின் செல்வதால் அதற்கு இரண்டு பக்கங்களும் முகரிகளாகின்றன.

அண்ணன் கட்டிவிட்ட வள்ளம் ஆற்றினிலே போகும்
அக்கா கட்டிவிட்ட ஊஞ்சல் ஆகாயத்திற் போகும் 1

அண்ணன் ஆற்றில் விட்ட ஊஞ்சல் அலைமேலே பறக்கும்
அக்கா விட்ட வள்ளமுன்னி வானத்திலே மிதக்கும் 2

அண்ணன் விடும்வள்ளமாடி அத்திசையிற் செல்லும்
அக்காவாடும் ஊஞ்சலதோ அங்குமிங்கும் செல்லும் 3

துடுப்பெறிந்து உந்திவிட தூரஞ்செலும் வள்ளம்
இடுப்பொடிந்து உன்னிவிட ஏறியாடும் ஊஞ்சல் 4

அடுப்படியில் அம்மாவுக்கோ அரியபடுபாடு
அக்காவுக்கோ ஊஞ்சலிலே ஆடுகின்ற பாடு 5

எனச் சிறுமிகள் பாடும் ஊஞ்சற் பாட்டுகள் ஊஞ்சலை ஆகாய
ஓடமாக ஒப்பிடுவதை எடுத்துக் காட்டுவன. மேலும்;

போகுதாம் எங்களுஞ்சல் பெரியதுறை பார்க்க
போகுதாம் எங்கழுஞ்சல் பொற்காப்பு வாங்க 1

வருகுதாம் எங்களுஞ்சல் வண்டிந்துறை பார்க்க
வருகுதாம் எங்கழுஞ்சல் வளைகாப்பு வாங்க 2

என்றுசொல்லிப் பாடுவார்கள். இப்படிப் பாடும்போது தம் ஊஞ்சல் ஒரு ஓடமென்ற கற்பனையில் மிதப்பார்கள்.

இப்படி ஊஞ்சலை அசைப்பது இரு வகைப்படும். ஒன்று ஊஞ்சலின் பக்கவாட்டில் முன்னாலேயோ அல்லது பின்னாலேயோ பிடித்து ஆட்டிவிடுவது. மற்றது ஊஞ்சலின் இருமுனைகளில் அல்லது ஒரு முனையில் பிடித்து ஆட்டிவிடுவது. இதனுள்ளும் பலபேர் அமர்ந்து ஊஞ்சலாடுவதானால் அதனை இயக்கிவிடும் நோக்கில் முனைக்கு இருவர் இருவராக நின்று வலது பக்க முகரியைப் பிடித்து இருப்பவர்கள் இடது பக்கம் நோக்கியும், அதேவேளை இடது பக்க முகரியைப் பிடித்து இருப்பவர்கள் பின்னால் அடியெடுத்து வைத்துப் பின்னோக்கியும் செல்வார்கள். அதேபோல இடது பக்க முகரியைப் பிடித்து இருப்பவர்கள் முன்னோக்கி நகர, வலது பக்க முகரியைப் பிடித்திருப்பவர்கள் பின்னோக்கி நகர்வார்கள். இவ்வாறு ஊஞ்சல் உந்துவோரின் இயக்கத்தால் எழுந்து மேலே பறக்கும்படும் செய்வார்கள்.

ஊஞ்சலுக்கு உயர எழும்பும் உந்து சக்தியாக தரையில் இயங்கியவர்கள் அது பறக்கத்தொடங்கியதும் அதில் தொற்றிக் கொண்டு ஏறி விடுவார்கள். நான்கைந்து தடவை இவ்வாறு ஊஞ்சலை அசைக்கும்போதே முகரியில் நிற்கும் உந்துவோர் ஊஞ்சலை உந்தத்தொடங்குவார்கள். ஒவ்வொரு முகரியிலும் வடத்திற்கு அப்பால் இருவரும் உட்பக்கமாக இருவரும் எதிர் எதிர் நின்று வடத்தைக் கைப்பிடித்து பலகையிற் கால் பதித்து முன்னும் பின்னும் உந்துவதும் உண்டு.

இதை 'உன்னுதல்' என்றும் சொல்வார்கள். இங்கே உன்னுதல் என்ற சொல் 'உன்னதம்' என்ற பெயரடியைக்கொண்டு ஆக்கப்பட்ட தொழிற் பெயராக அவர்கள் கொள்வர். உன்னதம் = உயர்வு. ஊஞ்சலை உயரப் பறக்க செய்யுந் தொழில் உன்னுதல் ஆயிற்று. ஊஞ்சல் மெதுமெதுவாக அசையத் தொடங்கும். ஆரம்ப கட்டத்தில் அதன் வேகம் மிக மட்டாகவே இருக்கும், மந்த கதியில் செல்லும் ஊஞ்சலின் வேகத்திற்கேற்பவே அத்தருணத்தில் இசைக்கப்படும் ஊஞ்சற் கவிதையின் போக்கும் மந்தமான நடையில் அமைந்திருக்கும்.

ஊஞ்சலிசை.

செவ்விலக்கிய ஊஞ்சற் பாட்டுகளின் சந்துமும் யாப்பும் பிரபந்த இலக்கண வரம்பை மீறி ஒன்றுக்கு ஒன்று வித்தியாசப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதை முன்போந்த திருப்பொன்னாசல், திருச்சபை ஊசல், மீனாட்சியம்மன் பிள்ளைத் தமிழின் ஊஞ்சற் பருவம் ஆதியனவும் கலம்பகங்களின் ஊஞ்சற் கவிதைகளும் உணர்த்துகின்றன. இவற்றின் போக்கைப் பார்த்தால் இவற்றில் ஒரு செயற்கைத் தன்மை புரையோடுவதைப் பார்க்கலாம். ஊஞ்சல் ஒரே சீராக ஆடுமானால் இந்தப் பாக்களின் ஆற்றொழுக்குப் போன்ற இசை இயைந்து வரலாம். ஆனால் ஊஞ்சலோ ஆரோகண அவரோகண நிலையில் அதன் ஆட்டத்தை நிகழ்த்தும். எனவே இந்த இசையமைப்பு இயற்கையான ஊஞ்சலாட்டத்துடன் ஒன்றிணைந்து வருவது மிகச் சிரமமான காரியம்.

ஆரம்பத்தில் மெதுவாகச் செல்லத் தொடங்கும் ஊஞ்சல் தன் வேகத்தைக் கூட்டி ஒரு உச்சநிலையை அடையும். அதாவது ஊஞ்சற் கயிறுகள் விட்டத்திற் பிணிக்கப்பட்டுள்ள மையத்திலிருந்து ஏறக் குறைய பதினைந்து பாகை வரை உயர்ந்து ஆடும் இயல்புடையது. அதாவது ஊஞ்சல் செல்லும் அரைவட்டப் பாதையின் மையத்திலிருந்து இருபக்கமும் பதினைந்து பதினைந்து பாகைகள் தவிர்த்து ஏனைய நூற்று ஐம்பது பாகைப் பாதைக்குள் தனது ஆட்ட இடைவெளியை ஆக்கிரமிக்கும்.

முதலாவது இசைவகை.

தந்தனத்தோம் தானத்தோம் - தன
தானத்தோந் தானானே

கூவிளங்காய் தேமாங்காய் - புளி
கூவிளங்காய் தேமாங்காய்

நேர் நிரை நேர் நேர்நேர் நேர் - நிரை
நேர்நிரை நேர் நேர்நேர்நேர்

இதில் முதலடியின் இரண்டு சீர்களும் ஏறு இசையாகி தனிச்சொல்லில் தரித்து பின்பு இறங்கிசையாகி வரும். இதைப் பாடும்

போது தோம், தோம் எனவரும் இரு இடங்களிலும் ஒரு மாத்திரை தரித்துப் பாடுவது இயல்பு. பொதுவாகக் கூறில் ஓரளவு சரிவான இடத்தில் மெதுவாக ஏறி உச்சத்தை அடைந்து பின்னர் இறங்கி வருவதுபோன்ற இசை அமைப்புடையது எனலாம்.

பொதுவாக இது ஆரம்ப நிலை இசையாக இருப்பதால் தமிழ் மரபின்படி இப்பகுதி கடவுள் வணக்கமாகவே இருக்கும், சில இடங்களில் கணபதியையும் கலை வாணியையும் வணங்குவதுடன் நின்று விடுவார்கள், வேறு சில இடங்களில் இந்த மரபைமாற்றி கணபதி, சிவன், விஷ்ணு, பரமன், பார்வதி, கலைவாணி, திருமகள், முருகக் கடவுள் என்பவர்களை வணங்கியும் பாடுவார்கள்.

இரண்டாவது கட்டம் சற்று வேகங் கூடிவரும் கட்டமாகும். அதற்கேற்பவே அதன் இசையமைப்பிலும் பின்வருமாறு சூடு பிடிக்கத் தொடங்கும். பொதுவாக ஊஞ்சற் பாட்டால் சொல்லக் கருதிய பொருளை அறிமுகப்படுத்தும் கட்டமாக இது அமைவது உண்டு.

"தந்தனத் தான தென்னா தன - தந்தத்
தந்தனத் தானா - தன
தந்தனத் தான தென்னா தன - தந்தத்
தந்தனத் தானா"

அதன் யாப்பமைப்பு பின்வருமாறு இருக்கும்;

"கூவிளம் தேமா தேமாங்கனி - தேமா
கூவிளம் தேமாங்காய் - விளம்
கூவிளம் தேமா தேமாங்கனி - தேமா
கூவிளம் தேமாங்காய்"

"நேர்நிரை நேர்நேர் நேர்நேர்நேர் - நேர்நேர்
நேர்நிரை நேர்நேர்நேர் - நிரை
நேர்நிரை நேர்நேர் நேர்நேர்நேர் - நேர்நேர்
நேர்நிரை நேர்நேர்நேர்"

ஊஞ்சலாட்டத்தின் மூன்றாவது கட்டம் ஓரளவு வேகம் கூடியதாய் இருக்கும். அதே வேகை எடுத்துக்கொண்ட பொருளை விளக்கும் அமைதியும் காட்டப்படும். அதற்கேற்பவே இசையும் துரிதகதியில் அமையும்.

"தனத்த தனத்தன தனத்த தனத்தன
தனத்த தனத்தன தனத்தன"

தனத்த தனத்தன தனத்த தனத்தன
தனத்த தனத்தன தனதானே"

இதுவே அந்த இசையின் சந்தம். அதன் யாப்புமுறையைப் பின்வருமாறு வகுக்கலாம்.

"புளிமா கருவிளம் புளிமா கருவிளம்
புளிமா கருவிளம் தேமாங்காய்
புளிமா கருவிளம் புளிமா கருவிளம்
புளிமா கருவிளம் தேமாங்காய்"

"நிரைநேர் நிரைநிரை நிரைநேர் நிரைநிரை
நிரை நேர் நிரைநிரை நேர்நேர்நேர்
நிரைநேர் நிரைநிரை நிரைநேர் நிரைநிரை
நிரை நேர் நிரைநிரை நேர்நேர்நேர்"

ஊஞ்சலாட்டத்தின் நிறைவுக்கட்டம் மிகவும் வேகம் அதிகரித்ததாகவும் ஊஞ்சலை இயக்குபவர்கள் உன்னுதலை (உந்துதல்) விட்டு அமைதியாக நிற்பதான நிலையிலும் இருக்கும். இது எடுத்துக்கொண்ட பொருளின் இறுதிக்கட்டத்தைக் கூறுவதுடன் மங்களம் பாடும் வகையிலும் அமைந்த இசையாகும். இதன் சந்தம்;

"தனதந்த தனதந்த தனதந்த தானா
தானா தனந்தெய்ய தானின தானா"

எனத் துள்ளல் இசையில் அமைந்திருப்பதுடன் அதன் யாப்பு முறை;

'புளிமாங்காய் புளிமாங்காய் புளிமாங்காய் - தேமா
தேமா புளிமாங்காய் கூவிளம் தேமா"

நிரைநேர்நேர் நிரைநேர்நேர் நிரைநேர்நேர் - நேர்நேர்
நேர்நேர் நிரைநேர்நேர் நேர்நிரை நேர்நேர்'

எனவும் இருக்கும். இத்தகைய அமைப்புள்ள ஊஞ்சற் பாட்டுகள் ஈழத்தில் கிழக்குப்பகுதியில் அதிகமாகப் பயின்றுவருவன. சித்திரைப் புதுவருடம் தைப்பொங்கல் திருநாள் போன்ற விழாக் காலத்தில் இத்தகைய ஊஞ்சலாட்டம் இடம்பெறத் தவறுவதேயில்லை. இவைகள் ஆரம்ப கட்டத்தில் ஏட்டுப் பிரதிகளாக இருந்துவந்தன. எனவே இவை செவிவழி இலக்கியங்கள் அல்ல; எழுத்துவழி இலக்கியங்களாகும். எனது இளமைப் பருவத்திலேயே ஏட்டிலிருந்து வந்த

இப்பாடல்கள் நாளடைவில் கொப்பிப் புத்தகங்களில் ஏறத் தொடங்கிவிட்டன. அவ்வப்போது பல ஊஞ்சற் பாட்டுகள் அச்சலாகனமேறி உலாவந்ததும் உண்டு. அவைகள் வள்ளி திருமணம், கண்ணகி வரலாறு, அரிச்சந்திரன் கதைபோன்ற புராணங்கள் காவியங்களைப்பற்றிக் கூறுவனவாகவும், கண்டியரசன், பண்டாரவன்னியன், கட்டபொம்மன், ஒல்லாந்தர் படையெடுப்பு எனும் வரலாற்றுச் சம்பவங்களை எடுத்துக் கூறுவனவாகவும் அமைந்திருக்கும். அவற்றுள் புத்தக உருவில் வெளிவந்த இரண்டு ஊஞ்சற் பாடல்களை முழுவதாகவும் சில ஊஞ்சற் பாட்டுக்களின் சிலபகுதிகளை மட்டும் இங்கு எடுத்துக் காட்டவுள்ளேன்.

வள்ளியம்மன் ஊஞ்சல்.

ஊஞ்சற் பாட்டுகள் தமிழகத்தின் பல பாகங்களிலும் ஈழத்திலும் பரவலாகப் பயின்று வந்த ஒரு காலகட்டம் ஒன்று உண்டு. ஆனால் நாளடைவில் ஊஞ்சலில் ஆடுவது சிறுவர்களுக்கு விளையாட்டாகவும், வயோதிபர்களுக்குக் களைப்பாற்றும் ஒரு நிகழ்வாகவும் மாறிவிட்டதால் இக்கவிகளின் பாவனை அழிந்து மறையத் தொடங்கிவிட்டன. கந்தப்புராணச் சம்பவத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட வள்ளியம்மன்நாடகம், வள்ளியம்மாளை, கதிர்காமத்தம்மாளைபோன்றவைகள் நாடகத் தமிழிலும் இயற் தமிழின் செய்யுள் வடிவிலும் பயின்று வரும் வழக்கம் ஈழத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள மட்டக்களப்புப் பகுதியிற் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது.

ஒரோவிடங்களில் இதே சம்பவத்தை ஊஞ்சற் பாட்டாகவும் இசைத் தமிழில் பாடுவதுண்டு. இத்தகைய பண்பு இப்போது பல இடங்களில் வழக்கற்றுப் போயினும் செட்டிபாளையம், தேற்றத்திவு, கழுதாவளை போன்ற இடங்களில் மறைந்துபோகாமற் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றில் சிலதை பார்ப்பின் பாமர மக்களிடையே ஊஞ்சல் எவ்வித செவ்விலக்கிய வடிவு பெற்று விளங்குகின்ற தென்பதைத் 'தெளிவாகக் காணலாம்'.

முதலாந் தரு.

சந்தம்.

தந்தனத்தோம் தானத்தோம் - தன
தானத்தோந் தானானே

முந்திமுந்தி விநாயகனே - சிவ
முக்கணனார் முன்னவனே	1
முன்னவனே கந்தன்தொழும் - கரி
முகத்தவனே கணபதியே	2
கணபதியே வந்துஊஞ்சல் - செப்ப
கருணை செய்வாய் விநாயகனே	3
விநாயகனே விக்கினங்கள் - தீர்க்கும்
வித்தகனே வரமருள்வாய்	4
அருள்மிகுந்த ஐங்கரனே - அவல்
அப்பமுடன் மோதகமும்	5
மோதகமும் சர்க்கரையும் - பொரி
முக்கனியும் செங்கரும்பும்	6
செங்கரும்பும் தான்படைப்பேன் - சிறு
செவ்விளனி நான்தருவேன்	7

நான்தருவேன் கயமுகனே - நல்ல நாதமுடன் சொல்கலந்து	8
சொல்கலந்து சுவைகலந்து - கந்தன் சுடர்கொடியாள் வள்ளிதனை	9
வள்ளிதனைக் கைப்பிடித்த - திரு வண்ணமதை தமிழ்ப்படிக்க	10
தமிழ்ப்படிக்க வருந்தடைகள் - நீக்கித் தற்காத்து எனக்கருளாய்	11
எனக்கருள வேண்டுமய்யா - உயர் ஏற்றமுள்ள விநாயகனே	12

வாணி துதி.

விநாயகனார் தருந்தமிழை - வித்தை வியன்மகளே எந்தன் நாவில்	13
நாவினிலே வந்தமர்வாய் - நல்ல நால்வேதத்தின் நாயகியே	14
நாயகியே நான்முகனின் - திரு நாவிலுறை நங்கையனே	15
நங்கைவள்ளி தனையே கந்தன் - நாடி நல்மணஞ்செய் நயமுரைப்பேன்	16
நயமுரைக்க நல்லதமிழ் - எனக்கு நவிலவரம் தாருமம்மா	17
அம்மான்மகள் வள்ளிதனை - முருகன் அணைந்த கதை சொல்வதற்கு	18
சொல்லருள்வாய் பொருளருள்வாய் - சொற் சொர்வெதுவும் நேராமலே	19

- நேராமலே காத்தருள்வாய் - எந்தன்
நெஞ்சில்வந்து தங்கிடுவாய் 20
- தங்கித்தமிழ் தந்திடுவாய் - வாணி
தாயவளே உன்மகன்நான் 21
- கற்றறியேன் கவியறியேன் - கரை
கண்டறியேன் காத்தருள்வாய் 22
- காத்தருள்வாய் கானமகள் - வள்ளி
கந்தனையே கைப்பிடித்த 23
- கைப்பிடித்த காரியத்தை - ஊஞ்சற்
காலியமாய் நான்படிக்க 24
- நான்படிக்க வழிநடத்தும் - உந்தன்
நல்லடியைத் தோத்தரித்தேன் 25

இத்துடன் கலைவாணி வணக்கம் முடிகின்றது. இனி கதை ஆரம்பம் ஆகின்றது

இரண்டாம் தரு.

" தந்தனத் தான தென்னு தன - தந்தனத்
தந்தனத் தானு - தன
தந்தனத் தான தென்னு தனதந்தனத்
தந்தனத் தானு "

(இவற்றில் முதலிரண்டடிகளும் ஏறெலி இசையாகவும், மற்ற இரண்டு அடிகளும் இறங்கொலி இசையாகவும் இசைக்கப்படும். தன என்ற பிரிவிசைச் சொல்லின்போது சற்று நிறுத்தம்பெறும்.)

வள்ளியின் பிறப்பு

தோத்திரம் செய்து தேவர்கள் - வாழ்த்த
தோகையர் ஆடல்செய்ய - இசை
வாத்தியம் முழங்க வருணன் முதலானோர்
வணங்கி ஏவல் செய்ய

செய்யமால் காயாம்பூச் செல்வனும் - பாற்கடல்
சேர்ந்து பள்ளிகொள்ள - மலர்
தய்யலாம் திருமகள் தன்மாயன் கால்களை
தழுவி வருடிநின்றான் 2

நின்றவள் தன்ணையே நித்திரை - தெளிந்த
நெடுமாலும் கண்டேஉளம் - களி
கொண்டுமே காதலால் கூடிக் களித்திடக்
கோபாலர் வனம்புகுந்தான் 3

புகுந்திடும் போதங்கு புள்ளிமான் - இரண்டு
புணர்ந்திடும் நிலைகண்டே - பொன்
அகமது மயங்கியே அவ்வாறு கூட்ட
ஆசையுங் கொண்டனளே 4

கொண்டல் மேணியனுங் குதித்துக் - கலந்திடக்
கோதை இலட்சுமியும் - சுகம்
கண்டுமே கருவே கொண்டுமே ஈன்றிட்டாள்
காந்திமிகு சேய்தணையே 5

சிசுபா லன்தன்னைச் சிதைத்த - பெருமானும்
சிந்தை தெளிவுற்று - அச்
சிசுவினால் செல்வேள் செம்மணங் கொண்டிடச்
செய்தன னோர்தந்திரமே 6

தந்திர மாகத் தாயுருவே - கொண்ட
தாமரை வெண்மலராளர் - மான்
விந்தை யுருவுடன் வேடர்கள் கண்டிட
விட்டங்கு மறைந்தனளே 7

வேடர்கள் வள்ளியெனப் பெயரிடல் .

மறைந்த மானீன்ற மகவென - அருகில்
மலர்ந்த கொடிவள்ளி - அடி
கிடந்தகு முந்தையைக் கிட்டியே அள்ளிக்
கிளர்ச்சியும் கொண்டனரே 8

உற்றவல் வேடர்மான் குட்டியே - அல்ல
குழந்தை யெனவறிந்து - மிகப்
பற்றுடன் கொஞ்சியே பரிந்துமே வள்ளியென்
பாசத் தொடு வளர்த்தார் 9

மாலின் மகள் வேடர்களின் தங்கையானாள் ,

வளர்த்தவவ் வேடர்கள் வனத்தின் - இராசன்
வலிமிக்க நம்பிராசன் - அவன்
இளவல் அறுவரும் எம்தங்கை என்றே
ஏந்தி வளர்த்தனரே 10

வளமுடன் செழித்திட்ட வாழை - யெனவே
வனப்புடன் தான்மிளிர்ந்தாள் - தாம்
பழமைத் தவத்தாலாம் பலனதே என்று
பரிந்து மகிழ்ந்தனரே 11

மகிழ்ந்தவள் காலுக்கு மரகதக் - கொலுசும்
மார்பிடை முத்தாரம் - இடை
முகிழ்ந்திடு மேகலை முத்தொட் டியாணம்
முறுக்குறு காப்புகளும் 12

காப்புடன் கல்லிட்ட கம்மலும் - தோடும்
காந்தி மூக்குத்தி - நடை
பூப்போல் | நடக்கப் புலித்தோற் காலணி
பூந்துகிற் தாவணியும் 14

அணியும் நவரத்தின ஆபரணம் பூட்டி
அழகுபார்த்த தவர்மனதில் - அதி
ஆனந்தங் கொண்டு அரிய மணியென
அனைத்துமே காவல் வைத்தார் 15

வள்ளியைத் தினைப்புனக் காவல் செய்யச் சொல்லுதல் .

வைத்த மான்வள்ளி வனப்பை - உலகோர்
வாயாரப் புகழலுற்றார் - அவள்
வளர்ந்து மங்கை வயதை யடைந்ததும்
வல்லியாய்ப் பூத்தனளே 16

பூத்த மலர்வள்ளி பொழுதைக் - களித்திடப்
புனைந்த தினைப்புனத்தில் - தினை
காத்திடப் போயினள் கடுகிஆ லோலக்
கவணெறி கவிபடித்தாள் 17

படித்த ஆலோலப் பண்ணினைக் - கேட்ட
பறவைக் கூட்டங்களோ - பயம்

பறந்துமே ஓடப் பாவை அருகிலே
பரவச மானதுவே 18

மானது பாய்ந்திட மயில்நடம் - புரிய
மலைவளக் காட்டினிலே - மனம்
தானது கலங்கியே தாமதி யாது
தாவியே விரட்டுமென்றாள் 19

விரட்டுங் கபாங்கியே வீழ்ந்து - கதிருணும்
விரிவாய்க் கிள்ளைகளை - இனி
வரட்டும் அவற்றின்வால்கால் முடமாக
வண்ணக் கவண்வீ, சிடுவேன் 20

வீசி எறியுங்கள் விரட்டி அடியுங்கள்
விண்ணாரக் குருவிகளை - தினை
ஓசியில் உண்டிடு ஒடுங்குவாய்க் குருவியை
ஓட அடித்திடுங்கள் 21

நாரதர் வருகை.

அடியும் ஆலோலம் ஆர - வாரித்தே
அலையும் பறவைகளை - எனும்
கடியும் கானமே காதில் விழுந்திடக்
கனிந்த நாரதரும் 22

நாரதர் வந்தங்கு நற்புனங் - காத்திடு
நம்பிமார் தங்கையானை - கண்
கூரவே பார்த்துக் குறமகள் இவளோ
குமரனுக் கேற்றபெண்ணை 23

பெண்ணிவள் கந்தன்கை பெற்றிடச் - செய்வதே
பெருந்தவச் செயலெனவே - மிக
அண்மியே நிற்க அவளதைக் கண்டு
அனலெறி கோபமுற்றாள் 24

வள்ளியின் சிற்றம்.

உற்றவர் அல்லாது உறவினர் - கூட
உள்வரப் பயப்படுவார் - நீ
தெற்றென வந்தனை தெரிந்திடச் சொல்லுமுன்
தேவை என்றுசொன்னாள் 25

மூன்றந் தரு.

சந்தம்.

"தனத்த தனத்தன தனத்த தனத்தன
தனத்த தனத்தன தனதானு
தனத்த தனத்தன தனத்த தனத்தன
தனத்த தனத்தன தனதானே"

நாரதரின் தரகு .

சொன்னசொல் கேட்டனன் சோடியாய் உனக்குச்
சந்தரன் ஒருவன் இருக்கின்றான்
வண்ண வடிவேல் வடிவிற் சிறந்தோன்
வல்லி உனக்கு மணவாளன்

1

மணமே செய்திட வரனுனக் குகந்தவன்
மனமதிற் கொண்டு சொல்லிடுவாய்
கணமே அதுவே கச்சித மாகக்
கடிமணம் ஆகிடுமே பாரம்மா

2

பாரதில் வீரன் பரத்தினில் தேவன்
பருவ மாதர் பார்த்தவுடன்
மாரனின் கணையில் மயங்கிடத் தக்க
மன்மதன் முருகன் சேரம்மா

3

சேரத் துடித்திடும் மாதர் பலரிங்கு
செந்தில் முருகனை வேண்டுகின்றார்
வாரமே வேண்டாம் வாக்கதைத் தந்திடு
வதுவை செய்துநான் வைத்திடுவேன்

4

வள்ளியின் வஞ்சினம் .

வைத்திடு வேனென்ற வாக்கனைக் கேட்டதும்
வள்ளியும் துள்ளிச் சிறினளே
தைத்திடு அம்பெனத் தானே சொல்லினால்
தையலும் பேசி இகழ்ந்தனளே

4

இகத்திலும் பரத்திலும் எவரும் வேண்டலாம்
எந்தனுக் கெவனும் வேண்டாம்போ

செகத்தில் முருகனைச் சேரவே சேரேன்
செத்தாலும் போபோ என்றானே 5

என்றவள் மேலும் எகிறிக் குதித்துமே
என்னிடம் இப்படிச் சொன்னவுனைக்
கொன்றிட அண்ணன்மார் கூடிட முன்னரே
குதித்தே நீயும் ஓடல்நன்றே 6

நாரதரின் சபதம்.

நன்றென இகழ்ந்து நகைத்துப் பேசிட
நடவா தெனக்கண்ட நாரதரும்
கன்னியே முருகன் கடுகி வந்துனைக்
கைப்பிழிக் கச்சிறை கொண்டிடுவான் 7

கொண்டிடச் செய்தவக் கோலமே காண்பேன்
கொண்ட சபதம் இதுவென்றே
தண்டார் நாரதர் தானே விரைந்துமே
தண்டா யுதனைக் கண்டானே 8

நாரதர் முருகனிடம் செய்த விண்ணப்பம்.

கண்களை மூடியே கந்தா பன்னிரு
கையனே போற்றி போற்றியிந்த
மண்ணிலே வள்ளி மலையின் ஓரத்தில்
மங்கை யொருத்தியைக் கண்டேனாயா 9

கண்டு அவளிடம் கடம்பன் மகிமையைக்
கனிவா யெடுத்துச் சொல்லித்தினம்
மண்டியிட் டவனை மனதால் தொழுதால்
மாதே உனக்கருள் வழங்குமென்றேன் 10

என்றதும் அந்த இளமைக் குமரி
எள்ளி நகைத்து இடியிடித்து
நன்றுநன் றவனிடம் நானென்ன கேட்பது
நவிலும் என்றே சிரித்தனளே 11

சிரிக்கும் காரியம் சிதறுமடி சிறுக்கி
சிந்தித்துப் பாரவர் செந்தூரென்
புரிக்கு மன்னவன் போற்றெனச் சொல்லினேன்
போடா போவென பொரிந்துவிட்டாள் 12

விட்டதும் விட்டிலள் வீராப் புப்பேசி
 விடுத்தாள் சபதம் கேளுமய்யா
 தொட்டெனைக் கட்டத் துணிவெவர்க் குண்டு
 துணிந்து வரட்டும் பார்ப்பனென்றாள்

13

நாரதர் கலகம்.

பாருமய்யா அந்தப் பாலை உந்தனைப்
 பரிகா சம்செயல் பாவமன்றே
 வாருமய்ய அந்த வள்ளியின் மமதை
 மண்ணுடன் மண்ணாய்ச் செய்யுமென்றார்

14

என்றதும் முருகன் இப்படிப் பேசிய
 இனத்தில் குறமகள் இளங்கொடியை
 மன்றலும் செய்வேன் மருவித் தொடுவேன்
 மயங்காதே போய்நீ வாருமென்றார்

15

முருகக் கடவுள் வள்ளியைத் தேடி வேடனாக வருதல்.

என்றுரை செய்தபின் இளங்கதிர் முருகனும்
 எங்கே அவளெனத் தேடிவந்து
 குன்றில் வசிக்கும் குறமகன் வேடக்
 கோலமே கொண்டு தினைப்புனத்தே

16

புனத்துப் பரணினில் பூங்கொடி வள்ளி
 புள்ளினந் தூரத்தும் போதுவந்து
 வனத்தில் மாணதை வளைத்துவில் எய்தனன்
 வந்ததோ இங்கே வனிதையரே

17

வனிதை போலவே வடிவு கொண்டமான்
 வளையாக் கொம்பு இரண்டுடனே
 தனித்திவண் வந்ததோ தையலே சொல்லுவீர்
 தானதை நீரும் கண்டதுண்டோ

18

உண்டந்த மாணதன் உடலில் புள்ளிகள்
 உம்மேனித் தேமலை ஒத்திடுமே
 நொண்டி வந்திடா நோவே ஆயினும்
 நொடியிற் தாவியே பாயுமடி

19

பாயாத மாணது பருவப் பெண்போல்
 பக்குவ மாகப் பதுங்கியிங்கு

சாயாத கொம்புடன் சார்ந்தது முண்டோ
சாற்று மென வினா கேட்டுநின்றான் 20

கேட்ட கேள்விக்கு கிஞ்சித் தேனுமே
கிள்ளை யெனப்பதில் சொல்லாமலே
சேட்டைகள் சொல்லிச் சிரித்து மழுப்பிச்
சினத்தை மூட்டிடும் போதுவங்கே 21

வேடர்கள் வருதலும் மரமாக உரு மாறுதலும்.

அங்குசம் பாசம் அம்புவில் கோடரி
ஆயுதம் தரித்தஅண் ணன்மாரும்
மங்கையின் முன்வர மறைந்த முருகனும்
மரமாய் உருவம் மாற்றினனே 22

மாறிமா றி வேடர் மரத்தைப் பார்த்துமே
மர்மம் இதுவென்ன இங்கேயிப்போ
ஆறிட நிழல்தர ஆன மரமிது
ஆர்வைத் தமரமோ என்றனரே 23

என்றுமே இல்லா இந்த மரமின்று
எப்பிடி வந்தது மர்மமென்ன
கன்றுகி வளரக் கண்டது மில்லைக்
காரணம் அறிய வெட்டிடுவோம் 24

வெட்டிட எண்ணி வேங்கை மரத்தை
வேடர்கள் வெட்ட வீழ்த்துதற்கு
எட்டியே கோடரி எடுத்துத் தறித்திட
ஏந்திழை வள்ளி எதிர்த்துரைப்பாள் 25

உரைத்திடுவேன் இந்த உச்சி வெயிலுக்கு
உதவும் நிழலை கூட்டிவிடும்
சுரத்தைத் தணிக்கும் சூட்டை மறைக்கும்
சுற்றி யிருக்கட்டும் விட்டுவிடும் 26

விட்டுட்டுவிடு மென்றுமே மேகம்நேர் கூந்தலாள்
விண்ணப்பம் செய்ய வேடர்களும்
கிட்டவே அண்டாது கிளர்ந்து போயினர்
கிட்டாத பொருளென முருகனவன் 27

வகையற் செட்டி வடிவெடுத்தல் .

முருகப் பெருமான் முயன்று அவளினே
முறையாத் திருமணம் செய்ய முன்பு
திருடிக்கொண்டுமே திரும்பிட எண்ணித்
தெரிந்த யுக்திகள் செய்தனனே 28

செய்யிழை வகையல் தேடியே விற்றிடும்
செட்டி போலவே வந்தவளின்
கையைத் தொட்டதும் கடிந்து விலகிடக்
காரியம் இதுசரி யாகாதென 29

விருத்தன் வேடம் புனைந்துவரல் .

ஆகாத கிழவன் ஆகியே வந்தங்கு
அம்மா வெகுபசி ஆதரித்து
வேகாத தென்றலும் விழுங்க ஏதேனும்
விருந்து எனக்குத் தாரமம்மா 30

அம்மா நானும் அதிகம் வயதுகள்
ஆனதோர் கிழவன் அன்புவைத்து
சும்மா ஏதேனும் சுறுக்காய்த் தந்திடின
சொர்க்கம் உமக்குக் கிடைக்குமம்மா 31

கிடைக்கும் எதனையும் கிழவன் தின்னுவான்
கிள்ளை மொழியே கிருபை வைத்து
அடைக்கும் பசிக்கு ஆண்டவன் முருகன்
அதிகம் வரங்கள் தருவானடி 32

நான்காந் தரு .

சந்தம் . .

"தனதந்த தனதந்த தனதந்த தானு
தானு தனந்தெய்ய தானின தானு"

வயோதிபருக்கு வள்ளி தேனுந் தினைமாவும் வழங்கல்.

தந்திடுமே உணவின்றேல் தாங்காது உயிரே
தயவாக எனைக்காரும் தையலளே தாரும் 1

தந்திடுமே வாய்குணவு வள்ளிமகை மாணே
தாருமெனப் பதைத்திடவே தானிரங்கி வள்ளி 2

வள்ளலெனத் திணைமாவும் வடித்தெடுத்த தேனும்
வயோதிபக் குமரனுக்கு வழங்கிடவே உண்டு 3

முருகன் தாகந் தீரென்றல்.

உண்டதினை மாச்சென்று உள்நுழைய மாட்டா
உறுத்துகின்ற விக்கலென்று உருண்டுமே புரண்டு 4

புரண்டமுது தண்ணீருள்ள புனலருகே கொண்டு
போகுமுயிர் தனைக் காரும் பொண்டுகளே என்ற 5

தாகந் தீர்க்கத் தண்ணீர் காட்டல்.

என்னசெய்வாள் தனித்துநின்ற ஏந்திழையுந் தாங்கி
ஏறுமகை தானிறங்கி இளைத்தருகில் உள்ள 6

உள்ளருளம் தனில்சேர்த்து உண்ணுமய்யா தண்ணீர்
உன்தாகம் தீருமட்டும் உட்சென்ற மாவு 7

மாக்கரைந்து சரியாகும் மாதவனே என்று
மாதவளும் நீர்காட்ட மாயமுள்ள முருகன் 8

முருகவிழும் வள்ளிதனை முத்தமிடக் கருதி
முன்சென்று சுனையதிரே மூழ்கிடவே விழுந்து 9

விழச்செய்து உயிர்கொலவோ விரும்பியிங்கே சேர்த்தாய்
விடமுள்ள பெண்ணானே விருந்தாலே கொன்றாய் 10

கொன்றபழி உனைவிட்டு கோதையே தொகையா
குவலயத்தில் நின்றறுக்கும் குடியெல்லாம் அழியும் 11

அழியுமென அக்கிழவன் அங்கலாய்த் திடவே
அழகுவள்ளி அவர்கையை அணைத்தெடுத்து இழுக்க 11

இழுபறியே பட்டுவந்து என்பெண்ணே வள்ளி
இனிமேலும் ஒன்றுண்டு இளங்கிளியே தருக 12

மோகந் தீர்க்க முத்தங் கேட்டல்.

தந்திட்டாய் தண்ணீரது தாகமது தீர்க்க
தந்தருள்வாய் வாயமுதம் தணிந்திடவே மோகம் 13

மோகமெனை வாட்டுதடி முக்கனியின் சாறே
முதிர்வயதுக் கிழவனுக்கு முத்தியது வாசும் 14

வள்ளியின் ஆங்காரம்.

ஆகுமென அவர்கேட்க அரிவையவள் சினந்து
அண்ணன்மார் வந்துனக்கு அதைத் தருவார் வாங்கும் 15

வாங்கிடுக அடியுதையும் வலியவுயிர் போகும்
தாங்கிடுக அதுவுனக்குத் தந்திடுமே சொர்க்கம் 16

சொர்க்கமது என்றுரைத்து சோதிவள்ளி நடக்கச்
சர்க்கரையில் மொய்ஈயாய்ச் சார்ந்தவளின் பின்னே 17

பின்முதுகு முன்வளையப் பெருந்தாடி பறக்க
முன்பிடித்த தடிநடுங்கி முன்பின்னே ஆட 18

ஆடவுடல் அங்கமெல்லாம் ஆடியிலே அடித்த
அருங்காற்றில் அகப்பட்ட அலைதூரும்பாய்ச் சென்று 19

தமையன் விநாயகனின் தயவை வேண்டல்.

சென்றந்த வள்ளியினைச் சேர்ந்திடற்கே துடித்துச்
செய்வதெது எனமயங்கிச் சிந்தையிலே தனது 20

தண்தமையன் கணபதியைத் தான்நினைத்து அண்ணா
தய்யலிலள் தனைமணக்கத் தந்தருளோர் உதவி 21

உதவியென இரங்கிடவே உள்ளமது இரங்கி
ஊர்ந்துவரும் யானையென உலாவியவள் முன்னே 22

வள்ளி திருமணத்திற்குச் சம்மதித்தல்.

முன்வரவே வள்ளிகண்டு முகம்மறைத்து அமுது
முதுகிழவா எனைக்காரும் மும்மதத்து யானே 23

யானையது எனைக்கொல்லும் நானென்ன செய்வேன்
நன்றியிதை நான்மறவேன் நலியாது காரும் 24

காருமெனக் கதறவேள் கையெடுத்து அணைத்து
காரிகையே எந்தனைநீ கலியாணம் செய்தால் 25

செய்திடுவென் உதவியெனச் சிந்தையது கலங்கி
செல்வியவள் அப்படியே செய்வேனெச் செப்ப 26

செப்பியதும் முத்தமிழின் செல்வாநீ செல்லும்
செல்வியெனை மணஞ்செய்யச் சிந்தையது கொண்டாள்

கொண்டிட்டாள் வெகுளாதே கோபமது தணிந்து
கோலமா மதகரியாய்கோதைதனை விடுவாய் 27

வள்ளி கிழவனை ஏமாற்றுதல்.

விட்டுவிடு எனவதுவும் வேகமாய் மறைய
விடுதலை பெற்றவள்ளி விருத்தனைநீ கெட்டாய் 28

கெட்டதொரு கேட்டுக்கு கிளவாஇவ் வயதில்
கிளிமொழியாள் வேண்டுகுதோ கிழவயதில் சென்று 29

சென்றலைந்து சிவதலத்தில் சேவைபல புரிந்து
சேருகவே சொர்க்கமெனச் சீறியவள் நடந்தாள் 30

மீண்டும் கரிமுகவன் வருதல்.

நடக்கவொரு அடியெடுத்து நங்கைமுன் வைக்க
நாதவொளி விநாயகரும் நாடியங்கு விரைந்தார் 31

விரைந்தோடி வரும்யானை வேகமதைக் கண்டு
வெருண்டுவள்ளி பயந்தோடி விழுந்தனைத்துத் தாத்தா 32

தாத்தாவே எனைக்காரும் தாரைவார்த் துணை
தள்ளாத கிழவனெனினுந் தான்முடிப்பேன் என்று 33

தளருடலில் தளிருடலைத் தானனைத்துக் கொள்ளத்
தந்திமுகன் அங்கிருந்து தான்நகர்ந்து போக 34

விருத்தன் வேலனான்.

- போகமிசு வாலிபனாய்ப் பூவைதனைத் தழுவிப்
பூரித்து நின்றதொரு புலவன்தனைக் கண்டாள் 35
- கண்விரித்து கலங்கியவள் கனவிதுவோ வென்று
கருத்ததுவே சிதறியிங்கே கண்டதொரு கிழவன் 36
- கிழவனெங்கே போனானிந்த கிளர்காளை யாரோ
கிட்டிவந்து அணைத்தவிவன் கிழவனது உருவோ 37
- உருமாறி எனைக்கொண்ட உத்தமன்தான் எவனோ
உதயத்துக் கதிரவனாய் உதித்தவிவன் யாரோ 38
- யாரோவெனத் தடுமாற உருக்கொண்ட முருகன்
உண்மைதனை எடுத்துரைத்து உவகையுடன் அவளை 39
- அவளுடலைத் தழுவியவன் உள்ளமதிற் செறிந்து
ஒன்றாகி ஒங்காரத் துள்ளொளியே யானார் 40

வானவர் திருமண வாழ்த்துரைத்தல்.

- ஆனதிரு மணங்கண்டு ஆனந்தமே கொண்டு
அருகில்வந்து நாரதரும் ஆசிபல சொன்னார் 41
- சொன்ன சிவன் உமையோடு சுபமஸ்து என்று
சொர்க்கமுடன் மூவுலகும்சொரிந்தபூ மாரி 42

வாழி.

- மாரிவளங் குறையாது மானிலமே வாழி
மாதவர்கள் மங்கையர்கள் மாமன்னர் வாழி 43
- வாழியிந்த வையகமே வாழிகரி முகனே
வாணியுடன் திருமகளும் மாயவனும் வாழி 44
- வாழிசிவன் உமையோடு வளரன்புச் சைவம்
வளங்குமுறை வாழ்வெங்கும் வளர்ந்தோங்க வாழி. 45

இதிற் சொல்லப்பட்ட வரலாற்றைப் புராண வரலாற்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது ஆங்காங்கு சில முரண்பாடுகள் உள்ளதைக் காணலாம். எனினும் வரலாற்றின் கருமட்டும் அவ்வாறே திரிபுபடா திருப்பதையும், காரியங்களுக்கான காரணங்கள் கற்பித்துக் கூறப் படுவதையும், அவை தெய்வீகப்படுத்தப்படுவதையும் நாம் தெளிந்துணரலாம். பொதுவாக இலக்கியம் மக்கள் இலக்கியமாக மாற்றம் பெற்று உலவும்போது இத்தகைய திரிபுகள் தோன்றுவது சகசமே யாகும். இனிச் சிலப்பதிகாரக் கருவை ஊஞ்சற் கவியாக்கியுள்ள பகுதியைப் பார்ப்போம்.

கண்ணகி ஊஞ்சல்.

முதலாந் தரு.

சந்தம்.

தந்தனத்தோம் தானத்தோம் - தன
தானத்தோந் தானானே

விநாயகர் துதி.

தந்திமுக வித்தகனே - எம்
சீர்மிகுந்த பிள்ளையாரே

1

பிள்ளைகளுள் மூத்தவனே - சிவ
பெம்மானின் புத்திரனே

2

புத்திரனே விக்கினங்கள் - தீர்
பூமானே போற்றியய்யா

3

போற்றிபோற்றி ஐங்கரனே - கரி
பொங்குதும்பிப் பைங்கரனே

4

கரமெடுத்துச் சிரம்வைத்தே - எம்
காப்புளனத் தாழ்பணிந்தோம்

5

பணிந்துநின்றோம் பத்தினியாள் - கதை
பழுதகற்றி உரைப்பதற்கு

6

உலகநாயகன் நாயகி துதி.

- உரைப்பதற்கும் உணர்வதற்கும் - அடி
சிரங்காணு உருவதற்கும் 7
- இருக்கவல்ல நாயகனே - உமை
இடப்பாகங் கொண்டவனே 8
- கொண்டல் வண்ணன் தங்கையளே - சிவக்
கோமகளே வந்தருள்வாய் 9
- வந்துதமிழ் தந்துகற்பு - நிறை
வனிதைகதை பாடவருள் 10

முருகன் துதி.

- அருளுடனே திருவருளும் - மலை
ஆறுகோயில் வீற்றிருக்கும் 11
- அறுமுகனே அழகுவள்ளி - குற
ஆரணனே பூரணனே 12
- பூரணனே தெய்வயானை - தொழும்
போர்கள்பல வென்றவனே 13
- வென்றவனே சேவற்கொடி - மயில்
வேலவனே கண்ணகியின் 14
- கண்ணகியாள் கதையுரைக்கப் - பசுங்
கன்னித்தமிழ் தாருமய்யா 15

சரஸ்வதி துதி.

- தாரணிந்த மார்பினளே - தமிழ்த்
தாய்மொழிக்குத் தாயாரே 16
- தாயேவந்து நாவிருந்து - தடை
தடுமாற்றம் தானகற்றும் 17
- தானவர்கள் மலர் தூவத் - தகை
தந்தமகள் கண்ணகியின் 18

கண்ணகியின் கதையெடுத்து - தமிழ்க்
கவியுஞ்சல் செப்புதற்கு 19

செப்புபல கலைச்செல்வி - அருள்
செந்தமிழை நீயெனக்கே 20

அவையடக்கம் .

என்கவியை இச்சபையில் - பய
மெடுத்துதறப் பாடுகின்றேன் 21

பாடுகின்ற பாக்களிலே - குறை
பரவிவரின் குறையகற்றி 22

குறையகற்றிக் கொள்ளுமய்யா - தமிழ்
குற்றறிவுப் பாமரன்நான் 23

பாமரன்நான் பாடுதற்குச் - சபை
பழுதகற்றிப் பேணுமய்யா 24

பேணுமய்யா சொல்பொருளின் - பிழை
பெரியோரே பொறுத்தருள்வீர் 25

எடுத்துக்கொண்ட பொருள் .

அருள்மிசுந்த கற்பரசி - தமிழ்
ஆரணங்கு கண்ணகியின் 26

கண்ணகியாள் கதையிதுவே - பெண்
கற்புரைக்கும் கவியிதுவே 27

கவின்சிறந்தாள் பண்புரைக்கும் - தகைக்
கவியுஞ்சற் பாட்டிதுவே 28

பாட்டினிலே பண்நான்கால் - கவி
பாட்டிசைப்போம் ஊஞ்சலிலே 29

ஊஞ்சற்கவி உரைப்பதெல்லாம் - அவ்
வுத்தமியாள் கற்புரையே 30

இரண்டாம் தரு.

சந்தம்.

" தந்தனத் தான தென்னாதன - தந்தனத்
தந்தனத் தானான - தன
தந்தனத் தான தென்னாதந்தனத்
தந்தனத் தானான "

கண்ணகி அவதாரம்.

கற்புடன் பொற்புக் கன்னிபலர் - வாழும்
காவிரி பாய்வளத்தில் - கலை
அற்புதத் தோடு அழகு தமிழும்
ஆடலும் பாடல்களும்

1

பாடல் பாடிடும் பாவாணர் - பரதம்
பயின்ற பாவையரும் - இயல்
பைந்தமிழ் நாவலர் பன்மொழி வாணர்கள்
பார்மெச்சும் புலவர்களும்

2

புலமை சிறந்த பூமியிது - வென்று
புகழ்ந்துவா னோர்போற்ற - பல
புலத்திற் சிறந்த புரிமதுரை - என்று
பூவுலகோர் போற்ற

3

போற்றித் துதிக்கும் பொற்சடையின் - கோமான்
பூவை உமையுடனே - நடம்
ஆற்றிடும் போட்டியில் அவள்சினம் தீர்த்து
ஆறிடும் போதினிலே

4

போது மலர்செறி பூங்கொடிப் - பாவை
புவியைத் தான்பார்த்து - பல
வாதுகள் சூதுகள் வஞ்சனை போக்க
வந்தனள் மண்ணுலகே

5

பாண்டியன் மகளாய் உமை பிறந்தாள்.

மண்ணாள் பாண்டிய மன்னன்தன் - மனைவி
மகளெனக் கருவுற்று - சிசு
பெண்ணாய்ப் பிறக்கப் பெயரிட முன்னர்
பேசினர் சோதிடர்கள்

6

இடர்கள் பலவரும் இப்பெண்ணின் - தந்தை
தாயும் மரித்திடுவார் - நகர்
இடமும் எரிந்திடும் இன்னும் பலதுன்பம்
ஏற்படு மென்றுசொன்னார்

7

சொன்னவை பலிக்கும் சோர்வேதும் - வந்து
சூழ முன் இச்சிசுவைத் - தொலை
தன்னில் கைவிடல் தப்பிட நல்வழி
தக்கதா மென்றுரைத்தார்

8

பாண்டியன் குழந்தையைக் கடலில் இடல்.

உரைத்தசொல் நெஞ்சை, உறுத்திற்றுப் - பாண்டியன்
உணர்வுக் கலக்கமுற்று - அதைத்
திரைகடல் விட்டுத் தேசமே கடத்திடத்
திகழுமோர் பெட்டகத்துள்

9

பெட்புற விட்டுப் பேரான - நகைகள்
பெய்கழற் காற்சிலம்பும் - நவ
புட்ப மணிகளும் பொன்னுமே வைத்துப்
பொங்கிடு துயருடனே

10

துயரும் துக்கமும் தொடுத்திட்ட - கண்ணீர்
துக்கக் கடலினிலே - மனம்
துடிக்கப் பதைத்து துயிலும் மகவினைத்
துள்ளும் அலையினுள்ளே

11

குழந்தைக்கு காவல்.

அலைய விட்டதும் அப்பேழை - கடலில்
அங்கு மிங்குமாடி - வெகு
தொலைவில் வந்துமே தொட்டது தரையைத்
தொடர்ந்தனன் ஆதிசேடன்

12

ஆதி சேடனும் அதன்படம் - விரித்தான்
 ஆபத்து நேர்ந்திடாமல் - கடல்
 அலைமகள் தாலாட்ட அமரர்கள் காத்திட
 அம்மையும் வந்தனளே

13

கண்ணகியைக் கண்டெடுத்தல்)

வந்திடு போதினில் வணிகன் - ஒருவன்
 வந்தனன் அதனருகே - ஒளி
 தந்திடும் பேழை தரைதனில் கண்டே
 தானெட்டிப் பார்த்தனளே

14

பார்த்தவன் மகிழ்ச்சி பாயவே - அந்தப்
 பாலகி தனையணைத்தே - களி
 கூர்ந்துமே ஓடிக் கூவிமனைவிக்குக்
 கொடுத்தான் குழந்தைதனை

14

மாநாய்க்கன் மகளாதல்

குழந்தைச் செல்வமே கொள்ளா - அவளும்
 கொடிக்கரம் தன்னிலேந்தி - மனம்
 குதூகலித் தந்தக் குழந்தை தனதாகக்
 கொண்டு வளர்த்தனளே

14

வளர்த்த மலடியின் வண்ண - முகையில்
 வடிந்தது பாலமுதம் - அதை
 குழந்தை உண்டிடக் கூட இருந்தவர்
 கும்பிட்டு மனமகிழ்ந்தார்

14

கண்ணகி எனப் பெயரிட்டு வளர்த்தல்

மகிழும் வேலையில் மாநாய்க்கன் - செட்டிதன்
 மனைவி மடிமீதில் - துயில்
 முகிழும் மதலைக்கு முத்துச் சிலம்பிட்டு
 முகமகம் மலர்ந்துநின்றான்

15

நின்றவன் இல்லத்தில் நெடுநாட் - குறையது
 நிறைவுற வந்தசெல்வம் - கண்
 அன்றலர் மலர்போல் அழகு கொண்டதால்
 அழைத்தனர் கண்ணகியாய்

16

திருமண விழாவில் மாதவி நடனமாடல்.

கண்ணகி வளர்ந்து கன்னிப் - பருவக்
காலம் அடைந்ததுமே - மிகத்
தண்ணளி மாச்சோட் டானென் செட்டியார்
தன்மகன் கோவலற்கு 17

கோவலச் செட்டிக் குலமகன் - கையில்
குமாரியைக் கையளிக்க - தினம்
குறித்து ஊரெலாம் கூப்பிட்டு மணவிழாக்
கோலமே செய்தனரே 18

செய்தவல் விழாவது சிறப்புற நடனம்
செய்திட மாதவியென் - சிலை
மய்யலே ஊட்டும் மாதவள் வந்துமே
வளைந்து நடனமிட்டாள் 19

இட்டமே கொண்டிட இடுப்பை - அசைத்து
இருதனம் குலுங்கிடவே - இரு
வட்டக் கண்களும் வாயிதழ் கரமும்
வண்ணத் தமிழ்சொலவே 20

சொல்லும் இசைக்குச் சோலை - மயிலாய்
சோர்விலாப் பதமெடுத்தே - வான்
வல்ல அரம்பையர் வருண மிதோவென
வஞ்சியும் ஆடினளே - 21

ஆடிய ஆட்டம் அங்குள - கண்களை
அகல விரித்தெடுத்து - அதில்
சூடிய காட்சியைச் சுவைத்து மகிழ்ந்து
சுகமுற்று இருந்தனரே 22

மாதவியின் வேண்டுகோள்.

இருந்த மக்களை இமையால் - விழித்து
என்மனம் திறந்துநானும் - ஒரு
சிறந்த வெகுமதி சீருடன் கேட்பேன்
சிறுமிக் களித்திடும் 23

என்கையில் மாலை எடுத்துநான் - வீசவேன்
எவரின் கழுத்தேறுதோ - பின்
அன்னவர் என்பினை ஆசையுடன் வந்து
அணைந்திட வேண்டுமென்றாள் 24

என்றவள் சொல்ல இருந்தவர் - யாவரும்
ஏற்றிட மாதவியும் - மலர்
பொன்னிடு மாலே பூங்கர மேந்திப்
புயலென வாட லுற்றாள் 24

ஆடிச் சுழல்கையில் அம்மலர் மாலே
அவள்கரந் தனிலிருந்தே - கழன்
ரோடிச் சபையின் உச்சியிலே நின்று
உருண்டு சுழன்றதுவே 25

சுழன்ற மாலேச் சுருக்கது - தம்மில்
சுருக்கிடும் என்றுபலர் - மனம்
இழந்து மயங்கி இருக்க அதுவுவோ
இறங்கி வந்ததுவே 26

மாதவி சுழற்றிய மாலே கோவலன் கழுத்தில் விழல்.

வந்தது மெல்ல வரணங் - கோவலன்
வண்ணக் கழுத்தினிலே - விழ
எந்தன்பின் வருக என்று இரந்து
ஏந்திழை கேட்டனளே 27

கேட்டனை கேட்டாய் கெடுமதி - மாதவி
கேட்டனைச் செய்யாதே - பொன்
மூட்டை தருகிறேன் முடியாது நானென
மொழிந்து தடுத்துநின்றான் 28

தடுத்துரை சொல்லத் தய்யல் - மாதவி
தானிது நீதியாமோ - முன்
எடுத்துச் சம்மதம் இங்கு அளித்தபின்
எதிர்த்துப் பேசலாமோ 29

பேச்சு மாறினால் பிழைப்ப - தெப்படி
பெரும்பிழை செய்யலாமோ - உயிர்
போச்சி எனினும் போகவே மாட்டேன்
பொருந்திய செய்யுமென்றாள் 30

என்றவள் வார்த்தை இதயம் - பிளக்க
இருந்த கோவலனும் - பல
சொன்னான் அதிப்போ சொல்வது தப்பெனச்
சோகித்துப் புலம்பினளே 31

புலம்பி அழுது பொய்யுரை - கேட்கவோ
புனைந்தீர் வாக்குறுதி - இது
நலமோ நீதியோ ஞாயமோ வென்று
நடுங்கிப் பதைத்தனளே

33

மூன்றாந் தரு.

சந்தம்.

"தனத்த தனத்தன தனத்த தனத்தன
தனத்த தனதன தனதான
தனத்த தனத்தன தனத்த தனத்தன
தனத்த தனத்தன தனதானே"

மாதவியின் மன்றாட்டும் சபையோரின் தீர்ப்பும்.

பதைத்த மாதவி பணிந்து சபையினைப்
பகருக நியாயம் என்றிடவே
உதைத்து தள்ளுமென் றுறுமிய கோவலன்
உணர்வு கலங்க சபையோர்கள்

1

சபையோர் முன்னர் சாற்றிய பொருத்தனை
சரிவர நடப்பதே சரிநீதி
அவையின் முடிவிது அதற்குத் தகவே
அமைந்து நடத்தல் அழகாகும்

2

அழகென வுரைக்க அதுவே சரியென
ஆனந்த முற்று ஆடல்மகள்
எழுமென இறைஞ்ச எதிர்த்திட முடியா
திளவலும் எழுந்து சென்றனனே

3

மாதவியின் மாயம்.

மணஞ்செய் மேடை மலரகத்திருந்த
மங்கை கண்ணகி மனம்வருந்தி
பிணமெனக் கிடந்தாள் பேதை கோவலன்
பேச்சறப் பிணமாய்ப் பின்தொடர்ந்தான்

4

தொடர்ந்தவன் தன்னைத் தொட்டு இழுத்துத்
துக்கம் தீரவே துடியிடையாள்
படர்ந்திடு நடனம் பலபல ஆடிப்
பரவச மூட்டிப் பாடினளே

5

ஆடியே கூடி அன்பைச் சுரந்து
ஆசை வலைக்குள் அகப்படுத்தி
தோடியும் நாட்டையும் தோகையின் ஆட்டமும்
துயருக்கு மருந்தாய் அளித்தனளே

6

அளித்தவள் சுகத்தில் ஆனந்த முற்று
அவளுக் கடிமை ஆகியவன்
இளித்த வாயனாய் இருந்த பொருளெலாம்
இன்பத்திற் கென்றே இழந்தனளே

7

கண்ணகியின் கடுந்துயரம்.

இளமயிற் கண்ணகை இடிவிழுத் தரவாய்
இருந்து புலம்பிப் பொருமூலுற்றாள்
அழகெலா மிழந்தாள் அணைதுயில் மறந்தாள்
ஆகா ரந்தனை மிகவெறுத்தாள்

8

ஆடை நழுவ அங்கமே வாட
ஆசை மலரது அக்கினியின்
வாடை கருக்க வதங்கிக் கலங்கி
வனப்பை இழந்து மயங்கினளே

9

மயங்கிய உடலில் மனமது எரிய
மங்கை கண்ணகி மாய்ந்திடவே
தியங்கிய பெரியோர் தேடியே கோவலன்
தெரியச் செய்தி சொல்லினரே

10

பெரியவர் சொல் கேளாத பேதை.

சொற்செவி கேளான் சொர்க்கமாய் மர்தலி
சொல்பெரி தென்றே சுகமுற்று
நல்லவர் வார்த்தை நயமிலா தென்று
நலித்துப் புறத்தள்ளி நகைத்தனளே

11

நகையும் முகையன்ன நகிலும் இடையும்
நாட்டியக் கலையும் நாணமற்ற

மிகையாம் கலவி மேவியே தருவாள்
மேலாம் சுகமென மேட்டிமைகள் 12

கோவலன் மாதவியில் பெருமிதங்கொள்ளல்.

மேட்டிமை பேசி மேலோ கண்ணகி
மெகுமுப் பொம்மை மேதினியில்
நாட்டிய மாது நல்மகள் மாதவி
நற்சுகம் தந்திடு பெட்டகமே 13

பெட்டகத் துள்ளே பெருஞ்சுக முண்டு
பேதை கண்ணகி நிகராமே;
கட்டிய தல்லால் கனவிலும் காணேன்
கலைந்து போமெனக் கடிந்துரைக்க 14

கண்ணகி மேலும் துயரடைதல்.

உரைக்கக் கேட்டு உள்ளம் தளர்ந்து
உற்றவர் திரும்பி உத்தமிக்கு
உரைக்க அவளும் உணர்வே இழந்து
உருவம் இடிந்து உருகினளே 15

உருகிடு கண்ணகி உறவை மறந்து
உலுத்த னானுன் கோவலனும்
பெருகிடு தனத்தாள் பெருஞ்சுகம் சுகமெனப்
பெருமிதம் கொண்டிடு ங் காலத்திலே 16

கோவலனுக்கு ஏற்பட்ட கேவலங்கள்.

காலா காலம் கடலினில் வணிகக்
கடமை செய்யான் கணிகைதனின்
மாலதில் மயங்கி மன்மதப் பாணம்
மானத் தொலைக்க மருவுகையில் 17

கப்பல்கள் மூழ்கிக் கடலினில் கனதனம்
கலந்திடப் பொருளது இல்லாமை
செப்பரி தாகச் செல்வமும் சென்றது
சேர்ந்தது கொடுமை சோர்காலம் 18

காலஞ் செலச்செலக் கையில் இருந்தவை
கரையக் கரைய கனபொருளும்

ஞாலந் தனிலே நலித்துக் கோவலன்
நடைப் பிணமாக இயங்கினனனே 19

இயக்கமில் வாழ்வில் இன்பம் தொகைய
இருந்தவை யெல்லாம் அளிந்தபின்னர்
முயங்கிய கோவலன் முழுவதும் இழந்து
முளி யாகிப் போனதனால் 20

போய்நீ பொருளுடன் போகிக் கவாரும்
பொன்மகள் நானும் உனக்காவேன்
தாயவள் உன்னைத் தள்ளுமென் றேசுரூள்
தள்ளமுன் ஓடிப் போவா யென்றாள் 21

கோவலன் மாதவியிடம் மன்றூடல்.

என்னநான் செய்வேன் இருந்த செல்வம்
எல்லாம் உனக்கே தந்துவிட்டேன்
சின்னத் தம்பிடி சில்லறை தானும்
சிறிதும் என்னிடம் இல்லையடி 22

இல்லா ஏழை இருந்த பொருளெலாம்
இளங்கொடி உனக்கே அளித்துவிட்டேன்
தொல்லை தருவது துடியிடை யாளே
தொகுமோ தகுமோ எனவிரக்க 23

மாதவி வெறுத்துத் தள்ளல்.

கட்டிய மனையாள் காத்திருப்பாள் செல்லும்
கணிகை நானெனல் மறந்தனையோ
எட்டியே போம்போம் என்றே உதைத்து
இழுத்துக் கதவை முடினளே 24

முடிய கதவில் முட்டி மோதியும்
மோகினி மாதவி முகம்கொடுத்து
நாடினாள் இல்லை நலிந்த கோவலன்
நாயாய்த் தெருவில் அலைவுண்டான் 25

நாட்டவர் காறி நகைத்துத் துப்ப
நாமமே யற்று நாதியற்று
காட்டிலும் மேட்டிலும் காற்றிலும் மழையிலும்
கந்தை யுடையுடன் திரிந்திட்டான் 26

கோவலன் கண்ணகியின் பெருமை உணர்தல் .

துடித்தவன் கண்ணகி தோகைமுன் வந்து
தொல்லை துயர்கூறி மனம்வருந்தி
மடிந்திட நினைந்து மதுரை வந்தவள்
மாளிகை வாசலில் நின்றதனை 27

நின்றதைக் கண்ணகி நேரிற் சொல்லிடக்
கன்றினைக் கண்ட காராம்பசு
என்றிட ஓடியே இளைத்தவன் பாதத்தை
உறுதியாப் பிடித்து உற்றதனை 28

கோவலன் புலம்பல்.

உற்ற மனைவிக்கு ஊறு செய்தவன்
உலகில் எனைப்போல் வேறுளரோ
பற்றிலாக் கணிகை கால்களில் படிந்து
பாவி நானும் பாழழிந்தேன் 29

பாழழித்தேன் என்னைப் பாவை உணையும்
பாடுபல பாரிற் படவும்விட்டேன்
மாழ நினைத்தேன் மடிவதற் குமுன்னே
மன்னிப்புக் கேட்கநான் மறுகிவந்தேன் 30

வந்தேன் உன்முன் கண்ணகியே வாழ்வில்
வாழத் தெரியாத பாவிநானே
தந்திடு பொல்லாத் தண்டனை தய்யலே
தானதை ஏற்றுத் தளர்வகல்வேன் 31

தளர்ந்தனன் எல்லாமே தாசி பறித்தனள்
தான்பத்து லெட்சம் தரச்சொன்னாள்
இளந்ததால் என்னையே எட்டித் தள்ளிட
இப்படி ஆகினேன் என்பெண்ணே 32

பெண்ணேநான் பேடி பெருந்துயர் உனக்கு
பேச முடியாது செய்துவிட்டேன்
கண்ணகி உந்தனைக் கைவிட்ட காதகன்
கடிந்துரை செய்து தள்ளுமம்மா 33

நான்காந் தரு .

சந்தம்.

"தனதந்த தனதந்த தனதந்த தானு
தானு தனந்தெய்ய தானின தானு"

கண்ணகி தன் கணவனைத் தழுவி ஏற்றல்.

தள்ளாயெனத் தான்தாங்கி தளிர்கரத்தாற் தடவி
உள்ளமது மகிழ்ந்தவனை உடனழைத்தச் சென்று 1

சென்றவளும் கோவலனின் செவ்வடியைப் பிடித்து
நன்றனைத்து நாயகனை நலமுறவே பணிந்து 2

பணிவொடு பதிசேவை பர்த்தாவுக் காற்றித்
தணியாத தாகமொடு தான்பார்த்து மகிழ்ந்தாள் 3

மகிழ்ந்தவனின் மனங்களிக்க மறுமொழிகள் கூறி
மற்றுநலம் விசாரிக்க மன்னவனும் சொல்வான் 4

கோவலன் தன் தவற்றைக் கூறல்.

சொல்லொணாத் துயரமதைச் சொர்க்கமென நினைத்து
சுகமிழந்து பொருளிழந்து சோர்வாகிப் போனேன் 5

போன செல்வம் எல்லாமே புதியதாய்த் தேடப்
புறப்பட்டு வணிகமதைப் புரிந்திடவே நினைத்தேன் 6

நினைத்தாலும் முதல்வேண்டும் நேரிழையே எனக்கு
நீளுலகில் யார்தருவார் நினைக்கையிலே நெஞ்சம் 7

நெஞ்சமது வெடிக்குதடி நினைவுதடு மாறி
நெக்குருக நாவறள நேர்மைகெட்டேன் பெண்ணே 8

கண்ணகி தன் காற்சிலம்பை விற்றுவுரக் கொடுத்தல்.

என்றுருக அவள் காலில் எழில்பெற்ற சிலம்பை
எடுத்தவனின் கரம்வைத்து இதைவிற்று வணிகம் 9

வணிகமது செய்திடுக வாழ்வினிமேற் சிறக்கும்
கணிகையரின் கபடமது கால்வைத்து மிதியா 10

மிதித்தெறிவோம் எழமையை மேன்மையுடன் வாழ்வோம்
மேற்கொண்டு செய்பவற்றை மேவிடவே செய்யும் 11

கோவலன் கள்வனென பாண்டியனால் கொலைசெய்யப்படல்.

செய்யுமெனக் கோவலனும் சிலம்பெடுத்து விற்கச்
சென்றவனைப் பொற்கொல்லன் சேர்ந்தடுத்து வந்தான் 12

வந்தனைக்கு உரியமன்னன் வளமார்ந்த தென்னன்
தந்ததிருத் தேவிதனது தகைச் சிலம்பைக் கருடன் 13

கருடன்தன் காலிடுக்கிக் ககனத்திற் பறக்கக்
திருடனெனத் தட்டானைத் தென்னவனும் அழைத்து 14

அழைத்தின்னும் இருநாட்குள் அரும்பொருளாம் சிலம்பை
அளித்திடுக அன்றேலுன் ஆவியது போகும் 15

போகுமெனக் கூறியதால் பொங்குதுயர் கொண்டு
சாகுதற்குப் பயந்தவஞ்சித் தடுமாற்றப் பத்தன் 16

பத்தனின்முன் சிலம்புலிற்கப் பரிந்துமே நிற்கத்
தத்தனவன் கோவலனின் தகைகண்டு சிரித்தான் 17.

சிரித்தவனை மன்னனிடம் சிலம்புலிற்பான் போலே
நரித்தனமாய் கூட்டிவந்து நடுச்செய்யச் சொன்னான் 18

சொன்னானே சிலம்பதனைச் சோரமிட்ட கள்வன்
இன்னிவனே வாசலிலே இருக்கின்றான் என்ன 19

எனக்கேட்ட மன்னனவன் எடுத்தவனைக் கொண்டு
என்முன்னே சிலம்பதனை எடுத்துவரச் சொல்ல 20

சொன்னசொல் கொன்றுவாவென் சோர்வுபட நினைத்து
அன்னவனைக் காவலர்கள் அழைத்துவெட்டிக் கொன்றார் 21

கண்ணகி தன்கணவன் கள்வனல்ல எனல்.

கொன்றதொரு சேதியைக் கூறிடவே கேட்ட
கன்றுமனக் கண்ணகியும் கடுகியவன் சபையில் 22

சபைவந்து தன்சிலம்பைத் தானெடுத்து உடைத்துத்
கவையில்லா மாணிக்கக் கற்பரலைக் காட்டி 23

காட்டியவள் உன்மனைவி காற்சிலம்பில் இவற்றைக்
காட்டினால் என்கணவன் கள்வன்தான் மற்று 24

மற்றில்லை என்றாலுன் மாட்சியுள்ள நீதி
குற்றமே குற்றமென்று குமுறிமனம் வெகுண்டாள் 2

மதுரையை எரித்தல்.

வெகுண்டவளும் வெளிவந்து வீங்குமுலை பற்றி
வீசியே மதுரைநகர் வீரமுடன் எரித்தாள் 26

எரித்தவளின சினந்தீர்க்க எல்லைவாழ் இடையர்
பரிவுடனே பண்பாடி பாவைமனந் தேற 27

தேறிடவே குளிக்கவெனத் தெள்ளுதமிழ்ச் சிந்து
ஆறுகவே என்றுரைத்து அம்மனருள் பெற்றார் 28

கண்ணகி கற்புத் தெய்வமாதல்.

பெற்றதொரு தெய்வபதம் பேருடனே சிறந்து
உற்றாளே புட்பகத்து ஊர்தியிலே ஏறி 29

ஏறியவள் வைகாசி இலங்கு முழு மதிநாள்
எல்லோர்க்கும் காட்சிதர இசைந்தேகி மறைந்தாள் 30

மறைதந்த கற்பரசி மாதவனைத் தேவர்
நிறைகற்புத் தெய்வமென நிலைநாட்டி வைத்தார் 31

வாழி.

வைத்தபுகழ் மாதருளால் மங்கையர்கள்கற்பு
வையகத்தில் எந்நாளும் வளர்ந்தோங்க வாழி 32

வாழிபல நன்மைகளும் வானளாவ வாழி
வரலாற்றைக் கேட்டோர்கள் வளமோங்கி வாழி 33

இவற்றைவிட பல ஊஞ்சற் பாட்டுகள் அநேமுள்ளன. அவை இடத் துக்கு இடம் வேறுபடுவன. ஆயினும் சந்தங்கள் பொதுவானவை. சில பொதுவான சந்த ஏற்றம், இறக்கம், ஆலாபனம் என்பனவற்றில் குறுக்கம், நீட்டம் இருப்பினும் அவைகளில் ஒரு பொதுத் தன்மை உண்டு.

இங்கே ஒருபாணைச் சோற்று விதிக்கேற்ப நான் மிகவும் பரிச் சியமான இடத்திலிருந்தே உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டியுள்ளேன். இற்றைவரை வெளிவந்துள்ள கிராமியப் பாடற் தொகுப்புகளில் உள்ள கவிகள் அநேகம் ஊஞ்சற் கவிகளாகப் பாடப்படுவ துண்டு.

தமிழைத் தாய்மொழியாகக்கொண்ட இசுலாமிய மக்களிடை கோலாட்டம் ஆடும் பழக்கமுண்டு. அப்போது அதற்கென அவர்கள் பாட்டுப் பாடுவார்கள். அதுபோலவே ஊஞ்சலாடும்போதும் அதற் கென அவர்கள் பாடும் வழக்கமுண்டு. இத்தகைய பாடல்களையும் நாம் ஊஞ்சல் இலக்கியமாகவே கொள்ளவேண்டும்.

தமிழ்மக்களைப்போலவே ஈழத்தில் சித்திரைப் புதுவருடத்தைக் கொண்டாடும் ஆரிய இனக் கலப்புடைய சிங்கள மக்களும் ஊஞ்ச லிட்டு ஆடி மகிழ்வதுண்டு. அதற்கு அவர்கள் 'ஒஞ்சில' என்று பெயரிட்டுள்ளனர். இது ஊஞ்சல் என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபு என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

இப்போது நான் முன்சொன்ன கதை சார்ந்த ஊஞ்சல் பாட்டு எவ்வாறு நடைமுறையில் உள்ளது என்பதை எனது இளம்பருவ நினைவுகளிலிருந்து எடுத்து விளக்கலாம் என நம்புகின்றேன்.

நான் பிறந்து வளர்ந்த இடம் கிராமியப் பண்பாடுள்ள ஒரு இடம். (மண்வாசனைஎன்பார்களை அதில் எனக்கு மிக ஈடுபாடுண்டு.) அங்குள்ளவர்கள் விசேடமாகக் கொண்டாடப்படும் விழா சித்திரைப் புதுவருடமாகும். வருடப்பிறப்பன்று சமய நியமங்களான, அரைப்பு எனும் மருந்துநீர் தேய்த்து நீராடல், புத்தாடை புனைதல், ஆலய வழிபாடு, கைவிசேடமெனும் முதற்பணம்) பெறுதல், உறவினரைச் சந்தித்தல் என்பன நடைபெறும். எங்கும் பலவர்ணப் புத்தாடை மயமாகவே காட்சிதரும். புத்தாடையில் உள்ள ஒருவித மணம் எங்கும் வாசமளிக்கும். நெற்றியில் நீறு தரித்து, பொட்டிட்டு சிறியவர்கள் பெரியவர்கள் யாவரும் முகத்தில் சந்தோசம் பொங்கத் தம் வயதுக்கேற்ற களியாட்டங்களில் ஈடுபடுவர். இக்கொண்டாட்டம் ஏழு தினங்கள் வரையும் நடைபெறும். இத்தினங்களில் யாவரும் ஆறு தலாக அறுசுவை உணவு உண்டு இல்லத்திலே சந்தோசமாக இருப்பார்கள்.

இக்காலத்தில் சிறுவர் சிறுமிகள், பருவ மங்கையர், வாலிபர் ஆதியோர் விரும்பியாடிக் களிப்பது ஊஞ்சலாட்டம்.

விரலுக்குத் தக்க வீக்கம்போன்று வயதுக்குத் தக்க அளவான ஊஞ்சல்கள் தனிப்பட்ட இடங்களிலும் பொது இடங்களிலும் இடப்படும். ஊஞ்சலிடும் மரங்கள் ஊரை அண்டிய காட்டுப் பகுதியில் இருப்பதால் அவ்விடத்தை திறந்த வெளியாக்கித் துப்பரவு செய்து கொள்வதுண்டு. அத்தகைய இடங்களை ஊஞ்சல்போட்ட பாடையடி, புளியடி என்றே பெயரிட்டு காலம்காலமாக அழைப்பதுண்டு. இப்போதும் ஒரு இடத்தின் பெயர் ஊஞ்சல் போட்ட புளிய மரத்தடி என்று கூறிப்பிடுவார்கள். ஆனால் அங்கே புளிய மரமும் இல்லை, அவ்விடத்தில் ஊஞ்சல் இடுவதும் இல்லை. எனினும் வெகு நாட்களுக்கு முன்னர் அவ்விடத்தில் நின்ற புளிய மரத்தில் ஊஞ்சல் போட்ட நினைவும் அதனால் வழங்கப்பட்ட இடப்பெயரும் இன்றும் அழிந்துபோகாது நின்று வருகின்றது. சிலபோது நிலங்களுக்குரிய ஆவணங்கள் தயாரிக்கப்படும்போது அவற்றில் இந்த இடப்பெயர்கள் குறிக்கப்படுவதை நான் அவதானித்துள்ளேன்.

மணமாகாத மங்கையரும் வாலிபர்களும் ஆடும் ஊஞ்சல் அளவிற் பெரிதாக இருக்கும். சிலபோது பத்துப் பேருக்கும் மேலாக ஏறி ஆடும் ஊஞ்சலாக இட்டுக்கொள்வதும் உண்டு.

ஊஞ்சலில் பெண்கள் குரவையிடுவதும், சிறுசிறு துணுக்குப் பாடல்களைப் பாடுவதும் மரபு. வாலிபர்கள் ஆடும்போது ஏதாவது ஒரு கதை சார்ந்த ஊஞ்சற் பாடல்களைப் பாடி ஆடுவர். இது காப்பிலிருந்து மங்களம் வரையும் பாடப்படும் பாட்டாக அமையும். அத்தருணத்தில் வயதில் முதிர்ந்தவர்கள் அங்கு குழுமி ஆட்டத்தைப் பார்த்தும் பாட்டைக் கேட்டும் தமது கடந்த கால நினைவுகளில் மூழ்கி மகிழ்வர். சிலபொழுது ஊஞ்சலாடும் வேகத்தில் ஊஞ்சல் மரமே தனது கிளைகளை அசைத்து ஆடுவது பார்ப்பதற்கு வேடிக்கையாக இருக்கும்..

அநேகமானவர்கள் ஊஞ்சலாடும் நோக்கத்துடன் வந்திருப்பதால், ஒரு குழு கதைசார்ந்த ஒரு ஊஞ்சல் பாட்டைப் பாடி முடிந்ததும், அடுத்த குழு ஊஞ்சலாடத் தொடங்கும். இப்படியான குழுக்களுக்கு இனிமையும் கணீரென்ற குரல் லுளமுடைய ஊஞ்சல் பாட்டைப் பாடுபவர்களே வழிநடத்துனராக இருப்பதும், பாட்டுகளை ஏட்டைப் பாராது நினைவிருந்தே பாடுவதும் உண்டு. இதற்கேற்பவே பாட்டுகளும் அந்தாதி முறையாக அமைந்திருப்பது வழக்கம். பாட்டுகளுக்கு இடையில் சந்த வரிகள் பாடப்படும். இவ்விதம் பாடும் பாடல்கள் ஊரெங்கும் ஒலிப்பதுண்டு. சந்தங்களை ஊஞ்சலாடுபவர்கள் யாவரும் பாடச் செய்யுள்களை பாடுபவர் தனித்துப் பாட.

அதைக் கேட்பதற்கு மிக இனிமையாக இருக்கும். சிலபோது நில
வொளியில் ஊஞ்சலாடுவதுண்டு. அப்போது இரவின் அமைதியில்
ஊஞ்சற் பாடலின் இன்னிசை வெகு துல்லியமாக இரண்டு மைல்
தூர வட்டப் பரப்பில் கேட்பதும் உண்டு.

பெண்கள் மாலை நேரங்களில், தங்கள் வீட்டு வேலைகளை
முடித்துக் கொண்டு வந்து ஊஞ்சலாடுவார்கள். இவர்களும் இதே
ஒழுங்கையே பின்பற்றுவதுண்டு.

ஈழத்தை ஆண்ட கடைசி மன்னன் "கண்டி அரசனின்"
சரிதத்தை நான் ஏழாவது வயதில் இப்படிப்பட்ட ஊஞ்சல் பாட்டைக்
கேட்டே அறிந்துகொண்டேன். அதுபோலவே பலருக்கும் பல புராணக்
கதைகள், வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் ஊஞ்சல் பாட்டுகள் மூலம்
போதிக்கப்படுகின்றன.

"கண்டியரசன் ஊஞ்சல்" இன்று கைக்கெட்டாத நிலையில்
இருந்தாலும் அதில் பயின்ற சில பாடல்கள் என் நினைவில் நிற்கின்
றன. அதில் ஒன்று;

"கையில் உலக்கையைக் கலங்கிப் பிடித்துமே
காதகன் கட்டளையால் - அவள்
மெய்யது துடித்திட மேலே எழுப்பி
மெல்லெனக் குத்தினளே

குத்திய உரலுக்குள் குழந்தை இடியுண்டு
குருதியும் பாலுமொன்றாய் - பாய்ந்து
உத்தமி முகத்தில் ஊற்றிட மயங்கி
உருண்டு விழுந்தனளே'

இத்தகைய பல ஊஞ்சல் பாட்டுகள் காலத்திற்குக்காலம் ஆக்கப்
பட்டு அச்சுருவத்தில் வந்ததுண்டு. அவற்றுள் இரண்டாவது மகா
யுத்தத்தைப் பற்றிய "வெள்ளைக்காரன் சண்டை" என்ற ஊஞ்சல்
பாட்டுமொன்று. இப்படிப்பட்ட பல ஊஞ்சற் பாட்டுகள் காளையரால்
ஆடப்படும் ஊஞ்சலாட்டம் அருகி வருவதால் வழக்கொழிந்து வருகின்
றனவாயினும் ஊஞ்சலாட்டம் ஆடும் சிறுவர் சிறுமியர் இந்தப்
பாடல்களில் பல பாகத்தைப் பாடிக்காக்கின்றனர்.

(1952ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆசிரியர் "மட்டக்களப்பு நாட்டின்
மகிழ்வுப் புதையல்கள்" என்ற தொடரில் ஸ்ரீ - லங்கா மாசிகையில்
எழுதிய 12 கட்டுரைகளுள், 4வது கட்டுரை ஊஞ்சல் பற்றிய கட்டுரை.
அதன் கருத்துகள் ஆய்வுக்குரிய வாகி விரிந்து, 40 வருடங்களின்
பின்னர். இவ்வாறு நூலுருப் பெற்றுள்ளன.)

ஊஞ்சல் இலக்கியம் என்று ஒன்று உண்டு.

இதுவரை ஊஞ்சல் பாட்டுகளிற் சிலவற்றைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளேன். அவற்றிலிருந்து அதன் பொதுத் தன்மையைக் கணித்தறியலாம். தெய்வீக நிலையில் பக்திப் பாக்களாகப் பாடப்படும் உஞ்சலுக்கும், மக்கள் தம் வாழ்வில் ஊஞ்சலாட்டத்தின்போது பாடும் பாக்களுக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் பொருளிலும் யாப்பிலும் சந்தத்திலும் உள்ளன. எனவே உஞ்சல் பாட்டுகளுக்கு தனிப்பட்ட ஒரு பாட்டிலக்கணம் அவசியமாகின்றது.

ஊஞ்சல் பாட்டு, ஊஞ்சலாட்டம் என்பன எவ்விதம் இலக்கியமாகும் என்று ஒரு வினா எழுவது இயல்பு. ஒரு இலக்கியத்திற்குரிய முக்கிய அம்சங்களில் ஏதாவதொன்று அதிலுண்டா என்ற சந்தேகம் ஒன்று எற்படுவதும் சகசமே. இலக்கியத்திற்குரிய செம்மொழி இயல்பு, வாழ்க்கைப் பிரதிபலிப்பமைதி, கற்றோர் ஏற்றுக் கொள்ளும் தமிழியல்புகள், மக்களிடே அது பெற்றுள்ள உன்னத இடம், மரபு வழியில் அதற்குரிய இலக்கிய இடம் என்பன ஊஞ்சற் பாட்டுக்கு உண்டா என்று ஒரு ஆய்வுக்கு உரிய சான்றுகளைத் தேடும் ஆவல் உண்டாவதும் தவிர்க்கமுடியாததொன்றே.

முதலாவது தமிழ் இலக்கணங்களிலே ஊஞ்சற் பாட்டைப் பற்றி ஏதாவது தகவல்கள், தரவுகள் உண்டா என்பதைக் கவனிப்போம். பாட்டு வகைகள், பாட்டாலான நூல்வகைகள் என்பவற்றின் இலக்கண வரம்பையும் அமைதியையும்பற்றி எடுத்துக் கூறும் அநேக நூல்கள் உள்ளன. அத்தகைய நூல்கள் என்ன கூறுகின்றன என்பதை நாம் கவனிப்பதால் ஊஞ்சல் இலக்கியம் பற்றிய ஒரு உறுதி நிலைக்கு வரலாம்.

முதலாவது ஊஞ்சல் தொண்ணூற்று ஆறு வகைப் பிரபந்தங்களூள் ஒன்று என்பதைப் பற்றி ஒரு சர்ச்சை உண்டு. பிரபந்த இலக்கியத் தொகுப்பும் வகுப்பும் மிக அண்மையிற் தோன்றியவையே. அதற்கு முதல் ஊஞ்சல் பாட்டு என்பது ஒரு இலக்கிய இடத்தை வகுத்துள்ளதா அதற்கான சான்றுகள் எவை என்பதை நாம் ஆராய வேண்டியது அவசியம்.

முதலில் ஊஞ்சல் என்பதுபற்றி மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி தரும் சில விளக்கத்தை இங்கு நோக்குவோம்.

ஊசல்; அசைதல், ஊஞ்சல், ஊரல், ஒரு பிரபந்தம், அது ஆசிரிய விருத்தத்தாலாவது, கலித்தாழிசையாலாவது ஆக்கப்படுவது., 'ஆடிஞ்சல்', 'ஆடாமோ உசலென்' முடிவுறக் கூறுவது. பதனழிதல், கலம்பக உறுப்புகளில் ஒன்று, மனத்தடுமாற்றம், உலோபத்தனம், பிசுனம்.

ஊசலாட்டம், ஊசலாட்டு; ஊசலாட்டுதல், போக்குரைத்தல், ஊசாட்டம்.

ஊசல்வரி; ஊஞ்சலாடும்போது பாடும் பாட்டு.

ஊசற்சீர்; ஊசல்வரி, ஊஞ்சற் பாட்டு.

ஊசற் பருவம்; பெண்பாற்பிள்ளைத் தமிழ்ப் பருவங்களில் ஒன்று. ஒரு பிள்ளைக்கவி உறுப்பு. இவற்றின் மூலம் நாம் மக்களிடையும் இலக்கியத்திடையும் இது பெற்றுள்ள இடத்தை மதிப்பிட்டுக் கொள்ளலாம்.

ஊஞ்சல் பாட்டு விருந்து என்னும் நூல்வகையுள் அடங்கும் என்பதை,

"விருந்தே தானும்
புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே"

எனும் தொல்காப்பிய செய்யுளியல் 239ம் சூத்திரம் தெளிவுறுத்தும். தொல்காப்பியம் இன்று நம்மிடை உள்ள தமிழியல்பு, தமிழ்ச் சிறப்பு, தமிழ் மரபு தமிழ் வரலாறு கூறும் பண்டை நூல்களில் முதன்மை பெற்று நிற்கும் நூல். அகத்தியத்தின் வழிவந்த இந்த நூலில் 'விருந்து' என ஒரு வகைப் பாட்டுத் தொகுதி பண்டைக்காலமிருந்து தமிழர் மத்தியில் புழக்கத்தில் இருந்து வந்துள்ளமை புலப்படும். இந்த விருந்துத் தொகுதியின் விரிவே பிரபந்தங்கள் எனவுங் கூறலாம்.

பிரபந்த இலக்கியங்களின் தோற்றங்களின் பின்னர் அவற்றிற்கு இலக்கணமாகத் தோன்றிய நூல்கள் பல அவற்றுள் இலக்கண விளக்கப் பாட்டியலும் ஒன்று. அதில் 85ம் சூத்திரத்தில் ஆசிரிய விருத்தத்தாலாவது அன்றி கலித்தாழிசையாலாவது சுற்றத்தாருடன் தலைவன் வாழ்கவென வாழ்த்திப்பாடும் பாடல் ஊசலெனச் சொல்லப்படும் என்று அதன் யாப்பு அமைதி எடுத்துக் இயம்புகிறது.

அடுத்ததாக செய்யுள் இலக்கணம் எத்தகையது எனக்கூறும் நூலாகிய வெண்பாப் பாட்டியலின் 23ம் சூத்திரமும் இதனையே வலியுறுத்துவதுடன் செய்யுள் தொகை சுற்றத்தவரின் தொகையைப் பொறுத்து இருக்கு மென்றும் கூறும்

கலம்பகமும் தொண்ணூற்று வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. இதில் வரும் அங்கங்களுள் ஊசலும் ஒன்று இதனை பன்னிருபாட்டியல் 42ம் சூத்திரத்தில் 'யம்மனை யூசல் யமகம் எனவும் சிதம்பரப் பாட்டியலின் மரபியலில் இரண்டாம் செய்யுளில் 'வண்டு தழை கைக்கிளை சித்திரங்கலூசல்' என்றும் எடுத்துச் சொல்லப் படுகின்றது.

இவ்வாறாகப் பரந்த அளவில் இது வழக்கத்திலிருந்தாலும், பலபட்ட பயனுள்ளதாக இருப்பினும் இதன் பாத்தொகைச் சிறுமையால் இது ஒரு இணைப்பு இலக்கியமாகவே கருதப்படுகிறது. பிரபந்தங்களுள் ஒன்றாக இருந்தும் பிள்ளைத் தமிழ் கலம்பகம், குறவஞ்சி, பள்ளு எனும் இலக்கியங்கள்போன்ற ஒரு துலாம்பரமான இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தவறிவிடுகின்றது.

இப்போது ஊஞ்சல் தனிப்பட்ட பிரபந்த இலக்கியமா இல்லையா என்பதை தீர்மானிக்கும் பொறுப்பை உங்களின் சித்னைக்கே விட்டுவிடுகின்றேன்.

"ஊஞ்சலத்தோம் தானத்தோம் - தன - தானத்தோம் தானானே."

மின்கணனித் தமிழ் அச்சமைப்பில்

கனடாவில் அச்சிடப்பட்ட

றிப்ளக்ஸ் அச்சகத்தாரின் நூல்கள்

தமிழழகி - முதலாம் காண்டம்

தமிழழகி - இரண்டாம் காண்டம்

தமிழழகி - மூன்றாம் காண்டம்

(இவற்றில் ஏனைய ஆறு தொகுதிகளும் விரைவில் வெளிவரும் . இவை செய்யுள்வடிவிலான தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியத்தின் பயனைத் தரும் ஒரு காப்பியம்)

ஒடிஸ்சி மகாகாவியம்

இலியட் மகாகாவியம்

இயேசு புராணம்

கிரேக்க நாடகங்கள் 14 தொகுதிகள்

பெத்தலேகம் கலம்பகம்

பெத்தலேகம் குறவஞ்சி

சீமந்தனி புராணம்

மல்லிகைப் பந்தல்

புதுப்பொருள் நூற்றொன்று

பேனாமுனையிலிருந்து

சுவரோவியச் சுந்தரி

வாழவைக்கும் நினைவுகள்

மின்கணனித் தமிழும் எழுத்துச் சீர்திருத்தமும்

தமிழ் அச்சக் கலையில் மின்கணனியின் பிரவேசம்

விபுலானந்த அடிகளாரின் தோத்திரத்திரட்டு

விபுலானந்தர் பிள்ளைத் தமிழ்

தமிழ்த்தாய் பள்ளியெழுச்சி

முதுமைப்பெயர்ச்சி நான்மணி மாலை

உழவர் மாட்சிக் கலம்பகம்
 ஈழத்துப் போர்ப்பரணி
 சனிவெண்பா
 அன்புடைத் தமிழர் அகத்திணை வாழ்க்கை
 புலவர்மணிக் கோவை
 கணபதிப்பிள்ளைப் புலவர் நூற் திரட்டு
 உலகளாவிய தமிழ்
 வேதாகமத்திற் தாவரங்கள்
 விபுலானந்தர் பாவியம்
 மாமாங்க விநாயகர் பதிகம்
 புதிய அகப்பொருள் 102
 கூத்தர் வெண்பா
 கூத்துநூல் விருத்தம்
 ஈழத் தமிழ் அறிஞர்கள்
 கீதங்கள் கீர்த்தனைகள்
 புயற் பரணி.
 சீவபுராணம் (நவீனம்)
 பெத்தலேகம் குறவஞ்சி - உரை
 இயேசு இரட்சகர் இரட்டைமணிமாலை
 வேதநாயகம் சாத்திரியாரின் நூற்திரட்டு 2 பாகங்கள்
 பக்தி வனம்
 பக்தி அருவி
 ஊஞ்சல் இலக்கியம்
 விபுலானந்தர் அம்மாளை
 நீரரர் நிகண்டு
 பிசாசின் புத்திரர்கள்
 சொல்வெட்டு
 எழுத்துநூல்
 பேச்சுத் தமிழ்
 கிறிஸ்தவ மிசனரிமாரின் கல்விச் சேவைகள்

(உலகிலே முதன் முதலில் மின் கணனித் தமிழில் இமேஜ் பிரிண்டரில்
 பெத்தலேகம் கலம்பகம் எனும் தமிழ் நூல் வெளிவந்தது 1986 -

மின்கணனியில் கலாநிதி உவெஸ்லி இதய ஜீவகருண அமைத்தெடுத்த
 மின் கணனித் தமிழில் துல்லியமான தமிழ் எழுத்தில் அச்சிட்ட முதல்
 நூலாக இயேசு புராணம் வெளிவந்தது 1987.)

